

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΔ'

Δευτέρα 11 Ιανουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 11 Ιανουαρίου 1999, ημέρα Δευτέρα και ώρα 19.18' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(Επικύρωση Πρακτικών: Σύμφωνα με την από 21/12/1998 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά των ΜΘ', Ν', ΝΑ', ΝΒ', ΝΓ' συνεδριάσεών του, της 17ης (απόγευμα), 18ης, 19ης, 20ης και 21ης Δεκεμβρίου 1998).

Εύχομαι σε όλες και σε όλους σας Καλή Χρονιά, υγεία και ειρήνη στον τόπο μας και σε όλο τον κόσμο.

Πριν μπούμε στην ειδική ημερήσια διάταξη θα προβούμε στην ορκωμοσία του νέου -παλαιού θα έλεγα συναδέλφου- κ. Σωτηρίου Κούβελα σε αντικατάσταση του κ. Βασιλείου Παπαγεωργόπουλου που παραιτήθηκε την 21η Δεκεμβρίου 1998.

Καλείται ο Βουλευτής κ. Σωτήριος Κούβελας να προσέλθει και να δώσει το νενομισμένο όρκο που ορίζεται από το Σύνταγμα ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Σωτήριος Κούβελας και δίνει τον παρακάτω όρκο:

"Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοουσίας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου".)

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Αξιος, άξιος.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: 'Αξιος, άξιος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγχαρητήρια!

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Παναγιώτη Φωτιάδη, Βουλευτή της Περιφέρειας Αττικής, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Εργατικός Σύλλογος Ελλήνων του Κεμπέκ Καναδά υποβάλλει προτάσεις και τροπολογίες για το Π.Δ. που αφορά στη συγκρότηση και λειτουργία του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών καταγγέλλει τους βομβαρδισμούς εναντίον του Ιράκ από τις ΗΠΑ και Βρετανία.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Προσωπικού ΕΥΔΑΠ καταγγέλλει τους βομβαρδισμούς εναντίον του Ιράκ από τις ΗΠΑ και Βρετανία.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού καταγγέλλει την ποινικοποίηση των αγώνων των εργαζομένων.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιοβιοτεχνών Ζαχαροπλαστών Ελλάδος διαμαρτύρεται για την αύξηση των δημοτικών φόρων.

6) Οι Βουλευτές κύριοι ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Κάτοικοι και Μαζικοί Φορείς Χαϊδαρίου Αττικής ζητούν να γίνει χώρος πρασίνου η περιοχή του Στρατοπέδου Χαϊδαρίου.

7) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας δηλώνει την αντίθεσή της προς τον Κρατικό Προϋπολογισμό 1999.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Αγροτικός Συνεταιρισμός Γρι-Γρι Σαλαμίνας "Ο Αγ. Ανδρέας" ζητεί τη ρύθμιση των χρεών που έχουν προκύψει από τα υψηλά επιτόκια της ΑΤΕ και έχουν οδηγήσει σε κατασχέσεις γρι-γρι.

9) Οι Βουλευτές κύριοι ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Συλλόγων και Κηδεμόνων του Δου Διαμερίσματος Δήμου Αθηναίων ζητεί παράταση όλων των χρονικών προθεσμιών για την ανάδειξη οργάνων όλων των βαθμίδων.

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Αμαλιάδας Νομού Ηλείας ζητεί την αλλαγή του φορολογικού συστήματος.

11) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος

του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Δράμας ζητεί να στελεχωθεί το Νοσοκομείο με ιατρικό προσωπικό.

12) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι Νομού Ηλείας που απασχολήθηκαν στην κατάσβεση των πυρκαγιών του θέρους 1998 ζητούν να πληρωθούν για το έργο που προσέφεραν.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η διατήρηση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίτσας Αχαΐας.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η επίλυση του στεγαστικού προβλήματος των δημοτικών υπηρεσιών του Δήμου Τριταίας Αχαΐας.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται επιχορήγηση των κοινοτήτων Φλόκα και Μιτόπολη Αχαΐας για την αποκομιδή των απορριμμάτων τους.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη εκτέλεσης έργων συντήρησης του αεροδρομίου Αράξου.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ολίσθησή του δρόμου Πούντας - Καλαβρύτων Νομού Αχαΐας.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σεισμόπληκτοι της πόλης Αιγίου Αχαΐας.

19) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Καταναλωτών Μεσσηνίας ζητεί η πιστοποίηση της γλωσσομάθειας επιπέδου Lower ή Proficiency να γίνεται από ελληνικό οργανισμό ή υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας.

20) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συμβούλιο των Ομογενών Ελληνοποντίων Παλλινουστώντων Θράκης ζητεί να ολοκληρωθεί το πρόγραμμα εγκατάστασης των ελληνοποντίων στη Θράκη.

21) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ελλήνων Χημικών ζητεί την αύξηση των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος της Χημείας.

22) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Χανίων ζητεί την ικανοποίηση των οικονομικών αιτημάτων των ποδοσφαιρικών Σωματείων.

23) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας ζητεί να ιδρυθεί χιονοδρομικό Κέντρο στον ορεινό όγκο Γκιώνας - Βαρδουσίων.

24) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας ζητεί τον προγραμματισμό αρχαιολογικής έρευνας και τη συντήρηση και προστασία των μνημείων της Β.Α. Παρνασσίδας.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τμήμα Ανατολικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος ζητεί την ίδρυση Περιφερειακού Μετεωρολογικού Κέντρου με έδρα την Κρήτη.

26) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Μονίμων Υπαλλήλων Δήμου Ροδίων ζητεί τη συνταξιοδοτική κάλυψη των υπαλλήλων του 1ου ΚΑΠΗ του Δήμου Ροδίων.

27) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κορυδαλλού Αττικής ζητεί την απομάκρυνση των φυλακών από το Δήμο Κορυδαλλού.

28) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αγροτικοί Συνεταιρισμοί Ορεστιάδας Έβρου ζητούν να υπάρξουν τιμές ασφαλείας για τα αγροτικά προϊόντα.

29) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Καρχιμάκης πρ. Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί την επανεξέταση των νέων αντικειμενικών αξιών φορολόγησης των ακινήτων του Νομού Λασιθίου.

30) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Καρχιμάκης πρ. Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί να μην αυξηθούν οι φόροι για τις επιχειρήσεις του Νομού Λασιθίου.

31) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σ.Σκαρκακάκης, άτομο με ειδικές ανάγκες, ζητεί να συνεχισθεί η καταβολή του επιδόματός του από το ΝΑΤ και μετά το γάμο του.

32) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Λακωνίας ζητεί την αύξηση των ετήσιων επιχορηγήσεων των ποδοσφαιρικών σωματείων.

33) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Λακωνίας ζητεί την αύξηση των ετήσιων επιχορηγήσεων των ποδοσφαιρικών σωματείων.

34) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 1ου Λυκείου Σπάρτης υποβάλλει προτάσεις σχετικά με την εκπαίδευση.

35) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η απομάκρυνση του πλοίου "Μάρθα" από το λιμάνι Παλαιοκάστρου Νεάπολης Μεσσηνίας.

36) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Βιομηχανικής Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης Μετάλλων ζητεί να της ανατεθεί η σύνταξη προδιαγραφών για τα στρατιωτικά υλικά.

37) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ξενοδοχοϋπαλλήλων Νομού Χανίων ζητεί να ενταχθεί και ο Νομός Χανίων στα τμήματα μετεκπαίδευσης της Σχολής Τουριστικών Επαγγελματιών.

38) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ξενοδοχοϋπαλλήλων Νομού Χανίων καταγγέλλει παραλείψεις της Δ/ντριας Προϊσταμένης της Σχολής Τουριστικών Επαγγελματιών κατά

την άσκηση των καθηκόντων της.

39) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Δυτικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας επισημαίνει τα προβλήματα που δημιουργεί στην εύρυθμη λειτουργία του Πολυτεχνείου Κρήτης η λειτουργία Προγραμμάτων Σπουδών Επιλογής.

40) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ, ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τμήμα Δυτικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας ζητεί την εξασφάλιση πιστώσεων για την εκπόνηση ή ολοκλήρωση μελετών κατασκευής μεγάλων έργων στη Δυτική Κρήτη.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2814/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1655/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2814/5.10.1998 των Βουλευτών κυρίων Άννας Μπενάκη-Ψαρούδα, Άγγ. Μπρατάκου, Γεωρ. Αλεξόπουλου, Κων/νου Σημαιοφορίδη, Σπηλ. Σπηλιωτόπουλου, Πρ. Παυλόπουλου, Βασ. Πάππα και Ιωάν. Χωματά και για πληρέστερη ενημέρωσή σας επί των επιμέρους αναφερομένων θεμάτων, επισυνάπτουμε αντίγραφα των σχετικών απαντητικών εγγράφων των Συντονιστικών Γραφείων Π/θμιας και Δ/θμιας Εκπαίδευσης της Ο.Δ. της Γερμανίας, που αναφέρονται στη λειτουργία των σχολείων των περιοχών ευθύνης τους.

Συνημμένα έγγραφα:

1. Υπ' αριθμ. 630/8.10.1998 Συντονιστή Εκπαίδευσης Φραγκοφούρης
2. Υπ' αριθμ. Φ.7/1020/8.10.1998 Συντονιστή Π/θμιας Εκπαίδευσης Ντύσσελντορφ
3. Υπ' αριθμ. 459/8.10.1998 Συντονιστή Π/θμιας Εκπαίδευσης Μονάχου
4. Υπ' αριθμ. 1079/8.10.1998 Συντονιστή Π/θμιας Εκπαίδευσης Στουτγάρδης
5. Υπ' αριθμ. Φ.26α/454/8.10.1998 Συντονιστή Π/θμιας Εκπ/σης Βερολίνου
6. Υπ' αριθμ. Φ.03/2370/8.10.1998 Συντονιστή Δ/θμιας Εκπαίδευσης Β. Ρηνανίας-Βεσφαλίας
7. Υπ' αριθμ. Φ.Α2β/10/8.10.1998 Συντονιστή Δ/θμιας Εκπ/σης Βερολίνου
8. Υπ' αριθμ. 953/8.10.1998 Συντονιστή Δ/θμιας Εκπ/σης Στουτγάρδης
9. Υπ' αριθμ. 852/9.10.1998 Συντονιστή Δ/θμιας Εκπαίδευσης Μονάχου.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

2. Στην με αριθμό 2550/24.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1031/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2550/24.9.1998 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ευάγ. Μπασιάκο, σχετικά με τη δυνατότητα επιλογής μιας υποχρεωτικής ασφάλισης και από τους προ της 1.1.93 ασφαλισμένους, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με τις διατάξεις του αρ. 39 του Ν.2084/92 καθιερώνεται η αρχή της μιας υποχρεωτικής ασφάλισης σε ένα φορέα κύριας ασφάλισης ή το δημόσιο, ένα φορέα επικουρικής ασφάλισης, ένα φορέα ασφάλισης ασθενείας και ένα φορέα πρόνοιας, για όσους εισέρχονται στην παραγωγική διαδικασία (πρωτοασφαλιζονται) μετά την 1.1.93.

Νομοθετική ρύθμιση για δυνατότητα επιλογής μιας υποχρεωτικής ασφάλισης και για όσους ασφαλίστηκαν πριν την 1/1/93, έστω και αν απέκτησαν την δεύτερη ιδιότητα προς ασφάλιση μετά την 1.1.93, δεν αντιμετωπίζεται διότι, κάτι τέτοιο θα επέφερε ανατροπή των οικονομικών δεδομένων των Ασφ/κων Οργανισμών (διαγραφής

ασφαλισμένων) και επιπλέον, θα σήμαινε απώλεια ωρίμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

Οι ανωτέρω ασφαλισμένοι έχουν δικαίωμα επιλογής μόνο για τον κλάδο ασθενείας, σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν.1759/88."

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

3. Στην με αριθμό 2422/18.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 995/22.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2422/18.9.98 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ηλία Βεζδρεβάνη, σχετικά με την αύξηση των συντάξεων του Τ.Ε.Β.Ε. σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι αυξήσεις των συντάξεων καθορίζονται μέσα στα πλαίσια της εισοδηματικής πολιτικής που εξαγγέλλεται κάθε έτος από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. των φορέων και οικονομική μελέτη της Δ/σης Αναλογιστικών Μελετών του Υπουργείου μας, από την οποία προκύπτει η οικονομική δυνατότητα του Ταμείου να ανταποκριθεί στη ετήσια αύξηση των συντάξεων.

Έτσι για το έτος 1998, με την Φ35 οικ. 25098 απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αυξήθηκαν οι συντάξεις που χορηγεί το Τ.Ε.Β.Ε. κατά ποσοστό 6% από 1.1.98, στο ύψος δηλαδή που πρότεινε η αιρετή του διοίκησης.

Εξάλλου στους χαμηλοσυνταξιούχους με τις μεγαλύτερες ανάγκες χορηγείται το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συντ/χων (Ε.Κ.Α.Σ.), το οποίο καθιερώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 20 του Ν. 2434/96, ενώ με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Ν. 2556.97, επεκτείνεται η δυνατότητα χορήγησής του σε συντ/χους μικρότερης ηλικίας και αναπροσαρμόζονται τα ποσά των εισοδηματικών κριτηρίων για το έτος 1998.

Επί πλέον, όπως εξαγγέλθηκε πρόσφατα από τον κ. Πρωθυπουργό, το ανωτέρω επίδομα αυξάνεται από 1.1.99, κατά ποσοστό 50%"

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

4. Στην με αριθμό 2468/22.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 70/20.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2468/22.09.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Τατούλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το βιβλιογραφικό και φωτογραφικό υλικό στα όρια της κοινότητας Συλίννας και δυτικά της Τρίπολης, στη θέση "Μάννα του Νερού", εντοπίζεται το υδραγωγείο της Παλαιάς Ντροπολιτσάς. Συγκεκριμένα, σώζονται δύο λιθόκτιστα γεφύρια, σε μικρή απόσταση το ένα από το άλλο, επάνω από τα οποία διέρχεται νερό.

Το πρώτο από αυτά, κτισμένο κοντά στις πηγές του νερού, μήκους 22 μέτρων, διασώζεται σχεδόν σε όλο το ύψος. Διαμορφώνεται από καμάρα τοξωτής μορφής, το περίγραμμα της οποίας ορίζουν ορθογωνικοί λαξευμένοι λίθοι, ακτινωτά διαταγμένοι από τη γένεση του τόξου και άνω. Τα παράπλευρα τμήματα του ανοίγματος πληρώνονται με τοιχοποιία, η οποία συνίσταται σε αδρά λαξευμένους λίθους, σε κανονικές στρώσεις και συνδετικό κονίαμα. Επάνω από αυτό διέρχεται ο σύγχρονος αγωγός ύδρευσης της Τρίπολης που έγινε το 1928. Το δεύτερο γεφύρι, μεγαλύτερο, μήκους 45 μέτρων, αποτελείται από τρία τόξα (το κεντρικό ύψους 6,50 περίπου μέτρων, σώζεται ακέραιο ενώ τα πλαϊνά το ένα έχει εντελώς καταπέσει και το άλλο βρίσκεται σε ημιεπιπωμένη μορφή). Η τοιχοποιία του αποτελείται από αδρά λαξευμένους λίθους τοποθετημένους σε κανονικές στρώσεις και συνδετικό κονίαμα. Ορθογωνικοί λαξευμένοι λίθοι έχουν χρησιμοποιηθεί για να ορίσουν το περίγραμμα των τοξωτών ανοιγμάτων. Επάνω από τα τόξα διαμορφώνεται στεγανό αυλάκι με τη χρήση υδραυλικού

κονιάματος για την όδευση του νερού.

Στη ευρύτερη περιοχή των γεφυριών εντοπίζονται κατάλοιπα λιθόκτιστων κτιρίων, τα οποία εξυπηρετούσαν τις ανάγκες του υδραγωγείου.

Η αρμόδια 5η ΕΒΑ, στο πλαίσιο της προστασίας και ανάδειξης του μνημειακού πλούτου του νομού Αρκαδίας, θα διενεργήσει άμεσα αυτοψία στο υδραγωγείο προκειμένου να αξιολογηθεί η αρχαιολογική και ιστορική του αξία και να διαπιστωθούν τυχόν βλάβες που έχουν προκληθεί σε αυτό ή το άμεσο περιβάλλον του από αυθαίρετες επεμβάσεις. Όσες ενέργειες κριθούν αναγκαίες, θα γίνουν.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

5. Στην με αριθμό 2426/18.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67/20.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2426/18.09.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κουνταλάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η οικία-μουσείο Καποδίστρια στη θέση "Κουκουρίτσα" Ευρωπούλων Κέρκυρας είναι κηρυγμένο ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ33/44023/1273/16.10.95. ΦΕΚ Β' 893/30.10.95 και διορθ. εσφαλμ. ΦΕΚ Β' 1001/5.12.95). Κτίστηκε από τον Αυγουστίνο Λουτινά (παλαιά οικογένεια ευγενών της Κέρκυρας, που ανάγεται στον 15ο αιώνα) και τη σύζυγό του Βικτωρία Καποδίστρια το α' μισό του 18ου αιώνα. Το σημερινό κτιριακό συγκρότημα περιλαμβάνει και προσθήκες που έγιναν κατά καιρούς μέχρι και την εποχή του μεσοπολέμου από την οικογένεια Καποδίστρια. Το συγκρότημα με μορφολογία εξοχικής επτανησιακής αρχιτεκτονικής κατοικίας, καθώς και το κτήμα των 15 στρεμμάτων που το περιβάλλει με τις διαμορφώσεις του (πέργκολες, κλιμακοστάσια, κίσσκια κλπ.) δημιουργούν μια σύνθεση απόλυτης αρμονίας φυσικού και ανθρωπογενούς κάλλους. Όλο το ακίνητο ανήκει στην Αναγνωστική Εταιρεία, την Φιλαρμονική Εταιρεία και την Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών.

Η αρμόδια 8η ΕΒΑ (έγγραφο 1009/22.3.98) ενέκρινε την υποβληθείσα από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κέρκυρας μελέτη επισκευής-συντήρησης του Μουσείου Καποδίστρια. Το έργο είναι ενταγμένο στα ΠΕΠ με προϋπολογισμό 38.700.000 δρχ. και θα εκτελεσθεί με την άμεση επίβλεψη της αρμόδιας Εφορείας. Μετά την εκτέλεση του έργου θα γίνει η επανέκθεση των εκθεμάτων στο εν λόγω Μουσείο.

Η οικία Νικολάου Μαντζάρου επί της οδού Αγ. Βαρβάρας στην Κέρκυρα έχει χαρακτηριστεί ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΥΑ ΑΡΧ/Β1/Φ33/13404/369/30.3.81, ΦΕΚ 244/23.4.81). Το μνημείο ανήκει σε τέσσερις ιδιοκτήτες και μέρος του στο Δήμο Κερκυραίων. Προσφάτως έχει επισκευασθεί με δαπάνη των ιδιοκτητών.

Για την μετατροπή του σε επισκέψιμο χώρο απαιτείται η απαλλοτρίωση ή απ' ευθείας αγορά των ιδιοκτησιών. Συνεργασία μπορεί να υπάρξει με τον Δήμο Κερκυραίων και ίσως στο πλαίσιο της Προγραμματικής Σύμβασης ΥΠΠΟ-Δήμου Κερκυραίων που αφορά στην παλιά πόλη.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

6. Στην με αριθμό 2207/15.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18441/10.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2207/15.9.98 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Σαρρής, αναφορικά με στελέχωση της Ειδικής Υπηρεσίας Παιδικού Αναπτυξιακού Κέντρου Ηρακλείου Κρήτης, σας πληροφορούμε ότι το θέμα θα εξετασθεί κατά την εφαρμογή του νόμου, που πρόσφατα ψηφίστηκε από τη Βουλή, για τον Εθνικό Οργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας.

Ο Υπουργός

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ*

7. Στην με αριθμό 2355/16.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ.

1578/21.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2355/16.9.98, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ανδριανή Λουλέ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με τη διάταξη του άρθρου 19 του Ν.2640/98 (φεκ 206/τ.Α') ιδρύονται στην Παιδαγωγική Τεχνική Σχολή (ΠΑΤΕΣ) της ΣΕΛΕΤΕ τμήματα Επιμόρφωσης:

α) Συμβουλευτικής - Προσανατολισμού

β) Γενικής Τεχνολογίας

για την εξειδίκευση στελεχών της εκπαίδευσης στους αντίστοιχους τομείς. Η φοίτηση στα ανωτέρω τμήματα είναι υποχρεωτική και ετήσια.

Εξουσιοδοτείται δε ο Υπουργός Παιδείας να ρυθμίζει με αποφάσεις του έπειτα από εισήγηση του Δ.Σ. της ΣΕΛΕΤΕ κάθε θέμα το οποίο αναφέρεται στα προγράμματα και τη λειτουργία των τμημάτων αυτών.

Η διαδικασία και τα κριτήρια επιλογής των εισακτέων υποψηφίων στα αναφερόμενα τμήματα γίνεται με καθαρά αντικειμενικά κριτήρια (με μόρια) -όπως συμβαίνει και για την εισαγωγή στα τμήματα Παιδαγωγικής κατάρτισης της ΠΑΤΕΣ/ΣΕΛΕΤΕ- τα οποία ρυθμίζονται από τις διατάξεις της παρ.2 εδάφιο α' του Ν.2327/96 (ΦΕΚ 156/τ.Α'), όπως συμπληρώθηκε μεταγενέστερα με τις διατάξεις της παρ. 15 του άρθρου 2 του Ν. 2621/98 (ΦΕΚ 136/τ.Α')

Η βαθμολόγηση των υποψηφίων κατά τα ανωτέρω αντικειμενικά κριτήρια βασίζεται:

Στο βαθμό του πτυχίου των βασικών σπουδών του, στις αναγνωρισμένες μεταπτυχιακές σπουδές, στην κτήση των άλλων πλην του βασικού τίτλου αναγνωρισμένων πτυχίων, στη γνώση ξένων γλωσσών και στην επαγγελματική και διδακτική εμπειρία τους στην ειδικότητά τους και στους ανωτέρω τομείς αντίστοιχα.

Προϋπόθεση για τη συμμετοχή στη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων και τη φοίτηση στα τμήματα αυτά -λόγω του εξειδικευμένου προγράμματός τους- είναι η κατοχή αναγνωρισμένου πτυχίου παιδαγωγικών σπουδών το οποίο να πιστοποιεί την παιδαγωγική κατάρτισή τους.

Η λειτουργία των ανωτέρω τμημάτων είναι αναγκαία διότι είναι απαραίτητη η συστηματική επιμόρφωση και εξειδίκευση των στελεχών της εκπαίδευσης τα οποία θα διδάξουν τα ανωτέρω μαθήματα και θα εφαρμόσουν τους σχετικούς θεσμούς στα σχολεία, ειδικότερα δε, υπό τις σημερινές συνθήκες, λόγω των άμεσων σχετικών αναγκών που υπάρχουν στα πλαίσια της πραγματοποιούμενης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Οι μέχρι σήμερα προσπάθειες στους τομείς αυτούς ήσαν ευκαιριακές και αποσπασματικές ενώ, στα αναφερόμενα τμήματα, θα γίνει συστηματική προετοιμασία των αναφερόμενων στελεχών.

Τα τμήματα αυτά δεν απευθύνονται μόνο σε εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, όπως αναφέρονται στην ανωτέρω ερώτηση, αλλά σε καθένα ο οποίος διαθέτει τα νόμιμα προσόντα εισαγωγής.

Η θεσμοθέτηση των ανωτέρω τμημάτων ήταν επίσης αναγκαία, διότι η λειτουργία τους έχει εγκριθεί και από την Ευρωπαϊκή Ένωση από την οποία θα χρηματοδοτηθεί η λειτουργία τους, εξ ολοκλήρου, τα επόμενα δύο έτη στα πλαίσια του Κοινοτικού Προγράμματος ΕΠΕΑΕΚ του Β'ΚΠΣ.

Για την εκτέλεση του αντίστοιχου έργου της λειτουργίας των τμημάτων αυτών, στα πλαίσια του ανωτέρω προγράμματος, έχει υπογραφεί η σχετική σύμβαση και έχει εγκριθεί αρμοδίως από το Υπουργείο Οικονομικών η σχετική χρηματοδότηση από το παρελθόν έτος.

Έτσι τα τμήματα αυτά θα έπρεπε να λειτουργήσουν λόγω των σχετικών δεσμεύσεων ανεξάρτητα από τη θεσμοθέτησή τους. Για το λόγο αυτό έγινε έγκαιρα η σχετική προκήρυξη, ενώπιον έναρξης του νέου σχολικού έτους κατά το οποίο έπρεπε να λειτουργήσουν.

Η ΣΕΛΕΤΕ και η σχολή της ΠΑΤΕΣ αποτελούν θεσμοθε-

τημένο φορέα Παιδαγωγικής Κατάρτισης και Επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ('Αρθρα 1,2,7,9 και 10 Ν.Δ. 789/70, 'Αρθρα 28,29 (παρ.9) και 30 Ν. 1566/85, 'Αρθρα 44 και 51 Ν. 1404/83 άρθρο 12 (παρ. 3ε) του Ν. 1824/88 ως και άρθρο 17 του Ν. 2009/92).

Επίσης, αποτελεί από πολλές δεκαετίες το πρώτο εκπαιδευτικό ίδρυμα στην Ελλάδα που περιέλαβε στα προγράμματά του και εφαρμόζει συνεχώς μέχρι σήμερα την εκπαίδευση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών στους ανωτέρω τομείς της Συμβουλευτικής-Επαγγελματιοκού Προσανατολισμού της Γενικής Τεχνολογίας.

Στους αποφοίτους των ανωτέρω τμημάτων χορηγείται πτυχίο ειδίκευσης στους ανωτέρω τομείς.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ*

8. Στην με αριθμό 2083/8.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 97/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2083/8.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιώργος Καρατζαφέρης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Υδραυλικών Έργων και της Δ/σης Συντήρησης Έργων Αττικής τα εξής:

Ο Δήμος Αλίμου, τα δύο τελευταία χρόνια ουδέποτε ενημέρωσε τη Δ/ση Υδραυλικών Έργων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., η οποία δημοπρατεί αντιπλημμυρικά έργα, για την πρόθεσή του να ασφαλτοστρώσει το οδικό δίκτυο της περιοχής του.

Η αρμόδια Δ/ση κατόπιν συνεχών αιτημάτων του Δήμου, δημοπράτησε το 1997 την κατασκευή αντιπλημμυρικού έργου στην περιοχή του, αφού προηγουμένως τον ενημέρωσε σχετικά στέλνοντάς του την περίληψη Διακήρυξης των έργων και την τεχνική τους περιγραφή. Καταθέτουμε στον κύριο Βουλευτή το υπ' αριθμ. Δ10/20773/4.7.1997 έγγραφο της Υπηρεσίας που ενημερώνει τον Δήμο για την δημοπράτηση του έργου.

'Ηταν επομένως σε γνώση του από αρχές Ιουλίου 1997 ότι θα κατασκευάζοντο αντιπλημμυρικά έργα στην περιοχή του.

Σε ό,τι αφορά στις κακοτεχνίες των οδοστρωμάτων από τα έργα αυτά όπως μας ενημέρωσε η Δ/νουςα τα έργα Υπηρεσία αυτές δεν προέρχονται από την κατασκευή των αντιπλημμυρικών έργων, αλλά από έργα άλλων φορέων, ΔΕΠΑ, κλπ.

Σε κάθε περίπτωση όμως ο εγκατεστημένος ανάδοχος της εργολαβίας μας θα αποκαταστήσει αυτές τις κακοτεχνίες των οδοστρωμάτων απ' όπου και αν προέρχονται φυσικά στους δρόμους όπου κατασκευάστηκαν αγωγοί ομβρίων.

Μετά από αλληλογραφία της Δ/σης Κατασκευής Έργων Οδοποιίας Αττικής με το Δήμο Αλίμου αποδεικνύεται σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 13696/23.9.98 έγγραφο του το οποίο σας καταθέτουμε ότι δεν υπάρχουν καθόλου κακοτεχνίες ή φθορές ή προβλήματα που να οφείλονται στη διενέργεια τομών για αγωγούς ομβρίων υδάτων κλπ.

Ο Υπουργός

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ*

9. Στην με αριθμό 2049/4.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 93/23.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2049/4.9.98 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Σ. Παναγιώτου και Μ. Μπόσκου, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κυρίους Βουλευτές σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και της ΔΕΚΕ Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας τα εξής:

α. Με την Δ7/4709/4.9.98 απόφαση Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. διέτεται το ποσό των 1.250.000.000 για τα "Εγγειοβελτιωτικά έργα Λειβαδιάς-Κερκίνης (Β φάση)" από το ενάρημο έργο 9472504 της ΣΑΕ 072 "Μεγάλες διώρυγες μεταφοράς νερού πεδιάδος Ξερρών (3 Κανάλι 1 Κανάλι 5 Κανάλι) και αρδευτικού δικτύου Λειβαδιάς-Κερκίνης.

Συντάσσονται τα τεύχη δημοπράτησης και το έργο θα δημοπρατηθεί εντός του Νοεμβρίου 1998.

Β. Κάθε χρόνο διατίθενται από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. 50 με 55 εκ. για αποζημιώσεις κατακλιζόμενων εκτάσεων από την ανύψωση της στάθμης της Λίμνης Κερκίνης.

Ο Υπουργός

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ*

10. Στην με αριθμό 2047/2.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 56/16.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2047/2.9.98 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νίκου Γκατζή, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίας Κοινότητας Κισσού Πηλίου, είναι κηρυγμένο ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΥΑ Φ31/59178/5361 πε/5.5.1976, ΦΕΚ Β' 699/26.5.1976). Πρόκειται για τρίκλιτη ξυλόγλυπτη βασιλική χτισμένη πριν από το 1741, με τοιχογραφίες του 1802 του γνωστού λαϊκού ζωγράφου Παγώνη, ξυλόγλυπτο τέμπλο και λιθανάγλυφα εξωτερικά. Οι εργασίες στερέωσης και αποκατάστασης ξεκίνησαν το τρέχον έτος στο πλαίσιο του υποπρογράμματος ΕΑΠΤΑ της περιφέρειας Θεσσαλίας (προϋπ. 10.000.000 δρχ.), με φορέα υλοποίησης την Κοινότητα Κισσού, βάσει μελέτης που εκπόνησε μηχανικός της 7ης ΕΒΑ. Υπολείπεται η συντήρηση των τοιχογραφιών και του ξυλόγλυπτου τέμπλου.

Οι δυνατότητες περαιτέρω χρηματοδότησης της αποπεράτωσης-ανάδειξης του ναού Αγ. Μαρίας Κισσού από πλευράς Υπουργείου Πολιτισμού, θα εξεταστούν στο πλαίσιο του προϋπολογισμού και του Γενικού Κανονισμού Χρηματοδότησεων του Υπουργείου.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ*

11. Στην με αριθμό 1918/1.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5030B/11.9.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1918 που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Λ. Τζανή, Θ. Μάζη, Θ. Γεωργιάδη, Π. Κουρουμπλή, Γ. Κουράκη, Α. Σαατζόγλου, Π. Τσερινίδη, Π. Φωτιάδη και Δ. Τσερινίτη την 1.9.98 σας πληροφορούμε ότι υπεύθυνοι για την καλή τήρηση της κείμενης νομοθεσίας "περί υπαίθριας διαφήμισης" όπως αυτή στοιχειοθετείται από:

- Την Κ.Υ.Α. 20351/85 - ΦΕΚ 147/Β/19.3.85 περί "προδιαγραφών διαφημιστικών πλαισίων"

- Το Ν. 2094/93 περί "κώδικα οδικής κυκλοφορίας",

- Το Ν. 1491/85 περί "αρχαιολογικών ιστορικών χώρων",

- Το Π.Δ. Ιστορικού Κέντρου Αθηνών (ΦΕΚ 567/Δ/13.10.79),

- Το Π.Δ. 241/80 περί "προστασίας περιοχής Πλάκας" κλπ.

είναι οι κατά τόπους Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και οι αντίστοιχοι Ο.Τ.Α., οι οποίοι θα πρέπει να προβαίνουν στην εφαρμογή τόσο της νομοθεσίας περί υπαίθριας διαφήμισης, όσον και της διαδικασίας αυθαιρέτων κατασκευών όπου αυτό απαιτείται.

Τέλος σας ενημερώνουμε ότι στα ειδικά διατάγματα προστασίας περιοχών που θεσμοθετούνται από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., προβλέπονται σχετικές απαγορεύσεις ή περιοριστικές ρυθμίσεις.

Ο Υπουργός

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ*

12. Στην με αριθμό 1907/1.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5028B/15.9.98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1907 που κατατέθηκε την 1.9.98 από το Βουλευτή κ. Γεώργιο Καλαντζή σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τα άρθρα 7 (παρ. 1) και 19 του Ν.2508/97 (ΦΕΚ 124 Α 13.6.97) είναι επιτρεπτή η πολεοδόμηση, μέχρι

την έγκριση των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (Γ.Π.Σ.) και Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. του Ν.2508/97, σε περιοχές που προβλέπονται για το σκοπό αυτό από εγκεκριμένο ρυθμιστικό σχέδιο ή ΖΟΕ ή ειδικό χωροταξικό σχέδιο ή Γ.Π.Σ. ή εγκεκριμένα όρια οικισμών πληθυσμού μέχρι 2000 κατοίκους.

Για τις συγκεκριμένες μελέτες που αναφέρονται στη σχετική ερώτηση, την προκήρυξη ανάθεσης έχουν κάνει οι οικείοι Ο.Τ.Α. με επιβλέπουσα υπηρεσία τη Δ/νση Πολεοδομίας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Καβάλας.

Τέλος σημειώνεται ότι σε περιοχές όπου εκπονούνται μελέτες Γ.Π.Σ. ή ΖΟΕ και εφόσον αυτές ήδη συντάσσονται, είναι δυνατή παράλληλα κα η εκπόνηση πολεοδομικής μελέτης υπό την προϋπόθεση ότι οι διαδικασίες θεσμοθέτησής της θα γίνουν μετά την έγκριση των γενικών μελετών πολεοδομικού σχεδιασμού (Γ.Π.Σ. ή ΖΟΕ - ΣΧΑΠ).

Ο Υπουργός

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 12 Ιανουαρίου 1999.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (άρθρο 130 παρ.5 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 3630/10-11-98 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου

Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ένταξη των πρώην ασφαλισμένων του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων στα προνοιακά προγράμματα.

2. Η με αριθμό 3511/5-11-98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αποστόλου Σταύρου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων καθηγητών στο Ενιαίο Λύκειο Βάρης.

3. Η με αριθμό 1503/21-8-98 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων στα τουριστικά επαγγέλματα στην Κρήτη.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου. (Άρθρο 130 παρ. 5 Καν. Βουλής).

1. Η με αριθμό 3829/13.11.98 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επιτάχυνση των διαδικασιών κατασκευής του Μουσικού Σχολείου Καλαμάτας.

2. Η με αριθμό 4148/20.11.98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη φαρμακευτική πολιτική της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικολάου Κωνσταντόπουλου, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα "Τα προβλήματα που δημιουργούνται από τα κυβερνητικά μέτρα στον τομέα της Παιδείας".

Σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 143 με απόφαση της Βουλής, ύστερα από πρόταση του Προέδρου, μπορεί κατ' εξαίρεση να διευρυνθεί ο κύκλος των ομιλητών. Και με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διάρκεια της αγόρευσής τους.

Ως Πρόεδρος του Σώματος έχω την τιμή να σας προτείνω τη σχετική ομόφωνη γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων να διευρυνθεί η συζήτηση με συμμετοχή ενός επιπλέον ομιλητή από κάθε κόμμα.

Οι ομιλητές αυτοί θα λάβουν το λόγο μετά το πέρας των ομιλιών του Πρωθυπουργού και των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό και το Σύνταγμα οι Υπουργοί έχουν το δικαίωμα να συμμετάσχουν στη συζήτηση κατά την παραγραφο 4 του άρθρου 43 και τους ορισμούς του άρθρου 97 παρ.1-3 του Κανονισμού.

Επίσης αν αποδεχθείτε την πρόταση αυτή που σας ανέπτυξα θα μιλήσουν μετά τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων τον κ. Γεράσιμο Αρσένη, από τη Νέα Δημοκρατία η κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο κ. Δημήτριος Γεωργακόπουλος, από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Πρόοδου ο κ. Πέτρος Κουνάλης, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Απόστολος Τασούλας και από το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα η κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη.

Ο χρόνος τον οποίο προτείνω για τους ομιλητές του δευτέρου κύκλου, είναι δέκα λεπτά. Και τη συζήτηση θα κλείσει ο Υπουργός Παιδείας δευτερολογώντας για δέκα λεπτά.

Δέχθεσθε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πρόταση αυτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή έκανε ομοφώνως δεκτή την πρόταση και συμφώνησε με τη διαδικασία που πρότεινα.

Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την ομιλία μου με μία προσωπική εμπειρία. Όταν για πρώτη φορά εξέτασα γραπτά στην Πάντειο τους φοιτητές σε ένα μάθημα το οποίο δεν είχα διδάξει εγώ, τους έδωσα ερωτήσεις κρίσεως, τους έδωσα επίσης και τα συγγράμματα τα οποία χρησιμοποιούσαν για να μελετήσουν το μάθημα, τους είπα ότι είναι ελεύθεροι να χρησιμοποιήσουν τα συγγράμματα και μετά έφυγα από την Αίθουσα γιατί θα έπρεπε να γράψουν.

Μετά από μισή ώρα ήρθε μία αντιπροσωπεία των φοιτητών, η οποία με παρεκάλεσε να αποσύρω τις ερωτήσεις, να αποσύρω τα συγγράμματα, να τους πω ποια κεφάλαια να γράψουν -έχουν μάθει το βιβλίο απέξω- μπορούσα να τους πω και ποιες σελίδες να γράψουν. Και αυτό ήταν δυνατόν. Έτσι έκαναν μέχρι τώρα τις εξετάσεις και έτσι θα ήθελαν να συνεχίσουν.

Το περιστατικό αυτό είναι ένα καλό παράδειγμα μίας εκπαίδευσης η οποία έχει πάρει ένα λάθος δρόμο: Δεν ενδιαφέρεται για κριτική σκέψη. Στηρίζεται στην παπαγαλία. Ενδιαφέρεται για την απονομή πτυχίων και όχι για τη διαμόρφωση ανθρώπων με κρίση, οι οποίοι μπορούν ν'αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της σημερινής εποχής. Είναι μία εκπαίδευση, η οποία δεν δίνει προοπτική στο άτομο.

Θα αναφέρω μία δεύτερη προσωπική εμπειρία, την οποία είχα ως Υπουργός Παιδείας στην Οικουμενική Κυβέρνηση του 1989. Επεσκέφθηκα ένα σχολείο και συνάντησα έναν καθηγητή στην

Αίθουσα κατά τη διάρκεια διδασκαλίας, ελαφρά πιωμένο, απεριποίητο, ο οποίος δεν επικοινωνούσε με τους μαθητές.

Όταν ρώτησα το διευθυντή του σχολείου πώς είναι δυνατή αυτή η κατάσταση, μου απάντησε ότι η νομοθεσία δεν παρέχει τη δυνατότητα του ελέγχου ή μιας αξιολόγησης και της απομάκρυνσης αυτού του καθηγητού. Το περιστατικό αυτό είναι επίσης ένα καλό παράδειγμα ενός τρόπου οργάνωσης της εκπαίδευσης η οποία ελάχιστα ενδιαφέρεται για τους μαθητές.

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού είναι οπωσδήποτε αναγκαία, αν θέλουμε να εξασφαλίσουμε στους μαθητές ποιότητα παρεχόμενης διδασκαλίας. Αυτό είναι αυτονόητο και απορώ με τους εκπαιδευτικούς εκείνους που αυτές τις ημέρες δηλώνουν, όπως έγραψαν οι εφημερίδες, ότι δεν πρόκειται να γίνει αξιολόγηση ο κόσμος να χαλάσει. Ταυτόχρονα ζητούν την κατάργηση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αν έβλεπε ένας τρίτος χωρίς ενημέρωση την εικόνα των σχολείων θα πίστευε ότι συγκρούονται διαφορετικές κοσμοθεωρίες, ότι υπάρχουν ριζικές διαφορές σε βασικές κατευθύνσεις. Όμως, αν εξετάσει κανείς τα συγκεκριμένα επιχειρήματα, τα επιχειρήματα που έχουν προβληθεί και προβάλλονται, θα διαπιστώσει ότι οι προτάσεις για τη χρονική αναβολή των μεταρρυθμιστικών μέτρων, για τροποποιήσεις, για υπαναχωρήσεις στο αξιολογικό σύστημα, για ανάκληση του νόμου, δεν στηρίζονται σε συγκεκριμένη επιχειρηματολογία η οποία να τεκμηριώνεται επιστημονικά. Θα διαπιστώσει ότι όσοι αντιδρούν δεν προβάλλουν μια βιώσιμη εναλλακτική πρόταση. Υπεκφεύγουν, δεν έχουν άποψη. Αυτό δεν είναι δική μου άποψη. Παλαιότερα εκπρόσωπος της ΟΛΜΕ είχε δηλώσει ότι -αναφέρω κατά λέξη- "συγκεκριμένη πρόταση δεν έχουμε υποβάλει, ούτε και είναι εύκολο να διαμορφώσουμε εξειδικευμένη τεχνοκρατική πρόταση".

Αν όμως ο φορέας των καθηγητών δεν μπορεί, δεν έχει την ικανότητα να διαμορφώσει πρόταση για το τι πρέπει να γίνει στην παιδεία, γιατί τότε η τόσο βίαιη αντίδραση; Αντιδρά, γιατί αυτό που είναι αντικείμενο της διαπάλης δεν είναι η εκπαίδευση στο σχολείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο το οποίο επιδιώκεται είναι ένας αντικυβερνητικός αγώνας με όλα τα μέσα, για να ματαιωθεί η οικονομική και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης, η γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης, για να διαμορφωθούν ευνοϊκές συνθήκες για την Αντιπολίτευση στις επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις. Το διακύβευμα δεν είναι η εκπαίδευση, δεν είναι η παιδεία. Είναι η ματαίωση της προσπάθειας της Κυβέρνησης. Είναι η άγρα ψήφων. Είναι ο στόχος να παραμείνει η Ελλάδα στάσιμη και να διαιωνίζονται τα προβλήματα χωρίς λύσεις.

Η τακτική αυτή οφείλεται στην έμμεση αναγνώριση από την Αντιπολίτευση ότι η οικονομική και κοινωνική πολιτική πάει καλά, ότι έχουν γίνει αποφασιστικά βήματα, ότι είμαστε σε απόσταση αναπνοής από τους στόχους τους οποίους έχουμε θέσει, ότι επανειλημμένες προσπάθειες οι οποίες έγιναν για να παρεμποδιστεί το έργο της Κυβέρνησης, όπως παραδείγματος χάρι ορισμένες κινητοποιήσεις των αγροτών στη Θεσσαλία δεν απέδωσαν.

Άρα, χρειάζεται να αναδείξουν ή να ανοίξουν ένα άλλο πεδίο αναμέτρησης, ένα άλλο πεδίο αντίδρασης; Αντιδρά από εκείνα τα οποία άνοιξαν και στα οποία δεν επέτυχαν, για να εκμεταλλευτούν τις συντεχνιακές νοοτροπίες των εργαζομένων, την αβεβαιότητα, τις ανησυχίες και τη ζωντάνια που έχουν οι μαθητές.

Από αυτήν την προσπάθεια πρώτα απ'όλα είναι τραυματισμένη η παιδεία. Η παιδεία για την οποία δόθηκαν κόπονται. Γιατί η παιδεία θα μπορούσε να κερδίσει από μια συζήτηση επί της ουσίας. Γιατί είναι φανερό ότι η παιδεία -και δεν πιστεύω να αμφιβάλλει κανείς- χάνει από την αναμέτρηση στους δρόμους, χάνει από το κλείσιμο των σχολείων, χάνει από τη διάδοση της νοοτροπίας "καταστρέφουμε για να επιβάλουμε".

Αλλά συζήτηση επί της ουσίας, όπως ανέφερα, δεν επιδιώκεται. Μάλιστα την αποφεύγουν, γιατί δεν μπορούν να

προσφέρουν κάτι ουσιαστικά διαφορετικό.

Ο Υπουργός Παιδείας κάλεσε την περασμένη εβδομάδα την ΟΛΜΕ με πρωτοβουλία του. Πρότεινε στην ΟΛΜΕ για συζήτηση μια σειρά από θέματα. Η ΟΛΜΕ αρνήθηκε και θέτει ως προαπαιτούμενο του οποιουδήποτε διαλόγου την αναίρεση, την ακύρωση της νομοθεσίας. Αυτό όχι μόνο δείχνει ότι η στάση των εκπροσώπων της δεν καθορίζεται από τις ανάγκες της ίδιας της παιδείας, γιατί αν τους ενδιέφεραν οι ανάγκες της ίδιας της παιδείας θα συζητούσαν και θα ήθελαν τα σχολεία ανοιχτά. Αυτή η στάση δείχνει τα προαπαιτούμενα για τον οποιοδήποτε διάλογο, τον κεντρικό στόχο της προσπάθειας, να επεκταθεί πάση θυσία η διαμάχη με την Κυβέρνηση. Να γίνει πιο έντονη, να κρατήσουμε το μέτωπο ανοιχτό για ένα ανώτερο και βασικό στόχο, να φθείρουμε την Κυβέρνηση, να επεκτείνουμε τη δυσπιστία και την αμφιβολία για την κυβερνητική πολιτική.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συγκρούονται πράγματι δύο διαφορετικές λογικές. Στόχος δεν είναι απλώς η κυβερνητική πολιτική, στόχος της Αντιπολίτευσης είναι να παραμείνουν άθικτα όλα τα κακώς κείμενα. Η Αντιπολίτευση επειδή δεν έχει προτάσεις για το μέλλον, φοβάται την αλλαγή, φοβάται τη μεταρρύθμιση.

Όλες οι δυνάμεις της συντήρησης συνασπίζονται εναντίον της Κυβέρνησης με ένα στόχο να κρατήσουν την Ελλάδα αδρανή, να κολλήσει η Ελλάδα στο παρελθόν, ώστε να έχουν λόγο ύπαρξης οι ίδιοι. Όλοι χέρι-χέρι εργάζονται σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Αναβίωσε και πάλι μετά από λίγους μήνες από τις δημοτικές εκλογές το κοινό μέτωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και της Νέας Δημοκρατίας. Η παρουσία του ΚΚΕ στις κινητοποιήσεις είναι γνωστή, δεν διατάζει άλλωστε να την προβάλλει. Μέλη της ΚΝΕ είναι που καθορίζουν τη δράση του λεγόμενου συντονιστικού της Αθήνας. Η παρουσία της Νέας Δημοκρατίας επισημοποιήθηκε από την επίσκεψη του κ. Καραμανλή στα σχολεία και στην ΟΛΜΕ, την εποχή που ξεκινούσαν οι κινητοποιήσεις. Έκτοτε την πορεία την καθορίζουν τα συνδικαλιστικά στελέχη.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποφεύγει επίσημα οποιαδήποτε θέση, οποιαδήποτε κίνηση που θα μπορούσε να οδηγήσει σε άλλο δρόμο τους συνδικαλιστικούς της εκπροσώπους οι οποίοι κινούν την κινητοποίηση. Και τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης την ίδια τακτική ακολουθούν. Το σύνθημα είναι η στήριξη των κινητοποιήσεων άμεσα ή έμμεσα, γιατί το μόνο που ενδιαφέρει είναι η αντικυβερνητική κινητοποίηση. Η στασιμότητα της Ελλάδας, η αδράνεια της ελληνικής κοινωνίας.

Η παιδεία θεωρούν ότι μπορεί να περιμένει, αλλά η παιδεία δεν περιμένει. Αυτή η συνειδητή χρησιμοποίηση της ανησυχίας και της κινητικότητας της νεολαίας για συνεχνικά αιτήματα ή κομματικούς σκοπούς, είναι ένα αρνητικό μάθημα για τη νεολαία. Είναι αρνητικό μάθημα που αφήνει τα ίχνη του, γιατί κανένα μάθημα δεν περνάει έτσι ούτε το θετικό ούτε το αρνητικό. Και το αρνητικό αφήνει τα ίχνη του που εκπαιδεύει τα παιδιά. Τα εκπαιδεύει σε μία αρνητική στάση στη χωρίς μέτρο και ευθύνη απαίτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση αυτή έχει στο επίκεντρό της το μαθητή. Σέβεται την προσωπικότητά του. Η μεταρρύθμιση αυτή καταργεί την παπαγαλία. Ενισχύει την κριτική σκέψη και εξοπλίζει το μαθητή με εκείνα τα εφόδια που θα του χαρίσουν ένα μέλλον.

Ο Έλληνας μαθητής του 2000 πρέπει να στέκεται στο ίδιο ή και σε καλύτερο επίπεδο από τους μαθητές των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ζούμε σε έναν κόσμο απαιτητικό, σε έναν κόσμο ανταγωνιστικό και οφείλουμε να προικίσουμε τα παιδιά μας με όλες τις δεξιότητες, με όλες τις ικανότητες για να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της νέας εποχής, τις νέες τεχνολογίες, τις νέες συνθήκες που θα επικρατούν τον επόμενο αιώνα.

Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών έχει κατανοήσει ότι η μεταρρύθμιση βελτιώνει αποφασιστικά το σημερινό καθεστώς. Καλώ κάθε ελληνική οικογένεια και κάθε μαθητή να προσσπείρει το δικό του συμφέρον, να συμβάλει στην ομαλή λειτουργία του σχολείου.

Έχουμε δεσμευθεί ότι μέσα από την εφαρμογή της μεταρρύθμισης

στην πορεία θα βελτιώσουμε όσα τυχόν σημεία εντοπιστούν ότι χρειάζονται βελτίωση. Αλλά νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν τιμά κανένα κόμμα να ενισχύει το κατέλωμα των παιδιών, δεν τιμά την πολιτική λειτουργία ή χειραγώγηση των παιδιών από κομματικά στελέχη. Αυτές οι πρακτικές της δεκαετίας του '70 και της δεκαετίας του '80 κόστισαν πολύ και πρέπει να το σκεφθούμε. Είναι βαριά ευθύνη να συνεχίζεται σήμερα η ίδια λεηλασία της νεανικής ψυχής από κομματικούς μηχανισμούς, είναι βαριά ευθύνη να θέλουμε να λεηλατούμε την παιδική ψυχή για να πετύχουμε κομματικούς σκοπούς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Στο δήθεν συντονιστικό αγώνα σχολείων της Αθήνας οι μαθητές επανέλαβαν το αίτημα για κατάργηση της νομοθεσίας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε με τους μαθητές, είμαστε με κάθε ελληνική οικογένεια που ζητά από τη δημόσια εκπαίδευση να παρέχει υψηλής ποιότητας διδασκαλία, είμαστε με κάθε οικογένεια που θέλει το σχολείο να ανεβάσει το επίπεδο των παιδιών του. Ας πάρουν τις ευθύνες τα κόμματα που υποστηρίζουν τις καταλήψεις!

Ερωτώ τα κόμματα που υποστηρίζουν ή στέκονται αμέτοχα ή υποδαυλίζουν αυτήν την κατάσταση, δέχονται ως άποψη των μαθητών και ως άποψη της ελληνικής κοινωνίας ότι δεν πρέπει να αξιολογούνται οι καθηγητές; Εάν το δέχονται να το πουν καθαρά ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Πρώτοι εμείς το ξεκινήσαμε αυτό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μα, δεν το λέτε! Θα έλθουμε και σε αυτό!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ησυχία σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εάν δεν το δέχονται, γιατί υποκρίνονται ότι στηρίζουν το αίτημα των μαθητών;

Ερωτώ τα κόμματα: δέχονται την άποψη των μαθητών ότι πρέπει να επανέλθει η επετηρίδα; Δέχονται την άποψη των μαθητών ότι πρέπει να καταργηθούν στο σχολείο οι κάθε μορφής έλεγχοι και εξετάσεις αυτών των μαθητών -όχι όλων των μαθητών βέβαια; Εάν τα κόμματα δέχονται ότι αυτά είναι άποψη όλων των μαθητών, αυτό σημαίνει ότι συμφωνούν σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα όπου κάθε παιδί εκπαιδεύεται όποτε θέλει, όσο θέλει, χωρίς καμία επίπτωση στην οικονομική και κοινωνική του κατάσταση και θέση!

Η πολιτεία σύμφωνα με αυτήν τη νοοτροπία έχει υποχρέωση να παρέχει, άσχετα από οποιαδήποτε επίδοση, απολυτήριο εισαγωγής σε ανώτατη σχολή, δίπλωμα και επαγγελματική εξασφάλιση. Αυτή η νοοτροπία της ελάχιστης προσπάθειας είναι νοοτροπία ισοπέδωσης, είναι ισοπέδωση όλων στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή της ημιμάθειας.

Είναι η νοοτροπία ενός κράτους παροχών που εξυπηρετεί μια κοινωνία ανευθυνότητας.

Είναι τεράστια η ευθύνη των κομμάτων που εκτρέφουν στους νέους τη νοοτροπία του "χαβαλέ".

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε. Ο Πρωθυπουργός απευθύνεται στη Βουλή. Όποιος δεν θέλει να ακούσει μπορεί να βγει από την Αίθουσα. Σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Να ακούτε, όπως ακούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι σε μια χώρα που υπήρξε το "Πολυτεχνείο", που υπήρξε το ενδιαφέρον των φοιτητών για τα κοινά, που υπήρξε η μάχη της νεολαίας για τα κοινά, η εξέλιξη αυτή η οποία καταστρέφει, είναι μια εξέλιξη αρνητική που δεν αρμόζει στην πορεία της Ελλάδος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε με τη μεριά

των παιδιών, είμαστε με τη μεριά των πραγματικών τους συμφερόντων. Το λέμε καθαρά: Με ήσωνα προσπάθεια η χώρα δεν πρόκειται να προκόψει. Θέλουμε μια Ελλάδα που να έχει παρουσία και ευημερία. Θέλουμε νέους Έλληνες που να σταθούν ισότιμα στον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Θέλουμε παιδιά κατοχυρωμένα και περήφανα, να έχουν τη γνώση και την ικανότητα να προσφέρουν και να αναδειχθούν. Θέλουμε μαθητές οι οποίοι πετυχαίνουν κάθε στόχο. Αυτή είναι η επιδίωξή μας και πιστεύω ότι πρέπει να είναι η επιδίωξη όλων των κομμάτων της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θέλουμε πολίτες που μπορούν να αποδεχθούν κάθε πρόκληση, να αναδειχθούν στο ύψος κάθε προβλήματος. Δεν θέλουμε μια κοινωνία απραξίας, μοιρολατρίας και στασιμότητας. Αρνούμαστε και καλούμε κάθε νέο να αρνηθεί την υποτέλεια η οποία προκύπτει από την έλλειψη της γνώσης. Διότι όταν δεν έχεις γνώσεις, όταν δεν έχεις αναπτύξει τις ικανότητές σου, όταν δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις τις προκλήσεις, είσαι υποτελής. Και εμείς αρνούμαστε την υποτέλεια για τους νέους, τους μαθητές, για τη νεολαία της Ελλάδος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αρνούμαστε τον εφησυχασμό σε υποδεέστερους ρόλους. Θέλουμε μια κοινωνία δημιουργίας με ενεργούς και καταξιωμένους πολίτες. Και αυτό επιδιώκει η μεταρρύθμιση.

Νέοι της Ελλάδος επιχειρούμε μια μεταρρύθμιση που στο κέντρο της είναι τα δικά σας συμφέροντα. Αγόρια και κορίτσια της Ελλάδος σας ζητώ να δώσετε δύναμη στο δημόσιο σχολείο. Δώστε δύναμη στη δικιά σας προοπτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτό επιδιώκει η μεταρρύθμιση, αυτό είναι το δικό σας συμφέρον, το δικό σας κέρδος. Δώστε στους εαυτούς σας τον πρώτο ρόλο. Μη δεχθείτε το ρόλο του κομπάρσου που επιδιώκουν όσοι δεν έχουν να προτείνουν. Γιατί κομπάρσους σας θέλουν όσοι επιδιώκουν διαδικασίες ημιμάθειας. Αυτό δεν είναι ανεκτό, όχι μονάχα για μια οργανωμένη πολιτεία, αλλά για σας τους ίδιους δεν είναι ανεκτό να είστε κομπάρσοι. Πρέπει να είστε πρωτοπόροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κρίσιμο στοιχείο για την παιδεία εν όψει του 21ου αιώνα συνίσταται στη διασφάλιση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας. Ζητάμε ένα σχολείο της γνώσης και της ικανότητας, ένα σχολείο που προσφέρει αλλά και απαιτεί τόσο από το μαθητή όσο και από τον εκπαιδευτικό. Αλλάζουμε ριζικά τη νοοτροπία ότι όλα μπορεί να είναι χαλαρά. Η έλλειψη προσπάθειας, οι αιώνιοι φοιτητές, οι ιπτάμενοι καθηγητές είναι σελίδες του παρελθόντος και θέλουμε να τις κλείσουμε οριστικά.

Το νέο σχολείο είναι μπροστά μας για να προπαρασκευάσει για τις νέες ανταγωνιστικές και δύσκολες συνθήκες. Αυτό το οφείλουμε στα παιδιά μας. Χωρίς αυτήν την αλλαγή αν αδρανήσουμε τώρα στερούμε στα παιδιά μας και την Ελλάδα το μέλλον.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση την οποία προωθούμε έρχεται να απαντήσει στις προκλήσεις των καιρών και έρχεται να δώσει νέες απαντήσεις σε θέματα τα οποία απασχόλησαν τον τόπο εδώ και πολλά χρόνια. Είχαμε δώσει λύσεις αλλά οι λύσεις αυτές οι οποίες υπήρξαν εφαρμόσθηκαν και κάτω από τις νέες συνθήκες θέλουν προσαρμογή, θέλουν νέα επεξεργασία, θέλουν νέο περιεχόμενο. Και αυτό κάνει ακριβώς η μεταρρύθμιση. Το παλιό σύστημα το υποκαθιστά με ένα νέο που αρμόζει στους καιρούς.

Η πρόσφατη μεταρρύθμιση αντιμετωπίζει συνολικά το εκπαιδευτικό σύστημα και δεν περιορίζεται αποσπασματικά να διορθώσει το ένα ή το άλλο. Δεν αποτελεί μία λύση ευκαιριακού χαρακτήρα η οποία προωθεί μερικές τροποποιήσεις. Θέλει να κτίσει ένα νέο σύστημα.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση θίγει πολλά θέματα τα οποία ήταν απαγορευμένα, ταμπού: Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, το θέμα της επετηρίδας, το θέμα του κλειστού αριθμού εισακτέων στα πανεπιστήμια. Μέχρι τώρα κανείς δεν τόλμησε να τα θίγει αυτά τα θέματα λόγω του πολιτικού κόστους.

Αλλά η ποιότητα της εκπαίδευσης την οποία κανένας δεν αμφισβητεί ή όλοι τη θέλουν εξαρτάται ακριβώς από τη λύση αυτών των θεμάτων τα οποία δεν λύνουμε για τόσο καιρό.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση υλοποιεί τους στόχους που όχι μονάχα είχε θέσει το κόμμα μας, το ΠΑΣΟΚ αλλά είχε θέσει και η ευρύτερη εκπαιδευτική κοινότητα: Το ενιαίο σχολείο, το ολοήμερο νηπιαγωγείο και δημοτικό σχολείο και άλλα πολλά.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ανοίγει τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ στον Έλληνα πολίτη. Υπήρχε κλειστός αριθμός εισακτέων και η προσπάθεια είναι ο αριθμός αυτός των εισακτέων σταδιακά να αυξηθεί και να καταργηθεί ο κλειστός αριθμός εισακτέων. Και θέτει έτσι η μεταρρύθμιση τέρμα στην αιμοραγία της φοιτητικής μετανάστευσης.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αναβαθμίζει το ρόλο και το κύρος των εκπαιδευτικών. Βελτιώνει την αρχική τους κατάρτιση γιατί θεσμοθετεί ένα πιστοποιητικό παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, προβλέπει τη συνεχή επιμόρφωση ώστε να αποκτούν συνεχώς περισσότερα εφόδια και να προσαρμόζονται.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση εξαρτάται -και τη θέλουμε- από τη βοήθεια και τη συνεργασία των εκπαιδευτικών. Η πλειοψηφία του εκπαιδευτικού σώματος επικροτεί τις κατευθύνσεις της μεταρρύθμισης αφού πολλά από τα μέτρα τα οποία προωθούνται είναι μέτρα τα οποία είχαν οι ίδιοι ζητήσει. Τα αποδεχθήκαμε τα θέλουμε πρέπει να τα εφαρμόσουμε τώρα.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ανανεώνει το περιεχόμενο της εκπαίδευσης με τη σύνταξη νέων αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων. Έχουν υπάρξει πολλά νέα βιβλία και νέα αναλυτικά προγράμματα. Καταργεί την αναχρονιστική πρακτική της αυθεντίας του ενός μόνο συγγράμματος. Θα υπάρχουν πολλαπλά βιβλία.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν αγνοεί την κοινωνική διάσταση του σχολείου. Παίρνει μία σειρά από μέτρα για να βοηθήσει εκείνους οι οποίοι έχουν περισσότερες ανάγκες: Το ολοήμερο σχολείο, τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, η πρόσθετη διδακτική στήριξη, η ενίσχυση του θεσμού των υποτροφιών και των φοιτητικών και σπουδαστικών δανείων.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση προωθεί τον πλουραλισμό και σέβεται την ιδιαιτερότητα στις πολιτιστικές διαφορές. Δίνει ιδιαίτερη σημασία στις μειονότητες, στους παλιννοστούντες και άλλες ομάδες του ελληνικού πληθυσμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματοποίηση όλων αυτών που ανέφερα δεν είναι απαρνάξ εύκολη υπόθεση. Απαιτεί ικανό χρόνο για να υλοποιηθεί στην ολότητά της. Για το λόγο αυτό έχει γίνει σαφές από μας ότι η μεταρρύθμιση έχει μακροπρόθεσμο χαρακτήρα. Άρχισε το 1996, 1997, συνεχίζεται φέτος, θα συνεχίζεται για μερικά ακόμα χρόνια και στην πορεία θα προσδιοριστούν οι διορθωτικές παρεμβάσεις που θα κριθούν αναγκαίες, για να υπάρξει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Σίγουρα υπάρχουν θέματα που χρειάζονται περαιτέρω εξέταση.

Ένα ευρύ σχέδιο που αφορά τόσα πολλά σημεία από το νηπιαγωγείο μέχρι τα πανεπιστήμια, δεν μπορεί να μην επιδέχεται και διαφορετικές ρυθμίσεις και δεν επιτρέπεται να μην υποστεί εκτίμηση σε ορισμένα χρονικά διαστήματα. Αλλά μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις για το αν ο συντελεστής παραδείγματος χάριν, της εκτίμησης των μαθημάτων της Β' λυκείου για το απολυτήριο θα είναι 15%, 25% ή 30%. Είναι δυνατόν να υπάρχουν διαφορετικές γνώμες. Είναι εκεί όμως το θέμα; Είναι αυτή η ουσία της μεταρρύθμισης; Εκεί παίζεται το παιχνίδι; Όχι βέβαια. Όσοι, λοιπόν, συγκεντρώνουν την προσοχή τους εκεί βλέπουν μόνο τα δένδρα και δεν βλέπουν το δάσος. Αλλά θα προσέθετα ότι δεν βλέπουν το δάσος, γιατί δεν θέλουν να δουν το δάσος, δεν θέλουν τη μεταρρύθμιση και συγκεντρώνουν την προσοχή τους σε υποδεέστερα σημεία. Κανείς δεν είπε ποτέ, ότι όλα είναι θέσφατα για πάντα. Είπαμε να δουλέψει το σχολείο, να δούμε πώς θα εξελιχθεί το πρόγραμμα, πώς θα εξελιχθεί η εφαρμογή

και όπου χρειάζεται, μετά από συζήτηση θα γίνει παρέμβαση. Δεν γίνεται όμως μία τέτοια πορεία με προαπαιτούμενου, όπως την ακύρωση κάθε προσπάθειας. Όποιος θέτει τέτοιο προαπαιτούμενο, δεν θέλει την προσπάθεια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο είναι τα κρίσιμα σημεία της μεταρρύθμισης. Το πρώτο είναι το άνοιγμα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και το δεύτερο οι διαδικασίες προσανατολισμού και αξιολόγησης.

Ξέρουμε όλοι, ότι η αδυναμία του εκπαιδευτικού μας συστήματος ήταν ότι υπήρχε μία πολύ μεγαλύτερη ζήτηση για τις θέσεις των πανεπιστημίων απ' ό,τι υπήρχε προσφορά, ότι το γεγονός αυτό οδήγησε σε διαδικασίες οι οποίες είναι σκληρές, διαδικασίες αποκλεισμού. Από το 2000, με τη δημιουργία νέων τμημάτων στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, οι θέσεις των εισαγομένων θα είναι όσοι περίπου είναι και οι απόφοιτοι του λυκείου. Απόφοιτοι του λυκείου και εισαγόμενοι θα βρίσκονται μετά το 2000 περίπου στον ίδιο αριθμό. Θα μπορούν, λοιπόν, να αντιμετωπισθούν όλες οι ανάγκες. Ρωτώ: Διαφωνεί κανείς μ' αυτήν την εξέλιξη; Γιατί διαφωνεί; Ας μας το πει.

Έρχονται τώρα τα θέματα του προσανατολισμού και της εισόδου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, της αξιολόγησης. Τι υπήρχε; Ένα σύστημα με λίγες θέσεις και πολλούς υποψήφιους. Και πώς επιλέγονταν; Ένας διαγωνισμός σε τέσσερα μαθήματα. Με άλλα λόγια το σύστημα υποβάθμιζε τις σπουδές στο λύκειο. Ποιος ενδιαφερόταν για τις σπουδές στο λύκειο; Στα τέσσερα μαθήματα, στα οποία θα έδινε εξετάσεις. Όλη η άλλη παιδεία την οποία θα έπρεπε να πάρει πήγαινε χαμένη, δεν τον ενδιέφερε. Όλοι είπαν ότι το σύστημα αυτό το οποίο ίσχυε ήταν ένα σύστημα τίμιο, αλλά ανεπαρκές και δεν εξυπηρετούσε την εκπαίδευση των μαθητών. Αυτό το σύστημα αλλάζουμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Ενώ αυτό που προτείνετε εσείς είναι άτιμο και διαβλητό!

(Θόρυβος στην Αίθουσα-κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ποιοι επιμένουν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διατήρηση του σημερινού συστήματος; Μάλλον κανένας.

Τι προτείνουμε στη θέση του; Την αναβάθμιση σπουδών στο λύκειο, τη διεύρυνση των γνωστικών πεδίων, αλλά και το χρόνο αξιολόγησης, δηλαδή, το χρόνο στον οποίο θα αξιολογείται ο μαθητής για να κριθεί. Να μην κρίνεται με ένα διαγωνισμό σε τέσσερα μαθήματα. Να κρίνεται στη διάρκεια της πορείας στο λύκειο για δύο χρόνια.

Ποιος διαφωνεί ότι το σύστημα αυτό είναι πιο δίκαιο και δίνει μία καλύτερη εικόνα; Ας εξετάσουμε, λοιπόν, αφού δεν διαφωνούμε, τις λεπτομέρειες της εφαρμογής. Επαναλαμβάνω, εδώ μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Αντιλαμβάνομαι ότι η μετάδοση από ένα σύστημα που στηριζόταν στην παπαγαλία σε ένα σύστημα το οποίο απαιτεί περισσότερο κρίση και συμμετοχή του μαθητή είναι δύσκολο. Γι' αυτό έχουμε τονίσει επανειλημμένα και το τονίζω πάλι και τώρα ότι η μεταρρύθμιση δεν τελειώνει αυτήν την τριετία, αλλά τώρα αρχίζει. Έχουμε δηλώσει ότι είμαστε πρόθυμοι με βάση τις εμπειρίες να προσαρμόσουμε τις ρυθμίσεις. Αυτό όμως προϋποθέτει ένα ανοιχτό σχολείο, ένα σχολείο το οποίο δουλεύει και από το οποίο μπορούν να αντληθούν παραδείγματα και εμπειρίες για να βελτιωθεί το σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ασκηθεί πολλή κριτική και θα σταθώ σε μερικά από τα σημεία της κριτικής, κριτική που όπως τόνισα αφορά και τον κομματικό και το συνδικαλιστικό χώρο, αλλά δε συνοδεύεται από εναλλακτικές προτάσεις.

Καμία ολοκληρωμένη πρόταση δεν ακούσθηκε μέχρι σήμερα. Επικρίθηκε η μεταρρύθμιση επειδή κατά την άποψη ορισμένων ξεκίνησε από τα κεραμίδια, δηλαδή, από πάνω προς τα κάτω, από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το λύκειο, και όχι -όπως θα έλεγαν

μερικοί- από το νηπιαγωγείο, το δημοτικό κ.ο.κ. Είναι λάθος. Σας είπα και πριν ότι όλες οι εκπαιδευτικές βαθμίδες εντάσσονται σε αυτήν τη διαδικασία, από το νηπιαγωγείο μέχρι τις μεταπτυχιακές σπουδές. Υπάρχει έμφαση στο λύκειο και έμφαση στις εισαγωγικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια, αλλά η έμφαση αυτή δικαιολογείται επειδή ακριβώς εκεί υπήρχε το κύριο πρόβλημα.

Επικρίθηκε το νέο σύστημα ως εξετασιοκεντρικό, πολλές εξετάσεις. Με αφορμή αυτήν την κριτική επιθυμώ να τονίσω ότι καμία καινούρια εξέταση δεν προστίθεται σε αυτές που ήδη υπήρχαν στο λύκειο, μέσα στη διαδικασία του λυκείου, όπως γίνονταν το μάθημα στο λύκειο. Αντίθετα, με την κατάργηση των γενικών εξετάσεων και τη διαίρεση του σχολικού έτους σε δύο τετράμηνα, αντί των τριών τριμήνων, μειώνεται ο αριθμός των υποχρεωτικών εξεταστικών δοκιμασιών.

Είναι λυπηρό ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρωτοστατεί στην κριτική του νέου συστήματος ζητώντας απόσυρση του νόμου, αντιφάσκοντας προς τον ίδιο τον εαυτό της γιατί στα προγράμματα που έχει δημοσιεύσει υποστηρίζει ακριβώς ότι θα πρέπει στο λύκειο να επικεντρώνεται η προσοχή και να υπάρχει στο λύκειο μια διαδικασία η οποία οδηγεί στην αποτίμηση της προσφοράς του μαθητή.

Αντιφατική στάση τηρεί η Νέα Δημοκρατία και σε άλλα μείζονος σημασίας εκπαιδευτικά θέματα, όπως είναι για παράδειγμα η επετηρίδα. Δεν συμφωνεί στην ύπαρξη της επετηρίδας, στη διατήρησή της, αλλά όπως ξέρετε αρνήθηκε την κατάργησή της.

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος και των εκπαιδευτικών είναι επιδίωξη του προγράμματός της, η ίδια λέει, χωρίς την οποία κανένα μέτρο και καμία μεταρρύθμιση δεν μπορεί να κριθεί ως προς τα αποτελέσματά της, αλλά, αντιπαραστέλλεται τώρα στο νόμο επειδή ακριβώς γίνεται η αξιολόγηση.

Με μία φράση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει εναλλακτική πρόταση για τα ζητήματα παιδείας. Όταν δεν αντιγράφει τις θέσεις της Κυβέρνησης, ενισχύει την αναταραχή προσδοκώντας μικροκομματικά οφέλη.

Λέγεται ότι η μεταρρύθμιση έχει αυξήσει τη στροφή στα φροντιστήρια και έτσι αντί να μειώσει την ανάγκη για παραπαιδεία, την αυξάνει. Τα φροντιστήρια -το ξέρουμε όλοι, απλώς θέλω να το επαναλάβω- και τα ιδιαίτερα μαθήματα είναι σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα της μέχρι σήμερα λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος και κυρίως του μεγάλου ανταγωνισμού στην εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αυτήν την κατάσταση δεν τη δημιούργησε η μεταρρύθμιση, την βρήκε. Και ακριβώς φιλοδοξεί να την ξεπεράσει. Φιλοδοξεί να την καταργήσει. Εμείς έχουμε δηλώσει -και το αποδεικνύουμε και θα το αποδείξουμε στην πράξη- ότι οι μαθητές θα εξετάζονται σε αυτά, τα οποία έχουν διδαχθεί στο μάθημα στο σχολείο.

Και πιστεύουμε ότι όταν αποδειχθεί από τα πράγματα, όταν δουν οι μαθητές ότι πράγματι εξετάζονται σε αυτά, τα οποία έχουν διδαχθεί και εξετάζονται με τρόπους, τους οποίους επίσης έχουν διδαχθεί, δεν θα τρέχουν πια στα φροντιστήρια. Δεν θα υπάρχει ανάγκη για τα φροντιστήρια. Όταν η διδακτική πράξη αποκτήσει την ποιότητα που επιδιώκουμε, θα υπάρξει αντίστροφη στροφή, θα εγκαταλείψουν τα φροντιστήρια και θα έρθουν στα σχολεία.

Κι αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα: να κάνουμε τα σχολεία ικανά να δώσουν τέτοιες γνώσεις, ώστε κανένας να μη χρειάζεται την έξω βοήθεια. Τότε βέβαια θα έχουμε και πραγματικά δωρεάν παιδεία.

Ας κλείσω αυτήν την παρατήρηση, επισημαίνοντας κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιοι είναι εκείνοι, που στηρίζουν σήμερα την εμπορευματοποίηση της παιδείας.

Δεν είναι εκείνοι, οι οποίοι οδηγούν με τις κομματικές κινητοποιήσεις τη δημόσια παιδεία σε αδιέξοδο; Δεν είναι εκείνοι, οι οποίοι υποβαθμίζουν τη δημόσια παιδεία, στηρίζοντας καταλήψεις οι οποίες δεν έχουν έννοια; Δεν είναι εκείνοι που με την πρακτική και τις οδηγίες τους έχουν στείλει τα παιδιά το πρωί στους δρόμους και το απόγευμα στα φροντι-

στήρια; Αυτοί δεν θέλουν τη δημόσια παιδεία και ας φωνάζουν δυνατά για τη δημόσια παιδεία. Η πρακτική τους είναι αντίθετη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η προτεραιότητα που δίνουμε στην μεταρρύθμιση, αποδεικνύεται και από την αύξηση των δαπανών για την παιδεία. Οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία αντιπροσώπευαν το 1993 το 3,3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Το 1998 έφθασαν το 3,7%. Παρά την αύξηση αυτή, δεν είμαστε ικανοποιημένοι και όταν έχουμε τη δυνατότητα, με την ολοκλήρωση των υποχρεώσεων του προγράμματος σύγκλισης, θα αυξήσουμε τις δαπάνες για την παιδεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επανέλθω στο φαινόμενο των καταλήψεων των σχολικών κτιρίων. Πρόκειται για ένα απαράδεκτο φαινόμενο, που πρέπει να καταδικαστεί από όλους. Όταν μάλιστα οι ενέργειες αυτές καταλήγουν σε βανδαλισμούς σε βάρος της δημόσιας περιουσίας, αναδεικνύουν μία νοοτροπία που δεν δέχεται, ούτε αναγνωρίζει τα δικαιώματα των άλλων παιδιών, γιατί τα άλλα παιδιά βασίζονται στην περιουσία αυτή, η οποία καταστρέφεται, για τη μάθησή τους. Η ευθύνη βαρύνει την πολιτεία, αλλά και τους πολίτες και ιδιαίτερα τους γονείς και την εκπαιδευτική κοινότητα.

Εμείς δεν πρόκειται να ανεχθούμε τα φαινόμενα αυτά, τα οποία καταδικάζει η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μόνο το στρατό δεν έχετε στείλει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η Κυβέρνηση καλεί όλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Όσοι ενθαρρύνουν ή καλύπτουν με τις ενέργειες τους αυτές τις πράξεις, υποσκάπτουν το μέλλον των παιδιών τους, το μέλλον του ελληνικού λαού. Στρέφονται κατά του συμφέροντος του ελληνικού λαού και κυρίως -και αυτό πρέπει να αναλογιστούν- κατά εκείνων των κοινωνικών στρωμάτων, τα οποία δεν μπορούν να προσφύγουν στην ιδιωτική παιδεία. Εμπαίζουν τα λαϊκά στρώματα όσοι ισχυρίζονται ότι δήθεν με τις κινητοποιήσεις εξασφαλίζουν μια καλύτερη παιδεία για τα παιδιά τους.

Ποιος μπορεί να πιστέψει σοβαρά ότι το κλειστό δημόσιο σχολείο υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα. Ποιος μπορεί να δεχθεί ότι τα σπασμένα θρανία, τα δεκάδες κατεστραμμένα εργαστήρια, οι ανυπολόγιστες φθορές στην υλικοτεχνική υποδομή, οι πυρπολημένες αίθουσες, η ρυπαρότητα στις αίθουσες των σχολείων εκφράζουν τον αγώνα και τα ιδεώδη της νέας γενιάς.

Θα πρέπει να νιώθουν ντροπή όσοι πρωτοστατούν σε τέτοιες ενέργειες.

Ερωτώ ακόμα: Ποιος θα πληρώσει τις ζημιές αυτές; Οι μαθητές, οι γονείς; Ο ελληνικός λαός θα τις πληρώσει, οι φορολογούμενοι θα τις πληρώσουν.

Καλώ για άλλη μια φορά τις ηγεσίες των κομμάτων της Αντιπολίτευσης να αποδοκιμάσουν αυτά τα απαράδεκτα φαινόμενα. Να αποδοκιμάσουν εκείνους οι οποίοι ευθύνονται για τις καταστροφές της περιουσίας του ελληνικού λαού. Αν δεν το πράξουν, ας δει ο ελληνικός λαός πόσο νοιάζονται για τον ιδρώτα του, για τον κόπο του και κυρίως για την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης στα παιδιά του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία προς τη δημιουργία του νέου σχολείου δεν είναι εύκολη. Οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί, η κοινωνία, εμείς οι ίδιοι, όλοι μας δεν είμαστε αλάνθαστοι. Ανησυχίες, αμφιβολίες, ανασφάλειες, παραλείψεις είναι κατανοητές στο ξεκίνημα μιας τέτοιας προσπάθειας. Όμως, ένα είναι σίγουρο: Το σημερινό σχολείο πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να αλλάξει για να κατοχυρώσουμε τις αρχές μιας πιο δημοκρατικής και κοινωνικά δίκαιης κοινωνίας. Πρόσβαση όλο και περισσότερων σε πιο διευρυμένα επίπεδα γνώσης. Να δώσουμε περισσότερες δυνατότητες στα άτομα, αλλιώς η δημόσια δωρεάν παιδεία δεν θα κυματίζει σαν ένα κουρελιασμένο ιδανικό. Οφείλουμε να την κάνουμε αποτελεσματική. Οφείλουμε η δημόσια δωρεάν παιδεία να έχει ποιότητα. Αυτό περιμένει η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού από μας. Αυτή είναι και η υποχρέωσή μας. Αλλά το

καινούριο δεν θα το επιβάλουμε μόνο με νόμους και διατάγματα. Θα το επιβάλουμε και με συνεργασία των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Θέλουμε τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς συνεργούς σε αυτήν την προσπάθεια. Η μεταρρύθμιση αφορά και αυτούς, κυρίως αυτούς. Μαθητές και εκπαιδευτικοί πρέπει να γίνουν πρωταγωνιστές της προσπάθειας για μεταρρύθμιση. Αυτή είναι η θέλησή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξέθεσα αναλυτικά και με πληρότητα τους στόχους της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Οι στόχοι, όπως είπα, ανταποκρίνονται σε πάγια αίτηματα της εκπαιδευτικής κοινότητας. Εξυπηρετούν τα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα των μαθητών. Εξυπηρετούν τα άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας. Η παιδεία είναι υπόθεση εθνική. Δηλώνουμε ανοικτοί και πρόθυμοι σε κάθε καλόπιστο διάλογο, σε κάθε πρόταση βελτίωσης. Αλλά στην εκπαίδευση ο διάλογος και η βελτίωση γίνονται μόνο μέσα σε μια ομαλή λειτουργία του σχολείου. Η ομαλή λειτουργία του σχολείου επιτρέπει να αναδειχθούν τα θετικά σημεία και επιτρέπει να αναδειχθούν και εκείνα τα σημεία, τα οποία χρειάζονται βελτίωση.

Καλώ όλους, μαθητές και καθηγητές, να ανταποκριθούν στην απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας για ένα ισχυρό και αποδοτικό δημόσιο σχολείο, να προστατεύσουν τη λειτουργία του σχολείου, να διαφυλάξουν το σχολικό χρόνο, να προστατεύσουν τη δική τους περιουσία, που είναι η δημόσια περιουσία.

Ζητώ από την εκπαιδευτική κοινότητα να ανταποκριθεί στο αίτημα της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας και να προστατεύσει το σχολικό χρόνο και το σχολικό χώρο, να προστατεύσει την προοπτική του μέλλοντος των παιδιών της χώρας. Και ζητώ από τα κόμματα αντίστοιχη ευθύνη. Κανείς δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τα παιδιά ως μάντα μεταφοράς για τις κομματικές τους σκοπιμότητες.

Η κοινωνία απαιτεί από όλους ευθύνη, συνέπεια, καθαρότητα θέσεων και όλοι θα κριθούν σκληρά από την πλειοψηφία της κοινωνίας που θέλει ένα ισχυρό δημόσιο σχολείο.

Εμείς καθιστούμε σαφές ότι θα προστατεύσουμε αποφασιστικά το δικαίωμα στη μόρφωση, το δικαίωμα στη μάθηση, θα προστατεύσουμε αποφασιστικά το δημόσιο σχολείο, το οποίο παρέχει δωρεάν εκπαίδευση στην τεράστια πλειοψηφία των παιδιών του ελληνικού λαού.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τονίσω ότι η σημερινή συζήτηση είναι και μια συζήτηση για το μέλλον της νέας γενιάς. Η διαφοροποίηση του ρόλου της οικογένειας, η αποξένωση στις σύγχρονες πόλεις, οι αλλαγές στην αγορά εργασίας, έχουν δημιουργήσει αβεβαιότητα και ανασφάλεια στη νέα γενιά. Αυτήν την αβεβαιότητα και αυτήν την ανασφάλεια πρέπει να ξεπεράσουμε. Το σχολείο, η εκπαίδευση, είναι το πιο σημαντικό μέσον για να βοηθήσουμε τέτοιες συνθήκες, ώστε να βοηθήσουμε το νέο στη ζωή του. Να του δώσουμε την αίσθηση ότι έχει δυνατότητες, να έχει την αίσθηση ότι μπορεί να αντιμετωπίσει προβλήματα, ότι μπορεί να αντιμετωπίσει προκλήσεις. Τότε μόνο αισθάνεται ασφαλής, όταν ξέρει ότι μπορεί, όταν δεν τον δυσκολεύει η ζωή, όταν αισθάνεται ότι έχει τα εφόδια να ξεπεράσει τις δυσκολίες.

Γι' αυτό, για να έχει αυτήν τη βεβαιότητα πρέπει να του δώσουμε γνώση, -προπαντός γνώση- και ικανότητα αξιοποίησης αυτής της γνώσης. Τη μέθοδο να αντλεί απ' αυτήν τη γνώση συμπεριφορές στην καθημερινή του ζωή. Τη δυνατότητα να προσαρμόζεται στις τεχνολογικές αλλαγές και στις αλλαγές στο περιβάλλον. Κριτική σκέψη για να μπορεί να ιεραρχεί και να παίρνει αποφάσεις. Πρέπει να του δώσουμε ελευθερία και προπαντός τόλημη πνεύματος, για να μη διστάζει, για να πηγαίνει μπροστά, για να παίρνει αποφάσεις.

Γι' αυτό οφείλουμε να δώσουμε τα εφόδια και να χαράξουμε δρόμους, να ανοίξουμε δρόμους. Δεν πρέπει να υπάρχουν στη νέα γενιά κλειστές πόρτες, φραγμοί, αδιέξοδα. Όλοι οι δρόμοι, οι δυνατοί δρόμοι πρέπει να είναι ανοικτοί, να είναι βατοί για τους νέους. Να έχει ο νέος την πεποίθηση ότι αξίζει να ζει, ότι ο κόσμος έχει ενδιαφέρον γι' αυτόν, ότι η ζωή παρουσιάζει πολλές θετικές πλευρές, τις οποίες μπορεί να

αξιοποιήσει, ότι δεν είναι καταδικασμένος εκ των προτέρων να ακολουθήσει, μια πορεία την οποία δεν μπορεί να επηρεάσει, ότι δεν χρειάζεται να δει τη ζωή του μοιρολατρικά. Και δεν χρειάζεται. Μπορεί να δει τη ζωή του με τόλμη, μπορεί να δει τη ζωή του με υπερηφάνεια, μπορεί να δει τη ζωή του με πρωτοβουλία και αυτό πρέπει να του μεταδώσουμε μέσα από το σχολείο και την εκπαίδευση. Να δώσουμε δυνατότητες και ευκαιρίες στο νέο. Είναι ο μόνος τρόπος να εξασφαλίσουμε στον ίδιο προοπτική, αλλά και στην κοινωνία μας και στον τόπο μας προοπτική.

Αυτή η πορεία είναι η σταθερή μας απόφαση. Θα την ακολουθήσουμε αταλάντευτα. Είναι η πορεία για μια νέα γενιά ικανή και υπερήφανη, είναι η πορεία για μια νέα γενιά η οποία μπορεί να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις της νέας εποχής, για μια Ελλάδα ικανή και υπερήφανη στο νέο κόσμο.

Εμείς μ' αυτούς τους νέους, που μπορούν, τους νέους που λύνουν τα προβλήματα, τους νέους που είναι υπερήφανοι και αντιμετωπίζουν χωρίς μοιρολατρία το μέλλον, μ' αυτούς είμαστε. Γι' αυτούς δουλεύουμε, αυτούς ζητούμε να σταθούν πρωτοπόροι στο δικό τους μέλλον. Το δικό τους μέλλον, που είναι η ισχυρή και η περήφανη Ελλάδα, η Ελλάδα της μόρφωσης, της αξιοπρέπειας, της δυναμικής, της προοπτικής, η Ελλάδα της δημιουργίας. Αυτή είναι η Ελλάδα των νέων και αυτή δημιουργούμε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, και η σημερινή ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού επιβεβαίωσε ότι μία από τις χειρότερες μορφές πολιτικού λόγου είναι η κυβερνητική ρητορεία. Η κυβερνητική ρητορεία ερήμην της πραγματικότητας και μπροστά στον καθρέφτη της εξουσίας. Αυτός ο λόγος είναι που περιφρονεί τα προβλήματα, αυτή η κυβερνητική ρητορεία είναι που εμπαίζει του πολίτες που ζουν αυτά τα προβλήματα, με γενικές αναφορές πάνω από την κοινωνία νεκρώνει τους πολιτικούς θεσμούς, τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες από κάθε εσωτερικό περιεχόμενο πραγματικής λειτουργίας. Διαγράφει όλους όσους διαφωνούν, σβήνει τα προβλήματα, φτιάχνει μια μαγική εικόνα και ενώ ο κόσμος βράζει γύρω, η κυβερνητική ρητορεία σαλπίζει την αυτοϊκανοποίησή της. Αυτό έκανε ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα ενώπιόν σας.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου προκάλεσε αυτήν τη συζήτηση με αίτησή του στις 30 Νοέμβρη, γιατί από τότε το πρόβλημα ήταν εκρηκτικό. Η συζήτηση πραγματοποιείται σήμερα. Η Κυβέρνηση ήλπιζε στο μεταξύ ότι θα εκτονωνόταν τα πράγματα. Εμείς όμως επιμένουμε ότι εδώ στη Βουλή πρέπει, όταν προκύπτουν αυτές οι εκρηκτικές κοινωνικές καταστάσεις, να γίνονται οι ουσιαστικές συζητήσεις, γιατί η Βουλή είναι το αρμόδιο Σώμα, για να συζητά και να αντιμετωπίζει τα μεγάλα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα. Είναι το κατ' εξοχήν αρμόδιο Σώμα, για να αντιμετωπίζει κοινωνικές και πολιτικές κρίσεις. Δυστυχώς η Κυβέρνηση, δέσμια της κομματικής της νοοτροπίας, θέλει να υποκαταστήσει τη Βουλή με την κυβερνητική επιτροπή διαχείρισης κρίσεων.

'Ετσι η Βουλή δεν είναι η ζώσα Βουλή, που θέλει ο Έλληνας πολίτης και δεν έχει καμία σχέση με τη δρώσα πραγματικότητα. Απονεκρώνεται και απομακρύνεται από την πραγματικότητα της ζωής του Έλληνα.

Το αποτέλεσμα είναι ορατό. Καταργείται ο πολιτικός διάλογος, καταργείται ουσιαστικά η πολιτική και διολισθαίνει η Κυβέρνηση σε αντιδημοκρατικές και αυταρχικές μεθόδους άσκησης της εξουσίας.

'Όταν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια κυβέρνηση φτάνει στο σημείο να καταφεύγει στην εισαγγελική παρέμβαση και στην Αστυνομία, για να αντιμετωπίσει μαθητές, τότε σίγουρα κάτι δεν πάει καλά σ' αυτόν τον τόπο. Και να το σκεφτούμε όλοι, να στοχαστούμε όλοι, γιατί εμείς έχουμε την ευθύνη. Το θέμα της

παιδείας θα έπρεπε να είναι σήμερα το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της χώρας, θα έπρεπε να αναζητούνται λύσεις για το πρόβλημα της παιδείας σε πνεύμα εθνικής συνεργασίας και συναντίληψης, να αναζητούνται οι άριστες λύσεις. Αντί γι' αυτό όμως, η Κυβέρνηση με την πολιτική και τους χειρισμούς της το μετέτρεψε σε θέμα σύγκρουσης και διχασμού.

Πριν, λοιπόν, αναφερθώ στην ουσία του εκπαιδευτικού προβλήματος, για το οποίο και ζήτησε ο Συνασπισμός την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, θέλω να σταθώ σ' αυτό το πολιτικό πρόβλημα, που αναδεικνύεται για μια ακόμη φορά μέσα από τα αδιέξοδα στο χώρο της παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, πρέπει κάποτε να κατανοήσετε ότι σε μία δημοκρατική χώρα, σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα δεν υπάρχουν θεόσταλτοι σωτήρες. Ο λαός με την ψήφο του δίνει εντολή για τη διακυβέρνηση της χώρας, αλλά ταυτόχρονα δίνει εντολή για τον έλεγχο της Κυβέρνησης, για τον έλεγχο του τρόπου με τον οποίο ασκεί την εξουσία η κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Οι επιλογές της όποιας κυβέρνησης ελέγχονται καθημερινά και δεν επικυρώνονται στο όνομα της κομματικής πειθαρχίας. Ελέγχονται και από το λαό και από τα κόμματα. Ελέγχονται και από σας, πολύ περισσότερο, όταν οι επιλογές της Κυβέρνησης έρχονται στο όνομα της κομματικής πειθαρχίας και δεν έχουν ούτε τη δική σας σύμφωνη γνώμη.

Η νομιμοποίηση της Κυβέρνησης θα πρέπει να επιβεβαιώνεται καθημερινά και η εξασφάλιση της κοινωνικής συναίνεσης είναι συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας. Δυστυχώς, όμως το σημερινό πολιτικό σύστημα ενός κυβερνητικού και κομματικού ηγεμονισμού, σταδιακά οδηγεί σε εξαιρετικά επικίνδυνες αυταρχικές και αντιδημοκρατικές εναλλαγές.

Η παιδεία εδώ και δύο μήνες είναι σε διάλυση. 'Όμως ο Υπουργός επιμένει, ο κύριος Πρωθυπουργός καλύπτει τον Υπουργό, όλοι οι άλλοι που διαφωνούν βαπτίζονται υπονομευτές και καλείται η εισαγγελία να επιβάλει την τάξη.

Ε, λοιπόν, το αποτέλεσμα είναι ορατό. Με την ίδια περίπτωση μεθοδολογία αλλά με διάφορες παραλλαγές, αντιμετωπίζονται και όλα τα άλλα προβλήματα. Η σημερινή εικόνα της ελληνικής κοινωνίας, η σημερινή εικόνα απαξίωσης της πολιτικής, η σημερινή εικόνα έντονης κοινωνικής δυσφορίας, η σημερινή εικόνα που μπορεί να γεννήσει τα πιο απίθανα πράγματα και να τροφοδοτήσει τις πιο αντιφατικές εξελίξεις, αυτή η σημερινή εικόνα κρίσης σε όλους τους τομείς, είναι αποτέλεσμα του τρόπου με τον οποίο ασκείται η διακυβέρνηση και γίνεται η αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Εμείς θα το λέμε με τον πιο έντονο και επίμονο τρόπο. Αυτός ο τρόπος με τον οποίο κυβερνιέται η χώρα, δεν μπορεί να συνεχισθεί, γιατί παράγει όλες τις αρνητικές πλευρές οι οποίες καταγράφονται κάθε μέρα στα ελλείμματα της πολιτικής αξιοπιστίας και της πολιτικής αποτελεσματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα είναι ότι τα μέτρα που επεξεργάστηκε το Υπουργείο Παιδείας, έχουν ναυαγήσει. Η πολιτική του κυρίου Υπουργού Παιδείας έχει ναυαγήσει. Και μια πολιτική που επιβάλλεται για λόγους κυβερνητικού γοήτρου, παρά το ναυάγιο της, θα παράγει μόνον νοσηρές και αρνητικές καταστάσεις.

Είναι τόσο δύσκολο, κύριε Πρωθυπουργέ, να κατανοήσετε αυτήν την απλή αλήθεια ή το μόνο που ενδιαφέρει την Κυβέρνηση είναι οι εσωκομματικές ισορροπίες εν όψει του Συνεδρίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αδιαφορεί για όλα τα υπόλοιπα;

Εδώ, όμως είναι το πρόβλημα και το πρόβλημα το ζουν και το αντιμετωπίζουν οι πολίτες. Το σημερινό πολιτικό σκηνικό, το σημερινό σύστημα διακυβέρνησης έχει εξαντλήσει τα όριά του και τελικά νοιάζεται και δουλεύει μονάχα για τον εαυτό του, για την αναπαραγωγή του εαυτού του. Δεν παράγει τίποτε θετικό. Διχάζει την κοινωνία και αναπαράγει μονάχα τον εαυτό του. Γι' αυτό και εμείς λέμε ότι πρέπει να αλλάξει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσατε μία περιγραφή από τον κύριο Πρωθυπουργό και περίπου η Κυβέρνηση σας ζήτησε να τη χειροκροτήσετε ικανοποιημένοι. Ζείτε κάθε μέρα

μπροστά στα μάτια σας και όσοι έχετε παιδιά μέσα στο σπίτι σας, τη διάλυση που υπάρχει στο χώρο της παιδείας. Είναι εκρηκτική η κατάσταση στην παιδεία, όχι μονάχα στα λύκεια και στα γυμνάσια, αλλά και στα πανεπιστήμια και σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Και έχετε βαρύτατες ευθύνες, κύριοι της Κυβέρνησης και εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, προσωπικά εσείς, γιατί είσθε τρία χρόνια στην Πρωθυπουργία και από αυτά τα τρία χρόνια, τα δύο είναι χρόνια αναστάτωσης της παιδείας και το 1997 και το 1998. Η δική σας Κυβέρνηση είναι που και στα δύο αυτά χρόνια το 1997 και το 1998 έφερε νομοσχέδια εκπαιδευτικών μεταβολών στα Θερινά Τμήματα του Σεπτεμβρίου, με συνοπτικές διαδικασίες, για άμεση εφαρμογή μετά δέκα-δεκαπέντε ημέρες ή και ένα μήνα, κάνοντας επίδειξη τυπικού παλααιοκομματικού συγκεντρωτισμού, χωρίς καμιά προετοιμασία, χωρίς υποδομές, χωρίς διάλογο και συναίνεσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Εσείς τα φέρατε αυτά τα νομοσχέδια έτσι όπως τα φέρατε, χωρίς να σεβαστείτε τη σοβαρότητα των προβλημάτων και χωρίς να συμμεριστείτε σε ποια περιπέτεια βάζατε την ελληνική παιδεία, την ελληνική οικογένεια, το ελληνικό σχολείο, τις νέες γενιές, για τις οποίες κατά τα άλλα δημαγωγείτε και κόπτεστε ότι πρέπει να τους εξασφαλίσετε το βατό δρόμο προς ένα μέλλον ανάπτυξης και προόδου.

Σας επισημάναμε εμείς, τότε, από την πλευρά του Συνασπισμού και οι άλλοι συνάδελφοι των άλλων κομμάτων, ότι θα προκαλέσετε περισσότερα προβλήματα από αυτά που πάτε δήθεν να λύσετε. Αντιπάζατε την κυβερνητική έπαρση και αυταρέσκεια. Συμπεριφερθήκατε όπως εκείνοι που ξέκοψαν προ πολλού τους δεσμούς τους με την κοινωνία. Θα έλεγα που ξέκοψαν και τους δεσμούς τους με την επιστημονική ευθύνη και ανάλυση. Έτσι και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, προστεθήκατε σε αυτούς που θα θυμούνται και θα απορρίπτουν δια βίου οι σημερινοί μαθητές και φοιτητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρητικοί της παιδείας και λειτουργοί της εκπαίδευσης, φιλόσοφοι, κοινωνιολόγοι, ερευνητές, παιδαγωγοί, αλλά και οι απλοί πολίτες γνωρίζουν ότι οι επιλογές, οι μεταβολές, οι προτάσεις για μία σύγχρονη δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν οριοθετούνται ούτε κρίνονται με τα μέτρα της όποιας κυβερνητικής και κομματικής πλειοψηφίας ή εμβέλειας. Χρειάζεται συστηματική επεξεργασία, τεκμηρίωση, πολιτική αξιοπιστία, κοινωνική συναίνεση. Απαιτούν αυτά τα μέτρα μιας σύγχρονης δημοκρατικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης βασανιστικές επιστημονικές και πολιτικές διεργασίες, που θα αξιοποιούν τις μελέτες, θα αξιοποιούν το ανθρώπινο δυναμικό, θα αξιοποιούν τη δημοκρατική κριτική. Αυτό δεν έγινε, κύριε Πρωθυπουργέ. Και στα δύο χρόνια που η Κυβέρνησή σας προώθησε νόμους για την εκπαίδευση πολιτευτήκατε με έναν τρόπο κλασικό, γνωστό από παλιά, αποτυχημένο, με έναν τρόπο ο οποίος συσσωρεύσε αυτά τα άλυτα προβλήματα στο σώμα της παιδείας, αλλά και στον κορμό της ελληνικής κοινωνίας. Και έτσι, όπως πολιτεύεται η Κυβέρνησή σας, δημιουργείτε ένα πολύ σοβαρό και κρίσιμο ζήτημα. Ποιος και πώς αποφασίζει στους κρίσιμους τομείς για την πορεία της χώρας; Ποιος και πώς ελέγχει τέτοιες κρίσιμες αποφάσεις σε τόσο κρίσιμες και σύνθετες εποχές;

Και στη Γαλλία, κύριε Πρωθυπουργέ, δημιουργήθηκε πρόβλημα με τους μαθητές, αναστατώθηκαν και βγήκαν στους δρόμους. Η Κυβέρνηση της Γαλλίας δεν τους έστειλε τον εισαγγελέα και το χωροφύλακα. Έσκυψε και τους άκουσε και διόρθωσε τις επιλογές της, διαμόρφωσε κλίμα εμπιστοσύνης με τους μαθητές. Και στην Ιταλία υπάρχει πρόβλημα, κύριε Πρωθυπουργέ. Η κυβέρνηση της Ιταλίας δεν πρόβαλε την αδιαλλαξία της. Συγκρότησε επιτροπή σαραντά περίπου ειδικών και ζήτησε τα πορίσματα ενός ευρύτατου εθνικού διαλόγου. Η δική σας Κυβέρνηση στην Ελλάδα, κύριε Πρωθυπουργέ, έστησε αντιδικία με όλους και με όλα, με πρόσωπα, με φορείς, αλλά και με θεσμούς. Δολιοφθορείς οι μαθητές, υποκινητές οι καθηγητές, παρασυρμένοι οι γονείς, εχθροί τα κόμματα, αντίπαλος ακόμα και το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, ο θεσμός ανεξάρτητης αρχής που θεσπίστηκε από σας.

Αλλά εάν έτσι έχουν τα πράγματα, όλοι είναι πλέον ανυπόληπτοι και ύποπτοι, τότε τη μεταρρύθμιση με ποιον θα την κάνετε, κύριε Πρωθυπουργέ; Με τους κυβερνητικούς Βουλευτές; Με τα κομματικά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Με τους εισαγγελείς; Ή με όλες εκείνες τις επικοινωνιακές τεχνικές που επιστρατεύετε για να αποπροσανατολίσετε την προσοχή του κόσμου από την ουσία του προβλήματος.

Είναι ντροπή για την Ελλάδα του 2000 να αναβιώνουν με πρακτικές κυβερνητικού συνδικαλισμού, σαν αυτές με τις οποίες καλείτε εκπροσώπους των μαζικών χώρων να υποκύψουν και να συμμορφωθούν σε επιλογές με τις οποίες διαφωνούν, είναι ντροπή για την Ελλάδα του 2000 να αναβιώνουν μεθοδολογίες πολιτικού εκφοβισμού των νέων, σαν αυτές με τις οποίες επιχειρείται διαρκώς να θέσετε κάτω από εκβιαστικά διλήμματα τα νέα παιδιά και τους γονείς τους.

Είναι ντροπή να αναβιώνουν στην Ελλάδα του 2000 τέτοιες επικοινωνιακές τεχνικές που βάζουν την οικογένεια και το γονιό με την πλάτη στον τοίχο μόνο και μόνο για να πετύχετε μία εκβιασμένη συναίνεση σε αρνητικά, επιζήμια και επικίνδυνα μέτρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μη διάλογος στο χώρο της παιδείας δείχνει την ποιότητα της πολιτικής μας ζωής. Δείχνει το επίπεδο στο οποίο θέλει η Κυβέρνηση να λειτουργεί το εκπαιδευτικό και το πολιτικό σύστημα της χώρας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η ανεξαρτησία, κύριε Σουφλιά και κύριε Κοντογιαννόπουλε, δεν επεκτείνεται και σε αυθαίρετη συζήτηση όταν μάλιστα υπάρχει αγορητής επί του Βήματος!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου σταθερά και επίμονα προβάλλει την ανάγκη του ουσιαστικού και προγραμματικού διαλόγου για κρίσιμους τομείς και για μεγάλα προβλήματα της χώρας, αυτά τα προβλήματα που δεν μπορεί κανείς, καμία κυβέρνηση και κανένας Υπουργός, να τα χειρίζονται ως οικογενειακή ή προσωπική τους υπόθεση, αυτά τα προβλήματα που κανείς δεν μπορεί να τα κόβει στα μέτρα του και να χειρίζεται ευκαιριακά ή κατά παραγγελία της οποιασδήποτε στιγμής.

Μιλάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για διάλογο ουσίας που θα διαμορφώνει αξιόπιστες λύσεις και παραγωγικές συναίνεσεις. Μιλάμε για διάλογο που θα πηγαίνει μπροστά και δεν θα μας ξαναγυρνά στις παλιές καταστάσεις που εσείς τις είχατε εκθειάσει ως μεταρρύθμιση και τις είχατε ψηφίσει με τη λογική της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Μιλάμε για διάλογο που θα προωθή τη δημόσια εκπαίδευση της υψηλής ποιότητας και δεν θα διαλύει τα πάντα για να τα παραδίδει στους νόμους της αγοράς.

Η Κυβέρνησή σας, κύριε Πρωθυπουργέ, αρνείται αυτόν τον διάλογο. Και όχι μόνο αρνείται το διάλογο, αλλά καταστρέφει και κάθε προϋπόθεση και κάθε πλαίσιο για να γίνει. Ο Υπουργός Παιδείας είχε να συναντηθεί με την ΟΛΜΕ επί 21 μήνες. Και όταν προχθές συναντήθηκαν μετά από πρόσκληση του κυρίου Υπουργού, καθορίστηκε ως θέμα συζήτησης μόνο αυτό που αφορούσε την κατάρτιση και την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Η ΟΛΜΕ προσήλθε και ζήτησε να διευρευνηθεί η συζήτηση και υπέβαλε προτάσεις. Και έχει υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις η ΟΛΜΕ ανεξάρτητα με το εάν η Κυβέρνησή σας διαφωνεί ή όχι.

Που είδατε, λοιπόν, ότι δεν υπάρχουν προτάσεις από τους κοινωνικούς φορείς, και από τους κοινωνικούς φορείς υπάρχουν προτάσεις και από τα κόμματα υπάρχουν προτάσεις. Εσείς μηδενίζετε κάθε αντίθετη φωνή, γιατί δεν αντέχετε στην κριτική. Και θέλετε, με νομοθετικό εκβιασμό, να προωθήσετε τα μέτρα τα οποία επιλέξατε. Γι'αυτό και κάνετε ασκήσεις, γραφειοκρατικού και αυταρχικού κυβερνητισμού. Σκιαμαχείτε με μονοσήμαντες προσεγγίσεις των προβλημάτων. Ναι ή όχι; Υπέρ ή κατά;

Στιγματίζετε. Στιγματίζετε επιλεκτικά όσους διαφωνούν, τους μαθητές, τους καθηγητές, τους γονείς, τα κόμματα και προσφέρετε κάκιστη υπηρεσία, αντιδημοκρατική υπηρεσία. Καταναλώνετε επικίνδυνους αφορισμούς. 'Όλοι πρέπει να πάμε "εις το πυρ το εξώτερον" διότι δεν καταλαβαίνουμε το καλό μας και δεν σας ακούμε, δεν συμμορφωνόμαστε "προς τας υποδείξεις σας". Νεκρاناσταίνετε την επικίνδυνη θεωρία του σκοτεινού δακτύλου που υποκινεί. Δεν πείθετε, δαιμονολογείτε. Επιδιώκετε τον πολιτικό και ιδεολογικό πειθαναγκασμό των πάντων. Δεν απελευθερώνετε - και το βλέπτε μπροστά σας- τον πνευματικό και κοινωνικό δυναμισμό όλων των δυνάμεων της χώρας για μία σύγχρονη παιδεία.

Εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου θα εξακολουθήσουμε να προβάσουμε ότι το ζητούμενο είναι να ανοίξει ο ουσιαστικός διάλογος που έχει ανάγκη η πραγματική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και για μας, για το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου, είναι αδιαπραγμάτευστος ιδεολογικός και πολιτικός στόχος, η ποιοτική δυναμική του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Διαφωνούμε με τις κυβερνητικές επιλογές, αλλά δεν διαφωνούμε για να κάνουμε διαπιστωτικό ή καταγγελτικό χαρακτήρα παρατηρήσεις. Δεν διαφωνούμε για να προβάσουμε στείρες αντιπολιτευτικές μας απόψεις, αλλά για να προωθήσουμε τις προγραμματικές εναλλακτικές λύσεις, λύσεις που είναι αναγκαίες, που είναι εφικτές, που είναι εξαντλητικά μελετημένες και τεκμηριωμένες, λύσεις που είναι ώριμες να γίνουν αποδεκτές από την ελληνική κοινωνία.

Εσείς μας λέτε ότι δεν υπάρχει άλλη λύση. Παρά ο μονόδρομος των δικών σας επιλογών. Κάνετε τραγικό λάθος και δεν σας χρωστάει τίποτα η παιδεία, η νέα γενιά, η οικονομία, η χώρα, να φορτώνονται τα τραγικά λάθη μιας εμμονής σε μονόδρομους εφ'όλης της ύλης στην πλάτη τους.

Ακούμε χρόνια στην Ελλάδα για μεταρρυθμίσεις στην παιδεία. 'Όλες, όμως, οι εξαγγελίες αποδείχθηκαν χάρτινες. Χρόνια ακούμε για μέτρα που θα αναμορφώσουν το εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτά, όμως, τα μέτρα δεν είναι παρά ένα ατελειώτο ράβε-ξήλωνε μεταξύ κυβερνήσεων και Υπουργών. Και δεν είναι τυχαίο ότι δεν υπάρχει σε τούτη τη χώρα κανένας επιτυχημένος Υπουργός Παιδείας.

Υπάρχει ισχυρή αφοσίωση της ελληνικής οικογένειας, της ελληνικής κοινωνίας στην αναγκαιότητα της εκπαίδευσης. Και η ελληνική οικογένεια καταβάλλει τα πιο πολλά από οποιαδήποτε άλλη οικογένεια στην Ευρώπη για τη μόρφωση των παιδιών της. Παρά ταύτα αυτήν την κοινωνική διαθεσιμότητα δεν την αξιοποιούν σωστά οι κυβερνητικές πολιτικές. Και η σημερινή κυβερνητική πολιτική την περιφρονεί και επιτρέψτε μου να πω ότι τη λασπώνει, τη διασύρει.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ήταν το μόνιμο ζητούμενο του 20ού αιώνα και ματαφύρεται στα υπόλοιπα ελλείμματα του 21ου αιώνα. Γιατί; Τυχαία; Φτάσαμε στο 2000, κύριε Πρωθυπουργέ, όχι με τον αυτόματο πιλότο, αλλά με συγκεκριμένες κυβερνητικές πολιτικές. Τα σημερινά προβλήματα της Ελλάδας και της παιδείας έχουν αιτίες, έχουν ιστορία, έχουν πρωταγωνιστές. Είσατε στην Κυβέρνηση επί δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια. Είχατε στη διάθεσή σας ως κόμμα, ως παράταξη, ως πλειοψηφία, το μεγαλύτερο ωφέλιμο χρόνο για να απαλλάξετε την παιδεία από τις σημερινές καθυστερήσεις και ελλείψεις, τα πιο πολλά χρήματα, τις πιο μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού. Δεν λέω ότι δεν έγιναν βήματα, ούτε απλουστεύω ούτε μηδενίζω. Σήμερα, όμως, η παιδεία είναι στο κακό της το χάλι και κάποιος πρέπει να αναλάβει την πολιτική ευθύνη απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Δεν θα τα φορτώσουμε όλα στον ουρανό ή στους αθάνατους δαίμονες που υποκινούν κάθε φορά και δεν αφήνουν τις κυβερνήσεις να κάνουν με σωστό βηματισμό τη γνωστή τους παρέλαση.

Εμείς φωνάζουμε από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ότι βασική προϋπόθεση για να υπάρξει σχεδιασμός και λύση στο πρόβλημα της παιδείας το 2000 είναι η δραστηρική αύξηση των δαπανών στην παιδεία. Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία αποτελεί εκτός των άλλων και στοιχείο ειλικρίνειας, αξιοπιστίας, οποιασδήποτε κυβερνητικής και κρατικής αρχής που επαγγέλεται την ανάπτυξη και την κοινωνική πρόοδο.

Η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, βρίσκεται σε διαφορετική τροχιά. Με την επίκληση της ένταξης στην Ο.Ν.Ε. και των προϋποθέσεων της Συνθήκης του Μάαστριχτ επιλέγει την ουσιαστική μείωση των δαπανών για την παιδεία, συγκριτικά και με τα χρόνια και με τους πόρους και με τα όσα γίνονται στις άλλες χώρες, γι'αυτό και καταφεύγει αναπόφευκτα στην αναζήτηση των αναγκαίων πόρων από τις χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που χορηγούνται, όμως, με συγκεκριμένες δεσμεύσεις και περιορισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να το πούμε με το όνομά του το πρόβλημα. Οι χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν και παρενέργειες. Ανοίγουν την όρεξη για οικονομικά παιχνίδια, για παιχνίδια παραγοντισμού και πελατειακών σχέσεων που εκμαυλίζουν πολλές φορές και εκπαιδευτικά ιδρύματα και φορείς και πρόσωπα.

Στο πλαίσιο αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση εντάσσει βεβαίως την προώθηση ενός συστήματος δια βίου εκπαίδευσης που έχει στόχο να προσαρμόσει την εκπαίδευση των επιμέρους χωρών στη δημιουργία προγραμμάτων κατάρτισης και επανεκπαίδευσης με δεδομένο ότι κάθε εργαζόμενος στη σύγχρονη κοινωνία θα αλλάζει επαγγέλματα τρεις ή τέσσερις φορές και με πρόσχημα τις σημερινές ανάγκες της αγοράς εργασίας. Η πολιτική, όμως, αυτή εγκυμονεί κινδύνους. Εάν δεν υπάρχει ένα σύγχρονο και εύρωστο εκπαιδευτικό σύστημα πίσω, αντί, δηλαδή, το εκπαιδευτικό μας σύστημα να αξιοποιήσει αυτήν την πολιτική, υπάρχει κίνδυνος να ρυμουλκηθεί και να αλλοιωθεί τελεσίδικα από αυτήν την πρακτική της διαχείρισης των κοινοτικών κονδυλίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα νέα παιδιά ξέρουν ότι δεν έχουν δουλειά, ξέρουν ότι δεν έχουν μάθηση, αυτή που απαιτούν οι καιροί. Χωρίς μάθηση και χωρίς δουλειά, καλούμε τα παιδιά μας σε ένα μέλλον αβέβαιο και ανασφαλές. Τα παιδιά βλέπουν ότι κάτι δεν πάει καλά με τη ζωή τους, κάτι δεν πάει καλά με όλους εμάς που διαφεντεύουμε το μέλλον τους με το γνωστό τρόπο, με τον πατερναλισμό, την ηθικολογία της αυθεντίας, την ώρα που παίρνονται στραβές και ανάποδες αποφάσεις. Παίρνονται στραβές και ανάποδες αποφάσεις, αλλά απέναντι στα παιδιά μας λέμε το "κάτσε καλά, διότι εσύ δεν ξέρεις". Τα παιδιά, όμως, ζουν την αγωνία της ζωής τους και ξέρουν.

Επιμένουμε λοιπόν εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, ότι δεν μπορεί καμία επικοινωνιακή τακτική να παγιώσει καμιά κοινωνία σε τέτοια διλήμματα πολωτικά και διχαστικά. Επιμένουμε ότι έχουμε όλοι δημοκρατικό και παιδαγωγικό χρέος να καταλάβουμε την αγωνία των μαθητών για το δικό τους μέλλον.

Τα παιδιά ζουν σε όλες τις δράσεις σε ένα κοινωνικό και εκπαιδευτικό τοπίο απόγνωσης. Και στην απόγνωση, δεν μπορεί να υπάρξει γνώση και στηρίγματα. Η αγωνία αυτή των παιδιών βάζει κατά μέρος, σαρώνει όλες τις ενστάσεις και τις πιθανές επιφυλάξεις για πλευρές των μαθητικών κινητοποιήσεων, που δεν προσφέρονται όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, σε μονόπλευρες δαιμονοποιήσεις ή επικίνδυνες εξιδανικεύσεις. Κανείς δεν εξιδανικεύει πλευρές, οι οποίες έχουν και τέτοιες παρενέργειες. Μην κάνετε και εσείς το αντίστροφο λάθος, να δαιμονολογείτε στο όνομα μιας μερικής πραγματικότητας την οποία τη χρεώνετε συλλογικά στους μαθητές.

Το ζητούμενο για μας είναι να τις ερμηνεύσουμε, με τις όποιες αντιφατικές όψεις παρουσιάζουν, και να αξιοποιήσουμε ένα διάλογο από μηδενική βάση που έχει ανάγκη το σχολείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επόμενες ημέρες θα είναι κρίσιμες, καθώς θα δρομολογήσουν εξελίξεις για την επόμενη ημέρα στο σχολείο. Τότε, που τα μάτια των μαθητών δεν θα κοιτάνε τα μικρόφωνα και τις κάμερες τις δημοσιογραφικές. Τότε, που οι μαθητές δεν θα καλύπτονται από τον κουρνιαχτό των κομματικών απολογισμών. Τότε, που δεν θα έχουν πέραση τα πατερναλιστικά χαμόγελα ή οι όψεις φοβέρας των οπιοειδών Υπουργών. Τότε, που η οποιαδήποτε συνδικα-

λιστική ρητορία δεν θα έχει καμία αξία. Τότε, την επόμενη ημέρα, που θα δοκιμάζεται κυρίως η ηθική της παιδαγωγικής ουσίας που έχει η πολιτική, η ηθική της παιδαγωγικής μας ιδιότητας. Να σκεφθούμε λοιπόν τότε καλά, την επόμενη ημέρα στο σχολείο, γιατί είναι ταυτόσημη με την επόμενη ημέρα των νέων στην κοινωνία.

Αυτούς τους νέους πώς θέλετε να τους πάτε; Έτσι, με αυτόν τον αυταρχισμό, με τον εισαγγελία, με το χωροφύλακα; Με σκυμμένο το κεφάλι, ταπεινωμένους, χωρίς τη δυνατότητα να συνομιλήσουν, περιφρονημένους ως υποκινητές, βομβαρδιζόμενους με τρόπο ανηλεή από εικόνες που δεν τους αφορούν, που αναφέρονται σε αρνητικές και απαράδεκτες καταστάσεις στα σχολεία, αλλά που δεν έχουν σχέση με τη δική τους συνείδηση; Έτσι θέλετε να πάτε τα παιδιά και να αποκαταστήσετε παιδαγωγικό, πολιτικό διάλογο μαζί τους;

Εμείς διαφωνούμε. Διαφωνούμε και είμαστε υποχρεωμένοι να επισημάνουμε ότι η Κυβέρνησή σας, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν άκουσε τις επιφυλάξεις μας. Σας λέγαμε από το καλοκαίρι: "Δεν έχετε προγραμματισμό." "Δεν έχετε υποδομές." "Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος για την ακύρωση στην πράξη και των θετικών διατάξεων του νομοσχεδίου." Είναι χαρακτηριστικές κουβέντες των αγορητών μας, του κ. Κουναλάκη και της κ. Λουλέ και άλλων συναδέλφων του Συνασπισμού.

Εσείς, παρά τις προειδοποιήσεις, προχωρήσατε. Προχωρήσατε και επιχειρήσατε στην εκπαίδευση ένα άλμα στο κενό, επιστρατεύοντας ένα νομοθετικό εκβιασμό. Όλοι οι φορείς σας λένε ότι η κατάσταση δεν πάει. Επιστήμονες, εκπαιδευτικοί, ερευνητές, παιδαγωγοί βλέπουν με λύπη αυτήν την αρνητική και τραγική κατάσταση και αγωνιούν για τις εξελίξεις. Οι επιλογές σας έχουν φέρει ήδη αποτελέσματα. Δεν χρειάζεται κανείς να περιμένει για να τα δει.

Παιδιά, μαθητές κατά χιλιάδες οδηγήθηκαν στα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια, στην τεχνική μόρφωση χωρίς τη θέλησή τους και κάτω από την κυριαρχία του φόβου και της ανασφάλειας. Σαράντα πέντε χιλιάδες παιδιά έκαναν επιλογή, χωρίς να υπάρχει αντίστοιχη υποδομή και πρόγραμμα.

Τα φροντιστήρια και γενικά η παράλληλη παιδεία έχουν ήδη κατακόρυφη και ραγδαία αύξηση.

Το λύκειο έχει ήδη υποβαθμιστεί με ευθύνη αποκλειστική του Υπουργείου.

Δεν μπορεί, είναι ανιεκπαιδευτικό, να βγαίνετε και να λέτε με υποδείγματα εκθέσεων ότι: "Μην ανησυχείτε παιδιά, θα είναι εύκολες οι εξετάσεις." Γιατί φθάσαμε και σε αυτό το σημείο.

Με την επιμονή της Κυβέρνησης στην εφαρμογή των επιλογών σας, έχει συντελεστεί αποδιάρθρωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Έχει διακοπεί η συνοχή στο εσωτερικό της εκπαιδευτικής κοινότητας και έχει διαλυθεί η δυνατότητα να υπάρξει οργανικός, λειτουργικός, αποτελεσματικός διάλογος που να εξασφαλίζει συναινέσεις.

Και να τελειώσουν οι καταλήψεις θα παραμείνουν οι συνέπειες της αποδιάρθρωσης και θα ξαναβρεθείτε πάλι μπροστά στα ίδια προβλήματα.

Εμείς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ζητάμε να ανασταλεί η εφαρμογή του ν. 2525 και να υπάρξει συνολική επανεξέταση του θεσμικού πλαισίου μέσα από έναν ανοιχτό δημοκρατικό διάλογο ουσίας με τους αρμόδιους φορείς. Ιδιαίτερα επιμένουν στην κατάργηση του εξεταστικού πλέγματος για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως αυτό ορίζεται στα άρθρα 1 και 2 του ν. 2525 με ιδιαίτερη έμφαση στην κατάργηση των εξετάσεων της Β' λυκείου.

Αφήστε τα περί επετηρίδας και αξιολόγησης. Σας έχουμε καταθέσει άποψη που λέει με ποιο τρόπο να γίνεται η πρόσληψη και με ποιο τρόπο να γίνεται η αξιολόγηση. Δεν λέμε για τα άρθρα 6 και 8, λέμε για τα άρθρα 1 και 2.

Γιατί πρέπει να ανασταλεί ο νόμος; Γιατί ο ελεύθερος χρόνος των μαθητών που είναι τόσο κρίσιμος και χρήσιμος στην εφηβική ηλικία είναι πια ανύπαρκτος και ως εκ τούτου στη διαμόρφωση του νέου η ζωντανή επαφή με το σύνολο της ζωής, με τη μουσική, τον

κινηματογράφο, τη λογοτεχνία, τη ζωγραφική, τον αθλητισμό, το θέατρο, το παιχνίδι, την ψυχαγωγία και την επιμόρφωση, η ουσιαστική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου δεν γίνεται. Αυτό είναι που παραμορφώνει την ταυτότητα του πολίτη που φτιάχνουμε.

Το λύκειο παραμένει απλώς προθάλαμος για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η δε Κυβέρνηση επιμένει να επαναλαμβάνει το σλόγκαν της ελεύθερης πρόσβασης στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και τα ΤΕΙ, το οποίο πλέον έχει φανεί ότι είναι ένα σύστημα επιλογής που ευνοεί μονάχα αυτούς που έχουν και κατέχουν. Είναι ένα εξεταστικό σύστημα εγκάιρου αποκλεισμού των πολλών από την πανεπιστημιακή μόρφωση. Δεν δίνει στα παιδιά δεύτερη ευκαιρία αφού έχει απαγορευτεί δια νόμου να βελτιώνουν τους βαθμούς τους. Δεν έχουν άλλη ευκαιρία στη ζωή τους, στην ηλικία μόλις των δεκαπέντε-δεκαέξι χρόνων μετά από μία αποτυχία που θα τους ακολουθεί δια βίου και με σοβαρό κίνδυνο να κλείσουν την επαγγελματική τους προοπτική.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου σας κάναμε συγκεκριμένη πρόταση για το Ενιαίο Λύκειο. Μη λέτε, λοιπόν, αυτά, αδικείτε τον εαυτό σας. Αντικρούστε τα επιχειρήματα επί της ουσίας και αφήστε αυτόν το μηδενισμό. Σας κάναμε πρόταση ολοκληρωμένη για το Ενιαίο Λύκειο. Ενιαία και αυτοτελή εκπαιδευτική μονάδα προτείναμε. Να αποσυνδεθεί από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τις εξετάσεις από αυτήν. Να μην οδηγεί σε πρόωρες επιλογές κατευθύνσεων από την Α' λυκείου, γενική μόρφωση ή τεχνική εκπαίδευση, αλλά ελεύθερα τα παιδιά να επιλέγουν μαθήματα από διαφορετικές κατευθύνσεις, όπως αυτές έχουν οριστεί. Να οδηγεί άμεσα το Ενιαίο Λύκειο στη δεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και στη δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση σε μία τριετία. Εδώ πείτε μου τι λέτε;

Στόχος είναι να τελειώνουν όσο το δυνατόν περισσότεροι νέοι το νέο σύγχρονο Ενιαίο Λύκειο. Ο βαθμός του Ενιαίου Λυκείου να προκύπτει μόνο από τη βαθμολογία της Γ' λυκείου. Οι βαθμοί της δεύτερης τάξης να μη συνυπολογίζονται. Τα μαθήματα επιλογής της Γ' λυκείου να εξετάζονται ξεχωριστά μέσω γενικών εξετάσεων και να αξιολογούνται από εξωτερικούς αξιολογητές.

Σας κάναμε συγκεκριμένη πρόταση για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση γιατί εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να ανοίξουν οι πύλες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε πρακτικά όλοι όσοι διαθέτουν ένα ορισμένο επίπεδο προϋποθέσεων να εισάγονται. Αυτό προϋποθέτει άμεσα δραστική αύξηση του αριθμού των εισακτέων κατά 25% για τα επόμενα τρία χρόνια σε τμήματα παλιά και νέα. Η αύξηση αυτή του αριθμού των εισακτέων πρέπει να νομοθετηθεί και να μην εξαγγέλλεται για να παράγει κάθε φορά τη γνωστή σύγχυση. Να παράγει βεβαιότητα και όχι την αβεβαιότητα των σημερινών εξαγγελιών. Να είναι περίπου αναλογική η αύξηση σε όλα τα τμήματα των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και ΤΕΙ για να μπορέσουν αυτά τα τμήματα να ανταποκριθούν και να μην οδηγηθούν σε νέα αδιέξοδα. Να γίνει αύξηση του προσωπικού, μεγέθυνση των υποδομών τους, αύξηση των δαπανών στους προϋπολογισμούς τους.

Σας είπαμε από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου επίσης συγκεκριμένες προτάσεις για τον τρόπο εισαγωγής και την αντίστοιχη διαδικασία.

Μετά την αποφοίτησή του από το λύκειο ο κάθε μαθητής να δηλώνει το τμήμα ή τα τμήματα της προτίμησής του. Κάθε τμήμα θα καθορίζει τις ελάχιστες προϋποθέσεις που ζητάει για να κάνει δεκτό το μαθητή. Βαθμός απολυτηρίου και άλλες προϋποθέσεις, μαθήματα επιλογής κ.α.

Αν υπάρχουν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι για κάποιο τμήμα, από όσους μπορεί αυτό να δεχθεί, τότε να κατατάσσονται σε σειρά, με μοριοποίηση των μαθημάτων επιλογής του απολυτηρίου και άλλων κριτηρίων.

Σε κάθε περίπτωση, η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να διασφαλίζεται μέσα από πολλούς δρόμους, στα πλαίσια της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, ώστε να είναι δυνατό σε κάθε Έλληνα, σε κάθε αγόρι και σε κάθε κορίτσι, σε οποιαδήποτε φάση της επαγγελματικής του πορείας, να

εγγράφεται στον κύκλο σπουδών που επιθυμεί να παρακολουθήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κυβερνητικές εξαγγελίες δεν αποτελούν ουσιαστικό άνοιγμα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ανάγκαιοι θεσμοί, όπως το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, χρησιμοποιούνται για εκτόνωση της ζήτησης για σπουδές όσων εισάγονται και όχι για σπουδές από απόσταση, όπως γίνεται διεθνώς.

Το ίδιο και τα προγράμματα σπουδών επιλογής. Αντί να αυξήσει αποφασιστικά τη δυνατότητα για σπουδές η Κυβέρνηση, αναζητεί παράπλευρους και ασαφείς δρόμους με διδάκτρα για τον περιορισμό τους. Ταυτόχρονα με εφάπαξ εξέταση στη Β' και Γ' λυκείου ο μαθητής θα κρίνεται με τρόπο μη αναστρέψιμο αμέσως ή εμμέσως για την πρόσβασή του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Και για την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση σας κάναμε προτάσεις διαλόγου πάνω στις οποίες ο καθένας μπορεί να τοποθετηθεί για να αναζητήσουμε την τεκμηριωμένη και πολιτικά αξιόπιστη λύση. Λέμε για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση. Μετά την υποχρεωτική εκπαίδευση, παράλληλα με το Ενιαίο Λύκειο πρέπει να λειτουργούν οι Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές, με δύο χρόνια διάρκεια φοίτησης. Στις σχολές αυτές να λειτουργούν όλες οι ειδικότητες που λειτουργούν στα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια και στα ΕΠΛ, να εκσυγχρονίζονται τα προγράμματά τους και ο εργαστηριακός τους εξοπλισμός. Ξέρετε ότι δεν υπάρχουν ούτε προγράμματα για τη δεύτερα των ΤΕΣ. Τα νέα προγράμματα των ΤΕΣ να περιέχουν και μαθήματα γενικής παιδείας, με ειδικό περιεχόμενο, ανάλογα με τις ανάγκες της ειδικότητας. Οι ΤΕΣ να παρέχουν πτυχίο που εκτός από επαγγελματικό τίτλο να αποτελεί και εκπαιδευτικό. Οι πτυχιούχοι των ΤΕΣ να εγγράφονται στη Γ' λυκείου (υποχρεωτικότητα της δεκαετούς εκπαίδευσης) ή στα ΙΕΚ. Για την εγγραφή τους στη Γ' τάξη του Ενιαίου Λυκείου να είναι απαραίτητη η παρακολούθηση βραχύχρονου προγράμματος υποστηρικτικής διδασκαλίας σε μαθήματα γενικής παιδείας και άλλες επιμέρους τεχνικές προβλέψεις, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν ένα αποτελεσματικό πλαίσιο στη θέση αυτού που σήμερα είναι χωρίς εσωτερικό περιεχόμενο.

Πρέπει παράλληλα, προκειμένου περί της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, να ολοκληρωθεί η επαγγελματική κατοχύρωση των αποφοίτων. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει καμία από τις εκατόν είκοσι περίπου ειδικότητες που λειτουργούν, με σοβαρό πρόβλημα αξιοπιστίας και αναγνώρισης της αξίας των πτυχίων για τους αποφοίτους τους.

Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα για την ποιότητα των εκπαιδευτικών και τον αριθμό των εκπαιδευτικών στην παιδεία. Η πρότασή μας θέτει το πρόβλημα για συζήτηση, δεν το βάζει "κάτω από το τραπέζι" και θέλουμε να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα ως ενιαίο σύνολο και όχι ξεκομμένο από τις υπόλοιπες τομές που πρέπει να γίνουν στην εκπαίδευση.

Σας είχαμε υποβάλει αναλυτική πρόταση για το σύστημα πρόσληψης. Δεν το αποδεχθήκατε. Επιμενίνατε σε ένα σύστημα που περιορίζεται αποκλειστικά σε μία τυπική εξεταστική αξιολόγηση. Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού δικαίωσαν την πρότασή μας και επιβεβαίωσαν την πρόβλεψή μας για το αδιέξοδο και για την έλλειψη αξιοπιστίας.

Είναι άδικο και αντιεπιστημονικό αυτό το σύστημα επιλογών που κάνατε και κανείς δεν λέει να γυρίσουμε στην επετηρίδα. Ωστόσο στη διάρκεια του εκπαιδευτικού βίου του λειτουργού απαιτείται αυτή η διαρκής επιστημονική και εκπαιδευτική κατάρτιση, με την εισαγωγή ενός αντίστοιχου διαρκούς συστήματος σε οργανωμένη και μόνιμη βάση. Εσείς είσατε σε ακήρυκτο πόλεμο με τους εκπαιδευτικούς. Δεν μπορεί να σταθεί ο εκπαιδευτικός στην κοινωνία, μεταξύ των συνανθρώπων του, με την απαξίωση και την απομείωση του κύρους του.

Με ποιους θα κάνετε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση -σας ρωτώ και πάλι- αν δεν στηρίζετε τον εκπαιδευτικό; Τον εκπαιδευτικό που τον "τραβάει από το μανίκι" ο εισαγγελέας, τον εκπαιδευτικό που τον πειθαναγκάζει με διοικητικές πιέσεις ο προϊστάμενος. Αυτή η

εσωτερική λειτουργία της παιδείας αντιπροσωπεύει το ιδανικό σας στο όνομα των δημοκρατικών και κοινωνικών αξιών; Επιτρέψτε μου να σας πω ότι εδώ διαφωνούμε.

Διαφωνούμε και θα φωνάζουμε τις διαφωνίες μας. Και δεν έχετε κανένα δικαίωμα να στρεβλώνετε τις διαφωνίες μας με τέτοιους αφορισμούς.

Όσον αφορά την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου είναι υπέρ της αξιολόγησης όλων των παραγόντων και των παραμέτρων της εκπαιδευτικής λειτουργίας και των εκπαιδευτικών. Αξιοκρατικά, αντικειμενικά και αποκομματικοποιημένα κριτήρια στην επιλογή των στελεχών. Να γίνεται αποκλειστικά με επιστημονικά και παιδαγωγικά κριτήρια. Οι προϊστάμενοι να μην είναι οι εκάστοτε φίλοι του εκάστοτε Υπουργού ή της εκάστοτε Κυβέρνησης και τα όργανα αντίστοιχης ευθύνης να είναι αποκεντρωμένα.

Δεν υιοθετήσατε απόψεις που ακούστηκαν.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν υιοθετήσατε ούτε την ομόφωνη πρόταση του ειδικού τμήματος αξιολόγησης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στις 9.11.1998, που πρότεινε σύστημα αξιολόγησης με έμφαση στην εκπαιδευτική αποσυγκέντρωση, την επικέντρωση στη σχολική μονάδα, τη βελτίωση της ποιότητας της σχολικής μονάδας με διαδικασίες ανάπτυξης της κριτικής γνώσης και δράσης σε τοπικό επίπεδο, όπως χαρακτηριστικά λέει. Την απορρίψατε αυτήν την εισήγηση, διότι σας ενοχλούσε που έλεγε ότι είναι αναχρονιστική και ανεπαρκής η αξιολόγηση που υιοθετήσατε, γιατί στηρίζεται στο συγκεντρωτισμό και στη λογική του ελέγχου και της ιεραρχικής κρίσης, μία επιλογή που και πολιτικά είναι συντηρητική, αλλά και με βάση τα σύγχρονα δεδομένα της διαχείρισης πολύπλοκων συστημάτων όπως το εκπαιδευτικό, κρίνεται ως ανεπαρκής και αναχρονιστική. Και ξέρετε ποια ήταν η κατάληξη. Παραιτήθηκε ο Πρόεδρος του ειδικού τμήματος αξιολόγησης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ο κ. Ιωσήφ Σολωμών. Γιατί δεν δέχσατε την επιστημονική άποψη ούτε των αρμοδίων κρατικών οργάνων;

Υπάρχει ένα πρόβλημα για το οποίο δεν μπορεί να κοιμάστε ήσυχοι: Η διάλυση της εκπαίδευσης και των σχολείων των παιδιών του Ελληνισμού που βρίσκονται στο εξωτερικό. Είναι σε τροχιά καθολικής κατάρρευσης η εκπαίδευση των παιδιών των Ελλήνων που ζουν έξω. Δεν παίρνετε αποφάσεις ώστε να εξασφαλιστεί η υψηλή ποιοτική εκπαίδευση των Ελληνοπαίδων για να μπορούν αυτά να εξελιχθούν τόσο στη χώρα της υποδοχής, όσο και στην Ελλάδα. Μένετε αμήχανοι για μεγάλο διάστημα ως προς τον τύπο του σχολείου που θέλετε να προωθήσετε για τα Ελληνοπούλα στο εξωτερικό. Και τελικά προχωράτε γοργά σε επιλογές αποσπασματικές χωρίς όμως να βάζετε κάτι καινούριο στη θέση του παλιού συστήματος. Και ξέρετε πολύ καλά ότι η ελληνική εκπαίδευση στο εξωτερικό υφίσταται σοβαρότατο πλήγμα με πολύ ευρύτερες και μακροχρόνιες συνέπειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επικεντρώνεται το θέμα στα γυμνάσια και στα λύκεια, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά γνωρίζετε πολύ καλά ότι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση η κατάσταση είναι εξίσου εκρηκτική.

Η πολιτική που έχει ακολουθήσει η Κυβέρνηση τα δύο τελευταία χρόνια εκεί, έχει αποδιαρθρώσει τα πανεπιστήμια. Τα προγράμματα σπουδών επιλογής ουσιαστικά απέτυχαν, αφού στην εφαρμογή τους λειτουργούν ως διαδικασίες παράκαμψης της ενότητας της αυτοτέλειας και των αρμοδιοτήτων των πανεπιστημίων. Από τα εξήντα αρχικά προγράμματα σπουδών επιλογής σήμερα μόνο έντεκα βρίσκονται σε εξέλιξη και αυτά μέσα σε ένα αρνητικό κλίμα σχετικά με τη νομιμότητα της λειτουργίας τους, σε ένα κλίμα πλήρους αδιαφάνειας ως προς τη διαχείριση των πόρων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Τα προγράμματα σπουδών επιλογής ως μορφή και περιεχόμενο απορρίφθηκαν από την ακαδημαϊκή κοινότητα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα πιο μεγάλα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας απέρριψαν τα προγράμματα

σπουδών επιλογής μέσα από τις συλλογικές τους λειτουργίες.

Εσείς τι κάνετε όταν βρεθήκατε μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα; Μιλήσατε με τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα; Όχι.

Αλλά και τα νέα τμήματα στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα ουσιαστικά δημιουργούνται εκτός ακαδημαϊκών διαδικασιών, χωρίς καμιά ουσιαστική προεργασία και σχεδιασμό, χωρίς διασύνδεση με τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας, χωρίς λειτουργική διασύνδεση με τα υφιστάμενα τμήματα ή τη συνοχή τους ως προς τα γνωστικά αντικείμενα.

Η εσπευσμένη διαδικασία με την οποία προχωρήσατε για τα νέα τμήματα, οδήγησε στην πρόχειρη υποβολή διακοσίων πενήντα έξι προτάσεων για νέα τμήματα, ενώ το Υπουργείο επιχειρεί με τον ίδιο αποσπασματικό τρόπο διαδικασίας να λειτουργήσει εβδομήντα από αυτά. Όλη αυτή η διαδικασία δεν ευτελίζει, δεν υποβαθμίζει το ήδη ευρισκόμενο σε κρίση πανεπιστήμιο; Δεν ωθεί τους πανεπιστημιακούς στην αναζήτηση μέσω των κοινοτικών πόρων, ενός τρόπου παράκαμψης όλων των ακαδημαϊκών δημοκρατικών λειτουργιών; Γιατί δεν το λέτε; Γιατί το υποθάλπετε;

Η ίδια ακριβώς διαδικασία με τα ίδια αποτελέσματα επαναλήφθηκε και με τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Όλα αυτά τα προγράμματα δεν εντάσσονται σε κανέναν ενιαίο σχεδιασμό, τα περισσότερα βρίσκονται εκτός των ρυθμίσεων του νόμου-πλαίσου, ενώ μετά τη λήξη της κοινοτικής χρηματοδότησης προβλέπεται είτε η επιβολή διδάκτρων είτε η αναζήτηση χορηγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης και στο χώρο των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων υποβόσκει μία σοβαρότατη κρίση με ποιοτικά χαρακτηριστικά τελείως διαφορετικά απ'όσα μέχρι σήμερα γνωρίσαμε. Συντεχνιακές ομαδοποιήσεις, προσφορά έργου μόνο για προσωπικό όφελος ή για προσωπική ανάδειξη, επιδίωξη και αναζήτηση κυβερνητικών ρόλων ή κρατικής θέσης, εξυπηρέτηση εξωπανεπιστημιακών δραστηριοτήτων, εγκατάλειψη ή περιφρόνηση προς το φοιτητή, τεράστιας έκτασης σπατάλη πόρων με αδιαφανείς διαδικασίες χωρίς κανέναν έλεγχο. Υποβάθμιση της ηθικής υπόστασης και της αξιοπιστίας του ακαδημαϊκού κύρους. Αυτή η κρίση που υπάρχει στα ΑΕΙ αγρά ή γρήγορα θα εκδηλωθεί με πολύ πιο έντονους και οξύτατους τρόπους απ' ό,τι σήμερα ζούμε στα λύκεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τελειώσω επισημαίνοντας ότι ο κύριος Πρωθυπουργός ατύχησε σήμερα στη Βουλή. Ατύχησε κατ'αρχήν γιατί επέλεξε και πρόβαλε για τη δική του σκοπιμότητα δύο ακραίες εικόνες βιωμάτων του. Αλλά αυτά τα απομακρυσμένα και διαθλασμένα βιώματα του κυρίου Πρωθυπουργού δεν μπορεί να γίνονται νόμος για όλους στο όνομα των οποίων να αναπαράγεται η ίδια διάλυση στο πανεπιστήμιο και στο σχολείο. Ο παπαγάλος και φυγόπονος φοιτητής πάντοτε υπήρχε και θα υπάρχει. Τον ακατάριστο και μεθυσμένο εκπαιδευτικό -ακούτε τι βρήκε ως ακραίο παράδειγμα- λες και δεν υπάρχει στην ελληνική παιδεία ποιότητα, ευθύνη, αφοσίωση, ανιδιοτέλεια. Πέρασα χθες από τη μάνα μου που είναι ενενήντα χρόνων εκπαιδευτικός του 1932 με σαράντα χρόνια θητεία στην εκπαίδευση και μου είπε μία αποστοργή, η οποία κανονικά θα έπρεπε να συγκλονίζει τους πάντες: Μα, καλά παιδί μου δεν έχουνα μυαλό; Με το χωροφύλακα πάνε να μιλήσουν στους μαθητές; Δεν έχουν μυαλό; Κυνηγώντας τους καθηγητές πάνε να κάνουν αλλαγές στην παιδεία;

Θα ήθελα να πω ότι ατύχησε διπλά ο κύριος Πρωθυπουργός, γιατί υιοθέτησε και αυτό το εύκολο μοντέλο: Φταίει η Αντιπολίτευση που θέλει την Ελλάδα αδρανή, που θέλει την αντικυβερνητική κινητοποίηση. Φταίνε όλοι, αλλά, κύριε Πρωθυπουργέ, με τούτα και τα άλλα που λέτε κατά κόρον, διεκδικείτε την πρωτοτυπία να πείσετε ότι ζείτε σε μία διεστραμμένη χώρα, σε μία διεστραμμένη κοινωνία, που έχει διεστραμμένους πολίτες και διεστραμμένους θεσμούς. Όλοι είναι για πέταμα, εκτός από εσάς, την Κυβέρνηση και τις επιλογές σας.

Είπατε ότι το διακύβευμα δεν είναι η παιδεία. Η παιδεία είναι το διακύβευμα! Και την παιδεία εσείς από διακύβευμα μέλλοντος την κάνετε πειραματόζωο στα υπουργικά και κυβερνητικά γραφεία. Και

δεν σας προβληματίσε καθόλου ένα άρθρο βαθυστόχαστο, υπεύθυνο και διορατικό, διανοούμενου και λειτουργού της παιδείας του Αλέξη Δημαρά, που είχε τίτλο "Μεταρρύθμιση αγραμμάτων". Και με περισσή ευγένεια αλλά με πολύ πικρό στοχασμό αναρωτιόταν αν πρόκειται για μεταρρύθμιση από αγράμματους ή για μεταρρύθμιση για αγράμματους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα θέσω ένα ερώτημα στον κ. Κωνσταντόπουλο: Μας μίλησε για διάλογο ο οποίος πρέπει να γίνει. Το ερώτημα είναι: ο διάλογος με ανοιχτό ή με κλειστό σχολείο; Ποια είναι η θέση του κ. Κωνσταντόπουλου για τις καταλήψεις; Ποια είναι η θέση του κ. Κωνσταντόπουλου σε σχέση με τις καταστροφές οι οποίες γίνονται στα σχολεία; Πώς αντιμετωπίζει αυτές τις καταστροφές;

Είπε ότι δαιμονολογούμε ότι εμείς έχουμε οδηγήσει το θέμα σε σύγκρουση και διχασμό.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω την αναφορά μιας διευθύντριας ενός σχολείου την οποία μπορώ να θέσω στη διάθεση του κ. Κωνσταντόπουλου αν το επιθυμεί: "Σήμερα το πρωί μπαίνοντας στο σχολείο και κατευθυνόμενη προς το χώρο συγκέντρωσης των μαθητών, είδα δίπλα στο κυλικείο δύο νέους με προκηρύξεις. Έξω από την πόρτα του σχολείου είχα δει δυο άλλους. Όταν τους ρώτησα αν θέλουν κάτι, μου απάντησαν ευγενέστατα ότι τελείωσαν τη δουλειά τους, που ήταν να μοιράσουν κάποιες προκηρύξεις.

Τους δύο νέους που ήταν δίπλα στο κυλικείο, τους είχα συναντήσει και χθες στην εσωτερική σκάλα του σχολείου, την ώρα που αποχωρούσαν, αφού είχαν κολλήσει στις πόρτες των τάξεων προκηρύξεις με τον τίτλο "Υποκινούμαστε". Τότε, ήταν ευγενέστατοι. Μου είπαν ότι ήταν φοιτητές, συνδικαλιστές, αριστεροί, γνήσιοι κομμουνιστές και στη συνέχεια έφυγαν. Σήμερα τους πλησίασα και τους συνέστησα πολύ ήρεμα να περάσουν έξω από το χώρο του σχολείου και να μοιράζουν έξω από την πόρτα τις προκηρύξεις τους. Μίλησε μόνο ο ένας, ο οποίος αρνήθηκε λέγοντας ότι το σχολείο είναι άσυλο και ότι αυτοί που είναι συνδικαλιστές φοιτητές, έχουν κάθε δικαίωμα να μπουν στις τάξεις μας, να ενημερώσουν τους μαθητές για όσα δεν τους ενημερώνω εγώ που υπηρετώ τη χούντα του Σημίτη. Τους παρεκάλεσα να περάσουν έξω και εκείνοι αρνήθηκαν, αρχίζοντας ο ένας ένα πρωτοφανές υβρεολόγιο εναντίον μου, σε λόγο παραληρηματικό και με εκφράσεις όπως, "είσαι καθίκι, είσαι το καρφί και ο φονιάς του Αρσένη, φώναζε τους ασφαλίτες και τα ΜΑΤ για να μας βγάλουν, αυτό θέλουμε να κάνεις για να γίνει επείσδδιο, σε προκαλούμε, αύριο θα δεις τι θα πάθεις".

Τον ρώτησα αν με γνωρίζει, πέρα από το όνομά μου και μου απάντησε: "βεβαίως και σας ξέρω κυρία τάδε, γιατί ήμουν παλιός μαθητής του σχολείου και γνωρίζω καλά ότι είστε προοδευτικός άνθρωπος, αλλά από τη στιγμή που υπηρετείτε τώρα απ'αυτήν τη θέση τη χούντα του Σημίτη, για μένα και το χώρο που εκπροσωπώ, είστε φασίστρια, ασφαλίτισσα κλπ. Πες, λοιπόν, κυρά μου ότι θα πολεμήσεις τον Αρσένη για να πάψω να σε βρίζω. Αλλιώς, φέρε τα ΜΑΤ".

Τους ξαναείπα να φύγουν, αλλά επέμεναν να καλέσω την Αστυνομία, για να γίνει όπως είπαν επείσδδιο. Υπογράμμισαν ότι ο χώρος είναι άσυλο και ότι είναι δικός τους και ότι μπορούν να κινούνται όσο θέλουν και να μπαίνουν στις τάξεις, γιατί είναι συνδικαλιστές. "Φώναξε τον εισαγγελέα για ν'αρχίσουμε". Του απάντησα ότι δεν θα του κάνω τη χάρη και πήγα στο γραφείο μου, απ'όπου ειδοποίησα τον προϊστάμενό μου κλπ".

Αυτό χωρίς σχόλιο, για να δούμε ποιοι δαιμονοποιούν τις καταστάσεις, ποιοι θέτουν θέματα, συγκρούσεις και διχασμούς, ποιοι κινητοποιούν σε σχέση με τις καταστάσεις τα σχολεία. Ποια είναι η άποψη του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου για τέτοιες καταστάσεις στα σχολεία;

Τέλος είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος ότι διάλογος με την ΟΛΜΕ δεν έγινε. Εγώ δεν θα μπω στις λεπτομέρειες των προσπαθειών. Θα αναφέρω μονάχα το γεγονός ότι επανειλημμένα το Υπουργείο Παιδείας, έχει στείλει επιστολές στην ΟΛΜΕ για διάφορα θέματα και οι επιστολές αυτές, δεν απαντήθηκαν από την ΟΛΜΕ. Δεν απαντήθηκαν, πάντα με το δικαιολογητικό ότι από πολύ παλιά, βασικός στόχος του κλάδου είναι η κατάργηση του ν. 2525/97 και ότι κατόπιν τούτου δεν μπαίνουν σε καμία συζήτηση. Αυτό λέχθηκε και τελευταία.

Κύριε Κωνσταντόπουλε, δεν πρότεινε το Υπουργείο Παιδείας μονάχα τρία θέματα για συζήτηση. Από τη συζήτηση που έγινε επί δυο ώρες προέκυψε ότι τέθηκαν και άλλα θέματα, όπως η μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη, ο προγραμματισμός και η κατάργηση της διπλοβάρδιας μέχρι το 2000, θέματα σχετικά με τα προγράμματα σπουδών των ΤΕΕ, με τα συγγράμματα, με τα εκπαιδευτικά δικαιώματα και άλλα όπως η εκπαιδευτική και οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών.

Όλα αυτά, δεν έγιναν δεκτά από την ΟΛΜΕ, η οποία θέλει ως προαπαιτούμενο του οποιουδήποτε διαλόγου την κατάργηση του νόμου. Και εγώ θέλω να θέσω σε εσάς, ο οποίος επικαλείσθε αυτά τα γεγονότα, το ερώτημα: ποια αντίληψη έχετε για τη λειτουργία της πολιτείας; Γιατί είπατε στην ομιλία σας, ότι τίθεται το ερώτημα: ποιος αποφασίζει, επειδή αποφάσισε η Κυβέρνηση. Εγώ θα σας ρωτήσω: ποιος αποφασίζει; Γιατί αποφάσισε η Βουλή των Ελλήνων και κάποιοι κλάδοι θέλουν να αρνηθούν αυτές τις αποφάσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα κάνουμε συντεχνιακό κράτος; Θα κάνουμε ένα κράτος όπου θα αποφασίζει ο ελληνικός λαός ποιος εκπροσωπεί σε κάθε κλάδο τον ελληνικό λαό για να πάρουμε αποφάσεις; Μπορεί κάποιοι κλάδοι να διαφωνήσουν, οι πιλότοι να μη θέλουν αυτήν τη ρύθμιση, οι τελωνειακοί να μη θέλουν αυτήν τη ρύθμιση, οι καθηγητές να μη θέλουν αυτήν τη ρύθμιση. Τι λέει το Σύνταγμά μας; Λέει ότι αυτός ο χώρος αποφασίζει, και εφόσον αποφασίζει αυτός ο χώρος και αποφάσισε πιστεύω ότι οι άλλοι έχουν συνταγματική υποχρέωση να συμμορφωθούν με αυτήν την απόφαση.

Και είπα και θέλω να επαναλάβω ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία πίνει μια σειρά από σημεία, από τις μεταπτυχιακές σπουδές μέχρι το νηπιαγωγείο, βεβαίως κάπου θα έχει προβλήματα, βεβαίως κάπου θα έχει ελλείψεις, βεβαίως θα θέλει κάπου βελτιώσεις. Και βεβαίως είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε με το σχολείο ανοικτό γιατί το ανοικτό σχολείο κατοχυρώνει τη δημόσια δωρεάν παιδεία και γιατί το ανοικτό σχολείο κατοχυρώνει τα δικαιώματα των παιδιών που δεν έχουν τα μέσα. Και όσοι κρατάνε το σχολείο αυτή τη στιγμή κλειστό είναι εκείνοι που εργάζονται για την ιδιωτική παιδεία, για τα ιδιωτικά συμφέροντα, για τα συμφέροντα των ολίγων. Αυτοί που θέλουν ο ελληνικός λαός να έχει παιδεία, θέλουν το σχολείο ανοικτό.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα μιλήσετε με τη σειρά σας. Μετά τον κ. Καραμανλή. Τώρα να απαντήσει ο κ. Κωνσταντόπουλος. Δεν είναι σωστό να καταργήσουμε τη σειρά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Ποιοι είναι αυτοί; Για πείτε μας, κύριε Πρωθυπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, παρακαλώ.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Να μας πει τα ονόματα. Δεν μπορεί να προκαλεί έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Παπαρήγα, σας παρακαλώ θερμά.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, η δευτερολογία...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Τι πράγματα είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Κυρία Παπαρήγα, εσείς είσθε ήρεμη και δεν κάνετε διακοπές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Ζητώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα έρθει η σειρά σας να μιλήσετε.

Κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, η δευτερολογία του κυρίου Πρωθυπουργού...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο. Μη γράφεται καμία διακοπή.

Κύριε Κουλούρη, σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-κωδωνοκρουσίες)

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε το λόγο.

Παρακαλώ, μιλάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, τι να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Μη γράφεται καμία διακοπή. Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, η δευτερολογία του κυρίου Πρωθυπουργού, υπήρξε μία επιπρόσθετη ατυχία στη σημερινή ατυχία του εμφάνισή.

Αναρωτήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός ποιος αποφασίζει ή αν αποφασίζει η Κυβέρνηση και όλοι πρέπει να συμμορφωθούν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επιτέλους, συζήτηση γίνεται, παρακολουθείστε την.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Τελικά, το πολιτικό ιδανικό του κυρίου Πρωθυπουργού είναι η συμμόρφωση. Δεν είναι η συναντίληψη, δεν είναι ο διάλογος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Και είμαι υποχρεωμένος να επιστημάνω προς τους κυρίους συναδέλφους της κυβερνητικής Πλειοψηφίας ότι αυτά τα συγκεκριμένα νομοθέτηματα ήρθαν σε θερινή περίοδο, συνάντησαν πολύ μεγάλη αντίδραση και στην κυβερνητική Πλειοψηφία, πέρασαν στο όνομα της κοιμητικής πειθαρχίας, δεν είχαν συζητηθεί στο Υπουργικό Συμβούλιο, δεν είναι περιεχόμενο του προγράμματος της Κυβερνήσεώς σας.

Όταν εγώ, λοιπόν, λέω: ποιος και πώς αποφασίζει, αναφέρομαι, κύριε Πρωθυπουργέ, στην ανάγκη να γίνεται ουσιαστική πολιτική λειτουργία μέσα στους υπάρχοντες θεσμούς και της Κυβέρνησης και της Βουλής και να μην αιχμαλωτίζεται ούτε η Κυβέρνηση ούτε η κυβερνητική Πλειοψηφία ούτε το Κοινοβούλιο ούτε η πολιτεία από τις οποιεσδήποτε μονομερείς αποσπασματικές και μονομανείς απόψεις του οποιουδήποτε εκπαιδευτικού συμβούλου.

Γιατί θα σας στείλω τα παιδαγωγικά έργα του εκπαιδευτικού συμβούλου, που εμφανίζεται ως εμπνευστής αυτής της μεταρρύθμισης, να φρίξετε για τις παιδαγωγικές του απόψεις!

Το ποιος αποφασίζει, λοιπόν, είναι κρίσιμο ερώτημα. Και αν θέλατε πραγματικά να γίνει διάλογος, σας ρωτώ ευθέως, γιατί αντιδείτε ως Κυβέρνηση με τον ανεξάρτητο θεσμό του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας; Γιατί δεν κάνετε τίποτα για την ενεργοποίηση της Διακομματικής Επιτροπής Παιδείας; Γιατί δεν θέλατε κανένα από αυτά τα μέτρα στη Διαρκή Επιτροπή

Διοίκησης; Γιατί αρνείσθε ακόμη και σήμερα να κάνετε αυτές τις συζητήσεις και βάζετε πάνω απ'όλα τη θέση ότι η απαρχή ενός διαλόγου είναι μείωση του κυβερνητικού σας κύρους;

Εμείς σας καλούμε τώρα αμέσως να αναστείλετε την εφαρμογή αυτού του νόμου και να αρχίσει αμέσως διαδικασία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

Φωνάζτε, κύριοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κωνσταντόπουλε, παρακαλώ συνεχίστε! Οι διακοπές είναι δικό μου πρόβλημα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου): Οι νόμοι όταν αποδειχθεί ότι χρειάζονται διόρθωση και διορθώνονται και αναστέλλονται! Οι δημοκρατικές κυβερνήσεις όταν οι κοινωνίες έχουν δυσφορία, ακούν την κοινωνία και δεν εμμένουν "στη συμμόρφωση προς τις εντολές". Να αρχίσει αυτός ο διάλογος μέσα από τους υπάρχοντες θεσμούς, το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας που συνέρχεται μεθαύριο και που φθάσατε στο πρωτοφανές σημείο ως Κυβέρνηση δημοκρατική, σοσιαλιστική, όπως αυτοαποκαλείσθε να προσφεύγετε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για να ακυρώσετε την ύπαρξη αυτού του ανεξάρτητου θεσμού.

Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, διάλογος, Διαρκή Επιτροπή. Θέλετε και κάτι ακόμα; Εδώ από τη Βουλή για να αποδείξουμε τη δύναμη μίας ζώσας Βουλής, να βγει διακομματική αντιπροσωπεία αναλογικά συγκροτημένη και να κάνει διάλογο με τα παιδιά!

Αφήστε, λοιπόν, αυτά τα ψεύτικα ερωτήματα με κλειστά ή ανοιχτά σχολεία! Εκείνο που χρειάζεται είναι να καταλάβετε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι αυτή την έκθεση που διαβάσατε δεν μπορείτε να τη χρεώνετε στα παιδιά! Δεν μπορεί να κατελώνετε εσείς με τέτοια επιλεγμένα αποσπασματικά και ακραία περιστατικά τα παιδιά! Εσείς τα κατελώνετε τα παιδιά και τα κατελώνετε με αντιπαιδαγωγικό τρόπο και έχετε τεράστιες ευθύνες!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι παιδιά του σχολείου αυτά!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τελειώνετε, κύριε Κωνσταντόπουλε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κάτι ακόμα για να ολοκληρώσω: Αυτή η αλαζονεία πως ό,τι αποφασίσει ο οιοσδήποτε Υπουργός από την Κυβέρνηση περνάει με τη συμμετοχή και τη συνέργια, όπως είπατε -προφανώς θέλατε να πείτε τη συνεργασία- της οποιασδήποτε πλειοψηφίας σε βάρος της κοινωνίας, αυτή η νοοτροπία είναι που μας πηγαίνει πίσω!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλου)

Να πούμε και κάτι πολύ απλά και ξεκάθαρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Για την ταμπакέρα δεν μας απαντά!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ ησυχία. Για την ταμπакέρα όποιος θέλει θα απαντά! Δεν θα του πείτε εσείς τι θα απαντήσει!

Κύριε Κωνσταντόπουλε και εσάς σας παρακαλώ! Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου): Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε!

Κύριε Πρωθυπουργέ, μία από τις μήτρες που γέννησαν τη ζωή μου είναι η συμμετοχή στους μεγάλους κοινωνικούς αγώνες των μαθητών και των φοιτητών για το "114" και το 15%. Δεν θα επιτρέψω, λοιπόν, με τέτοιες αποστροφές σε καμία κυβερνητική ηγεμονική αλαζονεία να αμαυρώνει την ανάγκη των κοινωνικών αγώνων για την εκπαιδευτική αλλαγή! Όταν υιοθετείτε τέτοιους

αφορισμούς, τότε πρέπει να ξέρετε ότι ξεκόβετε από όλες τις κοινωνικές και πολιτικές αξίες που επικαλείσθε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ξαναλέω, για την ταμπакέρα δεν μας απαντάτε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επιμένει με την ταμπакέρα ο κ. Αδαμόπουλος!

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από αρκετούς μήνες, συγκεκριμένα τον Ιούνιο του χρόνου που μας πέρασε, με πρωτοβουλία δική μας συζητήσαμε στη Βουλή, με τη διαδικασία της προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης σε επίπεδο Αρχηγών των κομμάτων, το θέμα της Παιδείας. Και είχαμε πάρει τότε εκείνη την πρωτοβουλία, γιατί διαβλέπαμε, γιατί προβλέπαμε πού θα φτάσει το πράγμα.

Είχα κάνει τότε συγκεκριμένες επισημάνσεις και για τις κυβερνητικές επιλογές, αλλά και για τη νοοτροπία του Πρωθυπουργού, ότι αυτές οι επιλογές και αυτή η νοοτροπία οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε εκρηκτική κρίση. Δυστυχώς -και το υπογραμμίζω- δικαιώθηκα. Και θέλω να σας πω ότι δεν επιχαίρω γι'αυτήν τη δικαίωση, γιατί αυτήν τη στιγμή μπροστά στο χάος που έχει προκληθεί στο χώρο της Παιδείας, είναι δευτερεύον ποιος έχει την ευθύνη. Το κρίσιμο τώρα, το πρωτεύον είναι η αγωνία των μαθητών, η αγωνία των οικογενειών, των γονέων και των εκπαιδευτικών για την πορεία διάλυσης και αποσύνθεσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, μια αγωνία που ζητεί απαντήσεις -καθαρές απαντήσεις- από όλους μας. Και αυτές τις απαντήσεις πρέπει να τις δώσουμε τώρα, σήμερα, εδώ.

Για να τις δώσουμε όμως αυτές τις απαντήσεις, πρέπει να μιλήσουμε καθαρά και ξάστερα για τους βασικούς λόγους που οδήγησαν εδώ, να δούμε πώς φτάσαμε εδώ που φτάσαμε. Και αυτό συνοπτικά οφείλεται σε τέσσερις παράγοντες:

Ο πρώτος είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση, αλλά και οι προκάτοχοι κυβερνήσεις σας, ουδέποτε επιχείρησαν να διαμορφώσουν μακρόπνοη πολιτική Παιδείας, εθνική στρατηγική Παιδείας. Μια τέτοια στρατηγική, βέβαια, θα προϋπέθετε την ευρύτερη δυνατή πολιτική συναίνεση και σύνθεση, τη συνεργασία όλων των πολιτικών δυνάμεων, αλλά και των ενδιαφερομένων φορέων, για να επιτευχθεί. Αυτή η απουσία διάθεσης για την επίτευξη εθνικής πολιτικής με χαρακτηριστικά μακροπρόθεσμα για την Παιδεία, εκφράζει νοοτροπίες αναχρονιστικές, νοοτροπίες του παρελθόντος, νοοτροπίες που δυστυχώς, καθημερινά αποδεικνύει η Κυβέρνησή σας. Χωρίς όμως τέτοια μακρόπνοη πολιτική για την παιδεία, καθεμία κυβέρνηση και, ακόμα χειρότερα, κάθε νέος Υπουργός Παιδείας πειραματίζεται στις πλάτες των μαθητών, πειραματίζεται στις πλάτες των γονιών, πειραματίζεται στις πλάτες των δασκάλων. Ο οποίος ανατρέπει πρόχειρα και περιστασιακά την πολιτική του προηγούμενου, για να δει λίγο αργότερα και εκείνος με τη σειρά του, πρόχειρα και περιστασιακά, να ανατρέπει τη δική του πολιτική σε έναν αδιέξοδο φαύλο κύκλο αναξιοπιστίας.

Δεύτερον, στις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών και ειδικά στη σημερινή Κυβέρνηση, δεν υπάρχει καν ενιαία κυβερνητική πολιτική, αλλά προσωπική πολιτική Υπουργών. Μόνο στη δική σας Κυβέρνηση, στην Κυβέρνηση Σημίτη, μέχρι τώρα είχαμε δύο Υπουργούς Παιδείας - και δεν γνωρίζω αν σύντομα δούμε και τρίτο Υπουργό Παιδείας. Το ουσιαστικό όμως δεν είναι ότι αλλάζουν τα πρόσωπα, είναι ότι αλλάζουν οι πολιτικές, συχνά μάλιστα, με εκκωφαντική αντίφαση μεταξύ τους. Το ότι δύο Υπουργοί της Κυβέρνησης Σημίτη σήμαιναν τελικά δύο διαμετρικά αντίθετες πολιτικές Παιδείας της ίδιας Κυβέρνησης, δείχνει χρεοκοπία πολιτικής. Ήρθε, λοιπόν, ένας νέος Υπουργός, ανέτρεψε συθέμελα την πολιτική του προκατόχου του και αυτό σημαίνει ότι ούτε είχατε ούτε έχετε πολιτική Παιδείας. Και αυτό δείχνει ότι η Κυβέρνησή σας διακατέχεται από νοοτροπίες του παρελθόντος οριστικά ξεπερασμένες και χρεοκοπημένες.

Ο τρίτος παράγοντας που εξηγεί πώς φτάσαμε εδώ που φτάσαμε είναι διότι η σημερινή Κυβέρνηση πορεύεται ξεκομμένη, εντελώς αποκομμένη από την κοινωνία. Η Κυβέρνηση δεν προέβλεψε τις σημερινές αντιδράσεις, γιατί πειραματίζεται σε έναν τόσο ευαίσθητο χώρο, ερήμην της κοινωνίας. Δεν είχε και δεν έχει καμία επαφή με την κοινωνία. Γι'αυτό τώρα πανικόβλητη βομβαρδίζει γονείς, εκπαιδευτικούς και βέβαια μαθητές με δήθεν επεξηγήσεις για μια πολιτική, που αιφνιδίασε την κοινωνία και τώρα αναπόφευκτα λειτουργεί ως βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της.

Όμως μια ρεαλιστική πολιτική, μια πολιτική που βγαίνει μέσα από την κοινωνία, δεν επιβάλλεται ούτε με αυταρχισμούς ούτε με αλαζονείες, δεν επιβάλλεται αυθαίρετα πάνω στην κοινωνία. Η πολιτική δεν ασκείται, κύριε Πρωθυπουργέ, σε συνθήκες παγερού εργαστηρίου, αλλά μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Και αν αυτό είναι γενικός κανόνας, ισχύει κατά μείζονα λόγο στον υπερευαίσθητο και ιδιαίτερα ταλανισμένο χώρο της Παιδείας. Ένα όμως κοινωνικό γίγνεσθαι που φαίνεται ότι βρίσκεται πολύ μακριά σας, μέσα στην απομόνωση, στην οποία ζείτε.

Τέλος, ο τέταρτος παράγοντας που εξηγεί τα σημερινά αδιέξοδα, το σημερινό χάος, είναι η προχειρότητα. Δεν πραγματοποιούνται τέτοιες αλλαγές από τη μια μέρα στην άλλη και μάλιστα χωρίς μελέτη, χωρίς προετοιμασία, χωρίς διάλογο, επειδή απλώς κάποια μέλη της Κυβέρνησης με την ευθύνη και την κάλυψη του Πρωθυπουργού αποφάσισαν να πειραματιστούν στην πλάτη της κοινωνίας. Και ξέρετε πού αποδεικνύεται εναργέστατα αυτή η προχειρότητα; Από τις αναδιπλώσεις. Ντροπαλές, δειλές, αλλά πάντως αναδιπλώσεις. Σπασμωδικές, δήθεν διορθωτικές κινήσεις, για να εκτονώσουν μια κρίση, μια κρίση μεγάλη. Και όσο πρόχειρη είναι η πολιτική που εφαρμόζετε, άλλο τόσο πρόχειρες είναι οι αναδιπλώσεις που επιχειρείτε και που είναι βέβαιο πως θα επιχειρήσετε και στην πορεία από δω και μπρος.

Έτσι, με όλα αυτά αποδεικνύετε ότι έχετε μια βαθύτατα αναχρονιστική νοοτροπία, που δεν έχει σχέση και δεν ταιριάζει με τα αιτούμενα και τις προσδοκίες ούτε του 21ου αιώνα, ούτε των νέων ανθρώπων της χώρας.

Ποια θα ήταν μια σύγχρονη, μια αληθινά σύγχρονη αντίληψη γι' αυτά τα θέματα στην εποχή μας; Να αναγνωρίσει η Κυβέρνηση ότι είναι πρώτη προτεραιότητα και ανάγκη να αποκτήσει η χώρα εθνική στρατηγική Παιδείας. Να αναγνωρίσετε, έστω, την ανάγκη ότι πρέπει να έχετε μια ενιαία πολιτική αντί για προσωπικές πολιτικές Υπουργών, που διαδέχονται ο ένας τον άλλο. Να κατανοήσετε ότι ερήμην της κοινωνίας δεν μπορούν να ασκηθούν πολιτικές και να καταλάβετε ότι, ειδικά στο χώρο της Παιδείας, δεν χωρούν πειραματισμοί. Και, τέλος, με γενναιότητα να αναγνωρίσετε την ανάγκη να υποχωρήσετε και να αρχίσει ένας ευρύς, ευρύτατος διάλογος για την Παιδεία.

Θέλω εδώ να κάνω μια γενική επισήμανση, που νομίζω όμως ότι ταιριάζει απόλυτα στο θέμα που συζητάμε και στην κατάσταση που βρισκόμαστε. Τελικά είναι μέγιστη γενναιότητα να αναγνωρίζει κανείς τα λάθη του. Αντίθετα, είναι αποθώωση του παλααιοκομματισμού το να εμμένει κάποιος στα λάθη του κάνοντας επίδειξη πολιτικής αδιαλλαξίας. Οι πολιτικά ισχυροί δεν έχουν ανάγκη να το κάνουν αυτό. Επίδειξη δήθεν πολιτικής δύναμης και αδιαλλαξίας κάνουν μόνο οι πολιτικά αδύναμες κυβερνήσεις. Και, δυστυχώς, επειδή η Κυβέρνηση Σημίτη είναι μια πολιτικά αποδυναμωμένη κυβέρνηση, φοβούμαι ότι δεν θα έχει τη γενναιότητα να υποχωρήσει, να αποσύρει την αδιέξοδη πολιτική της στο κρίσιμο αυτό θέμα.

Τι κάνει αντ' αυτού η Κυβέρνηση; Και έχει μεγάλη σημασία μέσα από τη σημειολογία των επιλογών της να αποσαφηνιστεί απόλυτα ο χαρακτήρας της πολιτικής που κάνετε, αλλά και της νοοτροπίας, που σας διακατέχει. Ποια τακτική επιλέγετε αντί μιας γενναίας κίνησης, που θα μας έβγαζε από το αδιέξοδο, αλλά και θα πλησίαζε τη νοοτροπία τη σύγχρονη, τη νέα νοοτροπία που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία, οι νέοι άνθρωποι και ο τόπος; Η Κυβέρνηση προσπαθεί τα θύματα της πολιτικής της να τα στρέψει το ένα

εναντίον του άλλου, να προκαλέσει σύγκρουση μεταξύ γονέων, μαθητών, εκπαιδευτικών αγνοώντας ότι η επιλογή αυτή αφήνει πίσω της βαθιά τραύματα, που θα τα βρούμε όλοι μπροστά μας.

Μάλιστα ο κ. Σημίτης έκανε μια αναφορά εξαιρετικά ατυχή. Μίλησε για το κατέλωμα των νέων ανθρώπων και των μαθητών.

Είστε βαθιά νυχτωμένοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά τα κόλπα τα διδάξατε εσείς στο παρελθόν, αλλά οι νέοι έχουν τραβήξει διπλό την μπλόφα εδώ και χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τραύματα που, όπως είπα, θα τα βρούμε μπροστά μας και στο κοντινό και στο απώτερο μέλλον. Θα τα βρίσκει μπροστά της η Παιδεία, οι νέοι και κυρίως ο τόπος.

Λυπάμαι που για μια ακόμη φορά σας γίνονται ενοχλητικός. Στόχος μου δεν είναι, ειδικά σ'αυτήν τη συζήτηση, να κάνω κριτική και να σας φθείρω. Άλλωστε δεν το χρειαζόμαστε, γιατί το κάνετε από μόνος σας αυτό. Στόχος μου είναι να σας παρακινήσω, ει δυνατόν όλες και όλοι μαζί να γυρίσουμε σελίδα στο θέμα "Παιδεία". Αν μη τι άλλο, σ'αυτό το θέμα. Και, ακόμα και αν από την κίνηση αυτή ωφεληθεί η Κυβέρνηση, δεν με απασχολεί. Το ζητούμενο, ειδικά στην Παιδεία, είναι να ωφεληθεί ο τόπος. Η Παιδεία, ειδικά η Παιδεία, πιστεύω ότι δεν πρέπει να αποτελεί μέτωπο αντιπαράθεσης και σύγκρουσης στην πολιτική μας ζωή. Αντίθετα, θα έπρεπε να είναι το πεδίο της συνεννόησης, το πεδίο της συναίνεσης και της σύνθεσης, με την παραδοχή ότι αναμφισβήτητα θα υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Και αυτό για την Παιδεία, είναι η μεγαλύτερη εθνική μας προτεραιότητα. Και τις μεγάλες εθνικές προτεραιότητες, πρέπει να επιδιώκουμε τουλάχιστον να τις υπηρετούμε από κοινού, γιατί αυτές οι προτεραιότητες, είναι βέβαιο ότι υπερβαίνουν τις διαφορές μας. Μόνη προϋπόθεση, για να γίνει αυτό, είναι να καθίσουμε στο ίδιο τραπέζι και να συζητήσουμε με ειλικρίνεια και με την πρόθεση πραγματικά να συνεννοηθούμε.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή, δηλώσαμε ότι δεν συμφωνούμε με τις καταλήψεις των σχολείων και τα κλεισίματα των δρόμων. Από την πρώτη στιγμή το κάναμε. Και ξέρετε ότι είναι παλιά θέση μας, νοοτροπία μας, πολιτική μας αντίληψη και πολιτική μας φιλοσοφία. Όσο δίκιο και να έχει ο διεκδικών, δεν δικαιώνουν το δίκαιο αυτό τέτοιες μέθοδοι διαμαρτυρίας ή διεκδίκησης. Δεν είναι νοητό να επιχειρεί να το βρει κανένας με αυθαίρετες ενέργειες. Περιττεύει να θυμίσω ότι εσείς έχετε διδάξει αυτού του είδους την πολιτική νοοτροπία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς είμαστε ξένοι μ'αυτό και θα μείνουμε ξένοι μ'αυτό.

Μιλήσατε πριν για συνταγματική νομιμότητα. Παρ'ότι είναι ατυχέστατο το παράδειγμα, πάνω στο οποίο επιχειρήσατε να στοιχειοθετήσετε την επιχειρηματολογία σας, αργά τη θυμηθήκατε, γιατί τα έργα και οι ημέρες σας, είναι εξαιρετικά αμαρτωλές στον τομέα αυτόν. Όμως, η παραδοχή ότι με αυθαιρεσίες δεν διεκδικείται το δίκαιο, δεν μπορεί να είναι το άλλοθί σας, γιατί εδώ μας μιλήσατε για μια ώρα και δεν μας είπατε τίποτε άλλο. Περίπου αυτό ήταν το θέμα της ομιλίας σας. Και πίσω απ'αυτό, πάτε να κρύψετε τις βαρύτατες ευθύνες σας. Γιατί είναι βαρύτατες οι ευθύνες σας για το ότι φθάσαμε εκεί. Είστε ηθικοί αυτουργοί αυτής της κατάστασης. Οδηγηθήκαμε στα άκρα και είστε οι κύριοι υπεύθυνοι γι' αυτήν τη διολίσθηση. Και σήμερα φθάσαμε στο σημείο οι ακραίες αντιδράσεις και από τις δύο πλευρές να τροφοδοτούν η μια την άλλη.

Κύριε Πρωθυπουργέ, περίπου με κατηγορήσατε, μου απευθύνετε τη μομφή ότι πήγα και μίλησα με τους μαθητές ότι επισκέφθηκα το σχολείο, ότι μίλησα με τους εκπαιδευτικούς, των οποίων η μεγάλη πλειοψηφία, όπως ξέρετε, πρόσκειται στη δική σας παράταξη. Ε, αυτή είναι η μεγάλη διαφορά μας. Πιστεύω ότι είναι μέγιστη η ευθύνη μας να έχουμε ανοικτούς διαδρόμους επικοινωνίας με όλους, ακόμη και με εκείνους, με τους οποίους διαφωνούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς για μια ακόμη φορά οχυρωθήκατε στον πύργο σας, αντιμετωπίζετε ως μικρόβια και ως ζωύφια όσους διαφωνούν μαζί σας και επιχειρείτε με επίδειξη αλαζονείας και αυταρχισμού να περάσετε την πολιτική σας.

Οι μεν συνέπειες για σας και την Κυβέρνησή σας είναι ήδη ορατές και πανθομολογούμενες, εκείνο όμως που μας νοιάζει εμάς είναι οι συνέπειες για τον τόπο και ειδικά για τους νέους ανθρώπους.

Ποια είναι η σημερινή κατάσταση ευρύτερα στο χώρο της παιδείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Εμείς πιστεύουμε -και φοβόμαστε ότι έχουμε δίκιο- ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα ναυάγιο με τεράστιες συνέπειες και κυρίως τρεις:

Πρώτον, ότι στέλνουμε τους νέους Έλληνες απροετοίμαστους στο δύσκολο -όπως είπατε κι εσείς, πράγματι- πολύ πιο ανταγωνιστικό κόσμο που έχει ήδη ανατείλει και θα βάλει προς το ανταγωνιστικότερο στα χρόνια που έρχονται.

Δεύτερον, γιατί ολοένα και μεγαλώνει η υστέρησή μας, κυρίως στο χώρο της γνώσης, που σήμερα είναι παραδοχή γενική και παγκόσμια πως αποτελεί τον κυριότερο συντελεστή παραγωγής, αλλά και το ανατέλλον κυριότερο κριτήριο ανισότητας μεταξύ κοινωνιών, αλλά και εντός των κοινωνιών.

Τρίτον, δεν θα κουραστώ να επαναλαμβάνω ότι είναι αμετακίνητη η πίστη μας πως στον τομέα της Παιδείας και του Πολιτισμού τούτος ο λαός, τούτο το έθνος είχε και έπρεπε να έχει το μεγάλο, συγκριτικό πλεονέκτημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αρέσκεισθε και αρκεστήκατε και σήμερα σε αοριστίες και στα αφηρημένα. Προσπαθήσατε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα καταφεύγοντας στους γνώριμους πια εξωραϊσμούς, τις ωραιότητες και τις ωραιολογίες για μία κακή κατάσταση, που είναι κακή κυρίως με δική σας ευθύνη.

Από την πλευρά μου θα σας μιλήσω με πολύ συγκεκριμένα στοιχεία και αριθμούς, πράγμα που, όπως ξέρετε, δεν συνηθίζω να το κάνω, αλλά επιτέλους κάποια στιγμή πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους και κυρίως να μιλήσουμε για τις θεμελιώδεις υποδομές της παιδείας. Γιατί, επιτρέψτε μου να πω -είναι τολμηρό αυτό που θα πω- οι θεωρητικές αναζητήσεις για το τέλει εκπαιδευτικό σύστημα είναι χρήσιμες, αλλά σχεδόν ανεδαφικές, εάν δεν έχει προηγηθεί μία συγκροτημένη και συνεκτική πολιτική για την προετοιμασία τουλάχιστον των βασικών υποδομών.

Πρώτο, λοιπόν, κεφάλαιο: Χρηματοδότηση. Έκθεση του ΟΟΣΑ: η Ελλάδα κατά την έκθεση του ΟΟΣΑ δαπανά περίπου το 3,7% του ΑΕΠ της στην Παιδεία. Είναι η τελευταία μεταξύ όλων των χωρών του ΟΟΣΑ, με μοναδική εξαίρεση την Τουρκία.

Στον κατάλογο της έρευνας, που περιελάμβανε και χώρες εκτός του ΟΟΣΑ -είχε συνολικά τριάντα τέσσερις χώρες- πάλι παραμένει τελευταία η Ελλάδα, με εξαίρεση την Τουρκία και την Ινδία.

Ο μέσος όρος κυμαίνεται στο 5,9% και εκείνο που έχει ίσως, κυρίως, σημασία είναι ότι η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία -σας θυμίζω είναι οι άλλες τρεις χώρες συνοχής- κινούνται στα

επίπεδα του 5%, πάντα κατά την έκθεση του ΟΟΣΑ. Δηλαδή τουλάχιστον μιάμιση φορά πάνω από τα ελληνικά δεδομένα. Ειρήσθω εν παρόδω ότι το Ισραήλ, μια χώρα με πολύ υψηλές αμυντικές δαπάνες, δαπανά το 8,3% του ΑΕΠ του για την Παιδεία.

Αν δεν σας αρκούν αυτά, υπάρχουν και στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης του Οκτωβρίου του 1998, δημοσιευμένα στον ημερήσιο Τύπο. Κατ' αυτήν την έρευνα η Ελλάδα δαπανά λίγο κάτω από το 3% του ΑΕΠ της για την Παιδεία.

Σημασία τι έχει; Ότι είναι η τελευταία σε όλη την Ευρώπη με κοινοτικό μέσο όρο σχεδόν τον διπλάσιο, 5,2%, και πάλι με επιβεβαίωση του προηγούμενου στοιχείου ότι οι τρεις άλλες χώρες συνοχής είναι μιάμιση έως δύο φορές πάνω από τον ελληνικό μέσο όρο.

Αυτό θα έπρεπε να μας ανησυχεί βαθύτατα όλους, γιατί εδώ έχουμε ένα εξαιρετικά συνταρακτικό στοιχείο πραγματικής και συνεχιζόμενης απόκλισης με πραγματικούς όρους. Και βέβαια αυτό αποδεικνύει κάτι ακόμη, πόσο υποκριτική και πόσο λαϊκίστικη ήταν η κατηγορία που μας απευθύνετε, όταν ισχυρισθήκαμε και προτείναμε ότι πρέπει σταδιακά να φθάσουμε τις δαπάνες για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ.

Έρχομαι σ' ένα άλλο κεφάλαιο συναφές. Κοινοτικοί πόροι, ΕΠΕΑΕΚ, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης, με στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας. Από το 1994 μέχρι και τον Οκτώβριο του 1998, δηλαδή περιλαμβάνεται σχεδόν και ολόκληρο το 1998, με μόνο ένα χρόνο να απομένει για την ολοκλήρωση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η συνολική απορροφητικότητα φθάνει δεν φθάνει το 40%. Αυτό και μόνο αποδεικνύει το ναυάγιο.

Όμως υπάρχουν και χειρότερα σε συγκεκριμένες δράσεις, η κύρια υστέρηση στους πιο κρίσιμους τομείς. Για την υποδομή και τον εξοπλισμό των σχολείων η απορροφητικότητα είναι 18%. Για τον εκσυγχρονισμό διοίκησης της Εκπαίδευσης είναι 20%. Για τα μεταπτυχιακά και την έρευνα είναι 23%. Για τις υποστηρικτικές δράσεις για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση είναι 22%. Για την ενέργεια αναμόρφωσης προγραμμάτων και για τα βιβλία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης είναι 3,4%.

Η ενέργεια για την Πληροφορική στα σχολεία είναι σχεδόν μηδενική, εκτός από τη στήριξη της ενέργειας σε προσωπικό, δηλαδή για τη μισθοδοσία. Με άλλα λόγια, προσπαθούμε να βάλουμε την Πληροφορική στα σχολεία μόνο με μισθούς καθηγητών, χωρίς υπολογιστές, χωρίς λογισμικό, χωρίς όλες τις άλλες υποστηρικτικές ενέργειες. Η ενέργεια για τις σχολικές βιβλιοθήκες είναι στο 0,2%. Οι ενέργειες που αφορούν πάλι τις σχολικές βιβλιοθήκες και τον εξοπλισμό σε υλικό Πληροφορικής είναι 0%.

Επειδή πιθανόν να σας φανούν χρήσιμα αυτά τα στοιχεία, είναι από το Σύμβουλο Διαχείρισης του ΕΠΕΑΕΚ, παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΕΑΕΚ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΚΑΙ
ΑΡΧΙΚΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΟΟΔΟΥ

Αθήνα. Νοέμβριος 1998

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: Ισχύουσα κατάσταση				
				(ποσά σε εκατ. δρχ.)
	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
ΜΕΤΡΟ 1.1 Αναμορφωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων (ΕΚΤ)	96.676,0	46.479,6	48,1	
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1α Προγράμματα - βιβλία	15.213,3	521,3	3,4	
Φυσικές επιστήμες	842,0	8,5	1,0	μείωση π/υ
Μαθηματικά	565,8	23,4	4,1	μείωση π/υ
Γλώσσα	1.042,4	9,0	0,9	μείωση π/υ
Ιστορία	662,5	10,0	1,5	μείωση π/υ
Κοινωνικές επιστήμες 1	683,4	20,5	3,0	μείωση π/υ
Κοινωνικές επιστήμες 2	596,8	19,0	3,2	μείωση π/υ
Αισθητική και καλλιτεχνική αγωγή	657,9	18,3	2,8	μείωση π/υ
Πληροφορική και νέες τεχνολογίες	894,0	22,0	2,5	μείωση π/υ
Επανεπροσδιορισμός του ρόλου και της φυσιογνωμίας της Τεχνικής Σπανελματικής Σχολής	1.132,7	25,5	2,3	απενταξη, ενσωμάτωση σε νέο ΤΔΕ ΤΕΕ
Αποκεντρωμένα προγράμματα	368,3	0,0	0,0	απενταξη
ΣΕΠΠΕ	4.381,9	166,0	3,8	μείωση π/υ
Εργαστήριο εκπαιδευτικού λογισμικού και πολυμέσων, γραφείο πιστοποίησης	388,3	6,9	1,8	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού σε ΕΤΠΑ
Γραφείο πιστοποίησης ΠΙ	178,4	18,5	10,4	μείωση π/υ
Βιβλιοθήκη Π.Ι.	492,3	5,7	1,2	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού σε ΕΤΠΑ
Νέα βιβλία Λυκείου	2.158,2	0,0	0,0	μείωση π/υ
Στηνίξη ενεργειών (Βιβλία)	168,0	168,0	100,0	σταθερός π/υ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1β Πληροφορική στα σχολεία	25.410,1	14.106,5	55,5	
Ε11 Οδυσσεας: Πιλοτικό σε Γυμνασία Αχαΐας, Θεάκης και Αιναίου	633,4	312,2	49,3	αύξηση π/υ
Ε12 Λαέρτης: Πιλοτικό σε ΤΕΛ, ΕΙΛΛ, ΤΕΣ	475,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
Ε13 Ελπίωνας: Δίκτυα σε Λυκεία	260,0	2,0	0,8	σταθερός π/υ
Ε14 Τειρεσίας: Πρόγραμμα Ειδικής Αγωγής	125,0	0,0	0,0	απενταξη
Ε15 Το νησί των Φαιακών	220,0	0,0	0,0	σταθερός π/υ
Ε16 Τηλεμαχος 2: Μικρά και απομακρυσμένα σχολεία	326,9	0,0	0,0	σταθερός π/υ
Ε21 Σειρήνες: Πιλοτικά εκπαιδευτικού λογισμικού πολυμέσων για τη Ββάθμια	655,7	244,2	37,2	σταθερός π/υ
Ε22 Ναυτικά: Ανάπτυξη πιλοτικού εκπαιδευτικού λογισμικού πολυμέσων για τη Ββάθμια	484,3	0,9	0,2	σταθερός π/υ
Ε23 Πηνελόπη: Ανάπτυξη εκπαιδευτικού λογισμικού πολυμέσων για τη Ββάθμια σε ευρεία κλίμακα	1.429,6	0,0	0,0	μείωση π/υ

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχολία
E24 Κίρκη: Προσαρμογή λογισμικού πολυμέσων για τη νενίκη θβάθμια	1.931,9	0,0	0,0	μείωση π/υ
E25 Πολύφημος: Αναπτυξη η/και προσαρμογή λογισμικού πολυμέσων για επαννελωτική κατάσταση	466,3	0,0	0,0	απεντάξη ✓
E26 Μεδούσα: Αναπτυξη συστήματος world-wide-web των σχολικών κοινοτήτων	120,0	0,0	0,0	σταθερός π/υ
E32 Ασκήσεις Αιολίου	614,5	0,0	0,0	μείωση π/υ
E41 Τα βόδια του Ήλιου: Σχεδιασμός και οργάνωση του συνολικού εκπαιδευτικού έργου	69,8	0,2	0,4	μείωση π/υ
E42: Προγράμματα εκπαίδευσης και υποστήριξης εκπαιδευτικών	650,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
E43: Προγράμματα ενδασχολικής εκπαίδευσης εκπαιδευτικών	600,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
E44: Προγράμματα συνεχούς επιμορφώσης εκπαιδευτικών	875,1	0,0	0,0	μείωση π/υ
E45: Φτερά του Έρωτα	80,0	0,0	0,0	σταθερός π/υ
E46 Ηώς: Υποστήριξη εκπαιδευτικών	500,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
E47 Ηοάιστος	250,0	0,0	0,0	απεντάξη
E50: Έργα επιδείξης	165,0	0,0	0,0	σταθερός π/υ
E51 Καλυψώ: Διοίκηση της ενέργειας	496,0	116,7	23,5	μείωση π/υ
E52 Λωτοφάγοι: Διαδσση αποτελεσμάτων της ενεργείας	250,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
E53 Κύκλωπες: Μελέτες, αξιολογήσεις και πιστοποιήσεις	300,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
Στηριξη ενεργείας (Βιβλία)	174,2	174,2	100,0	αύξηση
Στηριξη ενεργείας (Προσωπικοί)	13.230,8	13.230,8	100,0	αύξηση
Επιστημονικό προσωπικό ΔΣΔΕ	25,2	25,2	100,0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1γ Ξένες γλώσσες	19.116,3	17.564,5	91,9	
Στελεχωση θ πιλοτικών ΚΕΓ	17,0		0,0	μείωση π/υ
Λειτουργικά έξοδα θ ΚΕΓ	300,0	27,3	9,1	μείωση π/υ
Χωροθετηση θ ΚΕΓ	46,6		0,0	μείωση π/υ
Μελετη-καταγραφή υπαρχουσας κατάστασης στα θ ΚΕΓ	164,8		0,0	μείωση π/υ
Προγράμματα Σπουδών	146,0	4,0	2,3	μείωση π/υ
Υποστηρικτικές δράσεις	480,0		0,0	μείωση π/υ
Διαχείριση & Στήριξη Ενεργείας	432,1	3,2	0,7	μείωση π/υ
Στήριξη ενεργείας (Βιβλία)	445,0	445,0	100,0	αύξηση
Στήριξη ενεργείας (Προσωπικοί)	17.084,9	17.084,9	100,0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1δ Ενισχυτική διδασκαλία	4.995,5	2.093,3	41,9	
Σχεδιασμός και άμεση εφαρμογή πιλοτικών προγραμμάτων ενισχυτικής διδασκαλίας	808,0	641,3	79,4	σταθερός π/υ
Μελετη οριοθέτησης ΠΕΠ και καταγραφής των ειδικότερων εκπαιδευτικών ανγκών κατά ΠΕΠ	100,0	21,6	21,6	μείωση π/υ

Ε 1 - Ξένου - ΚΕ 114 ΡΧ	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	- 110 - 145 Σχολία
Εξάπλωση προγραμμάτων ενισχυτικής διδασκαλίας	2.657,0		0,0	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού σε ΕΤΠΑ
Στηριξη ενεργειών (Βιβλία)	769,8	769,8	100,0	αύξηση
Στηριξη ενεργειών (Προσωπικοί)	660,7	660,7	100,0	αύξηση ✓
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1ε Επαγγελματικός προσανατολισμός	10.963,9	6.332,0	57,8	
Υποστηριξη ΣΕΠ στη ββαθμία εκπαίδευση	70,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
Κατάρτιση υπευθύνων ΣΕΠ σε μεταπτυχιακά επίπεδα	300,0	12,8	4,3	μείωση π/υ
Παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού συμβουλευτικής και ΣΕΠ	425,0	7,2	1,7	μείωση π/υ
Λειτουργία κέντρων ΣΕΠ στις Δ/σεις Ββαθμίας Εκπ/σης και γραφείων ΣΕΠ σε σχολεία	1.214,0	40,3	3,7	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού σε ΕΤΠΑ
Κατάρτιση εκπαιδευτικών στην τεκμηρίωση τηλεμαθησιακού υλικού	151,3	1,0	0,7	μείωση αρχικού π/υ & αύξηση λόγω κόστους ανάπληρωτών
Επιμορφωση εκπαιδευτικών σε συμβουλευτική και ΣΕΠ	1.300,0	2,5	0,2	μείωση αρχικού π/υ & αύξηση λόγω κόστους ανάπληρωτών
Ανάπτυξη μηχανισμού συνεχιζόμενης παρακολούθησης της μεταβίβασης των νέων στην αγορά εργασίας (Παρατηρητήριο)	101,5	17,3	17,0	μείωση π/υ
Κατασκευή-προσαρμογή ψυχολογικού υλικού	112,9	1,9	1,7	μείωση π/υ
Οργάνωση-λειτουργία Εθνικού Κέντρου Πληροφόρησης και Επαγγελματικού Προσανατολισμού	704,0	5,2	0,7	μείωση π/υ
Μελέτη και ανάπτυξη προγραμμάτων ΣΕΠ για άτομα με ειδικές ανάγκες	250,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
Πειραματικά προγράμματα και μελέτες ΣΕΠ	192,2	0,0	0,0	μείωση π/υ
Στηριξη ενεργειών (Βιβλία)	217,9	217,9	100,0	αύξηση
Στηριξη ενεργειών (Προσωπικοί)	6.005,7	6.005,7	100,0	αύξηση
Επιστημονικό προσωπικό ΔΣΔΕ	19,6	19,6	100,0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1στ1 Περιβαλλοντική εκπαίδευση	6.164,5	2.600,4	42,2	
Κ Π Ε στην Αρνυσοπούλη	272,3	83,1	30,5	μείωση π/υ
Κ Π Ε στο Σουφλί	206,5	61,1	29,6	μείωση π/υ
Κ Π Ε στην Καστορία	236,3	78,2	33,1	μείωση π/υ
Κ Π Ε στο Μουζακί	252,6	97,5	38,6	μείωση π/υ
Κ Π Ε στην Κονίτσα	211,7	70,6	33,4	μείωση π/υ
Κ Π Ε στο Ελευθέριο Κονδελίου	210,9	86,1	40,8	μείωση π/υ
Βελτίωση & επέκταση επιμορφωσης	1.580,5	0,0	0,0	μείωση π/υ
Παράδοση εκπ/κού υλικού ΠΕ	573,0	0,0	0,0	μείωση π/υ

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
Μελέτη ενσωμάτωσης Π.Ε. στα αναλυτικά προγράμματα	90.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Θεσμοθέτηση κινητρών για εκπαιδευτικούς και μαθητές	350.0	0.0	0.0	απενταξή
Αξιολόγηση επιμέρους δράσεων ενέργειας	15.0	0.0	0.0	απενταξή
Διακίνηση και λοιπές υποστηρικτικές δραστηριότητες	42.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Στηριξη ενεργειας (Προσωπικοί)	2.111.2	2.111.2	100.0	αύξηση
Επιστημονικό προσωπικό ΔΣΔΕ	12.6	12.6	100.0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1στ2 Αγωνή Υγείας	2.747.0	842.9	30.7	
Εκπαιδευτικά προγράμματα, διδακτικό υλικό	850.8	0.0	0.0	μείωση π/υ
Δίκτυο υπευθύνων υγείας Ββαθμίας	385.1	285.7	74.2	μείωση π/υ
Επιμορφωση εκπαιδευτικών	644.0	155.2	24.1	μείωση π/υ
Αγωνή υγείας στα σχολεία	430.0	64.6	15.0	μείωση π/υ
Αξιολόγηση & διάδοση αποτελεσμάτων	100.0	0.2	0.2	μείωση π/υ
Στηριξη ενεργειας (Προσωπικοί)	333.7	333.7	100.0	αύξηση
Επιστημονικό προσωπικό ΔΣΔΕ	3.5	3.5	100.0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1στ3 Αγωγή Καταναλωτή	1.944.1	11.5	0.6	
Εκπαιδευτικά προγράμματα, Αναπτυξη διδακτικού υλικού	490.0	1.7	0.3	μείωση π/υ
Πιλοτικά προγράμματα	90.0	1.7	1.9	μείωση π/υ
Εμπειρικές έρευνες	60.0	0.0	0.0	απενταξή
Δίκτυο Η/Υ για ΑΤΚ	68.4	0.0	0.0	απενταξή
Επιμορφωση εκπαιδευτικών (ταχυρ & 4μηνη)	787.8	0.1	0.0	μείωση π/υ
Προγράμματα αγωγής καταναλωτή στα σχολεία	192.0	4.5	2.3	μείωση π/υ
Αξιολόγηση & στηριξη	104.1	0.3	0.3	μείωση π/υ
Διάδοση αποτελεσμάτων	151.8	3.2	2.1	μείωση π/υ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1ζ1 Εκπαίδευση ατόμων ειδικών κατηγοριών	6.466.1	2.335.3	36.1	
Παιδεία ομογενών	1.725.2	375.1	21.7	μείωση π/υ
Εκπαίδευση παλλινοσπουντων και αλλοδαπων	999.6	511.8	51.2	μείωση π/υ
Εκπαίδευση μουσουλμανοπαίδων	1.226.6	283.0	23.1	μείωση π/υ
Εκπαίδευση τσιγγανοπαίδων	1.063.5	297.5	28.0	μείωση π/υ
Στηριξη μαθητικών ομάδων Θρακας	583.2		0.0	μείωση π/υ
Στηριξη ενεργειας (Βιβλία)	187.6	187.6	100.0	αύξηση
Στηριξη ενεργειας (Προσωπικοί)	680.4	680.4	100.0	σταθερός π/υ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.1ζ2 Εκπαίδευση Ατόμων με Ειδικές Ανγκες	3.655.1	71.9	2.0	
Χαστογοσωση ειδικής ανωνης	40.3	0.0	0.0	μείωση π/υ
Επιμορφωση στελεχων εκπαίδευσης ΕΚΠΑ	67.9	0.0	0.0	μείωση π/υ
Επιμορφωση εκπαιδευτικών προςσολικής ανωνης ΑΠΘ	183.7	7.8	4.3	μείωση π/υ

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
Επιμόρφωση εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής ΕΚΠΑ	210.1	0.0	0.0	μείωση π/υ
Επιμόρφωση νεοδιοριστών εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής ΕΚΠΑ	144.4	0.0	0.0	μείωση π/υ
Επιμόρφωση ειδικού προσωπικού σχολικών μονάδων ΕΚΠΑ	236.5	6.5	2.7	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: κώφωση ΠΑΝ. ΠΑΤΡΩΝ	181.1	16.8	9.3	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Μαθησιακές Δυσκολίες 1 ΠΑΝ. ΠΑΤΡΩΝ	333.1	22.6	6.8	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Μαθησιακές δυσκολίες 2 ΑΠΘ	119.0	5.1	4.3	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Αυτισμός	453.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Εντάξη	270.7	13.0	4.8	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Γονείς	128.6	0.0	0.0	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Ασπασία-Πενθός	151.8	0.0	0.0	μείωση π/υ
Εξειδικευμένη επιμόρφωση: Συναισθηματικές & κοινωνικές δυσκολίες	158.4	0.0	0.0	μείωση π/υ
Γραπτήρα πληροφοριών	181.8	0.0	0.0	μείωση π/υ
Εκδοση επιστημονικής επιθεώρησης	3.0	0.0	0.0	απένταξη
Συγχρόνη τεχνολογία στα ειδικά σχολεία	100.0	0.0	0.0	απένταξη
Αναβάθμιση προγράμματος ειδικών σχολείων: Γ-Λ Ιλίου & Ηλιούπολης (ΕΛΕΠΑΠ)	268.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Αναβάθμιση προγράμματος ειδικών σχολείων: ΣΜΕΑ Ν. Ηρακλείου (Μασναρίτα)	202.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Αναβάθμιση προγράμματος ειδικών σχολείων: Καισαριανή, Μαρασλείο, Παυμακασίτος (Παυμακασίτος)	222.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
ΜΕΤΡΟ 1.2 Ενιαίο λύκειο (ΕΚΤ)	16.797.4	6.586.4	39.2	
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.2α & 1.2β Ενίσχυση & Εξάπλωση ΕΠΑ	6.100.4	6.100.4	100.0	
Στηρίξη ενεργειών (Βιβλία)	855.5	855.5	100.0	
Στηρίξη ενεργειών (Καθηγητές)	5.239.4	5.239.4	100.0	
Επιστημονικό προσωπικό ΕΠΑ/ΤΕΣ ΔΤΣΔΕ	5.5	5.5	100.0	
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.2γ Αναβάθμιση Λυκειακής Βαθμίδας	10.697.0	486.0	4.5	
Σεμινάρια ενημέρωσης εκπαιδευτικών για αναβάθμιση λυκείου	1.037.0	3.2	0.3	μείωση π/υ
Αναπτυξη-διαδοχή νέων μεθόδων αξιολόγησης	560.0	69.0	12.3	σταθερός π/υ

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
Αντισταθμιστικά μετρα/ Προσθετη Διδακτική Στήριξη Α' Λυκείου	3.500,0	287,8	8,2	μείωση π/υ
Μελέτη ανάπτυξης ΕΠΑ	215,0	0,0	0,0	απενταξη
Επιμόρφωση εκπαιδευτικών ΤΕΛ. ΤΕΣ	2.559,0	0,0	0,0	απενταξη
Αναβάθμιση εκπαιδευτικού περιβαλλοντος εσπερινών λυκείων	500,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
Αναβάθμιση Σιβιτανιδείου	2.100,0	-	0,0	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού στο ΕΤΠΑ
Επιστημονικά προσωπικό ΚΕΕ	126,0	126,0	100,0	αύξηση
ΜΕΤΡΟ 1.3 Εκπαίδευση εκπαιδευτικών και λοιπές υποστηρικτικές ενέργειες (ΕΚΤ)	76.107,9	15.533,4	20,5	
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.3α Επιμόρφωση εκπαιδευτικών	49.679,4	12.404,0	25,0	
Έργο 1994-1996 (ΠΕΚ)	9.679,4	9.681,7	100,0	σταθερός π/υ
1.1 Υποχρεωτικά επιμορφωτικά προγράμματα για εκπαιδευτικούς που υπηρετούν	6.000,0	653,6	10,9	μείωση π/υ
1.2 Προγράμματα για νεοδιορίζομενους εκπαιδευτικούς	1.200,0	40,2	3,4	μείωση π/υ
1.3 Προγράμματα για στελεχη της εκπαίδευσης	2.300,0	0,0	0,0	απενταξη
2.1 Προγράμματα μεσης διάρκειας για εκπαιδευτικούς Β' βαθμιας εκπαίδευσης	10.200,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
2.2.1 Ακαδημαϊκη και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμιας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Αθήνας)	3.903,0	867,5	22,2	μείωση π/υ
2.2.2 Ακαδημαϊκη και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμιας εκπαίδευσης (ΠΤΝ Αθήνας)	114,2	0,0	0,0	μείωση π/υ
2.2.3 Ακαδημαϊκη και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμιας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Αιναίου)	915,4	101,5	11,1	μείωση π/υ
2.2.4 Ακαδημαϊκη και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμιας εκπαίδευσης (ΠΤΝ Αιναίου)	311,7	65,9	21,1	μείωση π/υ
2.2.5 Ακαδημαϊκη και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμιας εκπαίδευσης (ΑΠΘ-ΠΤΔΕ Φλωιδνας)	488,3	1,9	0,4	μείωση π/υ
2.2.6 Ακαδημαϊκη και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμιας εκπαίδευσης (ΑΠΘ-ΠΤΝ Φλωιδνας)	128,0	16,8	13,1	μείωση π/υ

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
2.2.7 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Θεσ/νίκης)	1.319,0	144,0	10,9	μείωση π/υ
2.2.8 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΝ Θεσ/νίκης)	224,7	22,2	9,9	μείωση π/υ
2.2.9 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Κρήτης)	288,3	8,3	2,9	μείωση π/υ
2.2.10 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Πατρών)	128,8	0,0	0,0	μείωση π/υ
2.2.11 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΝ Πατρών)	114,0	44,7	39,2	μείωση π/υ
2.2.12 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Ιωαννίνων)	509,7	49,4	9,7	μείωση π/υ
2.2.13 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΝ Ιωαννίνων)	497,7	0,0	0,0	μείωση π/υ
2.2.14 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Αλεξ/πολης)	464,2	0,0	0,0	μείωση π/υ
2.2.15 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΔΕ Θεσσαλίας)	976,6	0,0	0,0	μείωση π/υ
2.2.16 Ακαδημαϊκή και επαγγελματική αναβάθμιση εκπαιδευτικών της Α' βαθμίας εκπαίδευσης (ΠΤΝ Θεσσαλίας)	386,3	33,2	8,6	μείωση π/υ
2.3 Ταχύρρυθμα προαιρετικά επιμορφωτικά προγράμματα	2.400,0	522,8	21,8	μείωση π/υ
2.4 Ενδοσχολική επιμόρφωση Ταχύρρυθμα προαιρετικά προγράμματα	615,3	22,9	3,7	μείωση π/υ
3.1 Καινοτομικά (εξ απροσδεώς) επιμορφωτικά προγράμματα	2.500,0	0,0	0,0	απενταξή
4.1 Χαρτογράφηση των επιμορφωτικών αναγκών των εκπαιδευτικών (Παρατηρητήριο)	100,0	0,0	0,0	απενταξή
4.2 Αναπτυξή δομών πιστοποίησης επιμορφωτικών υπηρεσιών (Χαρτοφυλάκιο)	100,0	0,0	0,0	απενταξή

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
5 Δράσεις υποστηρίξης των έργων και δράσεων της Ενέργειας 1.3.α	200.0	0.0	0.0	σταθερός π/υ
Ενίσχυση-Αναβάθμιση ΣΕΛΕΤΕ	3.065.7	81.1	2.6	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού στο ΕΤΠΑ
Εμπροσώπηση εκπαιδευτικών: Ισότητα-ΚΕΘΙ	39.9	35.3	88.4	αύξηση π/υ
Ενίσχυση Ενέργειας με επιστημ. προσωπικό ΔΣΔΕ	11.1	11.1	100.0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.3γ Σχολικές βιβλιοθήκες	18.716.9	33.4	0.2	
Πιλοτικά ΟΣΚ-ΕΙΝ 49	2.018.6	28.6	1.4	μείωση π/υ & μεταφορά ποσού στο ΕΤΠΑ
Μέντωρ ΤΕΙ Σερρών 12	326.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Ιωάννης Π. Θεσσαλίας 11	418.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Δωδώνη Π. Ιωαννίνων 42	1.428.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Κνωσσός Π. Κορής 32	1.092.6	0.0	0.0	μείωση π/υ
Χαϊρωνεία ΕΚΠΑ 46	1.578.4	0.0	0.0	μείωση π/υ
Ιαλυσός Π. Αιναίου 42	1.614.6	0.0	0.0	μείωση π/υ
Πέλλα ΑΠΘ 63	2.267.7	0.0	0.0	μείωση π/υ
Ξανθία, Δημοκρ. 22	770.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Ολυμπία, ΟΣΚ & 185	5.500.0	0.0	0.0	μείωση π/υ
Κινητές Βιβλιοθήκες	1.698.2	0.0	0.0	μείωση π/υ
Ενίσχυση Ενέργειας με επιστημ. προσωπικό ΔΣΔΕ	4.7	4.7	100.0	αύξηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.3δ Προγράμματα κινητικότητας	7.711.6	3.196.0	41.4	
Εκπαιδευτικές επισκέψεις εκπαιδευτικών	1.762.0	979.1	55.6	αύξηση π/υ
Εκπαιδευτικές επισκέψεις μαθητών	3.260.0	1.691.0	51.9	αύξηση π/υ
Πολυεταίρικές σχολικές συμπράξεις	2.106.0	369.7	17.6	αύξηση π/υ
Σεμινάρια και αξιολογήσεις	320.0	66.7	21.5	μείωση π/υ
Υποστηρικτικές ενέργειες	239.0	62.8	25.3	μείωση π/υ
Ενίσχυση Ενέργειας με επιστημ. προσωπικό ΔΣΔΕ	24.6	24.6	100.0	αύξηση
ΜΕΤΡΟ 1.4 Υποδομές - Εξοπλισμοί Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης	36.428.3	5.980.6	16.4	
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.4α1 Υλικοτεχνική υποδομή και εξοπλισμοί σχολείων	15.242.6	5.851.3	38.4	
4ο Λύκειο Πετρούπολης	385.0	367.9	95.6	Ολοκληρώθηκε
2ο Γυμνάσιο - 3ο Λύκειο Αγίων Αναστόρων	368.0	341.9	92.9	Ολοκληρώθηκε
Γυμνάσιο-Λύκειο Αμαρουσίου	417.0	402.9	96.6	Ολοκληρώθηκε
2ο Γυμνάσιο - 2ο Λύκειο Χαϊδαρίου	429.1	406.4	94.7	Ολοκληρώθηκε
ΤΕΛ-ΣΕΚ Ταύρου	976.0	0.0	0.0	Αναθεωρημένο ΤΔΕ
2ο ΕΠΑ Αχαρνών	980.0	0.0	0.0	Αναθεωρημένο ΤΔΕ
Προμήθεια Εποπτικών Μέσων Διδασκαλίας	800.0	1.377.0	171.1	αύξηση π/υ για καλυψη δαπανων
Εξοπλισμός Γενικής Εκπαίδευσης	900.0	1.876.2	209.6	αύξηση π/υ για καλυψη δαπανων
Εξοπλισμός Τεχνικής Εκπαίδευσης	900.0	436.3	48.5	μείωση π/υ

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχόλια
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Αλιβερίου	6.0	6.0	100.0	Ολοκληρώθηκε
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Αγ. Νικολάου	480.0	27.2	5.7	Υλοποιείται
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Ζακύνθου (κλειστό Γυμναστήριο)	332.1	0.0	0.0	Νέο έργο
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Αργούς	43.0	28.3	65.9	Υλοποιείται
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Αμαρουσίου	10.0	10.0	100.0	Ολοκληρώθηκε
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Ηγουμενίτσας	10.0	0.4	3.7	Υλοποιείται
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Σιβιτανιδείου	136.0	84.9	62.4	Υλοποιείται
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Αλίου	60.0	59.6	99.3	Ολοκληρώθηκε
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Ηρακλείου Κρήτης	150.1	59.8	39.8	Υλοποιείται
Οικοδομικές και Ηλεκτρομηχανολογικές Εργασίες ΕΠΛ Κιλκίς	741.0	369.2	49.8	Υλοποιείται, αύξηση π/υ
Εξοπλισμοί ΕΠΛ	1.300.0	257.6	19.8	μείωση π/υ
8ο Γυμνάσιο Βόλου	980.0	0.0	0.0	Νέο έργο
3ο Γυμνάσιο-5ο Λύκειο Αμαρουσίου	520.0	0.0	0.0	Νέο έργο
Γυμνάσιο-Λύκειο Νεοπόλης Αχαρνών	356.0	0.0	0.0	Νέο έργο
4ο Γυμνάσιο-Λύκειο Ηρακλείου Αττικής	501.0	0.0	0.0	Νέο έργο
6ο Γυμνάσιο Κερατσινίου	177.0	0.0	0.0	Νέο έργο
1ο ΚΕΤΕ Ηρακλείου Κρήτης	1.256.4	0.0	0.0	Νέο έργο
2ο Λύκειο Ηρακλείου Αττικής	241.0	0.0	0.0	Νέο έργο
Γυμνάσιο Πεντέλης	313.0	0.0	0.0	Νέο έργο
2ο Γυμνάσιο Σαλαμίνας	308.0	0.0	0.0	Νέο έργο
3ο Γυμνάσιο Αγ. Παρασκευής	409.0	0.0	0.0	Νέο έργο
7ο Γυμνάσιο-Λύκειο Αχαρνών	758.0	0.0	0.0	Νέο έργο
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.4α2 Υποδομές Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης	1.558.5	129.3	8.3	
ΚΠΕ Αονυρουπόλης	138.0	22.4	16.2	Υλοποιείται
ΚΠΕ Μουζακίου Καρδίτσας	131.0	7.3	5.6	Υλοποιείται
ΚΠΕ Ξυφλίου	145.7	20.0	13.7	Υλοποιείται
ΚΠΕ Κονίτσας Ιωαννίνων	136.0	20.3	14.9	Υλοποιείται

	Προϋπολογισμός	Δηλωθείσες δαπάνες (17-9-98)	Απορρόφηση (%)	Σχολία
ΚΠΕ Καστορίας	140,0	42,2	30,2	Υλοποιείται
ΚΠΕ Ελευθερίου Κορδελιού				
	130,0	17,0	13,1	Υλοποιείται, αύξηση π/υ
ΚΠΕ Μακρυνίτσας Πηλίου	232,0	0,0	0,0	Υλοποιείται
ΚΠΕ Σπετσών	505,8	0,0	0,0	Νέο έργο
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.4α3 Υποδομές - Εξοπλισμοί Ξένων Γλωσσών	0,0	0,0	0,0	Προτείνονται 6 νέα έργα
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.4β Σχολικές Βιβλιοθήκες	14.282,5	0,0	0,0	
Πιλατικό ΟΣΚ-ΕΙΝ 49	1.505,1	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Μέντωρ ΤΕΙ Σερρών 12	302,4	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Ιωλκός Π. Θεσσαλίας 11	298,0	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Δωδώνη Π. Ιωαννίνων 42	1.058,4	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Κνωσσός Π. Κρήτης 32	784,6	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Χαϊρώνεια ΕΚΠΑ 46	1.406,5	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Ιαλυσός Π. Αιγαίου 42	1.289,8	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Πέλλα ΑΠΘ 63	1.781,7	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Ξάνθεια Δημοσκό. 22	614,0	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Ολυμπία ΟΣΚ- 185	4.520,0	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Εξοπλισμός Μον. Υποστ. Κινητών Βιβλιοθηκών	190,0	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
Προμήθεια 19 κινητών βιβλ.	532,0	0,0	0,0	Ξεκίνησε η υλοποίηση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.4γ Πληροφορική:Εξοπλισμοί σχολείων	4.344,7	0,0	0,0	
Ε11 Οδυσσεας	236,6	0,0	0,0	αύξηση π/υ
Ε12 Λαερτιάδ. Πιλατικό σε ΤΕΛ. ΕΠΛ. ΤΕΣ	25,0	0,0	0,0	απενταξή
Ε14 Τειρεσίας. Πρόγραμμα Ειδικής Αγωγής	75,0	0,0	0,0	απενταξή
Ε16 Τηλέμαχος II	73,1	0,0	0,0	σταθερός π/υ
Ε26 Μεδούσα: Αναπτυξη συστήματος world-wide-web των σχολικών κοινοτήτων	150,0	0,0	0,0	απενταξή
Ε31 Μνηστήρες	2.400,0	0,0	0,0	σταθερός π/υ
Ε32 Ασκήτ. του Αϊόλου	1.060,0	0,0	0,0	μείωση π/υ
Ε33 Δουρείος Ιππός	150,0	0,0	0,0	απενταξή
Ε45 Φτερά του Έρωτα	70,0	0,0	0,0	απενταξή
Ε50 Έρως επιδείξις	105,0	0,0	0,0	ΤΔΕ υπο έγκριση
ΕΝΕΡΓΕΙΑ 1.4δ Υποδομές - εξοπλισμοί για εξυπηρέτηση ατομών ειδικών κατηγοριών	1.000,0	0,0	0,0	
Ειδικό Σχολείο (Πειραιάς)	600,0	0,0	0,0	Υλοποιείται, ΤΔΕ υπο έγκριση
Εξοπλισμός ειδικών ενοσστηρίων	400,0	0,0	0,0	ΤΔΕ υπο διαμόρφωση

»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι είσθε ανίκανοι να απορροφήσετε, να διαχειρισθείτε τους κοινοτικούς πόρους και μάλιστα σε ένα τέτοιο θέμα μεγάλης προτεραιότητας, όπου υπολείπόμεθα τόσο πολύ σε υποδομές και όπου η εθνική χρηματοδότηση είναι πασιφανές ότι υστερεί δραματικά σε σχέση με τις χώρες, με τις οποίες θέλουμε να πορευθούμε μαζί.

Θέλω με την ευκαιρία αυτή να κάνω μία δήλωση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Για μας, για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το συζητούμενο πακέτο Σαντέρ, η πρώτη προτεραιότητα πρέπει να είναι πόροι για την Παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και είμαι βέβαιος ότι με την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και να το εξασφαλίσουμε μπορούμε, αλλά και να το εφαρμόσουμε ως εφαρμόσιμη πολιτική της αυριανής Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, σχολικές αίθουσες. Χρόνια ακούω ότι μία από τις σημαντικότερες προτεραιότητες για την Παιδεία, πέρα και πάνω από τα αφηρημένα, είναι να εξασφαλισθεί επιτέλους η πρωινή βάρδια, η πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων.

Δηλαδή, για να φθάσουμε να έχουμε πρωινή λειτουργία σε όλα τα σχολεία, χρειάζονται περίπου δεκαπέντε χιλιάδες αίθουσες. Ποιοι είναι οι ρυθμοί οι δικοί σας; Ο μέσος όρος το 1995, 1996 και 1997 ήταν χίλιες ογδόντα οκτώ αίθουσες το χρόνο. Το 1991 και το 1992 ο μέσος όρος ήταν δύομισι χιλιάδες αίθουσες, αλλά εκείνο, που αξίζει να μείνει από αυτό το στοιχείο, είναι ότι με αυτούς τους ρυθμούς θα χρειασθούμε άλλα δεκαπέντε χρόνια, με όλες τις άλλες συνθήκες παραμένουσες σταθερές, για να πετύχουμε τη θεμελιώδη αυτή εξασφάλιση στοιχειωδών υποδομών.

Εδώ μάλιστα θα ήθελα να κάνω και μία αναφορά σε κάτι ακόμα. Και ποιος σας είπε ότι οι υπάρχουσες αίθουσες είναι στοιχειωδώς ανταποκρινόμενες στις σύγχρονες απαιτήσεις;

Μια και μας διαβάσατε και εσείς κάτι, θα σας διαβάσω και εγώ κάτι. Γινόμαστε παραλήπτες -και είμαι βέβαιος και εσείς, δεν ξέρω αν τα διαβάσετε- κατακλυσμού επιστολών διαμαρτυρίας κυρίως από Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων.

Σας διαβάζω ένα μικρό απόσπασμα από μία επιστολή, που μας έστειλε ο Σύλλογος των Γονέων και Κηδεμόνων από ένα σχολείο της περιοχής του Κολωνού:

"Ένα σχολείο ευρισκόμενο σε μία περιοχή, στην οποία έχουμε έξαρση της εγκληματικότητας -οι αλλοδαποί και μάλιστα οι παράνομοι είναι σχεδόν περισσότεροι από τους Έλληνες, οι οικιοι ανοχής είναι διάσπαρτοι, ο κίνδυνος πυρκαγιάς είναι ορατός λόγω βενζινάδικου που βρίσκεται κάτω από την αυλή του σχολείου- δεν μπορεί παρά να αντιμετωπιστεί ως σχολείο με ειδικές ανάγκες. Δεν μπορείτε να μας εντάσετε στο γενικό πλαίσιο, όταν δεν πληρούνται ούτε στοιχειώδεις κανόνες ασφάλειας, όταν το συγκεκριμένο κτίριο έχει μόνο μία είσοδο-έξοδο και κανέναν άλλο τρόπο διαφυγής. Ζητάμε έναν επιστάτη. Είναι τόσο πολύ, αν έτσι διαφυλαχθεί η ζωή και η σωματική ακεραιότητα των παιδιών μας;"

Τρίτο κεφάλαιο. Πληροφορική.

Δεν θα σας κουράσω με την επιχειρηματολογία της σημασίας των νέων τεχνολογιών και της Πληροφορικής. Θα σας πω μόνο ότι η Ελλάδα είναι η τελευταία μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια στην κατά κεφαλή επένδυση σε νέες τεχνολογίες και στο ποσοστό ηλεκτρονικών υπολογιστών ανά κάτοικο. Στην επόμενη πενταετία όλοι έχουμε πει ότι περίπου θα διπλασιαστεί η γνώση που υπήρχε μέχρι τώρα. Και στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής λίγο μετά το 2000 θα αντιστοιχεί ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής ανά μαθητή.

Σημειώστε σταχυολογημένα ορισμένα στοιχεία για την Ελλάδα του σήμερα. Στο Νομό Θεσσαλονίκης -τυχαίνει να ξέρω- κανένα από τα περίπου εκατό ενιαία λύκεια, πρώην γενικά, δεν έχει ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Από τις δηλώσεις των μαθητών που επιλέγουν τις εφαρμογές πληροφορικής ετοιμάζονται να δημιουργήσουν εκ των ενόντων πενήντα τέσσερα εργαστήρια αξιοποιώντας την όποια υποδομή από τα γυμνάσια. Μόνο επτά είναι συνδεδεμένα με το

Internet. Στα γυμνάσια ηλεκτρονικοί υπολογιστές υπάρχουν μόνο σε εξήντα επτά, δηλαδή περίπου στο 50% των σχολείων και κάθε εργαστήριο έχει περίπου δέκα ηλεκτρονικούς υπολογιστές ξεπερασμένης τεχνολογίας για το σύνολο των μαθητών.

Στο Νομό Κιλκίς κανένα από τα δέκα ενιαία λύκεια δεν έχει ηλεκτρονικό υπολογιστή. Στο Νομό Φθιώτιδας ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής αντιστοιχεί σε σαράντα δύο μαθητές. Στο Νομό Ηρακλείου ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής αντιστοιχεί σε ενενήντα έξι μαθητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματική κατάσταση στο χώρο της παιδείας πριν έρθουμε στις νομοθετικές ρυθμίσεις που επιβάλατε και είναι εξαιρετικά σημαντικό να θυμόμαστε τις υπερηφάνσεις σε αυτές τις θεμελιώδεις υποδομές.

Πέμπτο κεφάλαιο. Αποδοχές καθηγητών.

Γνωρίζετε ότι δεν συμφωνούμε πάντα με τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις των καθηγητών. Σε πολλές περιπτώσεις έχουμε βρεθεί μάλιστα σε αντίθεση και σε αντιπαράθεση. Ξέρετε άλλωστε ότι στη μεγάλη τους πλειοψηφία δεν είναι, όπως θα το λέγαμε, φιλικά προσκείμενοι στον πολιτικό μας χώρο, τουλάχιστον στην εκπροσώπησή τους, στα όργανά τους. Όμως εδώ πρέπει να γίνει μία παραδοχή. Ότι οι Έλληνες καθηγητές είναι οι χειρότερα αμειβόμενοι σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ, με εξαίρεση την Τουρκία. Συνάγεται από την έκθεση του ΟΟΣΑ που δημοσιεύθηκε στις αρχές Δεκεμβρίου σε πρωινή εφημερίδα των Αθηνών.

Και εδώ μία δραματική επισήμανση. Οι Έλληνες καθηγητές παίρνουν περίπου τα μισά από τους ομολόγους τους, τους αντίστοιχους συναδέλφους τους της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας, δηλαδή των άλλων χωρών συνοχής, με τις οποίες συγκρινόμαστε.

Κάποτε πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι οι απαιτήσεις πηγαίνουν μαζί, στοιχειωδώς τουλάχιστον, με τις αποδοχές. Κακοπληρωμένοι εκπαιδευτικοί συνήθως δεν οδηγούν στην αναβάθμιση της παιδείας.

Έκτον. Γενικές επιδόσεις -και αναφέρομαι σε αυτό το κεφάλαιο, γιατί έπεσαν στα χέρια μου δύο πολύ ενδιαφέρουσες έρευνες. Η μία είναι η έκθεση του ΟΟΣΑ για το 1996, κατά την οποία μόνο το 44% των Ελλήνων έχει μορφωτικό επίπεδο λυκείου στις ηλικίες από είκοσι πέντε μέχρι εξήντα τεσσάρων ετών, στις τελευταίες θέσεις δηλαδή. Απλώς να τονίσω ότι η Ουγγαρία έχει 63%, η Πολωνία έχει 74% και η Τσεχία 84%, δηλαδή χώρες που ξέρουμε όλοι από τι ταλαιπωρία έρχονται και τι καθεστώς προϋπέρχεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Γι'αυτό είναι έτσι υψηλά!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεύτερον, έγινε μία έρευνα του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Δημοσκοπήσεων για το SPIEGEL.

Δημοσιεύθηκαν σε ημερήσια εφημερίδα. Έρευνα μεταξύ χιλίων καθηγητών πανεπιστημίων απ'όλες τις χώρες της Ευρώπης και περίπου εκατό χιλιάδων φοιτητών στην κατάταξη των κορυφαίων πανεπιστημίων, σε δύο βασικές επιλογές, δύο βασικά γνωστικά αντικείμενα, Νομικά και Μηχανολογία, μεταξύ τριάντα έξι πανεπιστημίων.

Στα μεν Νομικά, το Πανεπιστήμιο Αθηνών κατετάγη στην τριακοστή θέση, στη δε Μηχανολογία, το Πολυτεχνείο κατετάγη στην τελευταία, στην τριακοστή έκτη θέση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματική κατάσταση στο χώρο της Παιδείας και αναδεικνύεται ανάγλυφα και η αποτυχία της.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Στα μαθηματικά είμαστε πρώτοι οι Έλληνες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε παρακαλώ, να ακούτε μόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αυτά που σας ενοχλούν είναι συνήθως καλό να αποτελούν ερεθισμούς και κίνητρα, να αναλάβετε δράσεις και να πιέσετε τη δική σας Κυβέρνηση να βελτιώσει την

απόδοσή της και όχι ένοχα να επιχειρείτε να διαμαρτυρηθείτε, σ'αυτά που λέει ο ομιλών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είμαστε ουραγοί με ελλιπέστερες τριτοκοσμικές υποδομές, σε ποιον τομέα; Αυτόν που κρίνει και θα κρίνει το μέλλον του τόπου και το μέλλον των νέων ανθρώπων.

'Ερχομαι τώρα στο αποκορύφωμα της προχειρότητάς σας, στους διαβόητους πια νόμους 2525 και 2640. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά και ποιες είναι οι συνέπειες της πολιτικής σας, αναφορικά με αυτούς τους νόμους;

Πρώτον, η απουσία διαλόγου. Αιφνιδιασμός όλων των ενδιαφερομένων. Ειπώθηκε ήδη από τον Αρχηγό του Συνασπισμού και δεν χρειάζεται να σας κουράζω εγώ ότι απέφυγε η Κυβέρνηση να συναντηθεί με τους εκπροσώπους των εκπαιδευτικών. Και θέλω εδώ να σας πω κάτι: μπορεί να συμφωνείτε, μπορεί να διαφωνείτε, μπορεί να σας αρέσουν ή να μην σας αρέσουν, μπορεί να μας αρέσουν ή να μη μας αρέσουν, δεν μπορεί όμως να γίνει πολιτική και μάλιστα πολιτική μεταρρύθμισης στην παιδεία, εάν οι βασικοί συντελεστές για την εφαρμογή της είναι κάθετα αντίθετοι. Και πάντως χωρίς να επιχειρείτε ούτε καν να τους πείσετε.

Δεύτερον, έλλειψη προετοιμασίας και μελέτης. Ακόμα και σήμερα εμφανίζονται καθυστερήσεις στα βιβλία, καθυστερήσεις στην κάλυψη των κενών από καθηγητές. Πολλοί, πάρα πολλοί εκπαιδευτικοί δηλώνουν, απεριφράστως, άγνοια για το σύστημα.

Και τώρα έρχομαι στις συνέπειες για τους μαθητές. Μετατρέπεται το λύκειο σε ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο και μάλιστα με εξαιρετικά άδικο τρόπο, ειδικά για τους μαθητές της δευτέρας λυκείου. Κανένας δεν λέει ότι το προϋπάρξαν σύστημα ήταν τέλει. Οι εξετάσεις ήταν σε τέσσερα μαθήματα των δεσμών, των καταργηθεισών δεσμών. Τώρα αντικαθίστανται από είκοσι έξι εξετάσεις, επί δύο χρόνια. Αυξάνεται η ύλη υπερβολικά, αφού ενσωματώνεται στην ύλη της δευτέρας λυκείου και η μισή ύλη των πρώην δεσμών, δηλαδή της τρίτης λυκείου. Και εδώ γίνεται μία παγκόσμια πρωτοτυπία ότι μαθητές διαφορετικών τάξεων έχουν σχεδόν την ίδια ύλη.

Καταργείται ο ελεύθερος χρόνος των μαθητών. Για αναλογιστείτε τι σημαίνει για ένα παιδί, το οποίο φοιτά στο σχολείο έξι-εφτά ώρες την ημέρα, πηγαίνει, όπως θα δούμε στη συνέχεια, τουλάχιστον δύο-τρεις ώρες στο φροντιστήριο, πρέπει να διαβάσει και κάποιες ώρες για το σχολείο του, να φάει και να κοιμηθεί. Σημαίνει ότι οι νέοι άνθρωποι στην Ελλάδα δεν έχουν χρόνο ούτε για αθλητισμό ούτε για πολιτιστικές δραστηριότητες ούτε για εξωσχολικό βιβλίο. Δημιουργούνται προϋποθέσεις αθέμιτης συναλλαγής λόγω της μεγάλης συμμετοχής του προφορικού βαθμού. Και αυτά έχουν ήδη οδηγήσει σε μαζική προσφυγή στα φροντιστήρια των μαθητών της Δευτέρας, αλλά και της Πρώτης Λυκείου. Υπολογίζεται δε ότι η αύξηση αυτή ξεπερνάει το 50%. Να σας δώσω και μερικά στοιχεία, γιατί όλοι μιλούν για φροντιστήρια, αλλά πρέπει να έχουμε μια πλήρη εικόνα για το τι συμβαίνει.

Η Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδος αριθμεί περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες μέλη. Η ΟΛΜΕ έχει πενήντα πέντε χιλιάδες μέλη. Πέρυσι ένας μαθητής της Δευτέρας Λυκείου περνούσε επτά ώρες την εβδομάδα στο φροντιστήριο, τώρα θα περνάει δέκα επτά μέχρι δέκα οκτώ. Οι εννέα στους δέκα μαθητές παρακολουθούν φροντιστήρια. Οκτώ στους δέκα μαθαίνουν ξένες γλώσσες έξω από το σχολείο. Υπάρχουν περισσότερα από επτά χιλιάδες φροντιστήρια ξένων γλωσσών με πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες καθηγητές και πάνω από ένα εκατομμύριο μαθητές. Αυτά σημαίνουν χρεοκοπία της πολιτικής παιδείας.

Και έρχομαι σε ένα άλλο θέμα τώρα. Την υπέρογκη επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού από τα διδάκτρα των φροντιστηρίων. Όχι μόνο από την αύξηση των μαθητών, αλλά και από την αύξηση των ωρών και των μαθημάτων για τους μαθητές που πηγαίνουν στα φροντιστήρια.

Χονδρικά στις εκατό χιλιάδες υπολογίζεται η μηνιαία επιβάρυνση ανά μαθητή, χωρίς να υπολογίζονται ούτε οι ξένες γλώσσες ούτε η πιθανότητα προσφυγής σε ολιγομελή τμήματα ή ιδιαίτερα μαθήματα. Θα το πούμε με το όνομά του. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει πρώτα απ'όλα ανισότητα και αδικία, κυρίως για τους εισοδηματικά ασθενέστερους και εκείνους που προέρχονται από την Ελλάδα της περιφέρειας. Σημαίνει όμως και κάτι ακόμα και θα το ακούσετε με το όνομά του τώρα, γιατί σας αρέσει αυτή η λέξη και όποτε μιλούμε για Παιδεία την αναφέρετε, αλλά την αναφέρετε αποπροσανατολιστικά και υποκριτικά. Αυτό σημαίνει ασύστολη εμπορευματοποίηση της Παιδείας στη χειρότερη της μορφή. Αυτή είναι η κατάληξη. Να στέλνουμε περίπου όλους τους Έλληνες νέους να καταφεύγουν σε παροχή υπηρεσιών εκτός σχολείου με βαρύτατη επιβάρυνση για τη μέση οικογένεια.

Είμαι βέβαιος ότι αυτό το αποτέλεσμα των επιλογών σας το ξέρετε και δεν σας διέφυγε της προσοχής. Και ακόμη είναι εξαιρετικά άδικο το σύστημα γιατί η βαθμολογική εικόνα της Δευτέρας Λυκείου δεν έχει δυνατότητα αλλαγής, που σημαίνει ότι θα συνοδεύει τον δεκαεξάχρονο ή δεκαεπτάχρονο στην πορεία του, δηλαδή στην ουσία τού δίνουμε μια μόνο ευκαιρία. Περίπου είναι καταδικαστικό για παιδιά αυτής της ηλικίας.

Το απόγειο της προχειρότητας και της επιπολαιότητας είναι η Τεχνική Εκπαίδευση. Καταργήσατε τα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια, καταργήσατε τα Ενιαία Πολυτεχνικά Λύκεια, καταργήσατε τις Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές, και εξαγγείλατε, πρόχειρα και αμελέτητα, τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια. Μόνο που τα νομοθετήσατε το καλοκαίρι του 1998, για να λειτουργήσουν το Σεπτέμβριο του 1998. Αποτέλεσμα: απόλυτη έλλειψη προετοιμασίας. Πρόγραμμα μόνο για την πρώτη τάξη και πρόγραμμα ωρολόγιο για το πρώτο εξάμηνο της δεύτερης τάξης. Περιμένουμε να βγει για το δεύτερο εξάμηνο. Δεν υπάρχουν αναλυτικά προγράμματα και συνάμα είναι διетούς φοίτησης και δεν οδηγούν με κανέναν τρόπο στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δηλαδή με άλλα λόγια, διαλύετε την Τεχνική Εκπαίδευση.

Σαν να μη φθάνουν όλα αυτά, έρχεται ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, ο κ. Παπαϊωάννου, και ομολογεί την πλήρη ανεπάρκεια των πιστώσεων στον Προϋπολογισμό του 1999 για την Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση. Ξέρετε με ποια δικαιολογία; Ακούστε την. Κακός υπολογισμός του Υπουργείου του μεγέθους του μαθητικού ρεύματος, που θα στραφεί προς την Τεχνική Εκπαίδευση. Είναι σοβαρή πολιτική αυτή; Είναι σοβαρό κράτος αυτό; Είναι σοβαρή Κυβέρνηση αυτή;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν είναι σήμερα το κυρίως θέμα μας η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Όμως πρέπει να πω ότι και εκεί δεν είναι καλύτερα τα πράγματα. Ετισθελικά, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη τουλάχιστον της μεγάλης πλειοψηφίας των πρωτανικών αρχών, επιβάλατε τα Π.Σ.Ε., τα Προγράμματα Σπουδών Επιλογής. Και στην ουσία στις περισσότερες σχολές σήμερα έχουν χάσει το πρώτο τετράμηνο. Και δεν έχετε ακόμα καταλάβει ότι ανοίγει και η πόρτα για αδιαφανείς συναλλαγές και διαδικασίες με αυτόν τον τρόπο. Τα κάνετε αυτά, αλλά ακόμα επιμένετε ούτε βήματα προς τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των πανεπιστημίων να κάνετε, όχι ως παροχή προς αυτά, αλλά ως υπευθυνότητα και βέβαια ούτε λόγος, για να αρχίσετε -έστω να κουβεντιάσετε- την πάγια πρόταση που σας έχουμε υποβάλει για τη σύσταση μη κρατικών πανεπιστημίων.

Επειδή μιλήσαμε πριν από λίγο για εμπορευματοποίηση, σας θυμίζω και πάλι ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χειρότερη τους μορφή είναι ήδη εδώ με τα περίφημα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, πολλά από τα οποία κινούνται σε ένα πλαίσιο γκρίζας νομιμότητας και ακόμα πιο γκρίζων προδιαγραφών.

Για μια ακόμα φορά θίγατε το θέμα της επετηρίδας. Είναι δεδομένο ότι η επετηρίδα έπρεπε να καταργηθεί και το είπαμε πολύ πριν από σας και όπως απεδείχθη για σας. Επετηρίδα όμως -και θέλω να κάνω για μια ακόμα φορά την επισήμανση- που λειτουργήσει για πολλά χρόνια, εξέθεσε έναν πολύ μεγάλο αριθμό συμπολιτών μας και κυρίως νέων ανθρώπων σε ένα κακό αν θέλετε, άδικο, αναχρονιστικό σύστημα.

Πώς έρχεται, λοιπόν, το κράτος και θεσμοθετεί την

κατάργησή της -και καλώς την καταργεί- αλλά τους αφήνει εκτεθειμένους στο έλεος του Θεού; Αν αυτό δεν λέγεται αναληγσία και κρατική, κυβερνητική αναξιοπιστία, ποιο είναι το νόημα αυτών των λέξεων;

Αξιολόγηση. Και αυτήν εμείς σας την προτείνουμε. Είχατε την καλοσύνη -και αυτό σας το αναγνωρίζω, να το διαβάσετε στο πρόγραμμά μας. Και εκτιμώ ιδιαίτερα ότι διαβάσετε το πρόγραμμά μας και ανακαλύπτετε -πράγμα που δεν το παραδεχόσασταν άλλες φορές- ότι και θέσεις έχουμε και προγράμματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Την αξιολόγηση, με τα όποια τρωτά των προηγούμενων συστημάτων, την καταργήσατε δυο φορές και το 1982 και το 1993 μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Και την εισάγετε τώρα. Πώς την εισάγετε όμως; Αφήνοντας από την πίσω πόρτα να μπει ξανά ο κομματισμός.

Εξηγούμαι: Σχεδόν απόλυτος έλεγχος των Προϊσταμένων Διευθύνσεων και Γραφείων κομματικά. Συντριπτική πλειοψηφία των σχολικών συμβούλων και διευθυντών σχολείων και συνάμα το Σώμα Μονίμων Αξιολογητών, που αρκεί να έχουν δωδεκαετή προϋπηρεσία χωρίς, όμως, να λέει κανένας πού -απλώς να είναι διδακτική η προϋπηρεσία- και προσωπική συνέντευξη.

Αν αυτά δεν είναι πόρτες και παράθυρα για κομματικές επιλογές, τότε ποια είναι η αλήθεια σε ό,τι αφορά την ανάγκη να εξασφαλίσουμε ένα σύστημα αξιολόγησης, που θα είναι κοινά αποδεκτό και θα έχει τις στοιχειώδεις εγγυήσεις φερεγγυότητας και αξιοπιστίας για όλους τους ενδιαφερόμενους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε σύγχυση, σε αγωνία, σε ανασφάλεια γονιών και μαθητών. Τα μόνιμα θύματα όλων αυτών των πειραματισμών και των παλινωδιών είναι οι νέοι άνθρωποι. Και αυτό έχει οδηγήσει σε κοινωνική ένταση και αναταραχή, φυσιολογική ως ένα βαθμό, γιατί οι μόνοι που υφίστανται το αδιέξοδο και το βλέπουν και στην Παιδεία, αλλά και στην κοινωνία, μια κοινωνία, που όπως έχουμε πει σε άλλες περιπτώσεις, βρίσκεται σήμερα σε δυναμική ανεργίας, είναι οι νέοι.

Η δική μας πρόταση -και θα την επαναλάβω και σήμερα- είναι να πάμε σε έναν ευρύτατο εθνικό διάλογο. Και εξηγούμαι γιατί. Πρώτα απ' όλα, γιατί υπάρχει μία βαρύτατη τραυματική εμπειρία των περασμένων δεκαετιών με δήθεν μεταρρυθμίσεις ή με καλές μεταρρυθμιστικές προσπάθειες, που δεν ολοκληρώθηκαν, κι έχουν αφήσει ένα στίγμα τραυματισμού και αναξιοπιστίας στους νέους ανθρώπους. Τους έχουμε εμπεδώσει την άποψη ότι υπάρχει ασυνέχεια, ασυνέπεια, προχειρότητα.

Με αιφνιδιασμούς, ανατροπές και την υποτιθέμενη νοοτροπία του ταμπουκά, όχι απλώς δεν πείθονται, αλλά ίσα-ίσα εξαγριώνονται. Και τελικά αναδεικνύεται η αναξιοπιστία του κράτους και της Κυβέρνησης.

Είναι ανάγκη να πετύχουμε επιτέλους τη συναίνεση στα βασικά σημεία. Να σας δώσω δυο απλά παραδείγματα. Το ένα είναι της υποδομής. Μα, οι υποδομές δεν χρειάζονται θεωρητικές αναλύσεις. Στοιχειώδη επάρκεια και κυβερνητική αποτελεσματικότητα χρειάζονται. Όπως επίσης είναι ανάγκη να δούμε μέσα από διάλογο με όλους όμως τους ενδιαφερόμενους, αν μπορεί το υπάρχον σύστημα, για παράδειγμα, εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, να γίνει καλύτερο. Μπορεί να γίνει καλύτερο, αλλά προσέξτε μη φαλκιδεύουμε την κατάκτηση των προηγούμενων, που ήταν το αδιάβλητο.

Έχει επίσης σημασία αυτός ο εθνικός διάλογος να καταλήξει σε μια πολιτική για την παιδεία που θα έχει μακρόπνοο χαρακτήρα. Επιμένω να λέγω όσο και αν ηχεί ιδιαίτερα φιλόδοξο, προοπτική εκκοσμάτιδας, κατά την οποία δεν θα μεταβάλλονται τα βασικά της τουλάχιστον σημεία από κυβέρνηση σε κυβέρνηση. Αυτό τι θέλει; Θέλει στοιχειωδώς συμβιβαστική διάθεση απ' όλους, να πετύχουμε τη σύνθεση.

Έχω πει -και θα το επαναλάβω και σήμερα- ότι ειδικά σ' αυτόν τον τομέα εμείς από τον πλευρά μας είμαστε διατεθειμένοι, αν θέλετε να

νερλώσουμε σε ένα βαθμό και τις θέσεις μας, αν είναι να πετύχουμε αυτήν τη μείζονα εθνική κατάκτηση. Να μην είναι σκορποχώρι η Παιδεία. Να της διασφαλίσουμε ένα βασικό άξονα, που θα διαρκέσει πολλά χρόνια. Άλλες κοινωνίες το πέτυχαν. Μπορούμε και εμείς, αλλά χρειάζεται πολιτική βούληση, την οποία δυστυχώς μέχρι στιγμής δεν δείχνετε.

Αν δεν δώσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους νέους μας τα καλύτερα εφόδια στο σημερινό ανταγωνιστικό κόσμο, τότε δεν έχουμε μέλλον, διότι θα έχουμε επιλέξει να μην επενδύσουμε στο μέλλον μας. Και φοβούμαι, κύριε Πρωθυπουργέ, παρά τις πιθανώς καλές προθέσεις που θα έχετε ότι ακριβώς αυτό κάνετε. Λειτουργείτε με λογική και νοοτροπία παρελθόντος. Και αντί για επένδυση στο μέλλον των νέων μας, κάνουμε αποεπένδυση, περιθωριοποιώντας τους νέους και τελικά περιθωριοποιώντας την ίδια την πατρίδα μας. Το χειρότερο είναι ότι υπονομεύουμε ό,τι καλύτερο έχει ο τόπος μας, το ανθρώπινο δυναμικό του. Είναι γνωστές οι μεγάλες ικανότητες των Ελλήνων. Αντί όμως να αναδεικνύουμε αυτές τις ικανότητες, τις ευνοούμε και φέρνουμε στην επιφάνεια, μεγιστοποιώντας τις, τις αδυναμίες.

Ένα είναι βέβαιο ότι το σημερινό επίπεδο της Παιδείας δεν ταιριάζει στις Ελληνίδες και στους Έλληνες, όπως δεν ταιριάζουν και οι θλιβερές εικόνες που βλέπουμε σήμερα μέσα και έξω από τα σχολεία, οι συγκρούσεις, συγκρούσεις, στις οποίες δυστυχώς -και το αποδείξατε και σήμερα με την ομιλία σας- επενδύετε ως Κυβέρνηση, αντί να επενδύετε σε μια συναινετική και συνθετική εθνική στρατηγική, εθνική πολιτική για την παιδεία. Αλλά το να εντείνει η Κυβέρνηση τις συγκρούσεις στην κοινωνία, για να αντιμετωπίσει πυροσβεστικά τα προβλήματα, που η ίδια δημιούργησε, είναι η εύκολη αναχρονιστική επιλογή. Η δύσκολη επιλογή, η τολμηρή επιλογή, η επιλογή που κοιτάζει στο αύριο, που κοιτάζει στον 21ο αιώνα, είναι η διαμόρφωση συναινετικής και μακρόπνοης στρατηγικής για την Παιδεία, κάτι που απαιτεί βέβαια διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις, διάλογο με τους εκπαιδευτικούς, διάλογο με τους γονείς, διάλογο με εκπροσώπους των μαθητών. Και άρα απαιτεί τη μη εφαρμογή των αιφνιδιαστικών αλλαγών, που επέβαλε η Κυβέρνησή σας και που τόσο αναστάτωση έχουν προκαλέσει.

Μη νομίζετε ότι σας το λέγω εκ του πονηρού αυτό. Στο κάτω κάτω της γραφής να κερδίσετε έχετε. Η συνεχιζόμενη αναστάτωση υποτίθεται ότι τουλάχιστον τη φθορά της Κυβέρνησης προκαλεί. Η ουσιαστική ζημιά που γίνεται μάς πονάει και γι' αυτό επιμένουμε στο σημείο αυτό. Αυτό βέβαια απαιτεί στοιχειώδη πολιτική γενναιότητα, γενναιότητα όμως που σπανίως βρίσκει κανένας σε πολιτικά αδύναμες κυβερνήσεις. Και αν ένα πράγμα αναδεικνύεται πλέον και αναδύεται καθημερινά, είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι πολιτικά αδύναμη.

Στα περισσότερα θέματα -και αυτό είναι εντυπωσιακό- η Κυβέρνησή σας έχει λειτουργήσει ως παράλυτη, στα θέματα αποσύνθεσης του κράτους, στην εγκληματικότητα και την αλματώδη έκρηξή της, στα θέματα των μεγάλων διαρθρωτικών τομών, στην οικονομία.

Θυμίζω ότι αυτές τις μέρες είμαστε μάρτυρες της θλιβερής κατάντιας της Ολυμπιακής, της απίστευτης ταλαιπωρίας των πολιτών, όπου για μια ακόμη φορά πληρώνουμε χονδροειδή λάθη, παραλείψεις, αμέλεια και ατολμία, που σας τα έχουμε -περισσότερο από ένα χρόνο ήδη- αποσημάνει. Μόνο στην Παιδεία, εκεί που χρειαζόταν κυρίως προσεκτικοί χειρισμοί, ευαίσθητες επιλογές, ανοιχτά κανάλια επικοινωνίας, εκεί αποφασίσατε να γίνετε υπερκινητικοί. Και γίνετε υπερκινητικοί με αιφνιδιασμούς, με προχειρότητες, με αυτοσχέδιασμούς.

Φοβούμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως αυτή η Κυβέρνηση είτε ως κατά κανόνα παράλυτη είτε ως κατ' εξαίρεση, όπως στον τομέα αυτό, υπερκινητική, ένα πράγμα πετυχαίνει, να σωρεύει αδιέξοδα με θύματα τους πολλούς, με θύματα τους πολίτες.

Ευχή όλων σ' αυτήν την Αίθουσα ήταν και είναι, ειδικά σ' αυτό το μεγάλο θέμα, σ' αυτήν τη μεγάλη προτεραιότητα, η Κυβέρνηση να υπερβεί τον κακό της εαυτό.

Οφείλω όμως να πω ότι, αν κρίνω από την ομιλία σας, κύριε

Πρωθυπουργέ, σήμερα, ο κακός εαυτός της Κυβέρνησης για μια ακόμη φορά κέρδισε τη μάχη. Και την κέρδισε σε βάρος του τόπου, την κέρδισε σε βάρος των νέων ανθρώπων.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τον κ. Καραμανλή να μας υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι ήταν υπέρ του διαλόγου, ότι θα έπρεπε να γίνει διάλογος, ότι δεν έγινε διάλογος. Την 1η Αυγούστου 1997 ο Υπουργός Παιδείας κ. Αρσένης στέλνει στον κ. Καραμανλή, τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, μία επιστολή: "Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, σας αποστέλλω συνημμένα ενημερωτικό υλικό για το πρόγραμμα εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης της Κυβέρνησης, το οποίο όπως γνωρίζετε συζητήθηκε σήμερα στο Υπουργικό Συμβούλιο. Παρακαλώ όπως ορίσετε εκπρόσωπό σας για διακομματική συνάντηση στο πλαίσιο του εθνικού διαλόγου για θέματα παιδείας, η ημερομηνία της οποίας θα καθοριστεί άμεσα".

Απάντηση σ' αυτό το γράμμα δεν υπήρξε. Ποιο είναι το συμπέρασμα: Διάλογο λέμε εδώ, αλλά διάλογο δεν θέλουμε να κάνουμε. Και επανερχόμαστε και λέμε πάλι διάλογο και στην ουσία δεν θέλουμε να κάνουμε διάλογο. Αυτή είναι υποκρισία. Υποκρισία η οποία είναι εκτεταμένη.

Ακούσατε τον κ. Καραμανλή που είπε: "εμείς είμαστε σύμφωνοι για την κατάργηση της επετηρίδας". Εγώ ξέρω ότι η Νέα Δημοκρατία καταψήφισε την κατάργηση της επετηρίδας, επικαλούμενη διαδικαστικά θέματα.

Εγώ άκουσα τον κ. Καραμανλή που είπε ότι είναι υπέρ της αξιολόγησης. Εγώ είδα την Νέα Δημοκρατία να καταψήφίζει και να αρνείται την αξιολόγηση, επικαλούμενη πάλι διαδικαστικά θέματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εγώ διάβασα εδώ στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας ένα σύστημα επιλογής μέσα στο λύκειο όπου θέλει μέσα στο λύκειο να υπάρχει μία εξεταστική διαδικασία, μία διαδικασία επιλογής, να ενισχυθεί το λύκειο απέναντι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το οποίο είναι και ο στόχος. Όταν ερχόμαστε όμως στην πράξη, είμαστε αντίθετοι. Όπως είμαστε αντίθετοι στις καταλήψεις, αλλά οι συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ της Νέας Δημοκρατίας είναι εκείνοι οι οποίοι κινούν την υπόθεση. Έτσι γίνεται από πλευράς της Δεξιάς. Άλλα λέμε και άλλα κάνουμε. Αυτή είναι η υποκρισία της Δεξιάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και αυτό είναι, δυστυχώς, το αρνητικό για τη λειτουργία της κοινωνίας, το αρνητικό για την εικόνα την οποία έχει ο ελληνικός λαός στα προβλήματα. Γιατί δεν μπορεί να εννοήσει, δεν μπορεί να καταλάβει, δεν μπορεί να δει θέσεις. Άλλα λέμε, άλλα κάνουμε. Αυτή είναι η στάση τους.

Και ακούσαμε επίσης, μία μακρά καταγραφή, είμαστε ουραγοί εκεί, είμαστε ουραγοί εκεί, είμαστε ουραγοί εκεί. Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω: Το 1950, το 1955, το 1960-1965, το 1967 κάναμε μία μεγαλειώδη βουτιά προς τα πίσω.

Το 1977-1978 πού ήμασταν; Ήμασταν πρώτοι; Ήμασταν εκείνοι οι οποίοι έδιναν τους περισσότερους φόρους, που είχαν τους περισσότερους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τις περισσότερες αίθουσες;

(Έντονος θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ ησυχία. Σας παρακαλώ! Δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τι συμβαίνει: Η Ελλάδα είναι πίσω. Εμείς οι ίδιοι πρώτοι το λέμε. Η Ελλάδα είναι πίσω κι εμείς θέλουμε να την πάμε μπροστά.

(Έντονος θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και το κρίσιμο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε αυτά τα χρόνια, που είναι αυτή η Κυβέρνηση πόσο προχωρήσαμε; Και εγώ λέω ότι προχωρήσαμε περισσότερο παρά ποτέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δώσαμε τα περισσότερα λεφτά από όσα είχαν δοθεί στο παρελθόν για δαπάνες για την παιδεία και την υγεία. Εκεί θα μετρήσουμε. Αλλιώς οι στατιστικές μπορούν να χρησιμοποιηθούν όπως θέλουν. Και αυτή είναι μία πρόσθετη υποκρισία της Νέας Δημοκρατίας. Και εδώ ακριβώς φαίνεται ποιος είναι ο χαρακτήρας της πολιτικής της. Ο χαρακτήρας της πολιτικής της είναι να σταματήσει την προσπάθεια αντί να συμβάλει. Είναι αυτό που είπαμε πριν. Είναι μία πολιτική η οποία ενισχύει τη στασιμότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Το Πολυτεχνείο ήταν από τα πρώτα στα παλιά χρόνια, κύριε Πρωθυπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε παρακαλώ, αφήστε. Τι βγαίνει με τις διακοπές; Τίποτα δεν γράφεται, τίποτα δεν ακούγεται έξω από εδώ. Αφήστε τον Πρόεδρό σας να μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Να δούμε, λοιπόν, ποιος είναι ο υποκριτής σ' αυτήν την Αίθουσα.

Πράγματι, έχω κι εγώ το έγγραφο, που μου απέστειλε η Κυβέρνηση με ημερομηνία 1η Αυγούστου του 1997. Ξέρετε πότε κατατέθηκε το νομοσχέδιο; Δύο βδομάδες αργότερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αφού δεν ήρθατε. Να ερχόσασταν να κάνετε συζήτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ήταν προαποφασισμένο, το είχατε έτοιμο, δεν ανατρεπόταν καμία πολιτική δύναμη στην πρόσκληση αυτή και το ψηφίσατε, χωρίς να δεχθείτε καμία αλλαγή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό άλλη φορά να προσέχετε τους όρους που χρησιμοποιείτε. Εάν έτσι εννοείτε το διάλογο, να τον κρατήσετε να τον κάνετε μεταξύ σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας είπατε ότι καταψήφισαμε τις διατάξεις που φέρατε για την κατάργηση της επετηρίδας και την αξιολόγηση. Βεβαίως τις καταψήφισαμε. Και είναι η τρίτη φορά που προσωπικά -και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, που έχουν ασχοληθεί με το θέμα διεξοδικότερα, το έχουν κάνει επανειλημμένα στην Εθνική Αντιπροσωπεία- σας το εξηγούμε. Και σημαίνει ότι ή δεν καταλαβαίνετε ή δεν θέλετε να καταλάβετε. Διαφωνούμε με τον τρόπο, με τον οποίο εκθέσατε και αφήνετε εκτεθειμένους δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους, γιατί αυτό υποδηλώνει αναξιοπιστία της πολιτείας, αναξιοπιστία του κράτους, αναξιοπιστία δική σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Προφάσεις εν αμαρτίαις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Προφάσεις εν αμαρτίαις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι αυτά που μας λέτε σήμερα.

Για την αξιολόγηση ήδη σας τα είπα. Δυο φορές την καταργήσατε και τώρα που τη φέρατε την κάνετε κομμένη και ραμμένη, για να επιβιώνει ο κομματισμός που έχετε επιβάλει στην Παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το πιο χαριτωμένο από όσα ακούστηκαν εδώ είναι: "Ναι, η Ελλάδα είναι πίσω". Μάλιστα το είπατε τρεις φορές ότι η Ελλάδα είναι πίσω και γιατί είναι πίσω και πώς βρέθηκε πίσω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Γιατί, ήταν μπροστά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Σημίτη, μου δίνετε την εντύπωση ή ότι χθες εγγραφήκατε στο Κόμμα σας, ή ότι χθες εκλεγθήκατε Πρωθυπουργός. Εδώ κυβερνάτε από τα τελευταία είκοσι χρόνια τα δεκαπέντε και δεν έχετε καμία ευθύνη και ως

πολιτικός χώρος, αλλά κι εσείς προσωπικά ως σημαίνουν στέλεχος όλων των Κυβερνήσεων και τα τελευταία τρία χρόνια ως Πρωθυπουργός, για την κατάσταση αυτή: Τουλάχιστον κάντε μια παραδοχή, δείξτε μια στοιχειώδη πολιτική γενναιότητα. Πείτε "ναι έχουμε κάνει λάθη, ναι έχουμε κάνει παραλείψεις, ναι έχουμε υστερήσεις, αλλά μπορούμε έστω σ' αυτόν τον τομέα να βρούμε έναν κοινό τόπο διαλόγου και συνεννόησης". Είναι προφανές, όμως, ότι δεν το θέλετε. Και τώρα το ερώτημα είναι: γιατί δεν το θέλετε.

Δεν το θέλετε, γιατί πιστεύετε -κακώς, αδικώς- ότι αυτό θα σας αποδυναμώνει πολιτικά. Μα, πολιτικά αποδυναμωμένη είπαμε ότι είναι ήδη η Κυβέρνηση. Και το ξέρετε αυτό. Το ξέρετε και μέσα στο κόμμα σας, το ξέρετε και μέσα στην κοινωνία. Όμως, το θέμα είναι ότι την πληρώνει αυτήν την αδυναμία ο τόπος και οι νέοι άνθρωποι.

Καταφύγατε, όπως συχνά-πυκνά το κάνετε στις δευτερολογίες σας, σε μια έτσι απεγνωσμένη προσπάθεια να σηκώσετε τους τόνους και να δημιουργήσετε ένταση. Εμμέσως, πλην σαφώς, υπαινιχθήκατε και διαχωριστικές γραμμές. Πρέπει να σας πω ότι η απώλεια ψυχραιμίας, που εμφανίζετε σε αυτές τις περιπτώσεις, μόνο ένα πράγμα καταδεικνύει. Καταδεικνύει την αποδυνάμωση και απίσχναση της πολιτικής σας βάσης. Γιατί είναι βέβαιο ότι εκείνος, που αισθάνεται ισχυρός για τα επιχειρήματά του, δεν έχει ανάγκη να καταφεύγει σε τέτοιου είδους τεχνάσματα.

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, παίρνω και αυτήν την ευκαιρία να σας κάνω έκκληση, να δεχθείτε την πρόταση για έναν ευρύτατο εθνικό διάλογο. Σας υπενθυμίζω ότι σας έχουμε καταθέσει και σχετική πρόταση νόμου. Πρόταση νόμου, στην οποία τη σύνθεση για το διάλογο αυτόν, με τη συμμετοχή όλων των φορέων, προσδιορίζουμε και το χρονικό ορίζοντα. Και εσείς μπορεί να απεγκλωβιστείτε από το αδιέξοδο, στο οποίο βρίσκεστε, κυρίως όμως να απεγκλωβίσετε τους νέους ανθρώπους από το αδιέξοδο, στο οποίο τους οδηγήσατε. Και συνάμα, έστω σε αυτόν τον τομέα, αλλά της τόσο μεγάλης εθνικής σημασίας και ευαισθησίας, να προσφέρετε ένα μικρό λιθαράκι για το μέλλον του τόπου αυτού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συντομεύετε παρακαλώ την έξοδό σας από την Αίθουσα ή καθίστε στις θέσεις σας και παρακαλώ όχι συζητήσεις μέσα στην Αίθουσα.

Λυπάμαι, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από αυτό το βήμα για άλλη μια φορά ο Πρωθυπουργός ανέπτυξε μια φιλοσοφική άποψη πως, όταν δεν συμφωνεί με μια ιδέα, με μια κίνηση, με μια πρόταση ή δεν τον συμφέρει, τότε αυτή μπορεί να κηρυχθεί ανύπαρκτη. Για άλλη μια φορά, δηλαδή, ακούσαμε ότι μέσα στο Κοινοβούλιο το μόνο κόμμα που έχει θέσεις είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνηση δεν έχει τίποτε άλλο παρά τη δική της πρόταση.

Εμείς βέβαια δεν συμφωνούμε με τις θέσεις των άλλων κομμάτων, αλλά δεν μπορούμε να τις κηρύξουμε ανύπαρκτες. Όλοι έχουμε καταθέσει προτάσεις.

Κατ' αρχήν, ο νόμος που συζητούμε σήμερα έχει συζητηθεί στη Βουλή, στις επιτροπές και στην Ολομέλεια. Τι λέγαμε τόσο καιρό, δεν συζητούσαμε;

Και επειδή δεν μπορώ να δεχθώ να θεωρείται και η πρόταση του Κ.Κ.Ε. ανύπαρκτη, για άλλη μια φορά το βασικό περίγραμμα θα το καταθέσω. Δεν είναι τίποτε καινούριο. Τα έχουμε πει πολλές φορές και θα τα ξανακαταθέσουμε με μια καλύτερη κατάταξη. Θα αναπτύξω και ορισμένα κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου.

Εμείς προβάλλουμε έντεκα σημεία: Τέσσερα, που είναι γενικότερης σημασίας και προοπτικής -αν υπάρχει πολιτική βούληση, μπορεί να γίνουν, βέβαια προϋποθέτουν πολύ μεγάλες αλλαγές στην πολιτική

της Κυβέρνησης- και επτά σημεία, που εμείς τα θεωρούμε άμεσα, προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα βασικά προβλήματα που ταρατίζουν το εκπαιδευτικό σύστημα.

Ανύπαρκτη δεν είναι η πρότασή μας. Δικαίωμά σας να διαφωνείτε με αυτήν και να την πολεμάτε.

Καταθέτω λοιπόν αυτό το κείμενο.

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε. κ. Α. Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

"Το ΚΚΕ και οι θέσεις του. Το ΚΚΕ προβάλλει 11 σημεία 4 γενικότερης σημασίας και προοπτικής και 7 άμεσα προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα βασικά προβλήματα που ταρατίζουν το εκπαιδευτικό σύστημα"

Το ΚΚΕ εκτιμά ότι οι σημερινές ανάγκες για περισσότερη, ουσιαστική και ολόπλευρη μόρφωση του νέου ανθρώπου για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, ώστε να είναι κυρίαρχος της ζωής του, δεν αντιμετωπίζονται με την αναγκάκωση γνωστών από το παρελθόν αποτυχημένων μέτρων. Πολύ περισσότερο δεν αντιμετωπίζονται με την ένταση των ταξικών φραγμών, αλλά ούτε και με την αναμονή και την χρηματοδότηση από τις Βρυξέλλες. Η χώρα μας έχει την πολύτιμη εμπειρία της "χρηματοδότησης" της αγροτικής οικονομίας που οδήγησε στο ξεκλήρισμα των αγροτών. Έχει την πείρα της σταθερής συρρίκνωσης και υποβάθμισης της παραγωγικής της βάσης.

Γενικευμένη δίχρονη δημόσια και δωρεάν προσχολική αγωγή. Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο

1.) Να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΚ.

2.) Να παρέχεται δωρεάν εκμάθηση ξένης γλώσσας, να εξασφαλίζεται επάρκεια που πιστοποιείται μέσα από το δημόσιο σχολείο σε μια τουλάχιστον ξένη γλώσσα.

3.) Το ΚΚΕ εκτιμά ότι οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, των νέων, της κοινωνίας απαιτούν άλλα, ριζικά μέτρα. Τη γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία. Την κατάργηση της ιδιωτικής και της έμμεσης ιδιωτικοποίησης της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Απαιτούν την ποσοτική και ποιοτική ενίσχυση της Βασικής - Γενικής Εκπαίδευσης με την καθιέρωση Ενιαίου 12χρονου, βασικού, υποχρεωτικού σχολείου, σαν απαραίτητο υπόβαθρο όχι μόνο των Πανεπιστημιακών σπουδών, αλλά και της όποιας επαγγελματικής εκπαίδευσης θα χρειαστεί ή θα θελήσει ν' αποκτήσει κανείς στη διάρκεια της ζωής του. Σχολείου για όλους, χωρίς ταξικές, φυλετικές, γεωγραφικές και άλλες διακρίσεις, χωρίς τον ξεπερασμένο ιστορικά διαχωρισμό σε Δημοτικό - Γυμνάσιο - Λύκειο.

4.) Ένα ενιαίο 12χρονο σχολείο με νέα προγράμματα και βιβλία που, μέσα από τη θεωρία, αλλά και με την πράξη θα συμβάλλουν στην πιο γενική επιστημονική θεώρηση της φυσικής και κοινωνικής πραγματικότητας, μορφώνοντας έτσι ανθρώπους με συνείδηση, όχι ατομιστική αλλά "κοινωνική", "ανταγωνιστική" στην πνευματική και υλική εκμετάλλευση των λαϊκών στρωμάτων. Ανθρώπους που θα συνειδητοποιούν τη θέση τους στην κοινωνία και θα συντονίζουν το βήμα τους με την πραγματική νομοτέλεια της ιστορίας, για μια καλύτερη, ανώτερη κοινωνία.

5.) Σαν άμεσο μέτρο προτείνουμε την κατάργηση των ΤΕΕ που αποτελούν υποδεέστερο σύστημα στενής κατάρτισης παράλληλα με το Λύκειο. Με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο άμεσα να αναβαθμιστεί η υπάρχουσα δημόσια τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση δηλαδή τα ΤΕΛ και ΤΕΣ. Επίσης να αναδιοργανωθεί και να βελτιωθεί η νυχτερινή εκπαίδευση.

6.) Επίσης διεκδικούμε την ακύρωση διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, με άμεσο μέτρο ταυτόχρονα τους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών από την επετηρίδα, την μείωση αναλογίας διδασκόντων - διδασκόμενων στο 1 προς 20, τόσο στο γυμνάσιο όσο και το λύκειο, ξεκινώντας από τα σχολεία των πιο φτωχών, λαϊκών συνοικιών και περιοχών. Την ολοκλήρωση της εργασίας μέσα στο σχολείο, που θα συμπεριλαμβάνει την άθληση, την καλλιτεχνική παιδεία, την ευρύτερη κοινωνική και πολιτιστική λειτουργία.

7.) Άμεσο μέτρο θεωρούμε την οικονομική και επιστημονική

στήριξη των εκπαιδευτικών μέσα από περιοδική, ετήσια επιμόρφωση με ευθύνη των Πανεπιστημίων. Πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει άμεσα να αποσυρθεί το νέο σύστημα ελέγχου και χειραγώγησης των εκπαιδευτικών, που αποκαλείται αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Επαγγελματική μόρφωση

8.) Υποστηρίζουμε την ίδρυση Δημόσιων Ειδικών Επαγγελματικών Σχολών ενταγμένων στο εκπαιδευτικό σύστημα με σκοπό την εξασφάλιση δημόσιας και δωρεάν επαγγελματικής μόρφωσης και όχι ληξιπρόθεσμης κατάρτισης επί πληρωμή, όπως γίνεται τώρα με τα ΙΕΚ, ΚΕΚ που πρέπει να καταργηθούν.

Ανώτατη Παιδεία

9.) Το ΚΚΕ υποστηρίζει τη συγκρότηση Ενιαίας Ανώτατης Δημόσιας και Δωρεάν Εκπαίδευσης που θα καλλιεργεί την ικανότητα επιστημονικής σκέψης και δράσης και θα δίνει πλήρη επιστημονική επάρκεια σε όλους τους αποφοίτους. Όταν λέμε ενιαία εκπαίδευση εννοούμε και την ένταξη των ΤΕΙ στα ΑΕΙ, ουσιαστικά και όχι τυπικά με ένα στενό οργανωτικό τρόπο. Που σημαίνει μελέτη με βάση τις προτάσεις που υπάρχουν ώστε τα ΤΕΙ να πάψουν να είναι υποβαθμισμένα ΑΕΙ, γιατί έτσι είναι σήμερα, ή μια αδιαβάθμητη βαθμίδα που στριμώχνεται ανάμεσα στα σημερινά ΑΕΙ και στο συνοθύλευμα των ιδιωτικών και δημόσιων ΙΕΚ.

10.) Άμεσα να καταργηθούν τα ΠΣΕ και το δήθεν ανοικτό πανεπιστήμιο καθώς και κάθε είδους δίδακτρα. Να κατοχυρώνεται η επιστημονική ειδικευση στο πτυχίο. Να μη δημιουργηθούν οι πολλαπλοί προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί κύκλοι, η αποσύνδεση πτυχίου και επαγγέλματος.

11.) Το θέμα της πρόσβασης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ δεν είναι ένα αυτόνομο εκπαιδευτικό πρόβλημα, συνδέεται γενικότερα με τους στόχους, τους σκοπούς και τους προσανατολισμούς της παιδείας.

12.) Άμεσα προτείνουμε την κατάργηση του νέου συστήματος λαιμοδείου για την αξιολόγηση και την πρόσβαση των μαθητών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Να καταργηθούν οι πανελλαδικές εξετάσεις της β και γ λυκείου και να απεξαρτηθεί το πρόγραμμα και η λειτουργία του Λυκείου από την διαδικασία επιλογής ΑΕΙ και ΤΕΙ."

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρωθυπουργέ, από κάτω αντέδρασα σε ορισμένα σημεία της δευτερολογίας σας. Πραγματικά, δεν άντεξα να περιμένω να μιλήσω στην ώρα μου. Περίμενα μια απάντηση, εν πάση περιπτώσει.

Είπατε ότι όσοι είναι υπέρ ή στηρίζουν τους αγώνες των μαθητών και των μαθητριών, όσοι αν θέλετε στηρίζουν και τις μορφές πάλης που δημοκρατικά αποφασίζονται, τότε είναι υπέρ της ιδιωτικής παιδείας. Και σας παρεκάλεσα να κατονομάσετε πολιτικές δυνάμεις, πολιτικά πρόσωπα, που είναι υπέρ της ιδιωτικής παιδείας. Δεν απαντήσατε.

Τώρα που ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας σας καθυσήχασε ότι είναι στην ουσία εναντίον των αγωνιστικών κινητοποιήσεων και είναι υπέρ της βωβής διαμαρτυρίας, σαν το βωβό κινηματογράφο, τώρα νομίζω ότι έχω το δικαίωμα να ρωτήσω, μπας και είμαστε εμείς που στηρίζουμε τους αγώνες, που είμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες, άρα λειτουργούμε υπέρ της ιδιωτικής παιδείας; Νομίζω ότι θα είναι αφελής κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα να ψέξει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ότι είναι υπέρ της ιδιωτικής παιδείας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Και με την ευκαιρία, η ιδιωτική παιδεία γιγάντωσε τα τελευταία χρόνια. Ποιος της επέτρεψε να γιγαντωθεί; Εμείς; Καταργήστε την διά νόμου. Και κοιτάξτε, τώρα, δεν έχετε να κάνετε με τα μικρά φροντιστηριάκια, που μπορεί να υπήρχε και μια συναισθηματική στάση απέναντί τους ή μία ρεαλιστική στάση ότι είναι μικρομεσαίοι, φτιάχνουν και κάποια φροντιστήρια. Τώρα μιλάμε για μεγάλα συγκροτήματα, που διακλαδώνονται στις γειτονιές.

Εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος μετέτρεψε τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα σε μαγαζάκια των ιδιωτών, όπου η μεγάλη

πλειοψηφία των καθηγητών -δεν έχει σημασία τι λένε δημόσια- αναγνωρίζουν ότι τελικά δεν κάνουν εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο, αλλά ερευνούν για τους ιδιώτες; Εμείς το κάνουμε αυτό, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας; Μήπως φταίνε οι κινητοποιήσεις, οι πορείες και οι καταλήψεις;

Να πω και κάτι τελευταίο. Κυκλοφορεί φυλλάδιο ένα από τα μεγάλα φροντιστήρια για το φροντιστήριο του 2000 και ανάμεσα στα άλλα γράφει: "Η λύση που προτείνουμε εμείς". Βέβαια, είναι απάτη αυτό που προτείνει. Δεν κάνω διαφήμιση διαβάζοντας. Λέει λοιπόν: "Η λύση που προτείνουμε εμείς: Απολυτήριο ξένου σχολείου με σπουδές εξ αποστάσεως. Δημιουργήσαμε την απαραίτητη υποδομή ώστε ο μαθητής με μικρό κόστος και χωρίς να μετακινηθεί να εξασφαλίζει απολυτήριο λυκείου αντίστοιχο του ελληνικού".

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν φυλλάδιο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εγώ σας λέω: αφήστε αυτόν το μύθο. Το δικό σας θεσμικό πλαίσιο δεν είναι που επιτρέπει αυτά τα πράγματα; Να βγαίνουν φροντιστήρια και να οργανώνουν σπουδές εξ αποστάσεως; Το ΚΚΕ τα υπερασπίζεται αυτά;

Αφήστε τα, λοιπόν, όλα αυτά και αν θέλετε να λέτε επώνυμα ποιος είναι με την ιδιωτική παιδεία.

Θα έλεγα ότι όλα αυτά που έθixa μέχρι τώρα μάλλον αποτελούν πταίσματα σε σχέση με την πρακτική της Κυβέρνησης και ορισμένα πράγματα που ανέπτυξε ο Πρωθυπουργός εδώ στο Βήμα.

Κοιτάξτε να δείτε, κύριε Σημίτη, παρά το γεγονός ότι μιλάμε για αντιδημοκρατικό κατήφορο της Κυβέρνησης, για τρομοκρατία και αυταρχισμό, δεν ξέρω, εγώ τουλάχιστον είχα ξεχάσει τον Καραπαναγιώτη, τον Κραβαρίτη, το Μάλλιο και τον Μπάμπη τον τελευταίο καιρό και τους ξαναθυμήθηκα τώρα με αυτό που μας διαβάσατε.

Θέλετε να σας φερω και εγώ πενήντα χαρτιά, που να λένε διάφορα και να τα καταθέτω; Η κυρία λυκειάρχης δεν σας έφερε ένα έγγραφο που να πει ότι "ξέρετε, δυσκολεύομαι μέσα στις συνθήκες των κινητοποιήσεων να ασκήσω το έργο". Εσείς φαίνεται μαζεύετε πληροφορίες, ανοίγετε φακέλους. Ειλικρινά, σας λέω, ξαναθυμήθηκα το σπουδαστικό της ασφάλειας.

Δεύτερον, αναπτύξατε εδώ την καινούρια -δεν ξέρω αν είναι τόσο σύγχρονη- άποψη, που λέει ότι όταν ψηφίζεται ένας νόμος, απαγορεύεται στο λαϊκό κίνημα, σε κλάδους, να τον αντιπαλεύουν. Είναι λίγο-πολύ παράνομο.

Μία συμβολή, εάν θέλετε, που έχει ξεπεραστεί βέβαια, της Γαλλικής Επανάστασης, είναι ότι τουλάχιστον τυπικά και για το αστικό σύστημα αναγνωρίζει τη δυνατότητα μια κυβέρνηση να ψηφίζει και να νομοθετεί αλλά και ο λαός από κάτω να δημιουργεί τις προϋποθέσεις να ανατρέψει ένα νόμο, να ανατρέψει μία πολιτική, να ανατρέψει και την κυβέρνηση.

Δεν σας κατηγορώ που μας κατηγορείτε γιατί έχουμε στόχο να ανατρέψουμε την κυβερνητική πολιτική, γιατί αυτή είναι η θέση μας. Αλλά λίγο-πολύ -ο κ. Ρέππας μία τέτοια άποψη είπε το μεσημέρι στο πρες ρουμ- αυτή η στάση μας είναι στάση εκτός νόμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Επειδή από αυτό το Βήμα αναφέρθηκαν προσωπικές εμπειρίες και μνήμες, πέφτω και εγώ στον πειρασμό να θυμίσω κάτι: Την περίοδο 1965-1966 αρκετοί φοιτητές φτάσαμε μέχρι τα δικαστήρια με την κατηγορία ότι παραβιάζαμε συγκεκριμένο νόμο -αν θυμάμαι καλά ήταν ο ν.942- που αναφερόταν στην περιφρούρηση του κύρους του θρόνου. Τότε, η ΕΦΕΕ έβαζε δικηγόρους για να μας υπερασπίζονται, δεν ψάχναμε μόνοι μας για δικηγόρους.

Συνέβη και σε μένα κάτι τέτοιο. Η ΕΦΕΕ είχε ορίσει ως δικηγόρους σ' αυτήν τη δίκη το σημερινό Υπουργό Δικαιοσύ-

νης, τον κ. Πεπονί και το μακαρίτη Νικηφόρο Μανδηλαρά. Ούτε ένας από αυτούς δεν υπερασπίστηκε εμάς λέγοντας ότι είμαστε μέσα στα πλαίσια του νόμου. Αντίθετα, και οι τρεις δικηγόροι υποστήριξαν -και πολύ καλά έκαναν- ότι έχουμε κάθε δικαίωμα να αντιπαλεύουμε το θρόνο, έστω και αν αυτό τυπικά αντιβαίνει το συγκεκριμένο νόμο. Έτσι, καταφέραμε να αθωωθούμε. Τέτοια παραδείγματα είναι πολλά.

Όταν παλεύετε εσείς το ν.330 της Νέας Δημοκρατίας, ήσασταν παράνομοι στην πάλη σας; Αυτό τώρα είναι "καινούριο φρούτο". Υπάρχει νόμος που κανείς δεν μπορεί να αντιδρά, να κινητοποιείται, να οργανώνεται, να διαφωτίζει εναντίον του νόμου!

Εμείς, επειδή δεν είμαστε διπρόσωποι, ούτε άλλα λέμε και άλλα εννοούμε -το μόνο που δεν μπορείτε να μας κατηγορήσετε είναι για διπροσωπία- σας λέμε καθαρά ότι, ναι, θέλουμε, επιθυμούμε -δεν εξαρτάται μόνο από εμάς- όχι μόνο να ανατραπεί ο συγκεκριμένος νόμος, αλλά να ανατραπεί και η πολιτική σας. Αλίμονο, εάν δεν έχουμε μία τέτοια θέση σημαίνει ότι παραιτούμαστε και από απλές προοδευτικές αλλαγές. Βεβαίως, δεν θέλουμε να επιστρέψει η Νέα Δημοκρατία. Αυτά είναι γνωστά. Δεν καταλαβαίνω, γιατί ο φόγος και γιατί αυτά είναι παράνομα.

Μας τρομάζει -και πρέπει να προβληματισθεί ο ελληνικός λαός- η άποψή σας και όχι γιατί μας πολεμάτε. Καλά κάνετε και μας πολεμάτε, αλλά να μας πολεμάτε με τίμιες και καθαρές μεθόδους, όχι με βρώμικες μεθόδους.

Από την άποψη αυτή επιτρέψτε μου να πω κάποια πράγματα που δεν αφορούν το Κ.Κ.Ε., το οποίο άλλωστε είναι μαθημένο "και σε ανηφόρες και σε κατηφόρες", αλλά γενικότερα την πολιτική κατασταση, το σήμερα και το αύριο στη χώρα μας. Πείστε τους μαθητές και τις μαθήτριες, αφού έτσι το θέλετε, να σταματήσουν τους αγώνες, όχι όμως με τον εισαγγελέα. Τουλάχιστον, ο εισαγγελέας φαίνεται και μπορούμε να τον καταγγείλουμε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, με όλην την ευθύνη που νιώθουμε σαν κόμμα, λέμε καθαρά ότι οι όποιες καταστροφές έχουν γίνει σε λίγα σχολεία -βεβαίως κανείς δεν μπορεί να συμφωνήσει με τις καταστροφές, γιατί δεν μας φταίνει ούτε τα σχολεία ούτε τα θρανία ούτε οι πίνακες- είναι στη μεγάλη τους πλειοψηφία αποτέλεσμα συγκεκριμένου σχεδίου και μηχανισμών, που εκτρέφονται στις δικές σας αυλές. Αυτό το λέμε με κάθε ευθύνη και ως μας κρίνει ο ελληνικός λαός.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Σοβαρή ευθύνη!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν περιμένω να το παραδεχθείτε.

Το χαρακτηριστικό των κινητοποιήσεων αυτής της περιόδου είναι ότι τα παιδιά, που πήραν μέρος, έδειξαν μεγάλη ωριμότητα και αυτή η ωριμότητα όπως ξέρετε, ούτε υποκινείται ούτε υπαγορεύεται. Ήταν μία πηγαία ωριμότητα και ευθύνη των παιδιών που αποφάσισαν ελεύθερα και ανεμπόδια και χωρίς κανένα "καπέλο" να αγωνίζονται.

Από εκεί και πέρα οι άλλες μέθοδοί σας, που χρησιμοποιείτε ή τουλάχιστον δεν τις καταδικάζετε, είναι φοβερές. Όπως είπαν και τα άλλα κόμματα, βάζετε τους καθηγητές να τσακωθούν με τους μαθητές, τους γονείς να παίρνουν "από το αυτί" τα δεκαπεντάχρονα παιδιά "και στο σχολείο". Αυτές είναι κυβερνητικές μέθοδοι. Αν ένας γονιός το κάνει αυθόρμητα, δικαίωμά του, θα κριθεί από το παιδί του. Καλείτε ανοικτά τους γονείς διά της βίας και με το φόβο της απώλειας του χρόνου να πάνε τα παιδιά τους στο σχολείο. Όταν αυτό είναι κυβερνητική ιδεολογία, είναι εξαιρετικά επικίνδυνο.

Αναφέρθηκαν πολλές φορές τα γκαζάκια. Οι μασκοφόροι, μηχανισμοί είναι, από υπηρεσίες προκύπτουν. Καθαρά πράγματα. Το λέμε και αυτό υπεύθυνα. Δεν βλέπω να σας ανησυχούν.

Ακούτε να δείτε, ούτε οι αναρχικοί ούτε οι μη αναρχικοί βάζουν μάσκες. Ένα ολόκληρο Πολυτεχνείο έγινε. Δεν μπήκαν μασκοφόροι και ήταν χούντα. Τα παιδιά έβγαιναν μπροστά στα τάνκς με τα πρόσωπά τους. Δεν υπάρχουν αγωνιστές μασκοφόροι, ούτε αριστεριστές ούτε μη αριστεριστές. Αυτοί που έχουν τις μάσκες και κάνουν αυτά, εκτελούν υπηρεσίες.

Λοιπόν, έχετε σχέδιο προβοκαρίσματος των αγώνων. Δεν είναι ότι κόπτεστε για τα κλειστά σχολεία. Προσπαθείτε, χρησιμοποιώντας τα παιδιά των δεκαπέντε και δεκαέξι χρόνων, να τσακίσετε γενικά κάθε αγωνιστική κίνηση, κάθε κίνηση χειραφέτησης. Θέλετε κυριολεκτικά να κλείσετε το στόμα του λαού. Δεν σας νοιάζει. Πιθανόν να σας νοιάζει, αλλά δεν μπορείτε να τον πείσετε, αρκεί να μην αγωνίζεται.

Και πείτε μου με την ευκαιρία, υπάρχει κανένας αγώνας που να ήταν δίκαιος ή που κατά τη γνώμη σας να ήταν επίκαιρος;

Οι αγρότες να μην κινητοποιούνται, γιατί κόβουν τη συγκοινωνία, γιατί τα ξενοδοχεία στο Πήλιο δεν έχουν κίνηση κάθε Σαββατοκύριακο, γιατί στα χιονοδρομικά κέντρα δεν μπορούν να πάνε να κάνουν σκι. Λέτε και η αγροτιά, που αυτήν τη στιγμή αντιμετωπίζει ζήτημα επιβίωσης, πρέπει να λυπηθεί για τους λίγους που κάνουν κάθε Σαββατοκύριακο σκι στα χιονοδρομικά κέντρα ή πηγαίνουν στα ξενοδοχεία του Πηλίου. Δεν έχουμε τίποτα προσωπικό με αυτούς τους ανθρώπους, αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να είναι το πρωτεύον αυτό.

Αγώνες να μη γίνονται το καλοκαίρι, γιατί έχουμε τουριστική κίνηση, αλλά να μη γίνονται και το χειμώνα, γιατί δυσκολεύονται τα μαγαζιά.

Πότε να γίνεται αγώνας; Και οι αγώνες είναι δίκαιοι και πρέπει να γίνονται, γιατί υπάρχουν οξυμένα προβλήματα. Πότε να γίνονται; Την ημέρα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς και την Πρωτομαγιά, που την έχετε μετατρέψει σε γιορτή των λουλουδιών; Να μας πείτε πότε να γίνονται οι αγώνες. Ποτέ!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Υπάρχει περίπτωση να δεχθείτε ότι μπορεί να γίνει ένας αγώνας;

Επομένως θέλετε να τσακίσετε το λαϊκό κίνημα και πάτε σε αυτόν τον ευαίσθητο τομέα, στα παιδιά. Προσπαθείτε να χρησιμοποιήσετε σε αυτό το τσάκισμα τους ίδιους τους γονείς και όλες τις άλλες μεθόδους συκοφαντίας και προβοκάτσιες.

Κύριε Πρωθυπουργέ, όταν το μεσημέρι βγήκε ο κ. Ρέππας και είπε ότι το Κ.Κ.Ε. πρέπει να σεβαστεί το νόμο, αναρωτιόμουν τι σκαρώνει η Κυβέρνηση.

Κυκλοφόρησε στα σχολεία σήμερα της Αθήνας και του Ηρακλείου μία προκήρυξη, που την υπογράφει δήθεν η ΚΝΕ. Κοιτάξτε, όταν βάζετε κάποιους μηχανισμούς να γράφουν τέτοιες προκηρύξεις και από κάτω να γράφουν "ΚΝΕ", κάντε καλύτερη συνεργασία, να είναι και λίγο πιο έξυπνες. Γιατί με γυμνό μάτι βγαίνει ότι αυτό δεν μπορεί να το γράψει η ΚΝΕ. Καλεί, λέει, η ΚΝΕ να ξυλοκοπείται παραδειγματικά κάθε εχθρικό στοιχείο προς την ΚΝΕ.

Λοιπόν, τέτοιες μεθόδους χρησιμοποιείται πάρα πολλές. Θα μπορούσα να αναφέρω και μαρτυρίες λυκειάρχων, καθηγητών κλπ. Δεν μας χρειάζεται όμως. Αυτά τα ζει ο κόσμος καθημερινά.

Ξαναγυρνάτε στον τόπο του εγκλήματος, του πιο άγριου αντικομμουνισμού, του αυταρχισμού και της τρομοκρατίας. Πρέπει να πάψετε να μιλάτε για την ΕΡΕ και το παρελθόν. Δηλαδή, πού διαφέρετε από εκείνο το παλιό παρελθόν.

Εδώ ακούσαμε ότι οι αγώνες είναι κόντρα στο εθνικό συμφέρον. Λέτε ότι οι αγώνες διαταράσσουν την ασφάλεια. Τα ίδια επιχειρήματα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ! Μη διακόπτετε. Κρατήστε την ψυχραιμία σας. Η κ. Παπαρήγα έχει το δικαίωμα να αγορεύσει, όπως εκείνη νομίζει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Η ιστορία έχει δείξει ότι οι πρώην καμιά φορά γίνονται χειρότεροι από τους αυθεντικούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Καλύτερα τα ξέρετε εσείς αυτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Βεβαίως κάτι ξέρουμε. Έχουμε μελετήσει την ιστορία και από πάνω-κάτω και από κάτω-πάνω.

Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος απέναντι στους αγώνες είναι καθαρή και αφήστε αυτά τα περί υποκίνησης. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ακόμα και αν ήθελε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας να γίνεται ένας αγώνας την ημέρα, δεν θα γινόταν. Τους αγώνες τους υποκινούν τα προβλήματα, οι εμπειρίες.

Εσείς ο ίδιος είπατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η νεολαία αισθάνεται ανασφάλεια. Δεν είναι θέμα ψυχολογίας. Και είναι παράξενο να αισθάνεται γενικά η νεολαία ανασφάλεια. Αντίθετα, η νεολαία αισθάνεται ορμή, αισθάνεται αυτοπεποίθηση, έχει οράματα. Αυτό είναι το στοιχείο της νεολαίας. Το αίσθημα της ανασφάλειας είναι σπάνιο στην πολύ μικρή ηλικία. Γιατί νιώθει ανασφάλεια; Πατάει σε πραγματικά προβλήματα. Δεν είναι θέμα ούτε εικόνας ούτε επικοινωνιακής πολιτικής της Κυβέρνησης και των κομμάτων, ούτε ψυχολογίας.

Θα στείλουμε σε ψυχίατρο τη νεολαία, επειδή αισθάνεται ανασφάλεια; Γιατί την αισθάνεται; Την αισθάνεται γιατί έχει τις εμπειρίες της και βλέπει ότι αυτός ο νέος νόμος, αυτή η λεγόμενη μεταρρύθμιση θα τσακίσει κόκαλα. Το κυριότερό της πρόβλημα δεν είναι το εξεταστικό, οι αξιολογήσεις κλπ. Αυτά είναι εργαλεία. Είναι οι ταξικοί φραγμοί, οι πιο οξυμένοι ταξικοί φραγμοί που μπαίνουν στην παιδεία.

Η νεολαία αισθάνεται ανασφάλεια, γιατί ξέρει πως ακόμη κι αν καταφέρει να πάρει απολυτήριο, δεν θα έχει αντίκρισμα σε δουλειά. Ένα μεγάλο μέρος της νεολαίας -δεν λέμε όλοι- αισθάνεται ανασφάλεια, διότι ξέρει ότι ο πατέρας είναι εργάτης, υπάλληλος, μικρομεσαίος, αγρότης και όλη αυτή η ανασφαλής θέση του γονιού περνάει και στο παιδί. Μπορεί να μην κάνει αναλύσεις σε βάθος αλλά το κάθε παιδί γενικεύει την πείρα της οικογένειάς του, της διπλανής, της παραδιπλανής.

Παραδεχθήκατε, λοιπόν, ότι αισθάνεται ανασφάλεια. Ό,τι κι αν κάνετε, δεν θα πάψει να νιώθει ανασφαλής η νεολαία. Και γι'αυτό θέλετε να τσακίσετε αυτόν τον αγώνα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος τι έκανε; Αυτό που έκανε και στο παρελθόν και θα συνεχίσει να το κάνει όσο υπάρχουν προβλήματα. Εμείς δεν κρυβόμαστε. Εμείς ενημερώνουμε το λαό για την κατάσταση, για τις αιτίες, τα προβλήματα και πού πάνε τα πράγματα. Είναι δικαίωμά μας. Συμμετέχουμε στους αγώνες. Πού ακούστηκε ότι τα κόμματα δεν έχουν δικαίωμα να έχουν γνώμη, να στηρίζουν ή να μη στηρίζουν αγώνες; Και εσείς κάποτε το κάνατε. Σηκώνατε μαύρες σημαίες. Η Νέα Δημοκρατία έκανε τον αγώνα της κατασφάλας. Εμείς δεν σας εγκαλούμε γιατί έχετε την άλφα ή τη βήτα θέση για τους αγώνες. Δικαίωμά σας. Από πού βγήκε ότι τα κόμματα δεν έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στους αγώνες; Για τι είναι τα κόμματα; Μόνο για να μιλάνε στις αίθουσες του Κοινοβουλίου, στις διακομματικές επιτροπές, να πηγαίνουν στις δεξιώσεις και να κάνουν συμπόσια; Αυτό είναι κόμματα;

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τα δεκαπενταμελή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μη μας γυρίζετε σαράντα χρόνια πίσω. Ποια κυβέρνηση έχει δεχθεί τους αγώνες; Εν πάση περιπτώσει, είναι πολύ εύκολο αυτό που κάνετε, να στέλνετε στην κρατική τηλεόραση, να προσκαλείτε παιδιά δεκαπεντάχρονα και μετά να πηγαίνουν οι Υπουργοί και οι διάφοροι και να λένε ότι δεν βγήκαν με δημοκρατικές διαδικασίες τα συντονιστικά. Αν δεν βγήκαν, να κληθούν οι μαθητές να ξαναμελετήσουν και να βγάλουν καινούρια συντονιστικά. Εμείς δεν θα ασχοληθούμε με αυτά. Αυτά είναι ζητήματα που πρέπει να τα λύσουν οι μαθητές, που βγήκαν δημοκρατικά ή μη δημοκρατικά.

Σας έπιασε ο πόνος για τη δημοκρατία. Η ΓΣΕΕ με την οποία εσείς κάνετε διάλογο και η ΑΔΕΔΥ είναι προϊόν εκλογής της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων; Εσείς εκφράζετε με το 41% των ψήφων την πλειοψηφία του ελληνικού λαού; Μέσω του νόμου που έχετε, τον αντιπροσωπεύετε. Είναι ντροπή να μιλάτε με αυτόν τον τρόπο απέναντι σε δεκαπεντάχρονα και σε δεκαεξάχρονα παιδιά που κάνουν λαϊκές συνελεύσεις.

Και σε μένα είναι πολύ εύκολο να βγω στην τηλεόραση και να έρθει

ένα παιδάκι, που ανήκει στη Νέα Δημοκρατία ή στο ΠΑΣΟΚ, και να κάνω διάλογο μαζί του. Δεν θα το κάνω αυτό, γιατί πολύ εύκολα μπορεί ένας πολιτικός, που αν θέλετε από το πρωί μέχρι το βράδυ κόβουμε και ράβουμε, να κολλήσει στον τοίχο οποιοδήποτε παιδάκι. Αλλά, πήρατε πολύ καλές απαντήσεις από τα ίδια τα παιδιά.

Αφήστε αυτά τα γκεμπελίστικα. Αν οι αγώνες είναι δίκαιοι, αν ακολουθούν δημοκρατικές διαδικασίες, όλα αυτά πρέπει να κριθούν από τους ίδιους τους μαθητές. Ούτε εσείς ούτε εγώ, είμαστε εμείς που θα κρίνουμε τις διαδικασίες με τις οποίες εκλέγονται τα όργανα. Αυτά θα τα κάνουν οι ίδιοι οι μαθητές. Θέλετε να τους κλείσετε το στόμα. Αυτή είναι η ουσία.

Όσον αφορά το πείσμα, που δείχνουν οι μαθητές και οι μαθήτριες και γενικότερα η νεολαία σ' αυτούς τους αγώνες, δεν οφείλεται μόνο στην όξυνση των προβλημάτων, αλλά και στο γεγονός ότι καταλαβαίνουν πως τους κοροϊδεύετε. Πρώτα-πρώτα όταν τους λέτε ότι τους καπελώνουν κάποιοι, ότι τους υποκινούν άλλοι, είναι σαν να τους λέτε ότι δεν έχουν μυαλό. Και να το πουν μεταξύ τους οι μαθητές, που έχουν αντιθέσεις μεταξύ τους, δεν πειράζει. Αλλά όχι οι ηγεσίες κομμάτων.

Και το πείσμα βγαίνει από το γεγονός ότι τους κοροϊδεύετε. Πρώτη κοροϊδία, τα περί παιδείας ανοικτών θυρών και περί ελευθέρης πρόσβασης. Από την πλευρά μας έχουν εξαντληθεί τα επιχειρήματα, αλλά θα ξαναπούμε ότι κατ'αρχήν, με το σύστημα που υπήρχε, τα τελευταία χρόνια σαράντα χιλιάδες παιδιά αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα Λύκεια και τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια. Δεν έγινε όμως κανένας απολογισμός για τους λόγους που τα εγκατέλειψαν. Φταίει μόνο ο μπαμπάς και η μαμά; Εγώ θα έλεγα ότι φταίει λιγότερο. Ποια μέτρα πήρατε για να βρείτε αυτά τα σαράντα χιλιάδες παιδιά, δεν λέω για να τα βάλετε στα σχολεία, αλλά τουλάχιστον για να ανοίξετε ένα μέτωπο με αυτό το θέμα. Για πλάκα έφυγαν;

Ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Ανθόπουλος εκραύγαζε τις τελευταίες μέρες ότι γίνεται παραπληροφόρηση, όταν οι αγωνιζόμενοι μαθητές φωνάζουν ότι σήμερα αποφοιτούν από το λύκειο εκατόν είκοσι χιλιάδες μαθητές και ότι η Κυβέρνηση προτίθεται να τους φθάσει στις ογδόντα χιλιάδες, δηλαδή σε αυτούς που θα μπουν στο πανεπιστήμιο. Αυτό δεν το λέμε εμείς ή οι μαθητές. Τα δήθεν ψεύτικα στοιχεία τα δίνει το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας στο φυλλάδιο "Εκπαίδευση 2000". Τον Ιούνιο του 1998 οι τελειόφοιτοι της Γ' Λυκείου ήταν περίπου εκατόν είκοσι χιλιάδες. Απ'αυτούς, έλαβαν μέρος στις γενικές εξετάσεις περίπου ογδόντα πέντε χιλιάδες. Μαζί με τους αποφοίτους των παρελθόντων ετών ήταν εκατόν πενήντα χιλιάδες. Η Κυβέρνηση λέει ότι υπάρχουν γύρω στις ογδόντα χιλιάδες θέσεις. Δεν θα μείνουν έξω σαράντα ή πενήντα χιλιάδες; Να μη λέει λοιπόν ότι θα υπάρχει ένας απόφοιτος για κάθε θέση.

Ας σας κάνουμε τη χάρη εντελώς προσωρινά και να πούμε ότι, ναι, θα πάνε στο πανεπιστήμιο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Η Κυβέρνηση μιλάει για την πρόσβαση στα ΑΕΙ. Και βεβαίως για σας τα παιδιά της εργατικής τάξης και της αγροτιάς μπορούν να πάνε και στα ΤΕΕ και σε κάποια μονοτάξια και σε διτάξια και σε σχολές άνευ σημασίας. Τώρα μιλάμε για την ανώτατη εκπαίδευση. Ας πούμε ότι κάποιοι φτάνουν στα πανεπιστήμια. Κατ'αρχήν, υποδομή δεν υπάρχει, ούτε πρόκειται να υπάρξει τα επόμενα χρόνια. Όμως το κλαδευτήρι θα πέσει στο πρώτο και στο δεύτερο έτος. Πόσοι θα τελειώνουν αυτά τα πανεπιστήμια;

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Η Κυβέρνηση κόπτεται ότι θέλει να πάνε όλα τα παιδιά στα ΑΕΙ. Όμως, την ίδια ώρα αρνείται να καθιερώσει το δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο. Δεν είναι αυτό λίγο αντιφατικό; Εάν θέλεις να ανοίξεις τις πόρτες για όλους -όχι βίαια, δεν είναι υποχρεωτικό αν δεν θέλουν να πάνε όλοι στα πανεπι-

στήμια- γιατί δεν καθιερώνεις το δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο; Όταν το σχολείο δεν είναι υποχρεωτικό, όταν ο άλλος μπορεί να σηκωθεί και να φύγει -φεύγουν αυτοί που δεν μπορούν να συνεχίσουν για οικονομικούς ή κοινωνικούς λόγους- τότε μη μου λέτε ότι φτάνουν όλοι στα πανεπιστήμια με ελεύθερη πρόσβαση. Θα φθάσουμε στο σημείο να αποφοιτούν τόσοι, όσους επιθυμεί η Κυβέρνηση να φθάνουν στα πανεπιστήμια. Θα υπάρχει βέβαια και το κλαδευτήρι στο πρώτο και στο δεύτερο έτος. Αυτό είναι φανερό.

Ακόμη λέει η Κυβέρνηση ότι θα κάνει τη διά βίου εκπαίδευση. Δηλαδή, θα εκπαιδεύει και η γιαγιά μου ας πούμε. Ή θα μπορώ να εκπαιδευτώ και εγώ αύριο σαν γιαγιά. Και πάλι, όμως, δεν κάνει το δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο.

Δεν κάνει υποχρεωτική την προσχολική αγωγή. Άρα, αυτές είναι μορφές...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κοιτάτε, δεν πρόκειται να με παραπλανήσετε. Εγώ θα πω αυτά που πρέπει να πω εκ μέρους του κόμματός μου. Καταλαβαίνω ότι καμιά φορά προκαλώ αντίδραση στην Αίθουσα, αλλά σας παρακαλώ, λίγο κρατάει. Όχι συνεχείς κραυγές. Λίγο πιο αραιές.

Λέει λοιπόν η Κυβέρνηση, διά βίου εκπαίδευση. Εγώ, δεν βλέπω κανένα πρόγραμμα για τον αναλφαβητισμό που υπάρχει, ή για το λειτουργικό αναλφαβητισμό, ή για τον ημιαναλφαβητισμό. Γενικώς διά βίου εκπαίδευση ξέρετε τι είναι; Να υπάρχουν μερικά μαγαζάκια διάφορων επιτηδείων, που θα παίρνουν την ώρα επτά, δέκα, ή είκοσι χιλιάδες, θα κάνουν κάποια διάλεξη στους υπόλοιπους και αυτό θα θεωρείται διά βίου εκπαίδευση. Αν θέλετε διά βίου εκπαίδευση, δώστε σύγχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση σ' εκείνην την ηλικία που μπορεί να προσλαμβάνει και να αφομοιώνει γνώσεις και να έχει κριτική σκέψη. Λύστε τα προβλήματα της εκπαίδευσης μέχρι τα είκοσι πέντε χρόνια, λύστε τα προβλήματα της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών και αφήστε αυτά τα φληναφήματα της διά βίου εκπαίδευσης.

Θα πηγαίνετε στους τενεκεδομαχαλάδες, που θα πολλαπλασιαστούν στην Αθήνα, με τη φτώχεια και την ανεργία και θα κάνετε διαλέξεις και αυτό θα είναι η διά βίου εκπαίδευση. Τα βλέπουμε και στη Μεγάλη Βρετανία και στη Γερμανία κλπ. Με την ευκαιρία ο φίλος σας ο κ. Μπλερ έκανε την εξής "επαναστατική" πρόταση. Τα σχολεία τα δημόσια, είπε, τα οποία έχουν χαμηλές επιδόσεις -τα παιδιά έχουν χαμηλούς βαθμούς, κάνουν αποτυχίες, παίρνουν ναρκωτικά, κάνουν πράξεις βίας, μάλιστα αυτές οι πράξεις βίας έχουν καταστήσει λάσπη- αυτά τα σχολεία θα γίνονται ιδιωτικά. Αυτός είναι ο καινούριος νόμος του κ. Μπλερ και ξεκινάνε κινητοποιήσεις και στην Αγγλία. Ορίστε η λύση. Αυτά θα γίνουν ιδιωτικά. Θα τα φέρετε και εκτός αυτού έχουμε και άλλα στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Άμα περάσει αυτή, θα φέρει και άλλα ο κ. Σημίτης, γιατί πραγματικά υπάρχει ένα απόθεμα πειραμάτων στη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Μεγάλη Βρετανία. Αυτοί τα κάνουν πιο μπροστά, θα τα πάρουμε, θα τα φέρουμε εδώ και θα πούμε ότι είναι σημεία των καιρών. Είναι, λοιπόν, παγίδα η διά βίου εκπαίδευση. Δηλαδή, για να το ξαναπώ, όλα αυτά, που λέγονται περί διά βίου εκπαίδευσης και ανοιχτές θύρες, δεν πρόκειται για εκπαίδευση, αλλά πρόκειται για "κατάρτιση". Εμείς από την πρώτη στιγμή είπαμε, ότι αυτή η μεταρρύθμιση είναι ακόμη πιο ταξική απ' όλες όσες είχαν έρθει.

Επιγραμματικά έτσι είναι. Ξαναλέει ο κύριος Πρωθυπουργός τα ίδια, θα επαναλάβουμε και εμείς τα ίδια επιχειρήματα. Με ποια εργαλεία θα γίνει ο ταξικός χαρακτήρας αυτής της εκπαίδευσης για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Το λύκειο τώρα είναι που πλήρως μετατρέπεται σε προθάλαμο των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Γιατί αυτός που δεν θα τελειώσει το λύκειο και δεν θα πάει πουθενά, δεν έχει στον ήλιο μοίρα. Το λύκειο δεν αποτελεί μια αυτοτελή οντότητα και μπορεί να την αποτελέσει, αν ενταχθεί μέσα στο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο, με ολοκληρωμένες γνώσεις και αντίκρισμα επαγγελματικό και γνωστικό. Τώρα είναι που το λύκειο χάνει πλήρως την αξία του. Και όποιος δεν μπορεί για διάφορους λόγους να πάει στα ΑΕΙ, θα πάει στα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια, τα οποία αυτά και αν θα βγάζουν

την πιο φθηνή και άνευ αξίας εργατική δύναμη.

Και το κλειδί για να προαχθούν οι ταξικοί φραγμοί είναι οι εικοσιοκτώ εξετάσεις και τα μυστηριώδη τεστ δεξιοτήτων. Κοιτάτε να δείτε, δεν είμεθα αντίθετοι και η εξέταση και ο διαγωνισμός και η προφορική και η γραπτή και η συλλογική εξέταση σε ομάδες, είναι μοχλός και για την αφομοίωση της γνώσης και για την ανάπτυξη και για τη δημιουργία. Δεν έχουν καμία σχέση αυτά με το εξεταστικό σύστημα, το οποίο φέρνεται σεις, με αυτό το οποίο έπρεπε να είναι.

Υποθέτω ότι όσοι είσατε μέσα στην Αίθουσα, οι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε, ανεξάρτητα αν συμφωνούμε ή όχι, τι σημαίνει σύγχρονη γνώση και τι σημαίνει πεπταλωμένη.

Κοιτάτε τώρα τι σταχυολογήσαμε από τα περιεχόμενα του βιβλίου του μαθήματος επιλογής της Β' λυκείου "Θέματα Ιστορίας". Υπάρχουν διάφορες ενότητες. Μια ενότητα "Τεκμηρίωση της ελληνικής καταγωγής των κατοίκων της Αρχαίας Μακεδονίας". Ξέρετε την άποψή μας. Βεβαίως, θέμα μακεδονικού έθνους δεν υπάρχει, ούτε συζήτηση, ούτε μακεδονικού κράτους. Εδώ ας μιλήσουν οι καθηγητές. Δεύτερον -και πρέπει να πω ότι ούτε στις εγκυκλοπαιδείες που κυκλοφορούν δεν υπάρχει τέτοια άποψη- "Βορειοηπειρωτικό και Ελληνοαλβανικές σχέσεις, η απώλεια της Βορείου Ηπείρου και οι προσπάθειες των Αλβανών να αφηλγνίσουν την περιοχή". Αυτά έχουν αλλάξει, χώρια που δεν υπάρχουν και τέτοια πριν. Αφήστε όμως το πολιτικό μέρος.

Τρίτον, "Ελληνοτουρκικές σχέσεις, ιστορική αναδρομή στο πώς Τούρκοι και ξένες δυνάμεις επιβουλεύτηκαν την ιδέα της Μεγάλης Ελλάδας". Βεβαίως δεν μας ξενίζει που στη βιβλιογραφία των φιλολόγων προτείνεται και ο κ. Πλεύρης.

Σταχυολογούμε ορισμένα δείγματα του είδους των γνώσεων και των ερωτήσεων αξιολόγησης που προκύπτουν απ' αυτές και δείχνουν την κατάντια της εκπαίδευσης, όσον αφορά την επιστημονική ακρίβεια και την ιστορική σκέψη.

Πρώτη ερώτηση: "Ποιο θα ήταν το μέλλον της Ελλάδας και του παγκόσμιου πολιτισμού, αν οι Έλληνες είχαν ηττηθεί από τους Πέρσες στη ναυμαχία της Σαλαμίνας;" Οι ιστορικοί και οι παιδαγωγοί καταλαβαίνουν τι θέλω να πω. Δεύτερον: Αναφέρατε πολιτικά πρόσωπα που έδρασαν ή δρουν τα τελευταία χρόνια στην παγκόσμια σκηνή με τρόπο παρόμοιο με αυτόν των αρχαίων τυράννων". Δηλαδή συγκρίνουμε το σήμερα με τους αρχαίους τυράννους.

Εγώ παρακαλώ τους εκπαιδευτικούς που ανήκουν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ να μου απαντήσουν εάν αυτή είναι ερώτηση εκπαιδευτική, η οποία προάγει τη σκέψη. Δεν κρίνουμε απόψεις!

Στο υλικό των σεμιναρίων προς τους καθηγητές των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων περιλαμβάνονται ορισμένοι...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ακούστε, δεν χάνετε τίποτα! Άλλωστε την κρατική τηλεόραση την έχετε στα χέρια σας, οπότε δεν χάνετε τίποτα να ακούσετε, δεν θα σας βλάψει να ακούσετε!

Στα σεμινάρια λοιπόν προς τους καθηγητές των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων περιλαμβάνονται σημειώσεις με τον τίτλο: "Γίνε αυτό που είσαι". Είναι ένας εντελώς "σύγχρονος" τίτλος. Υπάρχουν γραμμένα. Αυτά επαναφέρουν την αντιδραστική θεωρία των γονιδίων, σύμφωνα με την οποία η νοημοσύνη του κάθε ανθρώπου είναι κληρονομική και κατά συνέπεια ο καθένας γεννιέται με τη μοίρα του γραμμένη στο κούτελο για το τι θα γίνει. Αυτά είναι τα καινούρια και τα σύγχρονα.

Όσο για τα κτίρια που καταστρέφονται, εμείς είμαστε εναντίον των καταστροφών. Και αυτά γίνονται από μηχανισμούς, δεν τα κάνουν τα παιδιά!

Θυμίζω ότι στα "ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ" δημοσιεύθηκε η παρέμβαση του τέως Προέδρου της ΕΝΑΕ και της υπερνομαρχίας του κ. Κουλουμπή, ο οποίος ζήτησε με επιστολή του στις 26 Νοεμβρίου 1998 προς τον κύριο Πρωθυπουργό να σταματήσει η περικοπή κατά 51% των κονδυλίων προς τη σχολική στέγη. Και βεβαίως περικόπηκαν τα κονδύλια, διότι

βρίσκεται σε διαδικασία πώλησης ο ΟΣΚ.

Αυτό το λέω, γιατί, εν πάση περιπτώσει, γίνεται συζήτηση περί της υποδομής. Κάνω απλώς μία διασύνδεση. Να πείτε στους μηχανισμούς σας να μην καταστρέφουν τα σχολεία. Βεβαίως, δεν είμαστε υπέρ!

Θέλω για να ολοκληρώσω να αναφερθώ σύντομα στα έντεκα σημεία -θέσεις μας για την Παιδεία, ξεκαθαρίζοντας όμως το εξής: Εμείς θεωρούμε ότι αυτό που μπορεί σήμερα να ικανοποιήσει όχι τους μαθητές και τις μαθήτριες, αλλά τη λαϊκή οικογένεια, είναι να πάρете πίσω το νόμο. Έχουμε το νόμιμο δικαίωμα να το ζητάμε αυτό και εσείς πάρτε την ευθύνη!

Ακούστηκαν, βεβαίως, προτάσεις και από τα άλλα κόμματα -αν τις κατάλαβα καλά- ή και από άλλους παράγοντες, να ανασταλεί η λειτουργία του νόμου, να παγώσει ο νόμος. Δεν είναι δική μας θέση, αλλά εγώ θα έλεγα ότι θα μπορούσε η Κυβέρνηση, αν θέλει να ξεμπλοκάρει την κατάσταση, να το υιοθετήσει αυτό, δηλαδή το πάγωμα και την αναστολή του νόμου. Εμείς βέβαια είμαστε υπέρ της κατάργησης, γιατί δεν διορθώνεται!

Αυτό όμως που έχει σημασία είναι όχι να γίνει πάγωμα και η αναστολή της λειτουργίας, για να αξιοποιήσει η Κυβέρνηση το χρόνο και να τον περάσει το νόμο για να σταματήσουν οι αγώνες, να ανοίξουν τα σχολεία και να κοροϊδέσουμε, όπως έγινε και με τους αγρότες.

Κάντε και αυτό, πάρτε την ευθύνη για πάγωμα και αναστολή και από εκεί και πέρα δεν πειράζει, ας ξαναγίνει συζήτηση! Εγώ σας λέω ότι δεν είναι θέμα διαλόγου, αλλά είναι θέμα καθαρά πολιτικής επιλογής. Και νομίζω ότι ορισμένα κόμματα ξεφεύγουν από το να πάρουν θέση στα προβλήματα βάζοντας τα διαδικαστικά. Αλλά δεν πειράζει!

Να μελετήσετε τις προτάσεις των μαθητών, των φοιτητών, των καθηγητών. Δεν χάθηκε ο κόσμος, κάντε και αυτό! Αλλά όχι συζήτηση στα πλαίσια αυτού του νόμου. Όχι παγίδες, δηλαδή παγώνω το νόμο για να σας τη φέρω, να εντείνω τις προβοκάτσιες, να αρχίσω τη φοβία κλπ. Γιατί, κοιτάξετε να δείτε, οι αγώνες βεβαίως αναπτύσσονται όταν υπάρχουν προβλήματα, αλλά και μπλοκάρονται σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν υπάρχει τρομοκρατία. Αυτό είναι γνωστό.

Βεβαίως, οι αγώνες δεν σταματάνε. Η τρομοκρατία φέρνει καινούριους αγώνες, ωστόσο προσωρινά μπορεί να ανασταλούν.

Καθαρά πράγματα λοιπόν: Εμείς είμαστε υπέρ της κατάργησης του νόμου, αλλά από εκεί και πέρα, αν θέλετε να ξεμπλοκάρουν τα πράγματα, υπάρχουν και άλλες λύσεις, με επαγρύπνηση βεβαίως από την πλευρά μας και από την πλευρά του κινήματος των εκπαιδευτικών και γενικότερα του λαϊκού κινήματος, να δούμε τι μπορεί να γίνει.

Βεβαίως, να το πούμε καθαρά: Καταλαβαίνω γιατί δεν παίρνετε πίσω το νόμο. Γιατί είναι κομμένος και ραμμένος στους νόμους της αγοράς. Το είπατε εξάλλου, έχουμε λείε ευέλικτες σχέσεις εργασίας. Ακριβώς τέτοιους απόφοιτους θέλετε, μία μειοψηφία που θα είναι η ελίτ και αυτή θα βγαίνει από τα ελληνικά πανεπιστήμια και από τα ξένα και μία μειοψηφία η οποία θα προσαρμόζεται να αλλάζει τα επαγγέλματα, όχι γιατί έχει πολύπλευρες δεξιότητες, αλλά γιατί δεν έχει τι να κάνει. Δεν είναι κακό να εναλλάσσονται τα επαγγέλματα, αλλά θα γίνεται σαν αποτέλεσμα της μερικής απασχόλησης, του μοιράσματος της ανεργίας κλπ.

Ολοκληρώνοντας θα διαβάσω -μου φθάνει ο χρόνος- τα έντεκα σημεία και θα υπογραμμίσω ποια είναι τα άμεσα:

Πρώτον, να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων. Άμεσο θέμα.

Δεύτερον, να παρέχεται δωρεάν εκμάθηση ξένης γλώσσας και να εξασφαλίζεται επάρκεια που πιστοποιείται μέσα από το δημόσιο σχολείο σε μία τουλάχιστον ξένη γλώσσα. Και όχι αυτά που λέγονται με το φροντιστήριο. Αυτό θέλει κάποιο χρόνο, αλλά μπορεί να γίνει.

Τρίτον, εκτιμάμε ότι οι σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, των νέων της κοινωνίας, απαιτούν άλλα ριζικά μέτρα: Τη γενναία αύξηση οπωσδήποτε των δαπανών για την παιδεία. Την κατάργηση της ιδιωτικής και της έμμεσης ιδιωτικοποίησης της δημόσιας

εκπαίδευσης. Την κατάργηση της ιδιωτικής. Μπορεί να θέλει τρία, τέσσερα ή πέντε χρόνια. Ο Ανδρέας Παπανδρέου την είχε εξαγγείλει το 1981, δεν την έκανε, αλλά κάτω από το φόβο έκλεισαν κάποια σχολεία. Ξαναφούντωσαν μετά, όταν είδαν ότι αυτό ήταν μόνο απειλή και όχι πραγματικότητα.

Καθιέρωση ενιαίου δωδεκάχρονου βασικού υποχρεωτικού σχολείου σαν απαραίτητο υπόβαθρο όχι μόνο των πανεπιστημιακών σπουδών, αλλά και της οποιας επαγγελματικής εκπαίδευσης θα χρειαστεί ο νέος και η νέα.

Εμείς προτείνουμε για τους νέους που δεν θέλουν να πάνε στα πανεπιστήμια, αλλά θέλουν μία επαγγελματική ειδίκευση, να υπάρχουν μεταλυκειακές σχολές, ένας χρόνος, έξι μήνες, δύο χρόνια -αυτό είναι καθαρά επιστημονικό ζήτημα- ενταγμένες μέσα στη δημόσια εκπαίδευση, όχι αυτά τα ΙΕΚ, τα συνονθυλεύματα, που εκεί να δίνουν μία επαγγελματική ειδίκευση. Επιμένουμε όμως για ενιαίο υποχρεωτικό δωδεκάχρονο σχολείο.

Σαν άμεσο μέτρο προτείνουμε την κατάργηση των ΤΕΕ -όχι των ΤΕΙ- που αποτελούν υποδεέστερο σύστημα ευτελούς κατάρτισης παράλληλα με το λύκειο. Και αυτό πάλι με προοπτική το δωδεκάχρονο σχολείο.

Επίσης, προτείνουμε να αναδιοργανωθεί και να βελτιωθεί η νυκτερινή εκπαίδευση.

Διεδικούμε την ακύρωση διαγωνισμού του ΑΣΕΠ με άμεσο μέτρο ταυτόχρονα τους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών από την επετηρίδα, τη μείωση αναλογίας διδασκόντων-διδασκομένων στο ένα προς είκοσι, τόσο στο γυμνάσιο όσο και στο λύκειο, ξεκινώντας από τα σχολεία των πιο φτωχών λαϊκών συνοικιών και περιοχών. Την ολοκλήρωση της εργασίας μέσα στο σχολείο που θα συμπεριλαμβάνει την άθληση, την καλλιτεχνική παιδεία, την ευρύτερη κοινωνική και πολιτιστική λειτουργία. Έτσι θα ξεμπλέξουμε από αυτές τις διάφορες ιδιωτικές σχολές και τα φροντιστήρια θα φουντώσουν. Η ενισχυτική διδασκαλία, μέσα σε αυτό το σύστημα παιδείας που έχετε, δεν πρόκειται να ανακόψει τη ροή προς τα φροντιστήρια. Δεν πρόκειται δυστυχώς να την ανακόψει.

Άμεσο μέτρο θεωρούμε την οικονομική και επιστημονική στήριξη των εκπαιδευτικών μέσα από περιοδική ετήσια επιμόρφωση με ευθύνη των πανεπιστημίων, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει άμεσα να αποσυρθεί το νέο σύστημα ελέγχου και χειραγώγησης των εκπαιδευτικών, που αποκαλείται "αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου".

Υποστηρίζουμε την ίδρυση -αυτό που είπα προηγούμενα- δημοσίων ειδικών επαγγελματικών σχολών ενταγμένων στο εκπαιδευτικό σύστημα, με σκοπό την εξασφάλιση δημόσιας και δωρεάν επαγγελματικής μόρφωσης και όχι ληξιαρχικής κατάρτισης επί πληρωμή, όπως γίνεται τώρα με τα ΙΕΚ, ΚΕΚ, που πρέπει να καταργηθούν.

Για την ανώτατη παιδεία υποστηρίζουμε τη συγκρότηση ενιαίας ανώτατης δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, που θα καλλιιεργεί την ικανότητα επιστημονικής σκέψης και δράσης και θα δίνει πλήρη επιστημονική επάρκεια σε όλους τους αποφοίτους. Όταν λέμε ενιαία εκπαίδευση, εννοούμε και την ένταξη των ΤΕΙ στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα ουσιαστικά και όχι τυπικά με ένα στενό οργανωτικό τρόπο, που σημαίνει μελέτη με βάση τις προτάσεις που υπάρχουν, ώστε τα ΤΕΙ να πάψουν να είναι υποβαθμισμένα ΑΕΙ -γιατί έτσι είναι σήμερα- ή να είναι μία αδιαβάθμιτη βαθμίδα, που στριμύχνεται ανάμεσα στα σημερινά ΑΕΙ και στο συνονθύλευμα των ιδιωτικών και δημοσίων ΙΕΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Αυτό που είπα προηγουμένως θέλει μία μελέτη και μία προσαρμογή, δεν μπορεί να γίνει σε ένα μήνα, βεβαίως, ή και σε ένα χρόνο, αλλά μπορεί να δρομολογηθεί άμεσα.

Άμεσα να καταργηθούν αυτά τα περίφημα προγράμματα σπουδών επιλογής και το δήθεν Ανοικτό Πανεπιστήμιο καθώς και κάθε είδους δίδακτρα. Να κατοχυρώνεται η επιστημονική ειδίκευση στο πτυχίο. Να μη δημιουργηθούν οι πολλαπλοί προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί κύκλοι και γενικότερα η λογική

της αποσύνδεσης πτυχίου και επαγγέλματος. Το θέμα της πρόσβασης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, δηλαδή το εξεταστικό, δεν είναι αυτόνομο εκπαιδευτικό πρόβλημα. Συνδέεται γενικότερα με τους στόχους, τους σκοπούς και τους προσανατολισμούς της παιδείας. Επομένως στάδιον δόξης λαμπρόν, απεξαρτημένο από το λύκειο και τις εξετάσεις του λυκείου, να μελετηθεί το σύστημα πρόσβασης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Έχουμε σκέψεις, αλλά εδώ έχουμε να λύσουμε πιο χοντρά ζητήματα και δεν είναι η συγκεκριμένη στιγμή για να τα αντιμετωπίσουμε.

Άμεσα προτείνουμε την κατάργηση του νέου συστήματος λαιμητόμου για την αξιολόγηση και την πρόσβαση των μαθητών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Να καταργηθούν οι πανελλαδικές εξετάσεις της Β' λυκείου και Γ' λυκείου και στη λογική που έχουμε να απεξαρτηθεί το πρόγραμμα και η λειτουργία του λυκείου από τη διαδικασία επιλογής προς τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στα ΤΕΙ.

Αυτή είναι η άποψή μας. Η άποψή μας, δηλαδή, είναι ότι κάνετε πραγματικά μία μεταρρύθμιση στην παιδεία, η οποία προσαρμόζεται πλήρως σε όλες τις άλλες αναδιαρθρώσεις που κάνετε -ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, βαθιά διείσδυση του ιδιωτικού κεφαλαίου σε όλους τους τομείς, στον κοινωνικό τομέα και παντού και όχι μόνο στις κρατικές επιχειρήσεις, έχει να κάνει με την όλη πολιτική της συγκέντρωσης των κερδών στα χέρια λίγων- και δυστυχώς αυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αποβλέπει στην πλήρη χειραγώγηση της σκέψης. Από τον εγκυκλοπαιδισμό, την απομνημόνευση και αποθησαύριση γνώσεων πάμε στη διαμόρφωση μιας πλήρους χειραγωγημένης, τυποποιημένης σκέψης και αυτό επίσης είναι εξίσου αναχρονιστικό με το προηγούμενο.

Εμείς, λοιπόν, κάθε άλλο παρά θέλουμε να μείνουν τα πράγματα ως έχουν. Αντιθέτως μιλάμε για απογείωση προς τα εμπρός με την κατάργηση της ιδιωτικής παιδείας με το δωδεκάχρονο σχολείο κλπ. Αλίμονο να μείνουμε στο χθες, αλλά και αλίμονο στο όνομα να βάλουμε κάτι καινούριο, να περάσει αυτή η δική σας μεταρρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχασε πάλι απόψε μία ευκαιρία ο κύριος Πρωθυπουργός με την ευκαιρία της αποψινής συζήτησης να εκτονώσει την κατάσταση την πολύ επικίνδυνη, που επικρατεί σήμερα, εδώ και αρκετές εβδομάδες, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και ειδικότερα αυτήν τη στιγμή στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Αντί να πράξει αυτό, δηλαδή να εκτονώσει την κατάσταση, ακόμα και για λόγους τακτικής να χειριστεί με άλλον τρόπο την αποψινή συζήτηση και με την ευκαιρία που του δόθηκε, δυστυχώς, με μεγάλη μας λύπη διαπιστώνουμε ότι έριξε λάδι στη φωτιά που άναψε η ψευδεπίγραφη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Επιτέθηκε, όπως παρακολουθήσαμε, εναντίον των εκπαιδευτικών για πολλοστή φορά, συνεχίζοντας μία κακή τακτική που εφαρμόζει απέναντι σε αυτούς τα τρία χρόνια που κυβερνάει, αλλά και παράλληλα έκανε ένα ακόμα μεγαλύτερο λάθος και απόπημα.

Επιτέθηκε εναντίον των αθλών παιδιών, αυτών που παλεύουν πράγματι μέσα σε ένα θολό εκπαιδευτικό, πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό σύστημα, ένα σύστημα το οποίο δημιουργεί κάθε μέρα που περνάει ανασφάλεια στους νέους και τις νέες, πολύ περισσότερο στα παιδιά αυτά τα οποία βρίσκονται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, γιατί η ανεργία, η παραβατικότητα, η επικινδυνότητα, που προκαλεί αυτό το οικονομικό και κοινωνικό σύστημα, τους επιτείνουν την ανασφάλεια. Και ασφαλώς η μεγάλη ανεργία είναι εκείνη η οποία δεν επιτρέπει σοβαρά και υπεύθυνα σε κανέναν και πολύ περισσότερο σε εκείνον, ή σε εκείνους που θέλουν να εμφανίζονται ως εκσυγχρονιστές να μιλάνε με τον τρόπο που ακούσαμε να μιλάει απόψε ο κύριος Πρωθυπουργός και μάλιστα προκλητικά προς αυτά τα παιδιά, που νιώθουν

δικαιολογημένα μεγάλη ανασφάλεια.

Επιτέθηκε στα νέα παιδιά κάνοντας χρήση κάποιων εγγράφων, που δεν τιμούν Πρωθυπουργό, όποιος και αν είναι αυτός, μέσα σ'αυτό το Σώμα, στον ναό της δημοκρατίας. Θέλησε κάποιες ακραίες περιπτώσεις να τις χρησιμοποιήσει και υπαινικτικά να δημιουργήσει μια ψεύτικη εικόνα για τον ωραίο αγώνα αυτών των παιδιών, που παρακολουθούμε αυτές τις μέρες, ακόμη και στα παράθυρα των τηλεοράσεων, με πόση οξυδερκεια αναπτύσσουν τις απόψεις τους, που πολλές φορές είναι απόψεις που δεν μπορούν να συγκριθούν από πλευράς ποιότητας με τις απόψεις πολλών από εμάς, που θέλουμε να το παίζουμε, είτε από πλευράς κυβερνητικής είτε από πλευράς αντιπολιτευτικής, ότι εμείς είμαστε οι φωτισμένοι, που δεν μπορούμε να συζητάμε με σοβαρότητα γι'αυτά τα παιδιά, τα νέα παιδιά. Είναι η λογική που τη ζήσαμε και εμείς σε σχέση με τους μεγαλύτερους από εμάς, όταν ήμασταν σ'αυτήν την παιδική ηλικία, που ακούγαμε, όπως ακούνε και αυτά. Και άκουσα σήμερα, δυστυχώς, από τον κύριο Πρωθυπουργό να μας λέει τότε και να λέει και σήμερα σ'αυτά τα παιδιά ότι εσείς δεν ξέρετε τίποτε, είσθε άνθρωποι των μπαρ, είσθε άτομα που δεν έχετε ωριμότητα πνεύματος, είσθε άνθρωποι οι οποίοι σήμερα ως νέοι δεν μπορείτε να δείτε με το ώριμο πνεύμα που μπορούμε να δούμε εμείς οι μεγαλύτεροι τα προβλήματα. Είναι όμως αυτά τα παιδιά τα οποία αντιμετωπίζουν ποικίλα προβλήματα, προβλήματα που δημιουργεί αυτή η αλαζονική σκέψη και αντίληψη, αυτού του είδους που ανέφερα προηγουμένως από αυτούς που ασκούν την εξουσία, είτε την πολιτική εξουσία είτε την πνευματική είτε που είναι ηγεσία στην κοινωνία, οι οποίοι απορρίπτουν τους νέους με τέτοια ευκολία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Αυτά τα παιδιά -και το πιστεύω αυτό, το ζω από τα δικά μου παιδιά, από τα παιδιά των φίλων, από τα παιδιά των ανθρώπων που συναντούμε σε όλην την Ελλάδα που γυρίζουμε- είναι ποιότητες παιδιά με απαιτήσεις ποιότητας και απόψεις οι οποίες πράγματι ταιριάζουν στη σημερινή νεολαία και που μας γεμίζουν αυτές οι απόψεις αυτής της νεολαίας με δύναμη, αλλά και με αισιοδοξία για το μέλλον και της χώρας, αλλά και της ανθρωπότητας. Και ασφαλώς υπάρχουν πάντα εξαιρέσεις για να επιβεβαιώνουν τον κανόνα. Και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση, είναι πολιτικά ανέντιμο, να χρησιμοποιείται κάποιο χαρτί, είτε για να κυττηθεί κάποιο συγκεκριμένο κόμμα είτε για να λασπωθεί, συκοφαντηθεί ένας ωραίος αγώνας που κάνει η νεολαία σε όλα τα επίπεδα και όχι μόνο στην εκπαίδευση, προκειμένου να προσδιορίσει το δρόμο της κοινωνίας, μιας και εμείς δεν μπορούμε να τους καθοδηγήσουμε και να τους δώσουμε όραμα και προοπτική.

Έκανε, λοιπόν, μεγάλο λάθος ο κύριος Πρωθυπουργός και καταλαβαίνω ότι θα επαναλάβει το λάθος και ο Υπουργός Παιδείας -εύχομαι να μην το κάνει- και απέναντι στους καθηγητές και τους δασκάλους, αλλά κυρίως απέναντι στους μαθητές.

Πραγματικά, πόσο ωραία ήταν τα περισσότερα από τα συνθήματα που ακούσαμε και από τα κανάλια κατά τη διάρκεια των πορειών που έκαναν οι μαθητές, πόσο ξύπνια ήταν, πόσο μέσα στη σημερινή πραγματικότητα ήταν. Δεν μπορεί, κύριε Πρωθυπουργέ, εσείς με κάποια ακραία περίπτωση συνθήματος να θέλετε να βάλετε δυσφημιστική ταμπέλα στους νέους, αλλά και στον ωραίο αγώνα που κάνουν.

Κύριε Υπουργέ, ενώ είπατε διάφορα πράγματα, δεν μας είπατε τίποτα σήμερα για τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να εκτονωθεί η κατάσταση. Αλαζονικά επιμένετε στην υλοποίηση αυτού του νόμου και μάλιστα καλέσατε τους καθηγητές, καλέσατε τους μαθητές να παραδοθούν άνευ όρων στο δικό σας νομοθέτημα, που στο τέλος της γραφής ακόμα και αν υποθετικά δεχθούμε ότι είναι άριστα σχεδιασμένο αυτό το νομοθέτημα και ότι δήθεν αποτελεί -που δεν αποτελεί- πραγματική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, είστε υπεύθυνοι, γιατί είστε ανίκανοι να ακολουθήσετε την κατάλληλη τακτική για να περάσετε στη νεολαία και στους εκπαιδευτικούς αυτήν την

κατά την άποψή σας εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Έχω κάνει οκτώ χρόνια Υπουργός Οικονομικών, σε πολύ ευαίσθητο Υπουργείο που είχε να κάνει με τα δέκα εκατομμύρια των Ελλήνων και με τα χιλιάδες σωματεία που έχουν οι Έλληνες πολίτες. Σας μεταφέρω την εμπειρία μου. Το πρόβλημα από το οποίο εξαρτάται η ικανότητα μιας κυβέρνησης και μιας ηγεσίας δεν είναι μόνο να καθίσει στα γραφεία και με τη συνδρομή κάποιων συμβούλων που κάθονται στα γραφεία να κάνει σχεδιασμούς που να τους αποτυπώσει σε ένα νόμο, τον οποίο να φέρει στη Βουλή και με την κυβερνητική πλειοψηφία που έχει να τον περάσει.

Το δύσκολο πράγμα, που απαιτεί πείρα, που απαιτεί ικανότητα, που απαιτεί τη γνώση της κοινωνίας, της ψυχολογίας του λαού και πολύ περισσότερο της νεολαίας, είναι αυτό που σχεδιάζεις και περνάς από τη Βουλή, να μπορείς να το καταστήσεις κήμα με την πειθώ, με τον ουσιαστικό διάλογο, με μεγάλο όμως κόπο, διαθέτοντας κάθε μέρα πολλές ώρες σε βάρος της προσωπικής ψυχαγωγίας κλπ., για να περάσεις αυτό το σύστημα.

Από την ώρα που δεν μπορέσατε, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης -αφού υποστηρίζετε και εμείς διαφωνούμε ότι είναι καλή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση- μέσα από την κατάλληλη τακτική, που έπρεπε να χειριστείτε, να κάνετε κοινωνούς αυτών των απόψεών σας και τους νέους, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς, που είναι οι μεν πρώτοι δέκτες, για το καλό των οποίων, υποτίθεται, και της ελληνικής κοινωνίας ότι κάνετε τις ρυθμίσεις, οι δε άλλοι, οι καθηγητές, είναι εκείνοι οι οποίοι θα έρθουν να εφαρμόσουν αυτό το καλό -κατά την άποψή σας- εκπαιδευτικό σύστημα που φτιάχνετε, ποιος ευθύνεται; Η Αντιπολίτευση ευθύνεται; Οι νέοι ευθύνονται; Οι καθηγητές ευθύνονται ή εσείς, κύριοι;

Και δεν έχετε τη στοιχειώδη ευαισθησία και σεβασμό να αναλάβετε τις ευθύνες σας, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, έστω αυτήν τη στιγμή που έχετε αναστατώσει την κοινωνία, έχετε αναστατώσει την ελληνική οικονομία, αλλά κυρίως έχετε αναστατώσει τις ευαίσθητες ψυχές αυτών των νέων ανθρώπων, που πολλά βέλη τους έχετε ρίξει και από άλλες πολιτικές σας.

Έρχεστε σήμερα αλαζονικά και δεν νιώθετε την ανάγκη να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, να ζητήσετε συγγνώμη από τους νέους, από τους μαθητές, για το χάσιμο τόσων μαθημάτων, όπως και από τους καθηγητές. Και έρχεστε προκλητικά -με την αλαζονεία που σας διακρίνει- και τους λέτε "άνευ όρων παραδοθείτε", όταν είναι γνωστό επίσης και είναι ηλίου φαεινότερο, το ξέρουν και οι γάτες στις γειτονιές, ότι δεν είχατε κάνει και στο δικό σας σύστημα καμία προετοιμασία.

Απόδειξη περί αυτού, σας το είπα και πάλι, είναι ότι τον Ιούνιο του '98, όταν έγινε άλλη συζήτηση για την παιδεία σε επίπεδο Υπουργών, φθάσατε να φέρετε το νομοσχέδιο, που εσείς το διατυμπανίζατε ότι αποτελεί τη μεγάλη νομοθετική μεταρρύθμιση το Σεπτέμβριο και σε μία εβδομάδα θα άρχιζε το σχολικό έτος.

Είναι βέβαιο ότι τα παιδιά διαμαρτύρονται και φέτος που άρχισε η σχολική χρονιά και για το ότι δεν ήξεραν οι ίδιοι οι καθηγητές, γιατί δεν στείλατε καν τις εγκυκλίους, γιατί δεν τους ενημερώσατε -και όχι γιατί φταίνε οι καθηγητές- για να πουν στα παιδιά ποια είναι τα βασικά σημεία, που πρέπει να προσέξουν ποιο είναι το νέο σύστημα.

Εσείς οι ίδιοι, κύριοι, αν σέβεστε τον εαυτό σας, τη νεολαία και το λαό, ομολογείστε την αποτυχία σας και αναστείλετε την εφαρμογή του νόμου, τουλάχιστον προσωρινά. Εσείς οι ίδιοι σαν Κυβέρνηση, βλέποντας την αντίδραση των μαθητών και των καθηγητών, που δεν ξέρουν τίποτα για τη δική σας μεταρρύθμιση, αναγκαστήκατε εκ των υστέρων, αφού άρχισε και πέρασαν και κανά δυο μήνες και από τη φετινή σχολική χρονιά, να πείτε ότι θα πάτε τώρα, η ηγεσία, για να κάνετε ενημέρωση στα σχολεία προσωπικά.

Αυτή είναι ομολογία πλήρης. Τα παιδιά, αυτή η εύπλαστη ύλη, με την αγωνία και την ανασφάλεια που έχουν, τι περιμένανε να σας πουν; Όποτε εσείς ευαρεστηθείτε και σοβαρευθείτε και κάνετε

σωστή και υπεύθυνη δουλειά, τότε εμείς θα περιμένουμε να εφαρμόσουμε το δικό σας σύστημα, όταν ήδη θα έχουν περάσει αρκετοί μήνες.

Και καλείτε τα παιδιά της Β' λυκείου κάτω από αυτές τις συνθήκες και με τα τεράστια κενά, που παρουσιάστηκαν από την πρώτη στιγμή σε θέσεις καθηγητών, επίσης στα νέα σχολεία της τεχνικής εκπαίδευσης με τις καθυστερήσεις επίσης γενικότερα στην υλικοτεχνική υποδομή, αλλά ακόμα και στα βιβλία.

Τι περιμένετε δηλαδή; Να επιβραβύσει η νεολαία και οι καθηγητές και οι γονείς και όλος ο ελληνικός λαός που ταλαιπωρείται από δική σας αποκλειστική υπευθυνότητα, αυτήν την ανευθυνότητα και αυτόν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζετε τόσο σοβαρά ζητήματα, όπως είναι το ζήτημα της εκπαίδευσης και γενικότερα της παιδείας;

Ήρθατε απόψε εδώ ψάχνοντας για φαντάσματα, ψάχνοντας να βρείτε υποκινητές με λογικές επικίνδυνες, τρομερά αντιδημοκρατικές, που έλεγαν, όπως αναπτύχθηκαν από τον κύριο Πρωθυπουργό, ότι τα κόμματα πρέπει να είναι μακριά από την κοινωνία, ότι πρέπει να είναι μακριά από τους αγώνες.

Και πήγατε να στηλιτεύσετε το Κ.Κ.Ε., γιατί καθοδηγούσε η ΚΝΕ. Σοβαρά το συζητάτε; Σοβαρά περιμένετε να σας πιστέψει η νεολαία και ο λαός; Τότε με αυτήν τη λογική που ανέπτυξε ο κύριος Πρωθυπουργός, σας ερωτώ γιατί κατηγορείτε την ΚΝΕ και δεν κατηγορείτε πρώτα την ΠΑΣΚΕ, η οποία θέλει με τη δική σας καθοδήγηση σαν κομματική παράταξη να σας πιστέψει με το έτσι θέλω, με μεθοδεύσεις που θυμίζουν αλήστου μνήμης εποχή και με κάποιους καθηγητές, διευθυντές εννοώ, που ακούσαμε αυτές τις ημέρες με ποιον τρόπο μιλούσαν για τις κυβερνητικές επιλογές. Εσείς θέλετε και τα δικά σας, δικά σας και τα ξένα δικά σας. Τα θέλετε όλα δικά σας. Και αυτό το ονομάζετε δημοκρατία και εκσυγχρονισμό.

Έ, όχι κύριοι. Το Κ.Κ.Ε. έχει κάνει αγώνες μεγάλους, όπως και άλλα κόμματα εδώ, που μπορεί να διαφωνούμε και εμείς και εσείς και οποιοδήποτε άλλοι. Δεν μπορείτε, όμως, να λασπώνετε οποιοδήποτε κόμμα με παράδοση, όπως και αν λέγεται, με τέτοιον ποταπό τρόπο.

Γιατί αρνείσθε -και είναι και πρόταση δική μας, του Δ.Η.Κ.ΚΙ.- να αναστείλετε την εφαρμογή του νόμου; Είναι λογική αυτή που ανέπτυξε ο κύριος Πρωθυπουργός και γέλασαν κάποιοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ από κάτω, χωρίς να αντιλαμβάνονται τι σημαίνει αυτή η επιβράβευση, ότι δεν μπορούμε να αναστείλουμε νόμο που ψήφισε η Βουλή. Δηλαδή, ένας νόμος που ψηφίζεται σήμερα από τη Βουλή, δεν αλλάζει, αν λειτουργεί πράγματι δημοκρατικά η Κυβέρνηση και η Βουλή λειτουργεί ουσιαστικά;

Αλλάθεια, πόσες φορές εδώ, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης, διατάξεις που εσείς φέρατε τις αλλάξατε μέσα σε ένα μήνα, γιατί ήταν λαθεμένες;

Να σας αναφέρω ένα πρόχειρο παράδειγμα, που δεν μας ακούσατε και τότε; Το μισθολόγιο για τα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένοπλες Δυνάμεις. Φώναζα από κάτω ότι ήταν λάθος να αποσύρετε το άρθρο 4, με το οποίο καταργούσατε τις φορολογικές απαλλαγές από κάποια επιδόματα που ήταν δαπάνες. Και εσείς λέγατε όχι. Υπήρχε αλαζονεία και τότε, όπως και σήμερα. Σας προειδοποίησα τότε, πριν το ψηφίσετε με την κυβερνητική Πλειοψηφία και με τα χαμόγελα των Βουλευτών της Συμπολίτευσης, οι οποίοι θα πρέπει κάπως διαφορετικά να αντιμετωπίζουν τα ζητήματα και με την εμπειρία που έχουν. Το ψηφίσατε και σας είπα ότι θα αναγκαστείτε να το αλλάξετε πριν το εφαρμόσετε, γιατί αρκετοί άνθρωποι στους χαμηλούς βαθμούς των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων, μετά από την απόσυρση αυτού του άρθρου και με τρόπο παράδοξο -αφού ψηφίστηκαν τα προηγούμενα τρία άρθρα- θα παίρνουν λιγότερα. Και πριν αλέκτωρ λαλήσει, αναγκαστήκατε και βγάλατε υπουργική απόφαση, πριν εφαρμοστεί το μισθολόγιο και επικυρώσατε την απόφαση μετά από κάποιους μήνες.

Να σας πω άλλα παραδείγματα σε σχέση με την παιδεία, για να δείτε ότι εσείς είσθε αποκλειστικά υπεύθυνοι για την

παράταση αυτής της κρίσης στα σχολεία και στα λύκεια και για την ταλαιπωρία των Ελλήνων πολιτών; Ο ν. 815 του 1978 του αείμνηστου Καραμανλή. Ψηφίστηκε από τη Βουλή ο νόμος και όταν είδε ότι αντέδρασαν όλα τα κόμματα και εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, και εγώ που ήμασταν Βουλευτές και ο λαός, οι φοιτητές κλπ., δεν αναστάλθηκε η εφαρμογή του; Συζητάτε σοβαρά και προσπαθείτε να μεταθέσετε τις ευθύνες σε άλλους, ενώ είναι αποκλειστικά δικές σας ευθύνες.

Πέρα από αυτό, είσθε αναξιόπιστοι, κύριοι της Κυβέρνησης του νέου ΠΑΣΟΚ, του δήθεν εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ. Γιατί; Διότι αυτό που ζούμε σήμερα στην ελληνική κοινωνία και στη νεολαία, στα σχολεία είναι συσσωρευμένη η αγανάκτηση για πολλά παραδείγματα αναξιότητας.

Στους καθηγητές που συμπορεύονται και συμπαρίστανται -και καλά κάνουν- στα παιδιά, που είναι κάθε μέρα μαζί, που είναι οι πνευματικοί τους δάσκαλοι, δεν υποσχεθήκατε με ρητή δέσμευση, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, κύριε Πρωθυπουργέ, στον αγώνα που έκαναν πριν δύο χρόνια, ότι θα προχωρήσετε προγράμματα επιμόρφωσης; Τα υλοποιήσατε; Όχι. Και πέρασαν δύο χρόνια. Πώς θέλετε να πιστέψουν οι καθηγητές ότι είναι αγαθές οι προθέσεις σας;

Επίσης, πριν έλθει εδώ στη Βουλή ο συγκεκριμένος ν. 2525/1997, δεν βομβαρδίζατε τη νεολαία και τους γονιούς και όλην την ελληνική κοινωνία με τον ανακριβή ισχυρισμό -όπως σας τον αποκάλυψα εδώ, όταν συζητιόταν ο νόμος, γιατί συμμετείχα όλες τις μέρες και στη συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων- ότι δήθεν όσοι τελειώνουν το λύκειο, θα μπαίνουν χωρίς κανένα εμπόδιο και χωρίς εξετάσεις στα πανεπιστήμια; Αυτό δεν λέγατε;

Πάρτε τα Πρακτικά της Βουλής. Όταν ήρθε το σχετικό άρθρο, ζήτησα το λόγο και σας είπα: Μα, γιατί λέτε τέτοια πράγματα στους νέους, στους μαθητές, στους γονείς; Εδώ δεν μπαίνουν όσοι τελειώνουν το λύκειο στις σχολές, στα πανεπιστήμια, ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αφού μέσα είχατε τη διάταξη -που ούτε και ψηφίσατε- που έλεγε, ότι πρώτον, θα λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός του απολυτηρίου από τις εξετάσεις της Α', της Β' και Γ' λυκείου, δεύτερον, θα λαμβάνεται υπόψη η βαθμολογία από τα τεστ δεξιοτήτων και τρίτον, η βαθμολογία από τα δύο μαθήματα της Γ' λυκείου.

Ακόμη, αν δεν μπορείτε να περάσετε στο τμήμα που θέλεις, μετά θα ακολουθείται διαδικασία στο επόμενο, αν δεν μπορείτε και εκεί, στο τρίτο, και αν δεν μπορείτε και εκεί, προβλέπεται άλλη διαδικασία. Και αναγκαστήκατε μετά τη δική μου τοποθέτηση -υπάρχουν τα Πρακτικά της Βουλής- και δεχθήκατε ότι πράγματι δεν μπαίνουν όλοι οι απολυτηριούχοι λυκείου στο πανεπιστήμιο.

Και τι κάνετε με αυτό το νομοθέτημα, με το οποίο επιμένετε ότι τάχα γίνεται εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Δεν μπορεί να θεωρηθεί εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, για το λόγο που θα πω τώρα, αλλά και για πολλούς άλλους λόγους. Τι κάνετε: Απλά κάνετε το Ενιαίο Λύκειο διαρκές εξεταστικό κέντρο. Αυξάνετε την ανασφάλεια των παιδιών, αυξάνετε την αγωνία των παιδιών, πολλαπλασιάζετε τη δοκιμασία των παιδιών και ταυτόχρονα τους δημιουργείτε όρους - αυτό λέει η ζωή η καθημερινή μέσα στην εφαρμογή- για αύξηση του κόστους εκπαίδευσης στα παιδιά που θέλουν να προχωρήσουν, μέσα από την αύξηση της προσφυγής στα φροντιστήρια. Και είναι λογικό. Χρειάζεται να υποτιμούμε τη νοημοσύνη των απλών πολιτών, των μαθητών και των γονιών;

Το σύστημα μέχρι σήμερα απαιτούσε να διαβάσεις τέσσερα μαθήματα. Άρα, να πας -για όποιον είχε- φροντιστήριο σε τέσσερα μαθήματα. Τώρα με τη διεύρυνση των μαθημάτων στη Β' και Γ' λυκείου, που θα λαμβάνονται υπόψη οι βαθμοί μαζί με τα τεστ δεξιοτήτων και μαζί με τα δύο μαθήματα, οδηγείτε τους μαθητές, έχουν δεν έχουν -βεβαίως εκείνους που έχουν, διότι τους άλλους πράγματι τους πάτε σε β' τάχησης και ποιότητας μαθητές- να πηγαίνουν φροντιστήρια και για άλλα μαθήματα άνω των τεσσάρων. Και έχουμε όλοι συγγενείς, γνωστούς ανθρώπους. Τι γίνεται στην πράξη; Το να προσπαθείτε να τα πείτε διαφορετικά, δεν είναι και έξυπνη πολιτική. Διότι το να λες κάτι, το οποίο ζει κατά

αντίθετο τρόπο ο άλλος, δεν είναι και έξυπνη πολιτική και ασφαλώς αυξάνεις την αναξιοπιστία σου, για να περάσεις αυτά που λες.

Άρα, λοιπόν, αναξιοπιστία και εδώ. Λέγατε ότι θα πάνε χωρίς εξετάσεις όλοι, ενώ δεν πηγαίνουν όλοι, αλλά και οι εξετάσεις μετατίθενται μέσα και γίνεται διαρκές εξεταστικό κέντρο.

Υπάρχουν και μια σειρά άλλα ζητήματα. Μιλάγατε προεκλογικά για άλλα θέματα. Είναι συσσωρευμένα αυτά, είναι ένα καζάνι που βράζει ο λαός και πολύ περισσότερο η νεολαία με τα προβλήματα και τις αναξιοπιστίες σε πολλά ζητήματα.

Εδώ ήρθατε τον Απρίλη για άλλο θέμα. Ψηφίσατε νόμο, όπου αφαιρέσατε δικαιώματα σε εργαζομένους της Ολυμπιακής και λέγατε ότι δεν θα κάνουν ιδιωτικοποιήσεις της Ολυμπιακής, για να περάσετε τη μείωση των αποδοχών και τον περιορισμό των δικαιωμάτων. Προχθές ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε τα τελείως αντίθετα.

S-300. Άλλα λέγατε μέχρι πριν από ένα μήνα, άλλα κάνετε σήμερα. Άρα, είστε τελείως αναξιόπιστοι. Και η αναξιοπιστία εκφράζεται μέσα από αντιδράσεις της κοινωνίας, πολύ περισσότερο στο χώρο της νεολαίας, γι' αυτό και δεν σας εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός.

Πέρα, όμως από εκεί, εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, ως ΔΗ.Κ.ΚΙ., με σοβαρότητα και υπευθυνότητα που απαιτούν οι συνθήκες για την παιδεία -που εμείς θεωρούμε ότι πράγματι είναι πρώτης προτεραιότητας εθνικό θέμα η σχέση με την κοινωνία, η σχέση με την οικονομία, η σχέση με τους θεσμούς- σας είπαμε τότε, πάλι σ' αυτόν το νόμο για την εκπαίδευση, ότι είναι λάθος.

Ο αδιόριστος καθηγητής, όπως επίσης και ο αναπληρωτής καθηγητής, όταν τελειώνει το λύκειο και προγραμματίζει τη ζωή του, το μέλλον του -και μετά ψάχνετε να βρείτε υποκινητές- ήξερε, γιατί έτσι έλεγαν οι νόμοι της πολιτείας, οι κείμενες διατάξεις, με τη βούλα και τη σφραγίδα της Βουλής και των κυβερνήσεων, ότι πηγαίνοντας σε κάποια σχολή -μαθηματικό, φυσικό, φιλοσοφική, θεολογία κλπ.- βγαίνοντας, θα πάει να γραφτεί στην επετηρίδα και θα έρθει κάποια στιγμή η σειρά του. Προγραμματίσει τη ζωή του. Του έδωσε η πολιτεία δικαίωμα προσδοκίας, όπως λέμε στα νομικά, και είναι πολιτικά ανήθικο, πολιτικά ανέντιμο, όταν αυτός έχει τελειώσει, έχει εγγραφεί στην επετηρίδα και δεν διορίστηκε, αλλά περιμένει τη σειρά του, ή πήγε αναπληρωτής ένα, δύο, τρία και πέντε χρόνια και περιμένει να διοριστεί, να έρθεις εσύ, η πολιτεία, με όποια κυβερνητική έκφραση και να του λες κατά παράβαση κάθε αρχής χρηστής διοίκησης, ότι αυτά που σου έλεγα τότε, που έκανες τους υπολογισμούς, εγώ τα ακυρώνω τώρα. Έτσι θέλω, έτσι μου γουστάρει, θα χρησιμοποιήσω την απλή κουβέντα. Είναι ήθος αυτό, είναι εκσυγχρονισμός αυτό; Τι περιμένεις να κάνει αυτός ο άνθρωπος, όταν μέσα σε μία νύχτα του ακυρώνεις οράματα, προγραμματισμούς ολόκληρης ζωής, του ακυρώνεις τη δική του ύπαρξη;

Εμείς παίρνουμε το κόστος, σας είχα πει εγώ, από εκείνη τη θέση. Σας είπα, ελάτε να κάνουμε εδώ και τώρα εκκαθάριση επετηρίδας. Να βγάλουμε απέξω εκείνους τους οποίους μπήκαν στο δημόσιο τομέα σε άλλες υπηρεσίες, όχι σε σχολείο, με μόνιμη θητεία, με μόνιμη σχέση εξαρτημένης εργασίας και να λειτουργήσει, αφού επιμένετε στην κατάργηση της επετηρίδας, όπου ήμασταν αντίθετοι για πολλούς λόγους. Τώρα όλα τα βαφτίζουμε εκσυγχρονισμό. Να εφαρμοστούν οι καινούριες διατάξεις, όταν εξαντληθεί αυτός ο αριθμός. Αν θέλει η πολιτεία να τη σέβεται ο λαός και οι πολίτες, πρέπει να σέβεται η ίδια η πολιτεία τον εαυτόν της και τους πολίτες. Τι μπορείτε να πείτε ηθικά, πολιτικά και νομικά πάνω σ' αυτήν τη βάση; Εσείς όμως επιμένετε και τώρα θέλετε να ρίξετε στους αναπληρωτές καθηγητές ή στους αδιόριστους τις ευθύνες. Μήπως έχετε την εντύπωση ότι δεν βρισκόμαστε σε δημοκρατική χώρα; Μήπως έχετε ξεχάσει ότι οι πολίτες έχουν δικαίωμα να αντιστέκονται δημοκρατικά, να αγωνίζονται επίσης, για να ανατρέπουν πολιτικές οι οποίες θίγουν ευθέως κεκτημένα δικαιώματα, θίγουν ευθέως αξίες αλλά και ηθικές πολιτικές αρχές. Γιατί η λογική σας αυτή οδηγεί σε ολισθηρούς δρόμους, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη.

'Αλλωστε για εμάς αρνείστε το διάλογο συστηματικά και σήμερα. Από πού φαίνεται ότι αρνείστε το διάλογο; Φαίνεται από το ότι η δική σας Κυβέρνηση -για να δείτε πόσο εκσυγχρονιστές είστε- ψήφισε το 1995, με την πλειοψηφία την κυβερνητική, τη σύσταση μιας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, την οποία την ονόμασε Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, που κατά τη δική σας ρύθμιση αυτό αποτελείται από μέλη, εκπροσώπους κομμάτων, φορείς μεταξύ αυτών ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, Διδασκαλική Ομοσπονδία, Πανεπιστήμια, Κοινωνικούς Φορείς κλπ., κλπ.

Μιλάτε σοβαρά; Θέλετε να σας πιστέψουν οι νέοι και οι πολίτες ότι θέλατε διάλογο, όταν στέλνει πρόσκληση σε εμένα και στους άλλους Αρχηγούς των κομμάτων ο Πρόεδρος που ορίστηκε από το νόμο- και στους εκπροσώπους των φορέων που αντιπροσωπεύουν την κοινωνία και την εκπαιδευτική κοινότητα, για να συνέλθουν στις 16 και 17 του μηνός που έρχεται, και βγαίνετε εσείς και λέτε "όχι, εγώ είμαι η εξουσία, καταπατώ και τους νόμους και τα πάντα, όχι δεν θα γίνει". Και μεθοδεύετε μέσα από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους νομικίστικες ερμηνείες, για να ακυρώσετε το διάλογο μέσα από αυτό το θεσμικό όργανο, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι εκεί που φτάσατε τα πράγματα, δεν υπάρχει περίπτωση στο Εθνικό Συμβούλιο -πολιτικά μιλάω, γιατί είναι συμβουλευτικό το όργανο- να υπάρξει πλειοψηφία υπέρ της ψευδεπίγραφης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Εμείς απαντήσαμε και στείλαμε εκπρόσωπο την κ. Αράπη, που συμμετέχει στη Διарκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπως προβλέπεται ο νόμος, αλλά και θα πάει η κ. Αράπη ως εκπρόσωπος, όχι για να πει κουβέντες στον αέρα, αόριστες κουβέντες.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. μπορεί να είναι κόμμα τριών ετών, αλλά είναι σοβαρό και υπεύθυνο κόμμα, που έχει συγκεκριμένες εξειδικευμένες θέσεις και που αναπτύσσει φιλοσοφία πάνω στο πώς θα πρέπει να είναι η παιδεία, πώς θα πρέπει να είναι η εκπαίδευση, που είναι διαφορετικό από την παιδεία που έχει στενότερη έννοια από την έννοια της παιδείας και μάλιστα έχουμε και ειδικό μέρος στο οποίο αναφερόμαστε με λεπτομερειακό τρόπο, αδιαφορώντας για κόστος και για σύγκρουση με οποιονδήποτε σε όλα τα ζητήματα.

Προσχολική αγωγή. Πρωτοβάθμια εκπαίδευση, δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τριτοβάθμια εκπαίδευση, ΑΕΙ και ΤΕΙ. Παίρνουμε θέση ξεκάθαρα ότι πρέπει να τελειώσει το θέμα των ΤΕΙ. Τα ΤΕΙ πρέπει να αναβαθμιστούν. Εδώ πρέπει να δείξετε αν πράγματι έχετε τόλη, το ΔΗΚΚΙ λέει ότι θα πρέπει να ονομασθεί συγκεκριμένα -για να λυθούν μια σειρά ζητήματα και να αναβαθμισθεί πραγματικά- ανωτάτη εκπαίδευση, μια και είμαστε σε μια περίοδο που λέγεται τρίτη τεχνολογική επανάσταση, που χρειαζόμαστε τεχνικούς με υψηλές προδιαγραφές.

Θα σας καταθέσω, για να σταματήσει αυτό το παραμύθι της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, τη συνολική δική μας εξειδικευμένη και μάλιστα με αναλυτικό τρόπο, που δεν το έχετε εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριοι του νέου ΠΑΣΟΚ, εισήγηση, που αποτελείται από ογδόντα μία σελίδες. Αυτή θα την παραδώσουμε και στη Βουλή, θα την παραδώσει και η κ. Αράπη ως εκπρόσωπος του ΔΗΚΚΙ και στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Αν θέλετε πραγματικό διάλογο, αν θέλετε πραγματικές προτάσεις, εμείς τις έχουμε, παρ'ότι είμαστε, επαναλαμβάνω, κόμμα τριών ετών. Είναι συλλογική δουλειά εκατοντάδων στελεχών του ΔΗ.Κ.ΚΙ., που είναι πανεπιστημιακοί, είναι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, είναι εργαζόμενοι συνδικαλιστές και μη, που είναι οι χρήστες των υπηρεσιών της δημόσιας παιδείας, είναι συλλογική δουλειά υπεύθυνη και σοβαρή.

Θα σας την καταθέσουμε, λοιπόν, αλλά εσείς γι' αυτό δεν θέλετε. Αποφεύγετε, διότι θέλετε να περάσετε αυτά που εσείς νομίζετε ότι υπηρετούν τη δική σας πολιτική και ως μην υπηρετούν, όπως πιστεύουμε εμείς, το θέμα της παιδείας συνολικά και της εκπαίδευσης.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύει ότι ο εκσυγχρονισμός του οποιουδήποτε συστήματος, είτε είναι ο χώρος

της εκπαίδευσης είτε της οικονομίας είτε των θεσμών, πρέπει να περνά υποχρεωτικά από δημοκρατικές διαδικασίες. Πρέπει να τυγχάνουν αποδοχής αυτές οι ρυθμίσεις και ειδικά σε τέτοια σοβαρά θέματα της πλειοψηφίας και των δεκτών της όποιας μεταρρύθμισης ή εκσυγχρονιστικής ρύθμισης, αλλά και εκείνων που θα κληθούν να την εφαρμόσουν. Γιατί ξέρουμε και είναι ιστορικά δεδομένο -μόνο όσοι έχουν παρωπίδες δεν μπορούν να τα αντιληφθούν αυτά- ότι όσο καλό σχεδιασμό και αν κάνεις, όταν έχεις απέναντί σου εκείνους που καλούνται να εφαρμόσουν και να αποδεχθούν αυτόν το σχεδιασμό, αντί να πας προς τα μπρος, κάνεις βήματα αρκετά προς τα πίσω και μάλιστα με ταχύ ρυθμό, πολύ περισσότερο όταν έχεις να κάνεις με νέους ανθρώπους, με ψυχές κυριολεκτικά οι οποίες άλλωστε χαρακτηρίζονται από τη φύση τους. Και αλίμονο αν οι νέοι άνθρωποι -έτσι δυστυχώς τους θέλει η Κυβέρνηση, το νέο ΠΑΣΟΚ- είναι υποτελείς, αλίμονο αν οι νέοι δεν αμφισβητούν στα νιάτα τους. Τότε τι θα κάνουν μετά από είκοσι ή πενήντα χρόνια, που θα μπουν στη βιοπάλη και τα προβλήματα θα είναι πολλαπλάσια;

Επίσης, θέλω να επισημάνω το εξής: Μπορεί να μιλάς σοβαρά και υπεύθυνα ως κυβέρνηση για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση χωρίς χρήματα; Είναι δυνατόν σοβαρά να λες ότι θα κάνεις εκπαιδευτική μεταρρύθμιση σε μια χρονική μάλιστα περίοδο που βάσεις σαν βασικό σου στόχο, για να μπει στο EURO, τη μείωση των κοινωνικών δαπανών και γενικά των κρατικών δαπανών, για να πετύχεις τη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων;

Οι πραγματικές, οι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, ή οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις ή οι ουσιαστικές φορολογικές αλλαγές, θέλουν λεφτά ή θέλουν να έχεις τέτοια περιθώρια για να χάσεις έσοδα, αν πρόκειται για πραγματική αλλαγή του φορολογικού συστήματος. Και εδώ, όπως τονίσαμε κατ'επανάληψη, στον προϋπολογισμό του 1999, η αύξηση που θέλουμε και αυτή είναι πλάσματική και όχι ουσιαστική. Σε σχέση με το 1998 είναι 5,7%. Και αυτό το 5,7% δεν είναι, ουσιαστικά, για νέα προγράμματα. Είναι οι δαπάνες οι πρόσθετες, που προήλθαν από τα μισθολόγια τα περσινά, πάνω σε ετήσια βάση -των εκπαιδευτικών και όχι της μέσης εκπαίδευσης- στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ.

'Αρα, χωρίς λεφτά, χωρίς αύξηση από την προηγούμενη χρονιά, είναι δυνατόν να μιλάς σοβαρά για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Για σοβαρευτείτε λίγο, κύριοι. Μην υποτιμάτε τόσο πολύ τη νοημοσύνη, ούτε των Βουλευτών ούτε της νεολαίας ούτε του ελληνικού λαού. Όταν ξέρουμε το κατάντημα, τα χάγια που υπάρχουν στα περισσότερα δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια από πλευράς κτιριακής και υλικοτεχνικής υποδομής, όταν ξέρουμε επίσης τις μεγάλες ελλείψεις που υπάρχουν σε διδακτικό, σε διοικητικό προσωπικό κλπ., είναι δυνατόν να μιλά κανείς για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση;

Είτε και κάτι άλλο ο κύριος Πρωθυπουργός. Είτε ότι το σύστημα των επιτημένων καθηγητών των ΑΕΙ και ΤΕΙ ανήκει στο παρελθόν.

Σοβαρά μιλάτε, κύριε Πρωθυπουργέ, και είσθε και πανεπιστημιακός;

Δεν ξέρετε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι με τη ρύθμιση που κάνατε στο μισθολόγιο των καθηγητών των ΑΕΙ και ΤΕΙ την προηγούμενη χρονιά, δεν τολμήσατε, παρ'ότι εμείς είχαμε το πολιτικό θάρρος, παίρνοντας και το κόστος, να πούμε ότι λάθος σας είναι να βάζετε πλήρη αλλά όχι αποκλειστική απασχόληση στους καθηγητές και στο εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Και θα θυμάστε ότι κατέβηκα εγώ προσωπικά, κάτι που πρώτη φορά γίνεται με Αρχηγό κόμματος, στη Διарκή Επιτροπή, παρουσία και των εκπροσώπων των καθηγητών, και πήγα κόντρα στις απόψεις των περισσότερων λέγοντας ότι είναι λάθος να βάζετε πλήρη και όχι αποκλειστική απασχόληση στους καθηγητές και στο εκπαιδευτικό προσωπικό των ΑΕΙ και ΤΕΙ, με παράλληλη ρύθμιση που κάνατε, για να έχουν τη δυνατότητα να ασκούν ελεύθερο επάγγελμα.

Και θυμάμαι χαρακτηριστικά που σας είπα και στην επιτροπή και εδώ, ότι πιστεύετε ειλικρινά, σε συνδυασμό με την κατάργηση του επιδόματος του 35% για τους καθηγητές των

ΑΕΙ και ΤΕΙ, που υπηρετούσαν στα περιφερειακά πανεπιστήμια, ότι θα μείνει κανένας αξιόλογος καθηγητής στα Γιάννενα, στη Θράκη, στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου ή οπουδήποτε αλλού, όταν του δίνεις τη δυνατότητα να μην έχει αποκλειστική απασχόληση -και ας τον πλήρωνες περισσότερο, όπως σας είπα τότε- και να μην έλθει εδώ, όταν είναι δικηγόρος ή είναι της Ιατρικής ή αν είναι μηχανικός, για να βγάλει του κόσμου τα λεφτά, μέσα από την απελευθέρωση που του δώσατε, να ασκεί ελεύθερο επάγγελμα καθιερώνοντας τρεις ή έξι ώρες την εβδομάδα υποχρεωτική εκπαίδευση;

Τι άλλο συγκεκριμένο θέλετε να σας πούμε; Πράγματι, μου απαντήσατε τότε, κύριε Υπουργέ, ότι θα βάλατε άλλα κριτήρια. Και πριν από τέσσερις μήνες, που κάναμε τη συζήτηση, σας το υπενθύμισα, κύριε Υπουργέ, αλλά μου είπατε ότι καθυστέρησατε και ότι θα φέρετε άλλα κίνητρα. Πλην όμως, και εκείνα πάλι έμειναν στα χαρτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΔΗ.Κ.ΚΙ. πιστεύει, όπως προκύπτει από τη συνολική μας πρόταση, ότι δεν μπορεί να υπάρξει ποτέ εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, αν πρώτα και πάντως απ'όλα η πολιτεία δεν προσδιορίσει το περιεχόμενο της ανάπτυξης που θέλει για τη χώρα και την οικονομία, διότι για μας το όποιο καλά και άριστα σχεδιασμένο εκπαιδευτικό σύστημα και αν υπάρξει και προωθηθεί, δεν πρόκειται να λύσει κανένα πρόβλημα, αν δεν λυθεί κατά πρώτον το θέμα του περιεχομένου της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Τι να κάνει να πάει στα πανεπιστήμια, όταν σήμερα η πλειοψηφία που βγαίνει από τα πανεπιστήμια είναι άνεργοι, γιατί η οικονομική πολιτική που εφαρμόζετε έχει εγκαταλείψει στη λογική των αριθμών κάθε αναπτυξιακή διάσταση, την ανθρωπιά και την κοινωνική αλληλεγγύη.

Για μας που πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη είναι ένα σύνολο διαδικασιών που πρέπει να προσεγγίζει στόχους και αξίες που να υπηρετούν τον άνθρωπο, η παιδεία είναι αναπόσπαστο τμήμα της ανάπτυξης κάτω από αυτήν την έννοια που δίνουμε εμείς για την ανάπτυξη μαζί με τον πολιτισμό. Η παιδεία μέσα σε έναν τέτοιο σχεδιασμό ανάπτυξης που υπηρετεί το λαό και τον άνθρωπο και όχι τους αριθμούς, παράγει ιδεολογία, προσδιορίζει τον τύπο του ανθρώπου και της κοινωνίας, προσδιορίζει το σύστημα αξιών που θέλουμε να δώσουμε σε μια κοινωνία και στον άνθρωπο που είναι μέλος της κοινωνίας. Παράγει με άλλα λόγια το όραμα προς τη νεολαία και προς το λαό. Η εκπαίδευση από την άλλη μεριά, που είναι ο άλλος μοχλός της ανάπτυξης, αφού πρώτα προσδιοριστεί το περιεχόμενο π. ειδους ανάπτυξης θέλουμε, πρέπει να προσανατολίζεται για να τροφοδοτεί με τα κατάλληλα στελέχη, για να υποστηρίζει τη λεγόμενη ειδική βάση της ανάπτυξης. Εδώ τίποτε απ'όλα αυτά δεν γίνεται. Και ερωτώ την Κυβέρνηση και τον κύριο Πρωθυπουργό: Στους καθηγητές τους οποίους τόσο πολύ κατηγορείτε, τι πρότυπο ανθρώπου έχετε δώσει για να περάσουν στα παιδιά, στους μαθητές και στους σπουδαστές, στα πανεπιστήμια; Ποιες αξίες τους έχετε δώσει; Σας είπε ορισμένα πράγματα, δεν θα τα επαναλάβω, η κ. Παπαρήγα. Ποιους στόχους έχετε δώσει, για να περάσουν στους μαθητές και στους σπουδαστές; Τίποτα. Και μετά απ'όλα αυτά θέλετε να ονομάσετε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αυτό, που απλά μ'αυτόν τον κακό τρόπο πάει να ρυθμίσει τι απ'όλο το θέμα "παιδεία και εκπαιδευτικό σύστημα"; Πάει να ρυθμίσει μόνο το θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων και της αξιολόγησης των μαθητών και των καθηγητών. Εκεί είναι το θέμα της παιδείας και της εκπαίδευσης;

Νομίζω ότι άδικα προσπαθείτε να ρίξετε σε άλλους τις ευθύνες που εσείς οι ίδιοι έχετε. Η νεολαία και ο ελληνικός λαός έχει αντιληφθεί πάρα πολλά πράγματα. Εμείς κάνουμε έκκληση την ύστατη αυτή στιγμή, κάνουμε έκκληση να αναστείλετε αμέσως την εφαρμογή του νόμου και ειδικά τα άρθρα που ανέφερα πριν, που έχουν σχέση με το εκπαιδευτικό σύστημα, με την λειτουργία του ενιαίου πολυκαλαδικού λυκείου, τα άρθρα που έχουν σχέση με τους αδιόριστους καθηγητές και τους αναπληρωτές καθηγητές. Αμέσως να καλέσετε -εμείς ήδη απαντήσαμε θετικά και με έγγραφο και στο Εθνικό Συμβούλιο και απαντάμε θετικά και στην Κυβέρνηση- να καλέσετε όλα τα κόμματα, όλη την εκπαιδευτική κοινότητα, μαθητές, σπουδαστές κλπ., ώστε μέσα στη χρονιά αυτή, μέχρι το Μάη μήνα, να υπάρξει, αναλαμβάνοντας την ευθύνη με συγκεκριμένες θέσεις και όχι αόριστες γενικές, όλα τα κόμματα και όλοι οι φορείς, για να

φτιάσουμε αν το θέλετε -που δεν το θέλετε κατά την άποψη μου, γιατί υπηρετείτε με την πολιτική σας οικονομική και κοινωνική, τελείως διαφορετικές αντιλήψεις και ιδεολογίες και πολιτικές- να φτιάσουμε μία ενιαία εθνική στρατηγική για την παιδεία. Εμείς είμαστε υπέρ ενός λυκείου που θα παρέχει γενική εκπαίδευση. Αρνούμαστε τελείως το ρόλο του λυκείου, όπως τον σχεδιάσατε, ως διαρκούς εξεταστικού κέντρου. Εκεί θα πρέπει να παίρνουν γενική μόρφωση όλοι οι μαθητές με ίσες ευκαιρίες για όλους.

Δεύτερον, θα πρέπει να αποδεσμευθεί πλήρως το λύκειο από την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ.

Τρίτον -συγκεκριμένα πράγματα- κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και καθιέρωση ενός προπαρασκευαστικού πανεπιστημιακού έτους, ώστε από εκεί και πέρα συμβάλλοντας στη μόρφωση για δώδεκα τουλάχιστον χρόνια σε όλους τους νέους, χωρίς καμία διάκριση ανάλογα με την κοινωνική ή οικονομική θέση, να είναι πραγματικά η είσοδος όλων των απολυτηριούχων λυκείου στο προπαρασκευαστικό πανεπιστημιακό έτος. Και από εκεί και πέρα, όποιος...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με εξετάσεις...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Χωρίς εξετάσεις, θα το δείτε στην πρότασή μου. Είναι συγκεκριμένη η πρόταση, αναλυτική.

Οπότε, μετά έτσι, προωθώντας παράλληλα και την κατάλληλη οικοτεχνική υποδομή, που χρειάζεται δύο, τρία, τέσσερα χρόνια, να μπορέσουμε πραγματικά να μπούμε σε μία ουσιαστική διαδικασία άλλης φιλοσοφίας στην παιδεία, αλλαγής ουσιαστικής, που θα φέρνει πλέον τον πραγματικό τίτλο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και θα περιορίσουμε έτσι και τη διαρροή συναλλάγματος στο εξωτερικό.

Είμαστε αντίθετοι επίσης με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια γιατί ακριβώς αυτή η λογική...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα το διαβάσετε. Αν θέλετε να σας καθυστερήσω, ευχαρίστως να σας το διαβάσω επί λέξει και λεπτομερικά. Είναι εδώ, θα το καταθέσω μόλις θα φύγω στα Πρακτικά. Αυτό το πράγμα είναι η συνολική πρόταση.

Και παρακαλώ την Κυβέρνηση, τον κύριο Πρωθυπουργό, να πάρει θέση και να πει έντιμα και ευθαρσώς στον ελληνικό λαό αν έχει ή δεν έχει συγκεκριμένη συνολική πρόταση για την παιδεία και όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης συν τεχνολογία, πληροφορική και έρευνα.

Μέχρι φθάσουμε στην πρότασή μας να λέμε ποια θα πρέπει να είναι η διαδικασία στην προαγωγή ΔΕΠ, εκπαιδευτικού προσωπικού, πως θα πρέπει να ενισχυθεί, να αξιοποιηθεί η κοινωνία των πληροφοριών, πως πρέπει να λειτουργήσει η πληροφορική σε όλα τα στάδια της εκπαίδευσης με λεπτομέρειες και όχι συνθηματολογικά, γενικά και αόριστα.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια κάτω από διάφορες προτάσεις έχουν ένα και μοναδικό σκοπό: Να ενισχύσουν στην πράξη την εκπαίδευση των δύο ταχυτήτων. Μία ταχύτητα στα ιδιωτικά εκείνων που έχουν και κατέχουν και μία δεύτερη κατηγορία μαθητών που είναι οι πολλοί που δεν έχουν και δεν κατέχουν, που είναι τα παιδιά των αγροτών, των μισθωτών, των μικροεπαγγελματιών. Δηλαδή, επαναφορά στη χειρότερη μορφή, σε λογικές που επικρατούσαν στο εκπαιδευτικό σύστημα πριν είκοσι, τριάντα και σαράντα χρόνια.

Εμείς αρνούμαστε αυτήν τη λογική γιατί θέλουμε δημόσια παιδεία αναβαθμισμένη μέσα από τελείως διαφορετικά ποιοτικά και ποσοτικά προγράμματα σπουδών με άλλο προσανατολισμό, που να υπηρετούν τα προγράμματα, την ανάπτυξη για τον άνθρωπο, να φτιάχνουν τύπο ανθρώπου και όχι αριθμούς, όχι λογιστές για να ελέγχουν ισολογισμούς, που είναι λογική των χρηματιστηρίων και των τραπεζιτών και των τεχνοκρατών, λογική και πολιτική την οποία πληρώνει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Ελάτε, λοιπόν, μη συνεχίζετε άλλο αυτήν την άφρονα, αλαζονική πολιτική. Αρκετά ταλαιπωρήσατε την εκπαίδευση, τα παιδιά, τους γονείς και τον ελληνικό λαό. Κάντε υποχώρηση -αυτό είναι προς τιμή της δημοκρατίας, ενισχύει τη δημοκρατία- και θα είναι προς όφελος της Κυβέρνησης. Διότι αλλιώς αυτά που κάνετε, να βγαίνετε εσείς και να λέτε 10% και λιγότερο αποφάσισαν τη συνέχιση, η ΟΛΜΕ να λέει "όχι τόσο, περισσότερο", θυμίζουν άλλες, παλιές - που επανέρχονται στο προσκήνιο από τη δήθεν εκσυγχρονιστική Κυβέρνηση του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ.- πρακτικές και εποχές.

Το ζήτημα σας, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι αν το ποσοστό αυτών που συνεχίζουν τις απεργίες στα σχολεία είναι 10%, 15%, 20%, 30%; Δεν βλέπετε το πρόβλημα που υπάρχει συνολικά στο εκπαιδευτικό σύστημα αυτήν τη στιγμή; Εάν δεν το βλέπετε, με συγχωρείτε, είστε για άλλους λόγους πολλαπλά επικίνδυνοι και πρέπει εδώ και τώρα να φύγετε.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημήτριος Τσοβόλας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι συνάδελφοι κ. Ντόρα Μπακογιάννη, ο κ. Τζιτζικώστας, ο κ. Μητσοτάκης και ο κ. Φούσας ζητούν την άδεια του Σώματος για ολιγοήμερη απουσία τους στο εξωτερικό.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το Σώμα ενέκρινε.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία γεγονότα που συγκινούν την κοινή γνώμη γίνονται και πρέπει να γίνονται αντικείμενο πολιτικής συζήτησης. Πολιτική συζήτηση, όμως, δεν μπορεί να γίνεται για τη συζήτηση. Έχει συγκεκριμένο σκοπό, να εξακριβώσει τα σημεία της συμφωνίας ή και της διαφοράς. Γι' αυτό, η υπεύθυνη πολιτική συζήτηση δεν μπορεί να διαφέρει ορισμένα όρια αντιπαράθεσης και να καταστεί απλά ένα μέσο μικροπολιτικής εκμετάλλευσης. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, πιστεύω, κατ' εξοχήν σε θέματα που αφορούν στο μέλλον της νεολαίας μας, δηλαδή σε θέματα παιδείας.

Κανείς δεν θέλει να παίζονται παιχνίδια σε βάρος των παιδιών μας. Και φοβάμαι ότι η σημερινή συζήτηση ξεπέρασε τα επιτρεπτά όρια της πολιτικής αντιπαράθεσης και έπεσε πολύ χαμηλά, σε ένα επίπεδο που σίγουρα απογοήτευσε τον πολίτη που περίμενε από το Εθνικό Κοινοβούλιο σήμερα να σταθεί σταθερά και σύσσωμο στη στήριξη της νομιμότητας των δημοκρατικών διαδικασιών, στην υπεράσπιση των θεσμών της παιδείας.

Ο πολίτης σήμερα περίμενε από αυτήν τη συζήτηση να ακούσει ποιοι έχουν αντίρρηση στην ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, στο άνοιγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην κατάργηση των γενικών εξετάσεων και στην αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοιτητικής μετανάστευσης.

Ο πολίτης σήμερα περίμενε να ακούσει ποιός επιτέλους έχει αντίρρηση στην ουσιαστική αναβάθμιση και στον εκσυγχρονισμό του λυκείου και των ΤΕΕ για να μπορέσουν τα παιδιά μας να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τον ανταγωνισμό στη νέα εποχή. Και ποιος έχει αντίρρηση ότι γι' αυτήν την αναβάθμιση θα χρειαστεί δίκαιη, αντικειμενική και διαφανής αξιολόγηση του μαθητή μέσα στο σχολείο.

Ο πολίτης σήμερα περίμενε ν'ακούσει, ποιος έχει αντίρρηση στο ολοήμερο νηπιαγωγείο, στο ολοήμερο δημοτικό, στην ενισχυτική διδασκαλία που βοηθάει τους μαθητές, που έχουν μαθησιακά κενά, με έξοδα της πολιτείας; Με λίγα λόγια, ποίος έχει αντίρρηση στους βασικούς στόχους της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης;

Και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν βγήκε έτσι, μ'ένα νόμο που πέρασε ένα καλοκαίρι από το Κοινοβούλιο. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση κτίστηκε μεθοδικά με διάλογο, με συζητήσεις από το

1993. Και είναι πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, που έχει παρουσιαστεί στον ελληνικό λαό πριν από τις εκλογές του 1996.

Γι'αυτά τα θέματα, για το ποιος συμφωνεί ή διαφωνεί πάνω στις βασικές αρχές, δεν ακούσαμε τίποτε. Πολλοί ομιλούν για διάλογο. Όμως, για να γίνει διάλογος με συγκεκριμένο στόχο, για να δούμε εάν συμφωνούμε ή διαφωνούμε στους βασικούς άξονες, θα πρέπει να υπάρχει θέληση να ακούσει ο ένας τον άλλον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ.ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Η Βουλή δεν μίλησε γι'αυτά τα θέματα. Ούτε ακούσαμε τίποτε από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης πάνω στο θέμα της δημόσιας περιουσίας. Ποια θέση παίρνουν πάνω στο θέμα της δημόσιας περιουσίας; Το δημόσιο σχολείο είναι δημόσια περιουσία. Δεν είναι ξέφραγο αμπέλι! Και κανένας δεν μπορεί να το καταστρέφει ατιμωρητί. Η πολιτεία έχει ευθύνη να προστατεύει τη δημόσια περιουσία. Η Βουλή δεν πρέπει να πάρει θέση πάνω σ'αυτό το θέμα;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν ήσαστε εδώ, όταν πήραν θέση τα κόμματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο πολίτης δεν άκουσε τη Βουλή να διακηρύσσει ότι κανένας δεν έχει το δικαίωμα να παρεμποδίζει την άσκηση του ατομικού δικαιώματος του νέου να έχει πρόσβαση στο σχολείο του, στην τάξη του, στα μαθήματά του.

Το ανοικτό σχολείο είναι θεμέλιος λίθος της δημοκρατίας. Και η Βουλή έχει καθήκον, πιστεύω, να λειτουργήσει ως υπερασπιστής του ανοικτού δημόσιου σχολείου.

Ο πολίτης θα ήθελε σήμερα ν'ακούσει από τη Βουλή ότι το σχολείο δεν είναι μόνο χώρος μάθησης, αλλά είναι και χώρος κοινωνικής αγωγής. Το σχολείο δεν μπορεί να γίνει χώρος ανοχής στην εκδήλωση ανευθυνότητας και ενθάρρυνσης του παραβατικού χαρακτήρα της κατάληψης.

Η Βουλή θα έπρεπε να στείλει το μήνυμα σε όλους και ιδιαίτερα στους μαθητές, ότι η συνειδηση της νομιμότητας είναι σημαντικό στοιχείο του δημοκρατικού πολιτεύματος και ότι, πέρα από τις καταλήψεις που είναι παράνομες, υπάρχουν νόμιμοι και πιο αποτελεσματικοί τρόποι να εκδηλώσουν και την αμφισβήτησή τους και τη διεκδίκησή τους.

Εμείς, δεν είμαστε αντιμέτωποι με τους μαθητές. Προχωρούμε στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Λέμε όμως ότι διάλογος, συζήτηση, πρόοδος δεν μπορεί να γίνει με κλειστό σχολείο. Η συζήτηση και ο διάλογος θα γίνουν μέσα στο ανοικτό σχολείο. Και όταν ζητούμε από τους μαθητές να γυρίσουν στο σχολείο, να γυρίσουν στα μαθήματα, ζητούμε να γίνει ακριβώς αυτό.

Και όταν εκφράζουμε την αντίθεση σε πολιτικές δυνάμεις και σε κόμματα που υποδαυλίζουν τις καταλήψεις, δεν είμαστε αντίθετοι στο να έχουν τα κόμματα άποψη για κινητοποιήσεις. Είμαστε όμως αντίθετοι στην οργάνωση των καταλήψεων των σχολείων από στελέχη κομματικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Που δεν έχουν και σχέση με την εκπαιδευτική κοινότητα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και αυτό δεν το αμφισβητήσατε. Και δεν έχει αμφισβητηθεί. Εμείς δεν μιλάμε από τη φαντασία μας. Μιλάμε με συγκεκριμένα στοιχεία.

Θα ήθελα να καταθέσω στα πρακτικά της Βουλής μηνυτήρια αναφορά προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών της Καλαμάτας για τη συγκεκριμένη οργάνωση στελεχών του κόμματός σας εκεί, μέσα στο σχολείο για την κατάληψη των σχολείων.

Θέλω να καταθέσω επίσης αναφορά του προϊσταμένου της διεύθυνσης για την επίσκεψη του συναδέλφου σας Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στα Ιωάννινα σε υπό

κατάληψη λύκειο ο οποίος κινητοποιεί τους μαθητές σε αυτήν την πράξη.

(Θόρυβος διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του Κ.Κ.Ε.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Όπως και οι προηγούμενοι που ακούσαμε! Είναι ντροπή! Μας πάτε σε εποχές άλλες.

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ντροπή δική σας!

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να καταθέσω επίσης στα Πρακτικά...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Είναι ντροπή, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επίσης θα ήθελα να σας καταθέσω και την έκθεση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λασιθίου για τη δραστηριότητα του γραμματέα ΚΝΕ Λασιθίου μέσα στα υπό κατάληψη σχολεία.

Δεν μιλάμε από τη φαντασία μας, μιλάμε με συγκεκριμένα στοιχεία και καταδικάζουμε την εμπλοκή κομματικών στελεχών στην οργάνωση της κατάληψης των σχολείων. Τα καταθέτω αυτά τα στοιχεία για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γεράσιμος Αρσένης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τα προαναφερθέντα στοιχεία τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Εσείς τι δουλειά είχατε στα σχολεία;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του Κ.Κ.Ε.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριοι συνάδελφοι, αντί να έχουμε μια συζήτηση πάνω στους βασικούς άξονες της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης είχαμε μια συζήτηση κινδυνολογίας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Πρέπει να τα πούμε. Μας πήγε σε άλλες εποχές.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε, αφήστε με να μιλήσω. Δε σας διέκοψα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Κολοζώφ, εσείς είστε κατ' εξοχήν ήρεμος. Αφήστε, λοιπόν, να αναπτύξει τις απόψεις του ο κύριος Υπουργός. Θα μιλήσει κατόπιν Εκπρόσωπός σας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα).

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας πονάει αυτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εσάς πονάει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αλλά ο ελληνικός λαός πρέπει να μάθει την αλήθεια, ποια είναι ακριβώς η δράση σας σε αυτήν την κατάσταση.

Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του Κ.Κ.Ε.).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης τι μας ζήτησαν; Μας ζήτησαν να αποσύρουμε το νόμο, να κάνουμε διάλογο εξ υπαρχής και, μετά από συζήτηση, να δούμε τι θα κάνουμε.

Μα ο νόμος δεν ψηφίστηκε χθες. Ο νόμος εφαρμόζεται ενάμιση χρόνο τώρα. Και ο νόμος θα εφαρμοστεί και θα συνεχίσουμε την εφαρμογή του νόμου γιατί αυτό ήταν στο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε την τόλμη να προχωρήσει σε μια βαθιά τομή στη μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που έχει ανάγκη ο τόπος, έχει ανάγκη για το μέλλον της νεολαίας και δεν πρόκειται να μας σταματήσει η μικροπολιτική που ακούστηκε σήμερα από πολλές πτέρυγες της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Να σας πω τι ακριβώς συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Όταν ζητήσαμε διάλογο από τα κόμματα για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και τα κόμματα δεν ήρθαν, είπαν στη Βουλή ότι πρόκειται περί πυροτεχνήματος, δεν πρόκειται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τολμήσει να κάνει μια τέτοια τομή. Δεν μας πίστεψαν τότε.

Τώρα που βλέπουν ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ριζώνει και προχωράει, προσπαθούν με κάθε τρόπο να τη σταματήσουν πριν υλοποιηθεί. Δεν θα τους κάνουμε αυτό το χατίρι. Είναι ανάγκη των καιρών να προχωρήσουμε μπροστά και να προχωρήσουμε.

Αυτό που μπορείτε να κάνετε είναι, έστω και αργά, όπως είπε ο κ. Καραμανλής, να γυρίσετε κι εσείς σελίδα και να έρθετε μαζί μας και να συζητήσουμε ζητήματα εφαρμογής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Και με την εμπειρία που αποκομίζουμε να δούμε πως θα είμαστε πιο αποτελεσματικοί για να πάμε πιο γρήγορα στην επίτευξη των στόχων που όλοι θέλουμε για την Ελλάδα του 21ου αιώνα.

Το θέμα έχει επικεντρωθεί -κακώς βέβαια- στο περίφημο εξεταστικό σύστημα του λυκείου. Οποία υποκρισία! Εμείς δώσαμε στη δημοσιότητα -και ενημερώσαμε τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές- ένα φυλλάδιο για το τι ακριβώς γίνεται στο ενιαίο λύκειο. Πληροφόρηση και ενημέρωση υπήρχε, αλλά παράλληλα υπήρχε κριτική και παραπληροφόρηση.

Κατατέθηκε μέσα στις τάξεις λίβελλος εναντίον της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης από την ΟΛΜΕ. Αυτό το ιστορικό ντοκουμέντο θέλω να το καταθέσω στη Βουλή. Όταν, λοιπόν, ο μαθητής παίρνει από την ΟΛΜΕ, από τον καθηγητή του αυτό το κείμενο, δεν θα υπάρξει αναταραχή και ανασφάλεια στο μαθητή; Η εκστρατεία που κάναμε τους τελευταίους δύο μήνες, δεν ήταν εκστρατεία ενημέρωσης, γιατί ενημέρωση είχαν.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος)

Τα ιδιωτικά σχολεία είχαν ενημέρωση, τα φροντιστήρια είχαν ενημέρωση, οι καθηγητές είχαν ενημέρωση, αλλά υπήρχε παραπληροφόρηση.

Αποκαταστήσαμε όμως την αλήθεια και ο μαθητής σήμερα καταλαβαίνει τη μεγάλη πλάνη και την παραπληροφόρηση που υπέστη στο παρελθόν. Καταθέτω αυτά για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γεράσιμος Αρσένης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Τον έπεισαν οι εισαγγελείς και οι χωροφύλακες!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σήμερα η αλήθεια -και την ξέρουμε όλοι- είναι ότι οι εξετάσεις στο ενιαίο λύκειο είναι οι ίδιες που είχαμε στο παρελθόν. Είχαμε και στο παρελθόν προαγωγικές εξετάσεις, είχαμε και στο παρελθόν απολυτήριες εξετάσεις στην Γ' Λυκείου. Είναι ακριβώς ίδιες, με μία μόνο διαφορά, ότι αυτήν τη φορά οι εξετάσεις είναι διαφανείς και αντικειμενικές. Καταργούμε το ρουσφέτι, την αδιαφάνεια και τη συναλλαγή γιατί δεν θέλουμε η νεολαία μας να μάθει τη συναλλαγή που γινόταν στο παρελθόν σ' αυτά τα σχολεία. Έχει κανείς αντίρρηση σ' αυτό; Αυτή είναι, λοιπόν, όλη η διαφορά.

Τι γίνεται ταυτόχρονα; Καταργούμε τις γενικές εξετάσεις, διότι με το απολυτήριο του ενιαίου λυκείου "με το σπαθί του" το παιδί μπορεί να μπει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και έχουμε ίσο αριθμό θέσεων με τους αποφοίτους του ενιαίου λυκείου από το 2000. Συγκρίνετε λοιπόν το παλαιό σύστημα με το νέο σύστημα. Λιγότερες εξετάσεις, αλλά διαφανείς και

αντικειμενικές.

Ιδού η υποκρισία! Εμείς δεν έχουμε αντιπαράθεση με τους καθηγητές. Εμείς θεωρούμε τον καθηγητή σύμμαχο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Η μεγάλη πλειοψηφία των καθηγητών δουλεύει μαζί μας για το σκοπό της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Έχουμε προβλήματα με ορισμένες συντεχνίες, οι οποίες αναχρονικά κοιτούν προς τα πίσω. Αλλά, η ΟΛΜΕ η οποία μιλάει για εξεταστικό σύστημα, θα ήθελα να σας πω, ότι στο όγδοο συνέδριό της πρότεινε ενιαίο λύκειο. Αυτό κάνουμε και εμείς. Πρότεινε για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση -προσέξετε- εξετάσεις στη Γ' λυκείου μέσα στο λύκειο και η βαθμολογία στη Β' και Γ' λυκείου να συνυπολογίζεται για τα κριτήρια πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Συγκρίνετε λοιπόν το εξεταστικό σύστημα που προτείνει το συνέδριο της ΟΛΜΕ, εξετάσεις στη Γ' λυκείου για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξετάσεις στη Γ' λυκείου για απολυτήριο και εξετάσεις στη Β' λυκείου για προαγωγή με το δικό μας σύστημα. Η ΟΛΜΕ γιατί το κρύβει αυτό από τους μαθητές; Το καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γεράσιμος Αρσένης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Καραμανλής μας μίλησε και αυτός για εξεταστικό σύστημα. Ξέρετε τί λέει το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας; Λέει ότι πρέπει να διευρυνθεί ο κύκλος των γενικών εξετάσεων και να έχουμε περισσότερα από τέσσερα μαθήματα. Περισσότερες εξετάσεις λοιπόν εκεί.

Και κάτι άλλο. Πρέπει, λέει, επιτέλους να παγιωθεί ένα σύστημα επιλογής που να στηρίζεται στην εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στο λύκειο τουλάχιστον στις δύο τελευταίες τάξεις του, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Εξετάσεις, λοιπόν, στη Β' λυκείου, εξετάσεις στη Γ' λυκείου και γενικές εξετάσεις διευρυμένες για εισαγωγή στη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτά για τη Νέα Δημοκρατία.

Γιατί δεν τα λένε στους μαθητές;

Καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γ. Αρσένης καταθέτει για τα πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αναφέρεται επιμόνως στο ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο. Δεν το έχει ορίσει ποτέ. Και θα ήμουν ευγνώμων στους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας να μου πουν τι ακριβώς εννοούν, ποιο είναι το πρόγραμμα σπουδών, πώς γίνεται η προαγωγή των μαθητών, πώς παίρνουν απολυτήριο και πώς, μέσα στο αταξικό ενιαίο δωδεκάχρονο λύκειο, κατατάσσονται οι μαθητές.

Το μόνο το οποίο έχω βρει είναι το δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο που εφαρμόστηκε στην πρώην Σοβιετική Ένωση το 1985 και το 1986, το οποίο είχε ένα συνδυασμό μαθημάτων και υποχρεωτικής εργασίας στο χώρο της παραγωγής στα πλαίσια των ταξιαρχικών εργασιών.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

Εγώ θα ήθελα να ξέρω, κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το δωδεκάχρονο σχολείο πώς θα αποφασίσετε ποιος θα μαζεύει μπαμπάκι στην Καρδίτσα, ποιος θα δουλεύει στο εργοστάσιο στο Κερατσίνι και ποιος θα είναι ο προνομιούχος, ο οποίος θα γίνει γιατρός. Αυτό πρέπει να μας το πείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Να πείτε στη νεολαία της ΚΝΕ που πάει στα σχολεία να στρατολογήσει, τι είναι αυτό ακριβώς το δωδεκάχρονο ενιαίο σχολείο, το αταξικό, για να καταλάβουν επιτέλους τι σημαίνει.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

Καταθέτω για τα Πρακτικά τη σχετική προκήρυξη της ΚΝΕ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γ. Αρσένης καταθέτει για τα πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της

Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Υπουργέ, μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν επιτρέπω καμία διακοπή.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Τότε να δείτε τα Πρακτικά όταν συζητήθηκε ο νόμος που ήμασταν αρκετά αναλυτικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Έκανε μία ερώτηση και του έδωσα μία απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτή η Αίθουσα είναι αίθουσα διαλόγου. Ο διάλογος διεξάγεται μέσα από κανονισμούς. Σας παρακαλώ λοιπόν.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύς λόγος έγινε για διάλογο. Εμείς διάλογο επιδιώκουμε με όλους τους φορείς. Ζητήσαμε από τα κόμματα της Βουλής, όπως είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, να κάνουμε συζήτηση πριν καταθέσουμε το νομοσχέδιο και αρνήθηκαν.

Μπροστά στην άρνησή σας, την επίσημη, αναγκαστήκαμε να προχωρήσουμε στην ψήφιση ενός νομοσχεδίου. Ζητήσαμε όμως και ζητούμε στο πλαίσιο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, να συζητήσουμε το πρόγραμμα της εφαρμογής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, και προ μηνός, σας είπαμε τον προγραμματισμό για τα σχέδια που προτιθέμεθα να καταθέσουμε, για μία σειρά από άλλες ρυθμίσεις στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Είμαστε ανοικτοί σε διάλογο με τα κόμματα υπό οποιονδήποτε μορφή εσείς θελήσετε.

Όσον αφορά το διάλογο με τους εκπαιδευτικούς φορείς, έχουμε τακτικότατο διάλογο με τους πρυτάνεις των πανεπιστημίων, έχουμε πολύ στενή συνεργασία.

Τα προγράμματα σπουδών επιλογής, τα μεταπτυχιακά προγράμματα, τη διεύρυνση των τημάτων, δεν τα επιβάλλουμε εμείς στα πανεπιστήμια. Είναι αποτέλεσμα διαλόγου και προτάσεων των πανεπιστημίων. Αυτά εφαρμόζονται, εφόσον τα πανεπιστήμια επιθυμούν να υλοποιήσουν αυτά τα προγράμματα. Το ίδιο γίνεται και με τους προέδρους των ΤΕΙ.

Αλλά και με την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ, για τις οποίες έχει γίνει πολλή συζήτηση, δεν είναι αληθές ότι δεν έχουμε επιδιώξει διάλογο τα δύο τελευταία χρόνια. Εδώ θέλω να καταθέσω το ιστορικό των προτάσεων που έχουμε κάνει εμείς ως Υπουργείο για διάλογο με την ΟΛΜΕ. Για το μεγάλο θέμα της αξιολόγησης του μαθητή, εμείς πριν οριστικοποιήσουμε το προεδρικό διάταγμα το Μάιο του 1997, στείλαμε ένα σχέδιο στην ΟΛΜΕ και ζητήσαμε τα σχόλιά της. Η απάντησή από την ΟΛΜΕ που πήραμε, είναι ότι δεν συζητούν το προεδρικό διάταγμα για την αξιολόγηση του μαθητή, γιατί ζητούν την κατάργηση του νόμου. Στείλαμε πολλές άλλες υπουργικές αποφασίες, που αφορούν στην τεχνική, επαγγελματική εκπαίδευση, που αφορούν στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αλλά αρνήθηκε η ΟΛΜΕ να μας στείλει τα σχόλιά της.

Θέλω να καταθέσω το "χρονικό" των προτάσεων που έχουμε κάνει εμείς στην ΟΛΜΕ, για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γεράσιμος Αρσένης, καταθέτει για τα Πρακτικά τις σχετικές προτάσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για το ΕΣΥΠ. Εδώ και δύο χρόνια σε αυτήν τη Βουλή -και δεν πρέπει να υπάρχει μικρή μνήμη σ'αυτήν τη Βουλή- και ο Πρωθυπουργός και εγώ είχαμε πει ότι στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, ο θεσμός του ΕΣΥΠ χρειάζεται αναμόρφωση. Χρειαζόμαστε ευέλικτα συμβουλευτικά όργανα για να προχωρήσουμε. Και είπαμε ότι ο θεσμός του ΕΣΥΠ παραμένει ανενεργός και ότι θα καταθέσουμε τροπολογία για τη λειτουργία του ΕΣΥΠ, στο πλαίσιο του νομοσχεδίου για την οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια των πανεπιστημίων. Αυτό δεν το είπαμε χτες. Το έχουμε πει εδώ και δύο χρόνια.

Και ακριβώς, από τότε, το ΕΣΥΠ έχει παραμείνει ανενεργός θεσμός. Και είναι για το λόγο αυτό που το ΕΣΥΠ σήμερα νομικά δεν μπορεί να κινήσει διαδικασία διαλόγου. Άλλωστε, και αυτό πρέπει να σας το πω, για να γίνει διάλογος στα πλαίσια του ΕΣΥΠ θα πρέπει να γεμίσουμε το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, γιατί οι φορείς που συμμετέχουν στην ολομέλεια του ΕΣΥΠ είναι διακόσια πενήντα περίπου τον αριθμό. Αυτό το διάλογο θέλετε; Εμείς έχουμε διάλογο με τα πανεπιστήμια. Έχουμε διάλογο με τα ΤΕΙ. Επιδιώκουμε διάλογο με την ΟΛΜΕ. Θέλουμε διάλογο με τη ΔΟΕ. Έχουμε διάλογο με τους μαθητές. Θέλουμε διακομματικό διάλογο με τα κόμματα που πράγματι επιθυμούν να συζητήσουν μαζί μας. Αλλά για εμάς ο διάλογος δεν είναι προσχηματικός. Ο διάλογος δεν είναι για να σταματήσει το ρολόι της προόδου. Ο διάλογος είναι για να βοηθήσουμε τον τόπο να πάει μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση θα προχωρήσει. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι απαίτηση των καιρών. Η πρόσκληση προς εσάς είναι να έλθετε μαζί μας. Ο κ.Καραμανλής είπε να γυρίσουμε σελίδα. Γυρίσετε τη σελίδα την έχουμε γυρίσει από καιρό. Μην μείνετε εσείς πίσω. Γυρίσατε και εσείς σελίδα και ελάτε μαζί μας να συζητήσουμε για την εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Τέλος, επιτρέψατέ μου να πω δυο λόγια για τους μαθητές. Εμείς δεχόμαστε ότι οι μαθητές μπορούν και πρέπει να αμφισβητούν. Θέλουμε τη νεολαία μας να είναι ζωντανή, να παίρνει πρωτοβουλίες και να δοκιμάζει την εξουσία και την Κυβέρνηση. Αλλά η κατάληψη των σχολείων δεν καταστρέφει μόνο τη δημόσια περιουσία, δεν πάει πίσω το πρόγραμμα των σπουδών εις βάρος των μαθητών. Δημιουργεί σοβαρότατα προβλήματα και στους ίδιους τους μαθητές.

Ζητούμε από τους μαθητές, τώρα που έχει γίνει κατανοητό τι κρύβεται πίσω από τις υποκινήσεις, τι ήταν πραγματικά το πρόβλημα του εξεταστικού μηχανισμού, να πάνε στα σχολεία, να συνεχίσουν τα μαθήματά τους μαζί με τους καθηγητές τους. Και μαζί να προχωρήσουμε σε ένα ανοικτό διάλογο για τα πολλά προβλήματα που είναι ανοικτά.

Πρόκειται για προβλήματα, που μαζί με τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές μπορούμε και πρέπει να τα λύσουμε. Αυτός θα είναι ο πραγματικός διάλογος. Ένας διάλογος, που έχει προοπτική, δυναμική και είναι ένας διάλογος καλής πρόθεσης.

Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι οι μαθητές θα προχωρήσουν προς αυτήν την κατεύθυνση. Τα λίγα σχολεία που είναι κλειστά, θα ανοίξουν και θα ανοίξουν με τη θέληση των ίδιων των μαθητών, γιατί ξέρουν ότι η παράταση αυτής της κατάστασης -το κλειστό σχολείο- θα αδικήσει τα ίδια τα παιδιά. Πολλά παιδιά που είναι στα υπό κατάληψη σχολεία αρχίζουν ήδη να κινδυνεύουν να μείνουν έξω από τις εξετάσεις του Ιουνίου. Νομίζω ότι δεν θα το επιτρέψουν αυτό στους εαυτούς τους. Η ομαλότητα θα επανέλθει και στα γυμνάσια και στα λύκεια. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση θα προχωρήσει έτσι όπως έχουμε προγραμματίσει. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Άκουσα τον κύριο Υπουργό. Δεν θέλω να αξιολογήσω τα όσα είπε. Πράγματι, αυτή η Αίθουσα έχει μνήμη. Η μνήμη αυτής της Αίθουσας δεν είναι επιλεκτική και δεν μπορεί κανείς να τη βάζει ή να τη βγάζει από το συρτάρι, όπως τον συμφέρει. Αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός για τους υποκινητές, πρέπει να θυμηθεί από ποιον τα άκουγε στο πολύ πρόσφατο παρελθόν. Είναι δικαίωμα του κυρίου Υπουργού να κάνει τις ιστορικές αναδρομές που έκανε. Όμως απέναντί του έχει ολοκληρή την εκπαιδευτική κοινότητα και την κοινωνία, που βράζουν και προβληματίζονται.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα μόνο σημείο. Για να μη μιλάμε εδώ για λογαριασμό των παιδιών κατά πως συμφέρει τον καθένα, προτείνω

στον κύριο Υπουργό να ζητήσουν όλα τα κόμματα από το Προεδρείο της Βουλής να καλέσει μία έκτακτη σύνοδο της περσινής Βουλής των Εφήβων και να καθήσουμε εμείς στα θεώρεα, αν το αντέχουμε, για να ακούσουμε αυτήν τη Βουλή των Εφήβων να αναφέρει τον προβληματισμό της και τα βιώματά της σε σχέση με την παιδεία. Έτσι δεν θα μιλάει ο καθένας ως ιδιοκτήτης της νεολαίας και δεν θα χαρίζει ο καθένας τη νεολαία όπου θέλει. Έτσι θα δει ο καθένας μέσα σε ποια κατά συνθήκη ψεύδη προσπαθεί να ταρχειώσει καταστάσεις, οι οποίες ήδη είναι νεκρές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Για την ταμπάκερα δεν μας είπατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Άλλο πράγμα είναι για σας η ταμπάκερα, κύριε συνάδελφε. Είναι η εξουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουνταλάκης έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ ΨΑΡΟΥΔΑ Κύριε Πρόεδρε, με άλλη σειρά εξήγγειλε τους ομιλητές ο κύριος Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Οι ομιλητές ομιλούν με τη σειρά των κομμάτων, που ζήτησαν την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση. Εσείς έχετε συνηθίσει να προηγείται το Κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτα είναι ο κ. Κουνταλάκης και μετά εσείς. Στη συνέχεια θα μιλήσει ο κ. Τασούλας, μετά η κ. Καραγιάννη και θα κλείσει τη συζήτηση ο κ. Γεωργακόπουλος.

Ορίστε, κύριε Κουνταλάκη, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΤΑΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με τον κ. Αρσένη ότι ένα σημαντικό τμήμα του ελληνικού λαού ανέμενε με ενδιαφέρον και προσδοκίες τη σημερινή συζήτηση. Εγώ καθώς ερχόμουν εδώ, συνάντησα αυτό το κλίμα προσωπικά. Δυστυχώς όμως, κύριε Υπουργέ, με τη δική σας αδιαλλαξία χάθηκε μια σημαντική ευκαιρία να καταστεί το Ελληνικό Κοινοβούλιο κέντρο των πολιτικών ζυμώσεων και να αποκτήσει την αίσθηση ο ελληνικός λαός ότι είναι δυνατόν το Κοινοβούλιο να συζητήσει ουσιαστικά πάνω σε ένα κρίσιμο πρόβλημα και να δώσει λύσεις σ' αυτό το πρόβλημα, που απασχολεί το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Δυστυχώς και απόψε κυριάρχησε η κυβερνητική ακαμψία, το πείσμα και η αδιαλλαξία, που χαρακτηρίζουν τη στάση της Κυβέρνησης και προσωπικά και τη δική σας στάση, κύριε Αρσένη, στο εκπαιδευτικό πρόβλημα από την πρώτη στιγμή.

Σας θυμίζω, γιατί συνεχώς μας λέτε, πως κάνατε προτάσεις για διάλογο. Ξεκινάει η ιστορία από τη συζήτηση στη Βουλή του ν.2525. Πρωτοφανές. Έχω συζητήσει πάρα πολλά νομοσχέδια. Το Υπουργείο δεν δέχθηκε, ούτε μια ιδέα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης. Τα απορρίψατε όλα και πρέπει να πω ότι ο Νίκος ο Κωνσταντόπουλος, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού, ήδη διατύπωσε τις απόψεις που είχαμε καταθέσει τότε. Αλλά και άλλα Κόμματα της Αντιπολίτευσης κατέθεσαν συγκεκριμένες προτάσεις στο νομοσχέδιο και δεν έγινε δεκτή η παραμικρή αλλαγή.

Ψηφίσατε το νομοσχέδιο, έτσι όπως το φέρατε, ενώ σε άλλα νομοσχέδια δικά σας, είχε υπάρξει διάλογος, είχατε αποδεχτεί τροπολογίες και ορισμένα από αυτά, όπως θυμόσαστε, είχαν ψηφιστεί και ομόφωνα με τη διαφωνία του Κ.Κ.Ε.

Από την πρώτη στιγμή διαλέξατε μοναχικό δρόμο. Επεξεργαστήκατε, απ'ό,τι έχω πληροφορίες το νομοσχέδιο αυτό σε ένα στενό κύκλο συνεργατών σας, αγνοήσατε σημαντικές προσωπικότητες του εκπαιδευτικού χώρου, οι οποίες έχουν αντιδράσει και έχουν ασκήσει δριμύεια κριτική σ'αυτήν τη μεταρρύθμιση, τους εκπαιδευτικούς φορείς και τα άλλα Κόμματα.

Γιατί δεν συγκροτήσατε, κύριε Αρσένη, τη διακομματική επιτροπή παιδείας που έχει ψηφιστεί από το 1994; Γιατί;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το ζήτησα και δεν απαντήσατε.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΤΑΛΑΚΗΣ: Μιλάνε σοβαρά τώρα ότι δεν απαντήσαμε; Εμείς είπαμε ότι είμαστε πρόθυμοι να μετáσχουμε.

Δεύτερον, μας είπατε τώρα ότι πριν από δύο χρόνια είχατε

πει εσείς και ο κύριος Πρωθυπουργός εδώ ότι πρόκειται να αναμορφώσετε το ΕΣΥΠ. Εγώ αυτό δεν το θυμάμαι, αλλά αυτό που θυμάμαι και είναι πολύ πρόσφατο, είναι ότι θυμηθήκατε την αναμόρφωση του ΕΣΥΠ, όταν ο Πρόεδρος του αποφάσισε να το συγκαλέσει. Και όμως αρνείστε κατηγορηματικά να συμμετάσχετε. Εγώ σας ερωτώ, αφού είστε τόσο ένθερμος οπαδός του διαλόγου, γιατί αρνείσθε να μετάσχετε σε αυτήν τη συζήτηση και μετά αναμορφώστε το. Θυμηθήκατε βέβαια την αναμόρφωσή του, όταν αποφάσισε ο πρόεδρος του τη σύγκληση.

Επίσης, δεν έχει σωστή πληροφόρηση ο κύριος Πρωθυπουργός, όταν ισχυρίζεται ότι τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης δεν κατέθεσαν συγκεκριμένες προτάσεις κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Όλα τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης κατέθεσαν προτάσεις, σε όλα σχεδόν τα άρθρα του νομοσχεδίου και μάλιστα συγκεκριμένες. Αρνηθήκατε οποιαδήποτε υιοθέτησή τους.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, μιλήσατε πριν από λίγο περί της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Θέλετε να σας θυμίσω τη στάση σας πολύ πρόσφατα; Ήρθατε με πρωτοβουλία σας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ήσασταν τέσσερις ώρες μαζί μας, αρνηθήκατε να πείτε την παραμικρή λέξη για τον ν.2525 και υποχρεωθήκαμε εμείς τα μέλη της Επιτροπής, αξιοποιώντας σχετικό άρθρο του Κανονισμού της Βουλής να σας φέρουμε εκεί υποχρεωτικά για να συζητήσετε μαζί μας τα θέματα της μεταρρύθμισης. Αρνηθήκατε οποιαδήποτε συζήτηση, όταν με δική σας πρωτοβουλία ήρθατε. Γιατί μας θυμίζετε τώρα την παρουσία σας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων;

Επίσης, πρέπει να πω, κύριε Υπουργέ -και το είχα επισημάνει τότε και άλλοι συνάδελφοι- στη συζήτηση του ν.2525, ότι η στάση σας απέναντι στους εκπαιδευτικούς, ήταν εντελώς απαράδεκτη. Τώρα μας φέρνετε εδώ καταλόγους προσκλήσεων κλπ. Εγώ αυτό που ξέρω είναι ότι κάθε φορά τους καλούσατε με μια συγκεκριμένη θεματολογία. Θα συζητήσουμε ένα ή δύο πράγματα μικρότερης σημασίας κλπ. και όταν έλεγαν οι άνθρωποι "θα έρθουμε, κύριε Υπουργέ, αλλά θέλουμε να συζητήσουμε το σύνολο της μεταρρύθμισης, γιατί μας αφορά", τότε εσείς αρνιόσασταν.

Αυτή είναι η αλήθεια του μη διαλόγου ανάμεσα στο Υπουργείο και τους εκπαιδευτικούς. Δεν είναι αλήθεια, ότι η ΟΛΜΕ δύο ολόκληρα χρόνια αρνείται να συζητήσει μαζί σας. Η συζήτηση δεν γίνεται, γιατί θέλετε να επιβάλετε μια περιορισμένη θεματολογία και αρνείστε να ακούσετε τους κατ'εξοχήν υπεύθυνους εκπαιδευτικούς, σε μια γενικευμένη συζήτηση γύρω από τα θέματα της μεταρρύθμισης. Σας είχα πει τότε, και το λέω και σήμερα, που βλέπω αυτήν τη φοβερή αντιπαράθεση με τους φορείς της εκπαίδευσης: Κύριε Υπουργέ, ποιοι τελικά θα υλοποιήσουν τη μεταρρύθμιση στα σχολεία; Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι αυτοί; Είναι δυνατόν, να υπάρξει εφαρμογή, οποιασδήποτε μεταρρύθμισης, όταν το Υπουργείο από την αρχή μέχρι το τέλος σε κάθε παρουσία του, στην τηλεόραση, στη Βουλή, δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να καταγγέλλει την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ;

Δύο χρόνια τα ακούω αυτά τώρα. Πως είναι δυνατόν να υπάρξει εφαρμογή της οποιαδήποτε μεταρρύθμισης, όταν υπάρχει αυτή η εμπόλεμη κατάσταση και αυτή η κατηγορηματική άρνηση του Υπουργού να δεχθεί οποιαδήποτε συζήτηση μαζί τους.

Πρέπει να σας πω ότι έμεινα κατάπληκτος και από τις απόψεις που εξέφρασαν οι κυβερνητικοί παράγοντες, δηλαδή, ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κ. Αρσένης για τις μαθητικές κινητοποιήσεις. Τρόμαξα ειλικρινά βλέποντας δύο ανθρώπους σοσιαλιστές και με νιάτα ριζοσπαστικά να έχουν τέτοιες φοβίες απέναντι στις κινητοποιήσεις της νεολαίας, να αντιμετωπίζουν αυτό το πρόβλημα με τέτοιοι αυταρχισμό.

Θυμηθείτε λίγο τα νιάτα σας, κύριε Υπουργέ! Δεν πρέπει να αλλάζουμε τόσο ριζικά, όσοι τουλάχιστο ανήκουμε στον ευρύτερο προοδευτικό χώρο, όταν καταλαμβάνουμε την εξουσία. Βέβαια τώρα μιλήσατε κάπως θετικά, βελτιώθηκε κάπως η εικόνα!

Εγώ θα έλεγα ότι πρέπει να είμαστε όλοι χαρούμενοι γιατί έχουμε νέα παιδιά τα οποία κινούνται, αντιδρούν και δραστηριοποιούνται. Τι θέλετε; Την κοινωνία του καναπέ, την κοινωνία των αδρανών πολιτών; Έτσι θα προχωρήσει αυτή η κοινωνία και αυτός ο τόπος; Αφήστε, λοιπόν, αυτού του είδους την αντιπαράθεση και αυτού του είδους τις άκρως συντηρητικές απόψεις απέναντι σε μία κινητοποίηση της νεολαίας και παραδειγματισθείτε -τα είπε και ο κ. Κωνσταντόπουλος- από αντίστοιχες συμπεριφορές των Υπουργών στην Ιταλία και στη Γαλλία, που μόλις είδαν τις μαζικές αντιδράσεις προχώρησαν σε διάλογο και σε τροποποιήσεις του εκπαιδευτικού τους συστήματος.

Επίσης εγώ δεν μπορώ να καταλάβω γιατί μιλάτε συνεχώς για υποκινητές, παραπληροφορήσεις κλπ. Γιατί δεν σέβεστε την αυτονομία αυτού του κινήματος; Μπορεί σε μία-δύο περιπτώσεις να υπήρξαν και επισκέψεις κάποιων Βουλευτών. Εσείς γιατί πάτε στα σχολεία, κύριε Υπουργέ; Δεν έχω δικαίωμα και εγώ να πάω σε ένα σχολείο που είμαι Βουλευτής και να πω την άποψή μου για τη μεταρρύθμισή σας; Αυτό σημαίνει αμέσως υποκίνηση και διασυνδέσεις παράνομες; Έχουμε δικαίωμα να πάμε και να μιλήσουμε, όπως κάνετε και εσείς. Δεν υπάρχει τίποτα το μεμπτό, το παράνομο και το μυστηριώδες. Αφήστε τα αυτά!

Μίλησε ο κ. Σημίτης για παροχή δωρεάν Παιδείας στην Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, παρέχετε δωρεάν Παιδεία στην Ελλάδα σήμερα; Εγώ θα έλεγα όχι! Τα μισά χρήματα από αυτά που διατίθενται για την εκπαίδευση των νέων προέρχονται από τα ισχύοντα συχνά βαλάντια των γονιών τους. Το ξέρετε ότι στο λύκειο το 72% των εξόδων που έχει το κάθε παιδί προέρχεται από την οικογένειά του και μόνο το 28% από το δημόσιο κορβανά; Και είναι επίσης γνωστό και σωστό και γι'αυτό επιμένουμε να αναπτυχθούν οι πόροι ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει οποιαδήποτε ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όταν η Ελλάδα ζοδεύει τα μισά λεφτά για την Παιδεία απ'ό,τι ζοδεύουν οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή είναι η κατάσταση!

Διάβασα και για κάποια προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών. Καλό είναι ότι αναπτύσσονται στη χώρα μας. Αλλά, κύριε Υπουργέ, εγώ ανησυχώ βαθύτατα όταν διαβάζω ότι σε πάρα πολλές πανεπιστημιακές σχολές τα παιδιά θα ζοδεύουν εκατομμύρια δραχμές προκειμένου να αποκτήσουν ένα μεταπτυχιακό τίτλο. Και αυτό επίσης αποτελεί κατάργηση της δωρεάν Παιδείας.

Θα ήθελα επίσης να σας πω, ότι πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα στην ριζική τροποποίηση του ν. 2640/98 για τα ΤΕΕ. Πριν εκθείαστε αυτόν το νόμο. Η κατάσταση αυτή είναι τραγική, κύριε Υπουργέ. Δημιουργούνται παρείσεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δεκάδες χιλιάδες παιδιά τα οποία αποκλείονται από οποιαδήποτε δυνατότητα να προχωρήσουν. Αυτό είναι ντροπή.

Τέλος ήθελα να σας πω το εξής: Ο νόμος αυτός είχε ορισμένα θετικά άρθρα και όπως ξέρετε τα ψηφίσαμε, όπως νομίζω και άλλα κόμματα, την ενισχυτική διδασκαλία, τα ολοήμερα σχολεία κλπ, αλλά από έλλειψη πόρων και διδακτικού προσωπικού ούτε αυτά τα θετικά άρθρα μπορούν να προχωρήσουν. Και δεν μπορούν να προχωρήσουν δυστυχώς εκεί που υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη, στα μεγάλα αστικά κέντρα και στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές που ζουν τα αδύνατα κοινωνικά στρώματα, όπου εκεί και για τους δύο αυτούς θεσμούς οι ανάγκες είναι μεγάλες.

Πριν από λίγο μιλούσα με μία δασκάλα από μία τέτοια υποβαθμισμένη περιοχή και τη ρώτησα για το ολοήμερο σχολείο. Μου είπε για ποιο ολοήμερο σχολείο μιλάω και ότι στο σχολείο της έχουν διπλές βάρδιες και δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Και εκεί ζουν εργαζόμενοι, άνθρωποι προερχόμενοι από τα πιο φτωχά κοινωνικά στρώματα.

Είναι δυνατόν με αυτούς τους όρους να υπάρξει μία δίκαιη και μία μη ταξική παιδεία; Αυτό το ερώτημα πρέπει να μας απασχολήσει, κύριε Υπουργέ! Αυτά είναι τα μεγάλα προβλήματα και νομίζω, ότι ακόμα είναι καιρός να υιοθετήσετε

προτάσεις των κομμάτων, να υπάρξει το ταχύτερο δυνατό ένας ουσιαστικός διάλογος για να προχωρήσει η μεταρρύθμιση σε μία σωστή βάση, διαφορετικά τα θέματα θα είναι οι εκατοντάδες χιλιάδες νέοι μαθητές και νέες μαθήτριες της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Κουναλάκη.

Η κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την προχωρημένη ώρα και απ' αυτό το Βήμα, μού είναι λίγο δύσκολο να παίξω το διαιτητή μεταξύ των εντόνων εσωτερικών διενέξεων της κεντροαριστεράς που παρακολουθήσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά θα ήθελα πάντως να εκφράσω την ικανοποίησή μου διότι τουλάχιστον έστω και σήμερα, έστω και τώρα ο κύριος Υπουργός και το ΠΑΣΟΚ κατάλαβαν πλέον ότι η δημόσια περιουσία πρέπει να προστατεύεται, ότι οι νόμοι του κράτους πρέπει να εφαρμόζονται και κυρίως κατάλαβε, ότι το σχολείο είναι ένας χώρος ελεύθερης πρόσβασης, διδασκαλίας και διακίνησης των ιδεών, ένας χώρος μάθησης. Αλλά το κατάλαβε πολύ αργά. Διότι αν δεν κάνω λάθος, κύριε Υπουργέ, καταλήψεις δεν έγιναν μόνο φέτος, καταλήψεις δεν έγιναν μόνο πέρυσι. Καταλήψεις έγιναν και μάλιστα πολύ δυσάρεστες, έντονες και με θλιβερά αποτελέσματα και το '93 και το '92 και το '91 και το '90 και δεν άκουσα η παράταξή σας να υποστηρίζει τις θέσεις που εκληφθείτε σήμερα την Αριστερά να ακολουθήσει και δεν αντελήφθη η μάλλον αντελήφθημεν όλοι ακριβώς το αντίθετο: Να πυροδοτείτε και να εκτρέφετε καταστάσεις σαν και αυτές που σήμερα εξορκίζετε.

Η στάση μας είναι σαφής, κύριοι συνάδελφοι, ανέκαθεν δεδομένη, εναντίον αυτών των μορφών διαμαρτυρίας. Εκείνο όμως το οποίο ποτέ δεν μπορούμε να παραδεχτούμε είναι ότι πρέπει μια τέτοια μεταρρύθμιση που ανατρέπει καταστάσεις και δημιουργεί αφόρητες ανισότητες στην εκπαίδευση να περάσει πάση θυσία μόνο και μόνο χάριν της ομαλότητας ή της ηρεμίας, την οποία σήμερα θυμήθηκε η Κυβέρνηση.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ πιστεύω ότι οι εκατοντάδες ή οι χιλιάδες πολίτες που παρακολούθησαν αυτήν τη συνεδρίαση από την τηλεόραση ασφαλώς κατάλαβαν πολλά. Ο πολίτης κατάλαβε πολύ καλά το ρεσιτάλ υποκρισίας της Κυβέρνησης και κατάλαβε πολύ καλά ότι βρίσκεται πλέον σε μία κατάσταση πανικού και έντονης αμηχανίας. Γιατί αλλιώς δεν μπορεί να εξηγηθεί αυτό το απερίγραπτο κράμα απειλών, εκβιασμών, απατηλών υποσχέσεων, διαστρεβλώσεων της πραγματικότητας και συνειδητής υποτίμησης της προσωπικότητας των εκπαιδευτικών, που συλλήβδην μειώθηκαν απ' αυτό το Βήμα, κύριοι συνάδελφοι. Και ας θέλησε ο κύριος Υπουργός να περιορίσει τους μύθρους του μόνο εναντίον των συνδικαλιστών της ΟΛΜΕ. Κατάλαβε λοιπόν πολύ καλά ο πολίτης, που παρακολούθησε όλο αυτό το απερίγραπτο κράμα που σας περιέγραψα, ότι έχουμε με μία κυβέρνηση σε κατάσταση πανικού, μία κυβέρνηση αδύναμη και ένα Υπουργείο που δεν μπορεί να δαμάσει πλέον την πραγματικότητα.

Το ερώτημα του κυρίου Υπουργού και ερώτημα δικό μας είναι: Είναι δυνατόν να μην κατάλαβαν ακόμη ο εκπαιδευτικός κόσμος, οι μαθητές και οι γονείς, όλοι αυτοί που αντιδρούν, σε τι ακριβώς συνίσταται η μεταρρύθμιση;

Η αλήθεια είναι, κύριοι συνάδελφοι, ότι η εκπαιδευτική κοινότητα αντέδρασε στην αρχή εναντίον αυτής της αιφνιδιαστικής και τελείως απροετοίμαστης μεταρρύθμισης διότι πραγματικά αιφνιδιάστηκε. Πραγματικά βρέθηκαν ενώπιον ενός χάους.

Αλλά νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι τώρα πλέον εξακολουθούν να αντιδρούν όχι διότι αιφνιδιάστηκαν και δεν κατάλαβαν περί τίνος επρόκειτο, αλλά διότι πλέον κατάλαβαν πολύ καλά περί τίνος πρόκειται. Κατάλαβαν παραδείγματος χάρη πολύ καλά, ότι αυτό που λέγεται "ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια" και που υπήρξε ο πρώτος αμετακίνητος και απόλυτα δημαγωγικός στόχος του Υπουργείου Παιδείας στο βωμό του οποίου συνδυάστηκε και το λύκειο και η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, ότι αυτή η δόξιν

ελεύθερη πρόσβαση είναι μια πλάνη, είναι μια φενάκη.

Για πείτε μας, κύριε Υπουργέ, μέσα στις ογδόντα πέντε χιλιάδες που λέτε ότι θα είναι οι θέσεις των πανεπιστημίων το 2000 και που θα έρχονται ίσα με τους αποφοίτους του λυκείου, ώστε να μην υπάρχει δυσκολία πρόσβασης, έχετε περιλάβει και εκείνους τους παλαιούς που έχουν κατοχυρωμένο δικαίωμα προσέλευσης και πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με το σύστημα της κατοχύρωσης; Οι σημερινοί μαθητές της Γ' λυκείου με ποιο τρόπο θα έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Έχετε υπολογίσει ότι άλλες εβδομήντα πέντε χιλιάδες θέσεις πρέπει να δημιουργηθούν γι' αυτούς τους υποψήφιους για τα πανεπιστήμια, οι οποίοι θα συμπλεύσουν και θα συρρεύσουν μαζί με τους κανονικούς σημερινούς και αυριανούς μαθητές της Β' λυκείου;

Αυτή είναι η απατηλή εντύπωση που δημιουργείται, κύριοι συνάδελφοι, για την ελεύθερη πρόσβαση. Δεν είναι ελεύθερη πρόσβαση και δεν θα είναι ίσοι οι απόφοιτοι με τις θέσεις των πανεπιστημίων, γιατί λογαριάζουμε τρόπο τινά χωρίς τον ξενοδόχο. Εκτός εάν, κύριε Υπουργέ, έχετε αποφασίσει να τους θυσιάσετε όλους αυτούς. Πείτε το όμως καθαρά σ' αυτούς που περιμένουν να ασκήσουν το δικαίωμα κατοχύρωσης που έχουν, καθώς και στα παιδιά της σημερινής Γ' λυκείου που και αυτοί αντιδρούν, διότι κλείνουν γι' αυτούς κάποιοι δρόμοι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση από τους επερχόμενους συμμαθητές τους.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι και όσοι μας ακούν, για ελεύθερη πρόσβαση, αλλά πρόκειται για ένα φαινόμενο απλώς, για ένα πλάσμα ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η υποργική απόφαση που έχει υποσχεθεί ο Υπουργός ότι θα βγει έπρεπε προ καιρού να είχε βγει. Δεν βγαίνει. Δεν βγαίνει, κύριοι συνάδελφοι, για να τελειώσουν οι αντιδράσεις, να μπούμε υποτίθεται στη μεταρρύθμιση και η λεγόμενη κεραμίδα θα έρθει βέβαια μετά.

Άλλωστε για τι είδους ελεύθερη πρόσβαση μιλάμε. Ελεύθερη πρόσβαση είναι, όταν μπορεί κανείς να μπει στη σχολή που θέλει να σπουδάσει, εάν έχει τα προσόντα. Εδώ μπορεί να ζητάει κανείς την Ιατρική Αθηνών και να βρεθεί στα παραίτητικά του ΤΕΙ Καστοριάς. Δεν το λέω για να υποβαθμίσω το ΤΕΙ, αλλά για να δείξω ότι και εδώ δημιουργούμε παραπλανητικές εντυπώσεις.

Και το τελευταίο, κύριοι συνάδελφοι, και πολύ σημαντικό: Το διαβλητό του συστήματος. Υπήρχε και στο παρελθόν το σύστημα να υπολογίζεται ο βαθμός της Β' λυκείου για την είσοδο στα πανεπιστήμια, η εσωτερική βαθμολογία δηλαδή, και καταργήθηκε. Καταργήθηκε από το ΠΑΣΟΚ. Γιατί καταργήθηκε; Για λόγους διαβλητότητας.

Επομένως, ας μη μιλάμε γι' αυτό το δώρο το απλόχερο της ελεύθερης πρόσβασης στα πανεπιστήμια. Στην πραγματικότητα είναι μία φενάκη και καλό είναι που τα ακούει ο ελληνικός λαός για να το καταλάβει.

Αναβάθμιση του λυκείου: Ωραία, ας πούμε ότι έπρεπε να αλλάξει το σύστημα πρόσβασης. Τι σας έφταιγαν όμως τα πολλά είδη λυκείου που υπήρχαν; Τι σας έφταιγε το ΤΕΛ, το Πολυκλαδικό, τα διάφορα είδη λυκείου, που τα καταργήσατε και δημιουργήσατε το Ενιαίο Λύκειο, αυτό το μαμούθ, αυτόν το μονόδρομο προς τα πανεπιστήμια; Και δεν είναι μόνο ότι δημιουργήσατε το Ενιαίο Λύκειο μόνο και μόνο ως παρακάδι της περιφημής ελεύθερης πρόσβασης, αλλά προχωρήσατε σε μία δραματική υποβάθμιση της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Μην νομίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι λειτουργούν ΤΕΕ και ότι έχουν πρόγραμμα.

Και το τελευταίο που ήθελα να πω: Για τη χρηματοδότηση της παιδείας μίλησε δια μακρόν ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αλλά εδώ πρέπει να καταθέσω ένα στοιχείο πάρα πολύ χαρακτηριστικό, διότι ακούσαμε από τον Υπουργό και από τον Πρωθυπουργό, ότι είμαστε μεν οι τελευταίοι στη χρηματοδότηση, αλλά υπάρχει μία συνεχής βελτίωση του ποσοστού των δαπανών για την παιδεία επί του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος.

Πρέπει να καταθέσω το στοιχείο, παρόλο που ο κύριος

Υπουργός το ξέρει πολύ καλά, γιατί είναι από στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας και μάλιστα από την έκθεση, την οποία υπέβαλε το 1995 το Υπουργείο Παιδείας στον ΟΟΣΑ. Ακούσατε, λοιπόν, τα ποσοστά των δαπανών για την παιδεία επί του ΑΕΠ. Το 1990 ήταν 3,95%. Το 1991 ήταν 4,22%. Το 1992 ήταν 4%. Το 1993 ήταν 3,4% και το 1994 ξαναέγινε 4,16%. Σήμερα πόσο είναι; Μας το είπε ο Υπουργός από τα στοιχεία. Είναι 3,7%.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι διαφορετικά στοιχεία, δεν είναι συγκρίσιμα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Είναι δικό σας οι πίνακες.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτά που έχετε...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, μια μικρή ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα σας κρατήσω το χρόνο κυρία Μπενάκη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι μία διαφορετική σειρά υπολογισμού και των δαπανών και του ΑΕΠ. Το 1998 που ανέφερα είναι πάνω σε άλλη βάση του ΑΕΠ κλπ. Αν τα πάρουμε σε συγκρίσιμη βάση, υπάρχει μία αυξητική πορεία από το 1992, 1993 με το 1998 από 2,9% σε 3,5% περίπου.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Υπουργέ, αν το λέτε έτσι όπως το λέτε, έτσι θα είναι. Εγώ διαβάζω διαφορετικά νούμερα και είμαι υποχρεωμένη να τα επικαλεσθώ στη Βουλή.

Και το τελευταίο, κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος.

Για την επιστολή που λάβαμε έδωσε την απάντηση ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Κουναλάκης είπε καταλεπτώς, ποια ήταν η στάση του Υπουργού απέναντι της Βουλής και δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω, γιατί τα ζήσαμε όλοι στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Αλλά τι ιλαροτραγωδία ή οπερέτα είναι αυτή που παίζεται με το ΕΣΥΠ; Το λέω και για τα δύο κόμματα της Αντιπολίτευσης που θα μετάσχουν. Ο κύριος Υπουργός απεδοκίμασε το ΕΣΥΠ και συνεχίζει να το αποδοκιμάζει. 'Οντως προσωνυμικά συμμερίζομαι τις απόψεις του. Είναι ένα πολυπληθέστατο όργανο από το οποίο δεν μπορεί να βγει άκρη, όπως λέμε κοινώς. Και εμείς το είχαμε καταψηφίσει και δεν πιστεύουμε ότι έτσι όπως είναι μπορεί να λειτουργήσει. Αλλά οι εσωκομματικές διενέξεις του ΠΑΣΟΚ μας παρασύρουν όλους να μετέχουμε σε μια οπερέτα: διότι μας ζητούν εκπροσώπους για το ΕΣΥΠ και τους ορίζουμε, ο κύριος Υπουργός ταυτοχρόνως με τη σύγκληση του ΕΣΥΠ προκαλεί γνωμοδότηση και το βγάζει παράνομο, ο Πρόεδρος του ΕΣΥΠ μας εκλιπαρεί να συμμετάσχουμε, και ακούω τώρα ότι το σύνολο των πρυτάνεων αρνείται να συμμετάσχει, το σύνολο των προέδρων των ΤΕΙ αρνείται να συμμετάσχει. Υποθέτω ότι εν τω συνόλω της και η Κυβέρνηση με τους εκπροσώπους της των Υπουργείων και των Γενικών Γραμματέων θα αρνηθεί να συμμετάσχει, αφού ο Υπουργός αποδοκιμάζει αυτό το όργανο. Εκτός εάν η μισή Κυβέρνηση το επιδοκιμάζει και η άλλη μισή το αποδοκιμάζει. Τελικά καλούμαστε να συμμετάσχουμε σε μία παρωδία, η οποία και το κύρος μας μειώνει και προς τον ελληνικό λαό μας παριστάνει ως περίπου σχιζοφρενείς.

Κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σκεφθείτε πολύ καλά τη στάση σας, είναι αδιάλλακτη βλέπω, είναι αμετακίνητη. Εύχομαι να μην βγει σε κακό για την παιδεία η στάση σας. Πάντως καλό θα κάνετε να ακούγατε τις προτάσεις διαλόγου της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες είναι και ισορροπημένες και δίκαιες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, να θυμηθώ κι εγώ κάτι πριν από είκοσι πέντε χρόνια. Το Μάρτη του 1974 μου ήρθε ένα χαρτί, που ήμουν αγροτικός γιατρός, και έλεγε: "Απολύστε για αντεθνικούς λόγους". Τώρα κατέθεσε στη Βουλή -κι ευχαριστώ τον κ. Αρσένη- ένα ολιγόλογο σημείωμα από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων του προϊστάμενου κ. Παπανικολάου. "Υστερα από προφορική" -δεν το διάβασε ο κύριος Υπουργός θα το διαβάσω εγώ- "αναφορά του διευθυντή του Γ

επαγγελματικού Ενιαίου Λυκείου Ιωαννίνων σας γνωρίζουμε ότι ο Βουλευτής του ΚΚΕ κ. Τασούλας σήμερα 8.1.1999 παρευρίσκεται στο χώρο του σχολείου και εισήλθε στο υπό κατάληψη σχολείο με άδεια των καταληψιών μαθητών".

Αυτό κατέθεσε εδώ. Οποίο αμάρτημα! Πήγε ο Βουλευτής στο σχολείο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ Ντροπή!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): 'Όχι, στο σχολείο, σε υπό κατάληψη σχολείο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Το παραδίδω αυτό και εσάς και το Νομάρχη σας στην περιφρόνηση όλου του ελληνικού λαού.

Κύριοι Βουλευτές, οι νόμοι που ψήφισε η Κυβέρνηση για την παιδεία με βασικό και κεντρικό το ν. 2525 δεν ήταν νόμοι χωρίς στόχους. Στόχος ήταν ο ταξικός διαχωρισμός στην εκπαίδευση. Αυτό δεν το λέμε έτσι γιατί μας ήρθε. Αυτό αποδεικνύεται στην πράξη.

'Εφτιαξε ένα λύκειο που οι πολλές εξετάσεις αναγκάζουν τα παιδιά να τρέχουν στα φροντιστήρια. Το είπαμε ότι θα συνέβαινε και μας είπαν τότε όταν ψήφισαν το νόμο, "αποκλείεται θα μειωθούν τα φροντιστήρια". Αυξήθηκαν τα φροντιστήρια όπως εμείς τους είχαμε πει τότε. Αλλά το ότι αυξήθηκαν τα φροντιστήρια σημαίνει, ότι θα πρέπει να πληρώσουν οι γονείς πολύ περισσότερα χρήματα απ'όσα πλήρωναν. Ποιοι γονείς είναι αυτοί που δεν θα έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν; Θα είναι ο εργάτης, ο άνεργος, ο αγρότης, ο μικρομεσαίος. Να, λοιπόν, γιατί αυτά τα παιδιά ή θα οδηγηθούν στις καρικατούρες αυτές, στα ΤΕΕ ή θα εγκαταλείψουν το λύκειο γιατί δεν έχουν πρώτα απ'όλα την οικονομική δυνατότητα.

Αυτός ο νόμος όμως έχει και άλλες πλευρές που συμπεριλαμβάνουν όλα τα παιδιά του σχολείου, όλους τους μαθητές. Επώθησε και εδώ, το είχαμε τονίσει κατά κόρον τότε, ότι εάν έχεις έξι ώρες στο δημόσιο σχολείο, τρεις-τέσσερις ώρες στο φροντιστήριο και τέσσερις-πέντε ώρες για να διαβάσεις, για να πάρεις δήθεν καλούς βαθμούς στο λύκειο για να μπεις στην κλίμακα εκείνη η οποία θα σε οδηγήσει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καταλαβαίνετε ότι το παιδί ξοδεύει, ασχολείται, βασανίζεται, μαρτυράει κυριολεκτικά δεκατέσσερις, δεκαπέντε, δεκαέξι, δεκαοκτώ ώρες. Ε, αυτό πλέον δεν είναι παιδί.

Για όλους αυτούς τους λόγους μαζί με το ότι όλες αυτές οι προσπάθειες δεν οδηγούν πουθενά και όπως ο ίδιος ο Υπουργός εδώ μας έλεγε σε ηρεμότερους τόνους τότε, γιατί σήμερα ήταν σε παραλήρημα, ότι οχτώ φορές θα αλλάζουν επάγγελμα, θα απολύονται και θα αλλάζουν επάγγελμα, καταλαβαίνετε ότι αυτά τα παιδιά οδηγούνται στην εξής λογική σκέψη: Γιατί όλα αυτά τα βασανιστήρια σε μας; Γιατί όλη αυτή η τιμωρία; Γιατί μας αφαιρείτε και το παρόν και το μέλλον; Γι'αυτό λοιπόν αντιδρούν και έχουν κάθε δικαίωμα να αντιδράσουν.

Πράγματι εγώ επισκέπτομαι σχολεία. Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος είμαι. Επισκέπτομαι και σχολεία και μέχρι και εκκλησίες επισκέπτομαι, κύριε Υπουργέ. Τίποτε δεν αφήνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σε εκκλησιαστική επιτροπή είσθε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Είμαι και σε αυτή.

Εν πάση περιπτώσει, τι διαπίστωσα εκεί; 'Ότι αυτά τα παιδιά συζητάνε πάρα πολύ σοβαρά με υψηλό ήθος, ώριμα, χωρίς προκαταλήψεις και βάζουν σοβαρότητα ερωτήματα και σοβαρότατους προβληματισμούς.

Εσείς δεν θέλετε να το καταλάβετε αυτό το πράγμα ή μάλλον το καταλαβαίνετε και κοιτάτε πώς να το ξεπεράσετε. Τι τους λέτε; Τους λέτε ότι είναι παραπλανημένοι. Μα, τέλος πάντων, ποιος τους παραπλάνησε; Καλά έκανε η ΚΝΕ και πήγε ανακοινώσεις εκεί, αλλά τι νομίζετε; 'Ότι με μία κουβέντα που θα τους πω εγώ ή κάποιος άλλος θα γίνει κάτι; Εσείς πάτε κάθε μέρα εκεί. 'Εχετε τα Μέσα Ενημέρωσης. 'Αρα, από ποιον είναι παραπλανημένοι; Από εσάς είναι παραπλανημένοι και από κανέναν άλλον.

Λέτε για διαλόγους. Ποιους διαλόγους; Μα, εσείς -και απόψε εδώ το είπατε- λέτε ότι "εμείς ένα πράγμα συζητάμε και μόνο, πώς θα εφαρμοσθεί ο νόμος μας". Αυτό λέτε διάλογο και νομίζετε ότι δεν προσβάλλετε τη νοημοσύνη των ανθρώπων και ότι θα σας αποδεχθούν, όταν λέτε τέτοια πράγματα;

Τους λέτε ότι τους υποκινούμε και ότι υπονομεύεται η εκπαιδευτική διαδικασία κλπ. Πότε τους λέτε για την ΟΛΜΕ, πότε τους λέτε για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Εμείς στηρίζουμε τους αγώνες και των μαθητών και των εργαζομένων, αλλά δεν έχουν καμία ανάγκη από υποκίνηση. Και εσείς το ξέρετε αυτό πολύ καλά. Εκεί που πάτε, το καταλάβατε, αν δεν το ξέρετε.

'Αλλο σας ενοχλεί. Σας ενοχλεί ότι οι προτάσεις που σας έκαναν οι μαθητές -και τις διαβάσαμε στον Τύπο- μοιάζουν πάρα πολύ με τις προτάσεις που σας έκανε το Κομμουνιστικό Κόμμα. Και όσο και να μην έχουν επίγνωση...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι ίδιες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Σας ανησυχεί περισσότερο, τότε. Σας ανησυχεί ακόμη περισσότερο αυτό το πράγμα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Λιγότερες ανορθογραφίες είχαν, αλλά είναι ίδιες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ακούστε κύριε Υπουργέ, ανησυχείτε, δικαίωμά σας είναι να ανησυχείτε, αλλά μη νομίζετε ότι μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε με το αζημίωτο. Θα πληρώσετε.

Πάτε και συκοφαντείτε τα παιδιά. Τι δεν τους είπατε; 'Οτι κάνουν καταστροφές στα σχολεία; Ξέρετε τι διαπίστωσα εγώ εκεί που πηγαίνω; 'Οτι και καταστροφές δεν κάνουν και όπου υπάρχουν καταστροφές, κατά κανόνα δεν τις έχουν κάνει οι μαθητές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εξωσχολικοί.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τους λέτε, για να τρομοκρατήσετε τους γονείς και να προκαλέσετε σύνδρομο αντίδρασης, ότι βρήκατε σύριγγες με ναρκωτικά κλπ. Από πότε ανησυχίσατε; Οι δικοί σας Υπουργοί δεν ήταν αυτοί που έλεγαν να φυτεύουν γλάστρες στα μπάλκονια; Ποιον κοροϊδεύετε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το Τεχνικό Επιμελητήριο τα έλεγε αυτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Προσπαθείτε να κινητοποιήσετε αγανακτισμένους γονείς. Επιτρέψτε μου να σας πω κάτι. Στη διάρκεια του Εμφυλίου, όταν ήθελαν να εκτελέσουν αγωνιστές, αντάρτες του δημοκρατικού στρατού, έπιαναν -επιτρέψτε μου να το πω- ιερόδουλες που ντύνονταν στα μαύρα και παρίσταναν τις χήρες -και το ξέρουν αυτό οι νομικοί- και έλεγαν ότι σκότωσαν τους άντρες τους, για να έχουν μάρτυρες. Προσέξτε, κάνετε τα ίδια πράγματα.

Μιλάτε για αξιολόγηση. Ποιον στέλνετε να αξιολογήσει; Στέλνετε τον εισαγγελέα, το χωροφύλακα. Δεν αφήνετε τα παιδιά να κάνουν συνελεύσεις. Και μιλάτε για δημοκρατία και για διάλογο. Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι δεν τα αφήνετε να μπουν στις αίθουσες για συνελεύσεις; Που θέλετε να κουβεντιάσουν;

Η Γραμματέας του Κόμματός μας σας έκανε συγκεκριμένες προτάσεις και παλαιότερα και τώρα. Τα παιδιά σας έχουν κάνει προτάσεις, σας λένε τι θέλουν, σας λένε τι απορρίπτουν, σας λένε ότι θέλουν να καταργηθεί αυτός ο νόμος και σας λένε τι πρέπει να γίνει. Εσείς αντί γι'αυτό τους κυνηγάτε. Τους στείλατε τέτοια χαρτιά, αλλιώτικα.

Τα άλλα Κόμματα είναι γεγονός ότι ταλαντεύονται στη βασική θέση για την παιδεία. Ποιο είναι το ζήτημα; 'Οτι εσείς με αυτούς τους νόμους θέλετε να φτιάξετε απασχολήσιμους, φτηνό εργατικό δυναμικό, διαχωρισμένο ταξικά.

Αυτό είναι κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανοίξτε τη "Λευκή Βίβλο" και θα το βρείτε. Δεν το λέμε εμείς, το λένε αυτοί. Εμείς την μεταφράσαμε -εσείς δεν το κάνατε- και εκεί το λέει αυτό το πράγμα και εσείς αυτό κάνετε.

Τα άλλα κόμματα τώρα, έχουν αυτήν τη δυσκολία: Από τη μία μεριά να λένε ότι είναι με την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη να πρέπει να πάρουν θέση ενάντια σε αυτό που σας προτείνει και αυτό που κάνετε με πολλή ευχαρίστηση για λογαριασμό τους και για

λογαριασμό σας. Και αυτό δεν ξέρω πως θα το λύσουν. Δικό τους πρόβλημα είναι. Πάντως οι μαθητές το πρόβλημά τους θα το λύσουν και το μέλλον τους θα το κερδίσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Η κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, σήμερα είμαστε εδώ για να μιλήσουμε για ένα θέμα που νομίζω ότι απασχολεί ολόκληρη την ελληνική κοινωνία διότι όλοι λίγο-πολύ έχουν παιδιά στο σχολείο.

Εγώ πιστεύω -και γιατί προέρχομαι από την εκπαίδευση και γιατί επισκέφθηκα πάρα πολλά σχολεία και είμαι σε συνεχή επικοινωνία και με γονείς και με δασκάλους και με καθηγητές, αλλά και παιδιά- ότι έχουμε μία πολύ ωραία γενιά, κύριε Υπουργέ, μία ανήσυχη γενιά και αυτό το απέδειξαν και με τις πορείες που έκαναν και τα ωραία συνθήματα που είχαν.

Αλλά και σήμερα κατεβαίνοντας την Ακαδημίας την ώρα που είχαν την εκδήλωσή τους, είδα ένα σύνθημα των μαθητών που αποτυπώνει ανάγλυφα την εικόνα που επικρατεί σήμερα στα σχολεία λόγω της εφαρμογής του νόμου.

Και το σύνθημα έλεγε: "Φεγγαράκι μου λαμπρό φέγγε μου να περπατώ, να πηγαίνω φροντιστήριο μπας και πάρω απολυτήριο".

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό δείχνει ποιο είναι το πρόβλημα που καίει αυτήν τη στιγμή την ελληνική κοινωνία. Αυτήν τη στιγμή το χάος που επικρατεί στην παιδεία επιβαρύνει την κοινωνία μας. Χιλιάδες άνεργοι πτυχιούχοι που έχουν προστεθεί στους μαθητές, βρίσκονται σε αδιέξοδο γιατί είναι θύματα της ανευθυνότητας, της προχειρότητας, αλλά και της έλλειψης εθνικού προγραμματισμού όσον αφορά τα θέματα εργασίας, της σχέσης πτυχίου-εργασίας και επαγγελματικής αποκατάστασης ...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Αράπη, μου επιτρέψετε; Ως εκπαιδευτικός μπορείτε να μου απαντήσετε σε μία ερώτηση;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Βεβαίως. Να μου κρατηθεί ο χρόνος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχω μία απορία. Οι εξετάσεις είναι ίδιες, όπως και παλιά. Πώς έπαιρναν παλιά απολυτήριο και τώρα με τις ίδιες εξετάσεις δεν μπορούν να πάρουν απολυτήριο; Μπορείτε να μου το εξηγήσετε; Πώς έπαιρνε παλιά βαθμό ο μαθητής και τώρα δεν παίρνει; Μπορείτε να μου το εξηγήσετε αυτό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι παλιά έδιναν εξετάσεις και μία και δύο και τρεις και τέσσερις και πέντε φορές. Και επί δέκα χρόνια ο άλλος πήγαινε στην Γ' τάξη για να πάρει απολυτήριο. Τώρα, επίσης του στερείτε το δικαίωμα από τη Β' λυκείου να ξαναδώσει εξετάσεις για τη βελτίωση της βαθμολογίας του. Εκεί είναι το πρόβλημα των μαθητών που αντίζουν αυτήν τη στιγμή.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): 'Όσες φορές θέλει επαναλαμβάνει την τάξη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Θα πάει στην Γ' λυκείου, αν δεν πάρει το δέκα στη Β' λυκείου; Θα πάρει απολυτήριο, να πάει στις πανελλήνιες άνευ εξετάσεων;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα πάει το Σεπτέμβριο και θα πάρει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Θα πάρει εθνικό απολυτήριο; Θα πάει άνευ εξετάσεων;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για να σας διευκολύνω. Αυτό που σας ρωτάω είναι το εξής: Παραδέχεστε ότι παλαιότερα υπήρχε συναλλαγή και ότι ο καθηγητής έβαζε βαθμό χωρίς αντικειμενικά κριτήρια ...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: 'Όχι όλοι, μην κατηγορείτε...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):... και δυσκολεύει τώρα το θέμα, επειδή οι

εξετάσεις γίνονται πάνω σε μία ενιαία βάση; Εξηγήστε μου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Το θέμα, κύριε Υπουργέ, δεν είναι ότι οι καθηγητές βάζουν πάντα ανεξέλεγκτα βαθμούς. Αυτή ήταν μία μειοψηφία καθηγητών που μπορεί να έβαζε κάποιους βαθμούς.

Οι καθηγητές νομίζω ότι δουλεύουν ευσυνειδήτητα και βάζουν ευσυνειδήτητα βαθμούς, οι περισσότεροι μπορώ να πω, διότι έχουν να αντιμετωπίσουν τα μάτια των μαθητών και την κριτική και των γονιών και των γονιών. Και αν υπάρχουν τέτοιοι καθηγητές, υπάρχουν και σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων και ο διευθυντής, ο οποίος τους καλεί και κάνει παρατήρηση αν υπάρχει διαφορά μεταξύ προφορικού και γραπτού βαθμού.

Υπήρχε λοιπόν αυτός ο έλεγχος πάντα και από το διευθυντή του σχολείου, αλλά πιο πολύ έκριναν οι μαθητές οι ίδιοι. Διότι, κύριε Υπουργέ, ο κάθε καθηγητής της περιοχής του θα βαθμολογήσει ένα παιδί και θα έχει να αντιμετωπίσει μετά τα υπόλοιπα παιδιά. 'Αρα, δεν ισχύει αυτό που λέτε ότι οι καθηγητές έδιναν χαριστικούς βαθμούς σε όλους, διότι κρίνεται ο καθηγητής ανά πάσα στιγμή από τους άλλους, που αν κάνει έστω και για μια φορά αυτήν την παρατυπία και βάλει μεγαλύτερο βαθμό σε κάποιον ενώ έπρεπε να βάλει μικρότερο ελέγχεται από τους άλλους. Και έρχεται και σου λέει γιατί έχει το θάρρος. 'Εχει το θάρρος ο μαθητής να έρθει να σου πει: "Κυρία, γιατί σε μένα βάλανε δεκαοκτώ και σ' εκείνον βάλανε είκοσι ενώ έγραψε λιγότερο"; Και ο μαθητής και οι γονείς.

'Αρα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δεν είναι το θέμα ότι ο καθηγητής δεν θα έχει την ευχέρεια να βάζει τους βαθμούς που θέλει για να περνάνε οι γνωστοί του στα πανεπιστήμια.

Βλέπουμε λοιπόν ότι τα παιδιά αυτήν τη στιγμή στην πράξη πλέον το είδαν γιατί είπατε προηγουμένως ότι πριν από ενάμιση χρόνο ξεκίνησε ο νόμος και όχι τώρα. Τώρα όμως ήρθε η ώρα που τα παιδιά θα δώσουν εξετάσεις και είδαν αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο είναι εξοντωτικό. 'Ενα σύστημα με συνεχείς εξετάσεις. Θα εξετάζονται, δηλαδή, σε δεκατέσσερα μαθήματα τα παιδιά, θα έχουν ένα άγχος και γι' αυτό θα τρέχουν όλη μέρα στα φροντιστήρια.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι για να κάνει μια πλούσια οικογένεια στο παιδί της ιδιωτικό φροντιστήριο -μία γιατρός που μου το είπα- χρειάζεται για ένα δίωρο σε έξι μαθήματα πεντακόσιες χιλιάδες το μήνα επειδή θέλει το παιδί της να περάσει στην ιατρική; Και μια μέση οικογένεια σε απλό φροντιστήριο με πακέτο 7 μαθημάτων επί τρεις ώρες κατά μέσο όρο την ημέρα χρειάζεται εκατό χιλιάδες.

Αυτό είναι το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, που αντιμετωπίζουν οι μαθητές, το μεγάλο αριθμό των εξετάσεων και χρειάζονται φροντιστήριο.

Γνωρίζετε βέβαια ότι υπάρχει και η κακή ποιότητα που έχουμε και στα προγράμματα και στα βιβλία και τα παιδιά αυτό το γνωρίζουν. Νομίζω ότι είχατε μια αντιπαράθεση με μια μαθήτριά που σας παρουσίασε το ίδιο βιβλίο της Χημείας και για τη Β' και για τη Γ' λυκείου. Η απλή ανάγκη λοιπόν και η πίεση που έχουν τα παιδιά αυτήν τη στιγμή τους έκανε να καταλάβουν ότι θα υπάρχουν προνομιούχοι μαθητές και μη προνομιούχοι και έτσι αυτό φυσικά θα βάλει σε έναν άνιστο ανταγωνισμό τα παιδιά των αστικών περιοχών και τα παιδιά της περιφέρειας. Αυτό θα είναι εις βάρος της ζωής των νέων μας που είναι το μέλλον της κοινωνίας μας.

Τα προβλήματα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, είναι τεράστια και συνδέονται με τα αδιέξοδα της εθνικής μας οικονομίας και του κοινωνικού κατακερματισμού της εργασίας. Είναι πολύ σοβαρά τα θέματα στη παιδεία μας και αυτός είναι ο λόγος που οι μαθητές αρχίζουν να χάνουν το κίνητρο της μόρφωσης και αρνούνται το σχολείο, αφού δεν έχουν εργασιακή προοπτική ούτε δυνατότητα υλοποίησης των πολλών γνώσεων που, όπως λέτε εσείς θα αποκτήσουν.

Μας είπατε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ποιο πρόβλημα υπάρχει σε ένα μαθητή Β' λυκείου όταν γράφει σε δυο μαθήματα δεκαπέντε και στα άλλα κάτω από τη βάση. Θα μπορεί να πάει στη Γ' λυκείου. Αυτή είναι η αναβάθμιση της παιδείας που θέλουμε; Αυτήν τη γνώση θέλουμε να δώσουμε στα παιδιά, να

γράφουν στα δυο μαθήματα δεκαπέντε και στα υπόλοιπα άσχημα και να περάσουν;

Οδηγούμαστε επομένως σε μια αδυναμία εξισορρόπησης των νέων παιδιών ανάμεσα σ' αυτά που τους παρέχει το σχολείο και εκείνα που θα απαιτήσει η εργασία τους.

'Ετσι προβάλλεται το ερώτημα "τι νόημα έχουν οι σπουδές και αυτό το καταλαβαίνουν τα παιδιά, το οποίο τα οδηγεί στην έκρηξη, στις δυναμικές κινητοποιήσεις που κορυφώνονται μέχρι τις καταλήψεις για να εκφράσουν την απελπισία τους, οι οποίες άλλωστε δεν είναι νέο είδος, κύριε Υπουργέ.

Η Κυβέρνηση, αντί να δώσουν λύσεις στην ήδη συσσωρευμένη ένταση, επιλέγει την κινητοποίηση όλου του κυβερνητικού και κομματικού μηχανισμού και επιχειρούν να εφαρμόσουν κατασταλτικές μεθόδους που τραυματίζουν τη δημοκρατία και παραπέμπουν σε ολοκληρωτικές λογικές, προκειμένου να φοβίσει, να καταστείλει και να κατασυκοφαντήσει τους μαθητές και εκπαιδευτικούς για τους οποίους είπατε πολλές φορές σήμερα, ότι υποκινούν τα παιδιά.

Αντί λοιπόν να καλέσει τους μαθητές και όλη την εκπαιδευτική κοινότητα, που στο κάτω-κάτω εκείνοι που θα εφαρμόσουν το νόμο είναι οι εκπαιδευτικοί και εκείνοι που θα συνεχίσουν ολόκληρη την κοινωνία και την οικονομία, είναι τα παιδιά, το μέλλον της πατρίδας μας, αντί λοιπόν να καλέσει αυτούς, περιμένουμε πότε θα έλθει η στιγμή να επέλθει η κόπωση από μέρους των παιδιών που φυσικά με την κατατρομοκράτησή τους ότι θα πάρουν απουσίες κλπ., πιστεύετε ότι μ'αυτόν τον τρόπο θα βγουν από το παιχνίδι στο οποίο νομίζετε ότι έχουν μπει.

Κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να βλέπετε τα παιδιά, τα βλασάρια μας, ότι είναι αντίπαλοι της Κυβέρνησης ή ότι εμείς, τα κόμματα, τους υποκινούμε, διότι επαναλαμβάνω ότι αυτά είναι το μέλλον της πατρίδας μας.

'Εχω πάρα πολλές προτάσεις και θέσεις να καταθέσω, κύριε Υπουργέ, τις οποίες ήδη κατέθεσε και ο Πρόεδρος μας. Πιστεύω ότι το σύστημα αυτό εξοντώνει τους μαθητές και ψυχικά και σωματικά. Γι'αυτό ακριβώς πιστεύουμε ότι θα πρέπει να επανεξετάσετε τη θέση σας όσον αφορά τον Ν.2525, διότι αυτή η συντηρητική πολιτική που ακολουθείτε, δεν ταιριάζει σε μια κυβέρνηση εκσυγχρονιστή, όπως θέλετε να την ονομάζετε. Το νέο Λύκειο θα πρέπει να απαλλαγεί από το σύνδρομο του αποκλεισμού των νέων προς την ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση, παρέχοντας τους συμπληρωματικές ευκαιρίες, ούτως ώστε να μπορέσουν να πάνε μπροστά στην κοινωνία και στην συνεργασία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα δεν έλειψα ούτε λεπτό από την Αίθουσα, γιατί ήθελα να παρακολουθήσω με πολλή προσοχή τις απόψεις όλων των κομμάτων και των συναδέλφων που πήραν το λόγο.

Κάποιος ο οποίος θα καθόταν μπροστά στην τηλεόραση και θα παρακολουθούσε αυτήν τη συζήτηση θα έβγαζε ένα συμπέρασμα. 'Οτι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ζητάνε από την Κυβέρνηση να μην είναι κυβέρνηση. Ζητάνε να αποσύρει το νόμο και να καθίσουμε μετά να κουβεντιάσουμε το πράγμα. Θα το κουβεντιάσουμε πώς όμως; Θα το κουβεντιάσουμε μερικούς μήνες, μετά απ'αυτούς τους μήνες θα καθίσουμε να φτιάξουμε το νόμο, σιγά-σιγά θα τελειώσει η τετραετία, δεν θα γίνει τίποτα και θα μείνουμε στα ίδια.

Αυτό είναι το συμπέρασμα που έβγαλα. Διότι, όταν είπαν εδώ τα κόμματα ότι τους εστάλη επιστολή να προσέλθουν σε διάλογο την 1η Αυγούστου και είκοσι μέρες μετά και όχι δεκαπέντε, που κατέθελε ο νόμος, δεν πρόλαβαν ούτε να απαντήσουν στην επιστολή, καταλαβαίνετε για πόσο χρόνο ήθελαν αυτόν το διάλογο. 'Αρα, είναι πρόσχημα όταν λένε ότι θέλουν διάλογο. Απλώς επειδή δεν έχουν θέσεις και δεν μπορούν να προτείνουν τίποτα ή δεν μπορούν να ασκήσουν κριτική επί της ουσίας της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, στεκόμαστε στα διαδικαστικά. Να κάνουμε δηλαδή διάλογο, να το κουβεντιάσουμε, κάπου θα τα βρούμε και να βρούμε

την εθνική στρατηγική για την παιδεία.

Μα, επειδή το ΠΑΣΟΚ έχει εθνική στρατηγική για την παιδεία, γι'αυτό ακριβώς κάνει αυτήν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Γιατί είναι η πιο ουσιαστική τομή, η οποία γίνεται στην παιδεία τα τελευταία χρόνια.

'Ηταν ωραία τα πράγματα στην παιδεία, κύριοι συνάδελφοι; Να μην περάσουμε το νόμο αυτόν και να μην τον προχωρήσουμε. 'Ηταν καλή η κατάσταση στην παιδεία; Είσαστε ευχαριστημένοι;

Όταν λοιπόν ζητάτε να παρατείνουμε μια κατάσταση -δεν λέγω να την αφήσουμε μόνιμα- η οποία δεν ήταν αυτή την οποία θέλαμε, ουσιαστικά μιλάτε για οπισθοδρόμηση. Θέλετε να μείνουμε σε μια θέση η οποία έπρεπε από καιρού να έχει εκλείψει.

Δεν γνωρίζουμε σήμερα ότι η γνώση τρέχει με μεγάλες ταχύτητες και όποιος δεν καλλιεργεί τη γνώση μένει πίσω; Δεν έχετε διαβάσει το βιβλίο του Τόφλερ το οποίο μιλάει για τη δύναμη της γνώσης;

Δυο πλέον είναι οι παράγοντες ανάπτυξης στον τόπο: το κεφάλαιο και η γνώση. Τίποτε άλλο. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να προωθεί την ανάπτυξη στις κοινωνίες. Αυτό εμείς θέλουμε να το πάμε σιγά σιγά!

Ακουσα και κάτι άλλο: 'Οτι δηλαδή οι καθηγητές δεν συμφωνούν να εφαρμόσουν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ή οι μαθητές που είναι τα υποκείμενα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης δεν δέχονται την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Για φαντάσου, θα πρέπει πρώτα να ρωτήσουμε τους μαθητές αν δέχονται αυτό το οποίο πρέπει να τους περάσει η πολιτεία, οι δε καθηγητές να αποφασίσουν εκείνοι αν θα εφαρμόσουν κατά τα δικά τους συντεχνιακά συμφέροντα την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ή όχι! Συγγνώμη, κύριοι συνάδελφοι, αλλά τότε έχουμε χάσει κάθε λογική. Ακριβώς γι' αυτό είναι η πολιτεία, γι' αυτό είναι ο πολιτικός, γι' αυτό είναι ο Υπουργός να οραματίζεται, να ανοίγει διαύλους στην εκπαίδευση, να θέτει τα θεμέλια και να βάζει τους διαδρόμους εκείνους πάνω στους οποίους θα πρέπει να προχωρήσει η εκπαίδευση, έτσι ώστε να έχουμε το νέο πολίτη που θέλουμε για τον 21ο αιώνα. Δεν θα πρέπει να περιμένει ο πολιτικός να του πει ο εκπαιδευτικός τι πρέπει να κάνει. Θα ακούσει τη γνώμη του, θα κάνει διάλογο, αλλά για τον τρόπο εφαρμογής, για την καλύτερη εφαρμογή βεβαίως.

Και ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκαν στο διάλογο. Βεβαίως θα γίνει διάλογος. Διάλογος όμως πάνω στο θέμα εφαρμογής του νόμου. 'Οχι επί της ουσίας του νόμου, αν θα πρέπει ή δεν θα πρέπει να γίνει αυτή η μεταρρύθμιση, όταν είναι γνωστό σ' όλους ότι τίποτε δεν προχωράγε στην εκπαίδευση. 'Όλοι αναγνωρίζουμε ότι είχαμε μείνει πίσω και έπρεπε να κάνουμε γρήγορα βήματα, αν θέλουμε να προλάβουμε τις άλλες κοινωνίες.

Θα ήθελα να απαντήσω και σε ορισμένα απ' όσα ακούστηκαν εδώ. Κάποιοι μίλησαν ότι δεν πρέπει να γίνεται έλεγχος ή ότι ο εθμός των ελεγκτών -το είπε και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- ανοίγει τα παράθυρα του κομματισμού με τους τετρακόσιους ελεγκτές τους οποίους θα διορίσει το Υπουργείο προκειμένου να υπάρχει έλεγχος της ποιότητας των υπηρεσιών που αγοράζει το κράτος. Γιατί το κράτος αγοράζει ουσιαστικά υπηρεσίες από τους καθηγητές. Δεν πρέπει να ελέγξει αυτές τις υπηρεσίες που αγοράζει αν είναι ακατάλληλες ή όχι; Μάλιστα αγοράζει υπηρεσίες όχι τραπεζικές. Αγοράζει υπηρεσίες για την εκπαίδευση των πολιτών, των παιδιών, αυτών το εγκώμιο των οποίων πλέξατε όλοι σήμερα. Κανένας όμως δεν σκέφτηκε ποια είναι η ποιότητα αυτών των υπηρεσιών αν δεν υπάρχει ο έλεγχος.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Χωρίς έλεγχο δεν γίνεται τίποτε. Και αν κυρία συνάδελφε, πάrouμε παράδειγμα απ' όσα ακούσαμε από σας, τότε φοβάμαι ότι θα έχουμε μείνει πολύ πίσω στην εκπαίδευση.

Τους ελεγκτές δεν θα τους προσλάβει το κόμμα. Θα τους προσλάβει το κράτος μέσω του ΑΣΕΠ. Αμφισβητεί κανένας ότι το

ΑΣΕΠ σήμερα δεν είναι κομματικό όργανο της Κυβέρνησης; Εάν και αυτό το αμφισβητείτε, βγείτε και πέστε το, ότι δηλαδή το ΑΣΕΠ είναι κομματικό όργανο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν είναι ένα ανεξάρτητο όργανο κρατικό το οποίο εδώ και πέντε χρόνια περίπου έχει αρχίσει και εφαρμόζει τους ακομμάτιστους πλέον διορισμούς.

Αντί λοιπόν να βοηθήσουμε, από τώρα προσπαθούμε να υπονομεύσουμε αυτήν τη διαδικασία του ελεγκτικού μηχανισμού στην εκπαίδευση.

Επίσης ελέγχθη ότι δεν μπορεί να αναστείλει το νόμο η Κυβέρνηση. Το θέμα δεν είναι ότι δεν μπορεί να τον αναστείλει, αλλά δεν θέλει να τον αναστείλει η Κυβέρνηση, γιατί αν τον αναστείλει δεν θα προχωρήσει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Το ΚΚΕ -πάλι θα αρχίσουν να μου λένε για τα αντικομμουνιστικά μου- ουσιαστικά και με τα έντεκα σημεία που έδωσε σήμερα η κ. Παπαρήγα, θέλει ακόμη την επετηρίδα. Δηλαδή, να κάνουν να διοριστούν εκατόν σαράντα έξι χρόνια. Μιλάτε για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση όταν στέκεστε ακόμα στην επετηρίδα και όταν αρνείστε το ανοικτό πανεπιστήμιο;

Μπορούμε να μιλήσουμε επιτέλους για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όταν έχετε τέτοιες θέσεις; Εκατόν σαράντα με εκατόν πενήντα χρόνια για να διορισθούν; Να μην πάμε στα εκατόν σαράντα, να πάμε στα δεκαπέντε. Ποιοί θα είχαν μείνει αδιόριστοι επί δεκαπέντε χρόνια ή επί είκοσι χρόνια; Εκείνοι οι οποίοι δεν θα έβρισκαν πουθενά αλλού δουλειά, γιατί οι ικανοί θα είχαν βρει δουλειά, δεν θα περίμεναν είκοσι χρόνια τότε θα τους καλέσει το δημόσιο για να πάνε να εκπαιδευθούν. Και είπε ο κ. Τσοβόλας ότι ανατρέψαμε εδώ αυτό το οποίο είχε επενδύσει ο πολίτης όταν τελείωσε το πανεπιστήμιο. 'Όταν τελείωσε το Μαθηματικό και χρειάζομαι πενήντα χρόνια για να διορισθώ, μου ήταν περιττό να επενδύσω σε τέτοια όνειρα. Αλλά δεν πειράζει.

Το σημαντικότερο για τις εξετάσεις. Πολύς λόγος ότι τα σχολεία γίνονται εξεταστικά κέντρα και δεν γίνεται τίποτα. Και στην ερώτηση την οποία υποβάλλουμε για το ποιες εξετάσεις αυξήθηκαν, άλλαξε ο τρόπος μόνο της διόρθωσης των γραπτών και της τοποθέτησης των θεμάτων. Τίποτε άλλο δεν αλλάζει. 'Όλα τα άλλα είναι τα ίδια. Γιατί επιμένουν οι εκπαιδευτικοί και γιατί επιμένετε και εσείς ότι με την αλλαγή αυτή η οποία γίνεται, γίνεται εξεταστικό κέντρο το σχολείο;

'Άλλο που λένε: 'Οχι τέσσερα μαθήματα, αλλά θα εξετάζονται σε δέκα μαθήματα.

Να σας θυμίσω κάτι, κύριοι συνάδελφοι; Ωθείτε τους μαθητές στην ελάχιστη προσπάθεια. Σήμερα οι μαθητές δεν θα δίνουν πανελλήνιες εξετάσεις στα δέκα μαθήματα, κάνετε λάθος, ενώ στο παρελθόν με το ακαδημαϊκό απολυτήριο δίναμε πανελλήνιες εξετάσεις σε δέκα μαθήματα -το αφήνω αυτό- δίνουν απολυτήριες εξετάσεις απο το λύκειο για να περάσουν την τάξη του λυκείου, με τη μόνη διαφορά ότι γίνονται οι εξετάσεις αυτές με κάποια διαφάνεια και αντικειμενικότητα και όχι με την υποκειμενικότητα που μπορεί να έχει η καθημερινή συνάφεια του μαθητή με το δάσκαλο και όταν σήμερα πάρα πολλοί απο τους συναδέλφους της κ. Αράπη κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα στους μαθητές τους.

Πως λοιπόν αυτός ο καθηγητής που κάνει ιδιαίτερα μαθήματα στο μαθητή του, δεν θα το βαθμολογήσει με το μαθητή που δεν του κάνει ιδιαίτερα μαθήματα;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Δεν μπορούμε να τους κατηγορούμε όλους...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ είπα μερικοί, κυρία Αράπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κυρία Καραγιάννη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: 'Όταν κάνουμε διαφανές και αντικειμενικό το σύστημα, φωνάζετε και λέτε κάνουμε εξεταστικό κέντρο. Και είπα θα πάνε στα φροντιστήρια. Θα πάνε στα φροντιστήρια γιατί ...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Γεωργακόπουλε, ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, προστατέψτε με σας παρακαλώ, για να μην απαντήσω εγώ στην κ. Αράπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κύριος Υπουργός δεν μπορεί να σας προστατέψει.

Κυρία Καραγιάννη, παρακαλώ μη συνεχίσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είπαν λοιπόν ότι θα αυξηθούν τα φροντιστήρια. Θα αυξηθούν τα φροντιστήρια γιατί; Γιατί με τη σύγχυση η οποία επικράτησε με την παραπληροφόρηση η οποία πέρασε στους μαθητές και στους γονείς, πίστεψαν ότι θα γίνονται οι πανελλήνιες εξετάσεις σε δέκα μαθήματα. Αγνοούν. Όταν θα διαπιστώσουν σιγά-σιγά ότι οι εξετάσεις αυτές είναι απολυτήριες εξετάσεις του σχολείου και όχι οι πανελλήνιες εξετάσεις με τη δυσκολία που είχαν στα τέσσερα μαθήματα που δίνανε οι μαθητές για να περάσουν στις ευγενείς σχολές, θα καταλάβουν τότε ότι δεν χρειάζονται τα φροντιστήρια και σιγά-σιγά θα πάνε στα σχολεία ή στην ενισχυτική διδασκαλία, η οποία προϋπήρχε στο εκπαιδευτικό σύστημα και την κατήργησε η Νέα Δημοκρατία το 1992. Μην το ξεχνάμε και αυτό. Και τώρα επανέρχεται ακριβώς για τους μη έχοντες και μη κατέχοντες που ενώ λέτε ότι κόπτεσθε, ουσιαστικά δεν θέλετε να μπορέσουν και αυτοί να έχουν πρόσβαση στα πανεπιστήμια, να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Θα δείτε ότι αυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, θα μείνει στην ιστορία ως μία μεγάλη τομή στα εκπαιδευτικά πράγματα της χώρας. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργακόπουλο.

Κύριε Υπουργε, θέλετε να προσθέσετε τίποτε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Μάλιστα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού, που είπε "ξέρω τι καθηγήτρια ήταν".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ, κυρία Καραγιάννη, δεν είπε τέτοιο πράγμα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Για ό,τι είπε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας τιμά ιδιαίτερος ο κ. Γεωργακόπουλος, διότι...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Είπε ότι "εάν κρίνω από αυτά που είπε, ξέρω τι καθηγήτρια είναι".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Όχι, δεν είπε τέτοιο πράγμα.

Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, κ. Νικολάου Κωνσταντόπουλου σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: "Τα προβλήματα που δημιουργούνται από τα Κυβερνητικά μέτρα στον τομέα της Παιδείας".

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 14 Δεκεμβρίου 1998, της πρωινής συνεδριάσεως της Τρίτης 15 Δεκεμβρίου 1998, της απογευματινής συνεδριάσεως της Τρίτης 15 Δεκεμβρίου 1998, της Τετάρτης 16 Δεκεμβρίου 1998 και της πρωινής συνεδριάσεως της Πέμπτης 17 Δεκεμβρίου 1998 και ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 14 Δεκεμβρίου 1998, της πρωινής συνεδριάσεως της Τρίτης 15 Δεκεμβρίου 1998, της απογευματινής συνεδριάσεως της Τρίτης 15 Δεκεμβρίου 1998, της Τετάρτης 16 Δεκεμβρίου 1998 και της πρωινής συνεδριάσεως της Πέμπτης 17 Δεκεμβρίου 1998, επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.35' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 12 Ιανουαρίου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) Κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ